

DOMINICALE

ÞAD ER

Gudspiøll

OG

Pistlar,

Med Almeñelegum Collectum, sem
i Kyrkiu-Søfnudenum Lesast Ared um̄
kring, A Suñudogum, og ødrum Hatijdes og Helgedøgum; Pijningar-Historiu Vors HErra JEsu Christi, Bæn Epter hana, Epter Predikun a Suñudøgum, Vid
Confirmationina og a Bænadagen

Hier med fylger Hand-Book fyrer
Prestana, Epter Kyrkiuñar Ritual Jñriettud, um̄ Barna-Skijrn og Añad, Sem
Prestlegu Embætte vidvijkur, Hvørt
heñar Titulus utvijsar.

Selst Alment Jñbundiñ 18. Fiskum.

Prickt a Hoolum i Hialltadal,
Af Halldore Erikssyne, 1750

Marc. XVI.

Fared Ut Um̃ Allañ Heimeñ, Og Prediked EVANGELIUM Allre Skiepnu.

Psalm. XIX.

Peirra HLIODMUR Er Ut Geingeñ Um̃ Allañ Heimeñ.

Til

Til Lesarans.

SOkum þess ad nockrer Prestar hier i Stiftenu hafa kvartad um̃ þad, ad fæcka tæke um̃ Vel-brwkanlegar Gudspialla Bækur a Kyrkiunum; Lijka summer, ad ei hefdu Ritualen, Eñ allt være ei i heñe, hønum Samhlioda, epter hvørium sier være þo tilhallded ad lisa; Þa hefe eg i HErrans Nafne viliad þiena þeim, og ødrum Guds Kieñe-Moñum med þessare Edition, Hvørre ad fylger Hand-Bookeñ (sem fyr) Eñ nu Jñrettud epter Kong CHRISTJANS Fimta (Haaloflegrar Myñingar) Kyrkiu Ritual, þar Kieñedoomenum er Allra-Naad-

rigast befalad sier epter honum ad
haga, so vel hier i Lande, sem annar-
stadar i Vors Allra-Nadugasta
Arfa Kongs og Herra, Kong
FRIDERICHS þess Fimta
Riikium og Londum, ad Uniformi-
tæt sie allrar Guds Pionustugi-
ordar medal Kiennemannana; Þvi
er ecke eitt i henne, helldur allt epter
Ritualnum; Liika eru Gudspioll-
enn, asamt Pistlunum, nidur-red-
ud epter þeirre Donsku Gudspia-
lla-Book, þryckttre i Kaupennhafn
1741. Vona eg þvi, ad þesse
miin Fyrerteckt, sem grunnd er af
Guds og Hans Kongl. Majest.
Allra-Nadugustu Velþocknan,
verde vel Upptekenn. Vale.

Hoolum HALLDOR
D. 18. Mart. Brinjoofsson.
1750. Sup. Hol. St.

* * *

Fyrsta

Fyrsta Sunnudag i Adventu.

Collectan.

Vier vilium aller bidia.

Eyr HErra Gud, Vier bidium þig Aui mæktlega, upp vek þiina Makt og kom til vor, So vier mættum frelsast af þeim Hættasemdum sem yfer oss þrænga, vegna vorra Synda, Og ad vier mættum fyrer þijna Hiiälp verda Frelsader og Saaluhoolpner. Þu sem Lifer og Rijkier med Gude Fødur og þeim Heilaga Anda, Eirn sañur Gud, uñ allar Allder Allda.

Pistelen skrifar St. Paall til Rom. 13. Cap.

Kiærer Brædur.) Og med þui ad vier vitum, einkum þa Stund, þad Time er upp ad rijsa af Svefnenum, af þui ad vor Heilsa er nær, helldur eñ þa vier trwdum. Nootteñ er umliden, Eñ Dagureñ tekur ad nalgast.

cogium þui af Verkeñ Myrkraña, Og Iſkrijdunſt Herklædum Lioosſins, ſo ad vier gonguin Sidſamlega, ſo ſem a Deige, Eige i Ofaute edur Ofdryckiu, Eige i Legu-Kofum og Munadar-Lijfe, Eige i Prættan og Ofundſijke. Helldur Iklædeſt þier DRottne JEſu Chriſto, Og laated ecke epter Holldenu, þeſs Gyrnder ad ræka.

Evangelium ſkrifar St. Mattþæus 21. Capitula.

I Þañ Tijma.) Og þa er þeir tokn ad naalgaſt Jeruſalem, Og komu til Betphage vid Fialled Olivett, wtſende JEſus Tvo ſijna Lærefveina, Og ſagde til þeirra: Fared þid i þad Kauptun ſem gagnvart ydur er, og ſtrax munud þid fiña Oſnu bundna og Folañ hiaa heñe, leyſed hana og leided til mijn. Og ef Einhvor ſeiger nockud til yckar, þa ſeiged, þad Herrañ hafe þeirra Þorf, og jafnſnart

mun hañ læta haug laus. Eñ had skiede so, ad uppfylltest hvad sagt er fyrer Spamanneñ, er so seiger: Seiged Dottureñe Zion: Sia, þiñ Kongur kiemur til þijn Hoogvær, sitiande a Ösnu, og a Fola klif bærrar Ösnu. Eñ Lærespeinarner geingu i burtu, og giórdu so sem JEsus baud þeim, Og leiddu med sier Ösnuna og Folañ, Og lögdu sijn Klæde yfer þaug, og settu hañ þar uppa. Eñ margt Foolk breidde sijn Klæde a Veigeñ, Og adrer hiuggu Kvistu af Triaunum, Og dreifdu þeim a Veigeñ. Eñ þad Foolked sem fyrer þeim gieck og epterfylgde, Kallade og sagde: Hosiaña Syne Davids, Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne DRottens, Hosiaña i hædstum Hædum.

 Añañ

Añañ Suñudag i Adventu.

Collectan.

HErr HErra Gud Almættuge Fader, virdst ad uppvekia vor Hiørtu, ad tilbwa þijnum Eingietnum Syne Veigeñ, so ad vier fyrer hañs Tilkomu mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þañ sama þiñ Eingieteñ Son JEsum Christum, sem med þier lifer og rijker i Einingu þins Heilaga Anda, Eirn Gud um allar Allder Allda.

Pistilleñ til Rom. 15. Cap.

Kiærer Brædur:) Eñ hvad sem skrifad er, þa er þad skrifad oss til Lærdooms, so ad vier fyrer Poleñmæde og Huggun Ritningañа, hefdum Vonena. Eñ Gud Poleñmædeñar og Huggunareñar giefe ydur þad, ad þier sieud samlinder ydar aa mille, epter JESU Christo, so ad þier mættud samhuga med einum Muñe, dyrka GUD og Fodur vors DRottens JEsu Christi. Þar fyrer añest hvør añañ Jñbyrdis, lijka so sem Christur añadest ydur Gude

til

til Heidurs. En̄ ea seige Christum hafa vered Pioonustu-Man̄ Um̄skurnaren̄ar, fyrer Guds San̄leika Saker, til Stadfestu Fyrerheitan̄a, sem til Fedran̄a hafa skied. En̄ þad ad heiden̄ Lijdur heidrar Gud, þad er fyrer Myskunsemena orded, epter þvi sem skrifad er. Fyrer þad vil eg DRotten̄ Vegsama þig a medal Heiden̄a Piooda, og þijnu Nafne syngia Lof.

Gudspialled skrifar St. Luc. 21. Cap.

I Þan̄ Tijma. JEsus sagde til sijna Lærejvein̄a.) Þar munu skie Teikn a Soolu, Tungle og Stiørnum̄, og a Jørdu Kvalning Piooda og Orvinglan, Sioor og Bylgiur munu hlijooda, og Men̄ munu fyrer Hrædslu uppþorna, og af Epterbijdingu þeirra Hluta sem ad koma skulu yfer allan̄ Heimen̄. Þviad Kraptar Himnan̄a munu hrær-

 ast.

ast. Og þa munu þeir siaa Mañsins Son komanda i Skijunum med Makt og miklu Wellde; Eñ nær þetta tekur ad skie, þa lijted upp og upphefied ydar Høfud, af þvi ad ydar Endurlausn tekur ad naalægiast. Og hañ sagde þeim þessa Epterlijking. Skoded þier Fijkin-Tried, og øll oñur Trie, nær þeirra Alldin tekur wt ad sprijnga, þa vited þier ad Sumared er naalægt. So lijka nær þier siaaed þetta skie, þa vited ad Guds Rijke er naalægt. Sañlega seige eg ydur: Pad þesse Kynslood mun ei forgaanga, þaangad til ad allt þetta skier. Himen og Jord munu forgaanga, eñ mijn Ord for gaanga eige. Eñ vakted ydur siaalfa, ad ydar Hiortu of-þijngest ecke nockurn Tijma af of-aate og Of-Dryckiu, og med Umsorgun

þessa

þessa Lijfs Næringar, so ad eige kome þesse Dagur hastarlega yfer ydur, þvi lijka sem eirn Snara mun hañ koma yfer alla þa sem a Jordu byggia. Vered þvi alltijd vakande, og bidied, so þier mættud verduger vera, ad umflya allt þetta hvad epterkomande er, og ad standa so frame fyrer Mañsins Syne.

Pridia Suñudag i Adventu.

Collectan.

Herra Gud, Vier bidium, hneyg þu Eyra þitt til vorra Bæna, og upplijs Myrkur vorra Hugskota, med Vitian þiñar Naadar. Þu sem lifer og rijker i Einingu hins helga, etc.

Pistileñ skrifar St. Paall

1. Cor. 4. Cap.

Ar hallde oss hvor Madur fyrer, einkum fyrer Guds Þienara og Verkstioornara yfer Guds Leyndardooma. Eñ nu heimtest ei meira af Verkstioornurunum, eñ þad þeir fiñest

 trwer,

erwer. Þvi er mier þad fyrer minsta
Kóste, ad eg skule af ydur dæmast, eda
af Mannlegum Deige. Enn þo dæme eg
ecke sialfur mig. Þvi eg er einskis Hlut-
ar medvitande, enn af þvi em eg þo ecke Ri-
ettlætur. DRottenn er sa sem dæmer
mig. Fyrer þvi dæmed ecke fyrer Tijm-
ann, þangad til ad DRottenn kiemur, sa
ed auglijsa mun þad i Myrkrunum er hul-
ed, og openber giora Rad Hiartnanna.
Og þa mun hvørium sem einum Lofstijr
skie af Gude.

Gudspialled skrifar St. Matth. 11. Cap.

I Þann Tijma. Enn þa ed Jo-
hannes heyrde i Bondunum
Verkenn Christi, sende hann
wt Tvo af sijnum Læresveinum og
liet segia honum: Ertu sa sem ko-
ma skal, eda eigum vier ad vænta
eins annars? JEsus svarade og
sagde til þeirra: Fared aptur og
kunngiored Johanni hvad þier siaed
og

og heyred: Blinder faa Syn, Hallter gaanga, Lijkþraaer hreinsast, Daufer Heyra, Dauder uppríjsa, og Faatækum verda Gudspiallen̄ bodud, og sæll er sa sem ecke hneyxlar sig aa mier. En̄ ad þeim i burtgeingnum, hoof JEsus ad seigia til Foolksins af Johan̄e. Hvad foorud þier wt aa Eydemørku ad siaa? Reyr þan̄ sem af Vinde er skieken̄? Eda hvad foorud þier ad siaa? Man̄ miwk-klæddan̄? Siaaed, ad þeir sem miwkan̄ Klæd nad bera, eru i Kongan̄a Hwsum. Eda hvad foorud þier ad siaa? Eirn Spaaman̄? Eg seige ydur fyrer San̄: Þan̄ meire er en̄ nockur Spaaman̄, þviad þesse er sa, af hvorium skrifader. Siaa þu, ad eg sende min̄ Eingel fyrer þin̄e Auzsyn, Sa er þin̄ Veg skal tilreida fyrer þier.

Fioorda Suñudag i Adventu.

Collectan.

Almattuge Eilijfe Gud, vier bidium þig, ad þu komer, og later þitt Almætte skyna yfer oß aumar Mañeskiur, ad hvad hellst sem vorar Synder ydduglega forhindra og hamla, þad sama mætte þa oß veitast, fyrer Hiaalp þiñar Naadar og Myskunar. Fyrer þiñ Son JEsum Christum, sem med þier og etc.

Pistilleñ til Phllipp.

4. Cap.

(Elskuleger Brædur.) Gledied ydur i DRottne alla Tijma, Og eñ aptur seige eg, Gledied ydur. Ydar Hoogværd sie kuñug ollum Moñum. Þviad DRotteñ er Nalægur. Vered ecke Hugsiwker, helldur lated ydar Bæner i ollum Hlutum, J Bænahallde og Akalle med Þackargiord fyrer Gude kuñar verda. Og Fridur Guds, sa hærre er ollum Skilninge, Vardveite ydar Hiortu og Skilningarvit, J Christo JESU.

Gud-

Desse er Vitnisburdur Johañ
is, Pa Gydingar sendu af Je
rusalem Presta og Levita, ad
þeir skylldu spyria hañ ad, Hvør ert
þu? Og hañ medkiendest og neit-
ade þvi ecke. Og hañ medkiendest,
Segiande: Eige em eg Christur.
Og þeir spurdu hañ eñ þa ad, hvad
þa? Ert þu Elias? Hañ sagde, ei
em eg. Ert þu þa Spamadur?
Og hañ svarade, Nei, ecke. Pa
søgdu þeir vid hañ. Hvør ert þu
þa? So ad vier meigum Andsvar
giefa þeim er oss wtsendu. Hvad
seiger þu af sialfum þier? Hañ
sagde: Eg em hroopanda Rødd i
Eydemørku, Greide þier Gøtu
DRottens, So sem sagde Esajas
Spamadur. Og þeir sem wt
voru sender, voru af Phariseis. Og

þeir spurdu hañ ad, og søgdu til hañs. Þvi skijrer þu þa, Fyrst þu ert ecke Christur, Eige Elias, og eige Spaamadur? Johañes svarade þeim og sagde: Eg skijre i Vatne, Eñ sa stood i Mided hiaa ydur, hvorn þier þecktud eige. Hañ er sa sem epter mig mun koma, hvor ed var fyrer mig, hvørs Skoohvein ge eg em ei verdugur upp ad leysa. Þetta skiede i Bethabara, Hinnmegeñ Jordanar, Þar sem Johañ es skijrde.

A Joola-Dageñ.

Collectan.

HEyr Almættuge, Eilife Gud, Vier bidium Þeit þu oss, ad þijns Einka Sonar Nija Fæding, mætte frelsa oss, hvørium sa Gamle Þrældoomur helldur under Syndareñar Ote, Fyrer þañ, etc.

Pistelleñ til Hebræos

1. Cap.

Elsku-

Efkuleger Brædur.) Med þvi ad Gud hefur Fordum margfalld lega, og med morgum Hauttum, talad til Fedraña fyrer Spameñena, eñ nu hefur hañ allra sijdast a þessum Dogum til vor talad fyrer Soneñ, hvorn hañ sette Erfingia yfer alla Hlute, fyrer hvorn hañ hefur eirneñ Verolldena skapad. Hvor helldst (med þvi hañ er Lioome hañs Dyrdar, og Imynd hañs Veru) berande er alla Hlute med Orde sijns Kraptar, Gioraude Hreinsun vorra Synda, fyrer sig sialfañ, sette sig til Hægre Handar Tigneñe a Hædum, so myklu ædre ordeñ Einglunum, sem hañ hefur miklu framar þeim erft eitt hærra Nafn. Þviad til hvors af Einglunum hefur hañ nockurn Tijma so sagt? Þu ert miñ Sonur, J Dag Ol Eg Þig.

Gudspialled Lucæ 2. Cap.

Þañ Tijma.) Og þad bar til a þeim Dogum, ad þad Bod gieck wt fra Keysaran-

um Augusto, pad Heimurenn allur skyllde Skattskrifast. Pesse Skattskrift hoofst fyrst upp, pa Cyrenius var Landstioornare i Syria. Og peir fooru aller ad laata Skattskrifa sig, Hvor til sinnar Borgar. Pa foor og Joseph af Galilæa wr Borgenne Nazareth, upp i Judæam, til Davids Borgar Bethlehem, af pvi ad hann var af Hwse og Kyne Davids, So ad hann liete Skattskrifa sig par med Mariu sinne Festar-Konu Oliettre. Enn pad skiede so, Pa ed pau voru par, ad peir Dagar fullnudust, ad hun skyllde fæda, Og hun fædde sinn Frumgietenn Son, og vafde hann i Reyfum, og lagde hann nidur i Jotuna, pviad hun sieck eckert annad Rwm i Giesta-Herbergenu. Og Fiaar-Hirdarar voru par i sama Bygdarlage umm Grandana vid

Fiaar-

Fiaar Hwſeñ, ſem geimdu og voktu
yfer Hiörd ſiñe um Noottena. Og
ſiaa þu, þad Eingell DRottens
ſtood hiaa þeim, og Guds Byrte
lioomade i kriingum þa, og þeir ur-
du miøg Ottaſlegner. Og Ein-
gelleñ ſagde til þeirra: Hirded þier
ecke ad hrædaſt. Siaed, eg boda
ydur myfeñ Fognud, þañ er ſkier
øllu Foolke: Þviad i Dag er ydur
Lauſnareñ fæddur, ſaa ad er Chriſt-
ur DRotteñ i Borgeñe Davids.
Og hafed þad til Merkis, ad þier
munud fiña Barned i Reyfum
vafed, og lagt vera i Jotuna. Og
jafnſnart þa var þar hiaa Einglen-
um mykell Fiølde Himneſkra Her-
ſveita, ſem Lofudu Gud og ſøgdu:
Dyrd ſie Gude i Upphædum, Og
Fridur aa Jørdu, Og Moñum
goodur Vilie.

*** *** ***

St.

St. Stephani Dag.

Collectan.

HEyr HErra Gud, Gief oss ad epterfylgia hans Dæmum, hvørs Hatijd vier i Dag hølldum, so vier mættum læra ad elska vora Ovine, lijka sem han bad fyrer sijnum of-sookn-ar Mönum. Fyrer vorn HErra JEsum Christum, hvør med þier og helgum Anda, lifer og rijker eirn Gud um Allder Allda, Amen.

Pistillen i Giørninga Book Post. 6. og 7 Cap.

J Þeim Dogum.) Og Stephanus fullur af Trw og Styrkleika, took ad giøra Stoormerke og Takn mikel ai medal Foolksins. Þa stoodu upp nockrer af þeirre Samkundu, sem kallast Libertinorum, Cyrenorum og Alexandrinorum, og þeirra sem voru af Cilicia og Asia, þreytande Spurningar vid Stephanum; Og þeir gatu ecke mootstaded þeirre Speke, nie þeim Anda, af hvørium han talade. Þa sendu þeir wt Men sem seigia skilldu sig heyrt hafa han mæla Hadungar Ord,

i moote

i mööte Gude og Mose, Og æstu so upp Lijdenn og Olldungana og hina Skriptlærdu, hlupu ad og gripu hann, burtleiddu fyrer Raaded, og settu til Liwgvotta sem segia skylldu: Þesse Madur lætur ei af ad tala Haadyrde, i giegn þessum heilaga Stad og Løgmaalenu. Þvad vier heyrdum hann segia: Pad JEsus af Nazareth munde þennann Stad nidurbrioota, og umhverfa þeim Setningum er Möses hefur ofs giefed. Og aller þeir i Raadenu satu, horfdu aa hann, og saau ad hanns Asiaana var so sem Eingels Asiaana. Enn þa þeir heyrdu þetta: Skaaruft þeir i sijnum Hiortum, og gniistu Tønnum yfer honum. Enn med þvi ad hann var fullur af heilogum Anda, hoof hann upp sijn Augu til Himens, og saa Guds Dyrd, og JEsum standa til Hægre Handar Gude, og sagde: Siaaed, Ad eg sie Himnana opna, og Mannsins Son standa til Guds Hægre Handar. Enn þeir kolludu upp haarre Roddu, og samannbyrgdu sijn Eyru, og giordu hønn

unn

um Araus med einum Samdrætte, hne-
ptu hañ wt af Borgeñe, og griijttu hañ.
Eñ Vottarner logdu siin Klæde til Foo-
ta þess Ungmeñis er Saul hiet, og lom-
du Stephanum med Grioote. Eñ hañ
kallade, og sagde: HErra JEsu, med-
tak þu miñ Anda. Og hañ kraup nid-
ur, og kallade hærre Röddu, O Rotteñ,
Legg þeim ecke til þessa Synd. Og sem
hañ hafde þad sagt, Sofnade hañ.

Gudspialled St. Matthæi
23. Cap.

Þañ Tijma. Sagde JEs-
us til Gydinga Foolksins og
Hofdingia Kieñemañaña :)
Siaaed; Eg sende til ydar Spa-
meñ, Spekinga og Skriptlærda,
og nockra af þeim munud þier af-
lijfa og Krossfesta, og suma mun-
ud þier Hwdstrijkia i Samkundu
Hwsum ydar, og af añare Borg
i adra munud þier þaa of-sækia, so
ad yfer ydur kome alit Riettlaatt
Blood

Blood sem ai Jordena wthellt er
i frai Bloode Abels Riettlaata,
allt til Bloods Sachariæ Sonar
Barachiæ, hvorn pier draipud ai
millum Musteris og Alltaris.
Saũlega seige eg ydur: Ad allt
þetta mun koma yfer þessa Kyn-
slood. Jerusalem, Jerusalem,
þu sem aflijfar Spaameñena, og
grijter þai er til þijn eru sender;
Hvørsu opt hefe eg viliad samañ-
safna Sonum þijnum, lijka sem
Hænañ samañsafnar Ungum sijn-
um under Vænge sier, og þier haf-
ed ecke viliad? Siaied, ydar Hws
skal ydur i Eyde laated verda. Py-
iad eg seige ydur: Ad þier munud
eige siai mig upp frai þessu, þaan-
gad til þier seiged: Blessadur sie
sa sem kiemur i Nafne DRottens,

* * *
** ** **

St.

Collectan.

HErr HErra Gud, Upplys Naadarsamlega þiñ Lijd, So ad hañ upplystur fyrer Lærdoom og Gudspiallsins Kieñingu hins Heilaga Johañis, mætte saa og ødlast þijna Naad og Eilijfa Glede, Fyrer vorn HErra JEsum Christum, etc.

Pistilleñ til Titum
2. Cap.

ALlra Kiæraste.) Heilsusamleg Naad Guds er auglioos ordeñ ollum Moñum, og kieñer oss, ad vier skulum afneita Ogudlegu Athæfe, og Veralldlegum Gyrndum, og lifa Sparlega, Riettferduglega og Gudlega i þessum Heime, og bijda epter þeirre Sælu Von og Dyrdar Auglijsing hins mikla Guds, og vors Lausnara JEsu Christi. Sa sem sialfañ sig hefur giefed wt fyrer oss, uppa þad hañ Endurleyste oss fraa ollu Oriettlæte, og hreinsade sier sialfum Foolk til Eignar, þad sem kostgiæfed være

til

til goodra Verka. Þetta skallt þu tala og aminna, Og straffa med allre Kostgiæfne.

Gudspiallед skrifar St. Johann. 21. Cap.

I Þann Tijma, Sagde JEsus til Peturs, Fylg þu mier epter. Petur snere sier vid, og leit þann Læresvein Epterfylgianda sem ad JEsus Elskade, Sa er og umm Kvølldmaaltijdena hafde a hanns Briooste leiged, og sagt, HErra, Hvør er sa er þig forrædur? Þa ed Petur leit nu þennan, seiger hann til JEsu: HErra, hvad skal þesse? JEsus seiger til hanns: Ef eg vil hann blijfe til þess eg kiem, Hvad kiemur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda at medal Brædranna, þesse Lærisveirn deyr ecke. Og JEsus sagde eige til hanns, Hann deyr eige, Helldur ef eg vil

vil hañ blijfe til þess eg kiem; Hvad kiemur þad vid þig? Þesse er sa Læresveirn, er uñ þetta ber Vitne, og þetta skrifade, Og vier vitum ad hañs Vitnisburdur er sañur.

Suñudageñ millum Joola Dags og Atta.

Collectan.

HErr Almaattuge eilijfe Gud, Stiovorna oss og ollu voru Framferde, epter þijnum Vilia, so vier mættum i Nafne þijns elskulega Sonar verda Auduger i goodum Verkum. Fyrer þañ sama DRotteñ vorn, etc.

Pistelleñ til Gal.

4. Cap.

ELskuleger Brædur.) Eñ eg segie: So leinge sem Erfingeñ er Barn, þa er aa millum hañs og Þioonsins eingeñ Greinarmunur, þo ad hañ sie Herra alls Gootsens, helldur er hañ under Forveriurum og Fiaarhallds-Moñum, allt til æsetts Tijma af Fodurnum.

nüm. Lijka vier eirneñ, þa vier vorum Born, vorum vier þrælkader under þessa Heims Setningum. Eñ þa Uppfylling Tijmans var komeñ, wtsende Gud siñ Son, Fæddañ af Kviñu og Logmaalenu underorpeñ, uppaa þad, hañ frelsade þar sem under Logmaalenu voru, so ad vier medtækium Sonarleifdena. Eñ med þvi þier erud Borneñ, hefur Gud sendt Anda siins Sonar i ydar Hiortu, Kallande, Abba, Kiære Fader. So er hier nu eingeñ Præll meir, helldur Born ein, Eñ sieu þad Born, þa eru þad og eirneñ Arfar Guds, fyrer Christum.

Gudspialled skrifar St. Luc. 2. Cap.

OG hañs Fader og Mooder undrudust þad, hvad af hönum sagdest: Og Simeon blessade þau, og sagde til Mariu Moodur hañs: Siaa þu, Þesse er settur til Falls og Uppriisu marg(r)a i Israel, Og til Merkis, hvørju i mooti

mgote mun mælast. Og siaalf-
rar þiñar Aund mun Sverd i gieg-
num smiyga, So ad anglioos ver-
de Hugskots Hiortu margra. Og
þar var þa Anna Spaa Kona,
Dootter Phanuels af Kyne Asser,
Hun var og komeñ til siña Aara,
og hafde lifad i Sio Aar med siin-
um Eignar-Mañe fraa Meydoo-
me siinum. Og þesse Ekkia hafde
nær Fioora Vetur um̃ Attrædt,
Hvør ed eige gieck wr Musterenu,
Pioonande Gude Noott og Dag,
med Føstum og Bænahallde. Þesse
gieck Samstundis þaangad ad, og
Prijsade DRottenñ ; og sagde af
hønum til allra þeirra sem Endur-
lausnareñar bidu til Jerusalem.
Og er þau høfdu allt fullgiort ept-
er Løgmaale DRottenñs, sneru þau
aptur i Galileam til Borgar siñar
Nazareth. Eñ Sveirneñ voox
upp

upp og styrktest i Anda, Fullur Vijsdooms, Og Guds Naad var med hønum.

A Nyaars Dag.

Collectan.

HErr HErra Himneske Fader, sem liest þinn eingietenn Son verda Løgmaalenu Undergiefenn, og nuństierast aa Attunda Deige, Løgmaaled upp ad fylla, vegna þeirra sem Løgmaalsins Bølvan voru undergiefner. Vier bidium þijna Myskunseme, ad þu vilier Andlega umskiera vor Hiørtu, fraa øllum vondum Girndum. Fyrer þann sama, etc.

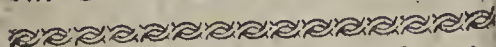
Pistillenn til Gal. 3. Cap.

ENN aadur enn þad Trwenn kom, þa vorum vier vardveitter under Løgmaalenu, innelucktter uppaa þa Trw, sem openber skyllde verda. Þar fyrer var Løgmaaled vor Typtunar-Meistare til Christum, so ad vier riettlættunst fyrer Trwna. Enn nu sem Trwenn er komenn, þa erum vier ecke leingur unde-

er Typtunar Mañenum. Þviad aller erud þier nu Guds Born, fyrer Trwna a Christum. Þvi, so marger af ydur sem erud skijrder, þier hafed Jklædst Christo. Hier er ecke Gydingur nie Grickur, eige Þræll nie Frelsinge, eige Karl nie Kviña. Þviad aller þier erud eitt i Christo JEsu. Eñ fyrst þier erud Christi, þa erud þier Sæde Abrahams, og epter Fyrerheitenu Erfingiar.

Gudspialled Luc. 2. Cap.

I Þañ Tijma.) Epter þad ad Atta Dagar voru lidner, Og þad Barned skyllde uñskierast, Var hañs Nafn kallad JESUS. Hvad er kallad var af Einglenum, adur eñ þad hañ var Gieteñ i Moodur-Kvide.

Suñudagen mille Atta Dags og Prettanda.

Collectan.

O HEr

O HErra Gud, Himneske Fader, Þu sem lietst þiñ kiæra Son JESUM Christum verda Framande og Utlendañ i Egyptalande fyrer vora Skulld, og færder hañ heilañ heim aptur til sijns Fødurlands. Vier bidium þig, gief oss þijna Naad, ad vier aumar Mañeskiur sem erum Framande og utlender i þessum Haaskasama Heime, mættum snarlega komast til Himnarijkis og heim i vort rietta Fødurland, þar ad lifa i Dyrd og Glede Eilijflega. Fyrer þañ etc.

Pistilleñ til Rom.

3. Cap.

ENN vier vitum, ad hvad hellst sem Logmaaled segier, þad segier Þad þeim, sem eru under Logmaalenu, ad sierhvør Muñur tilbyrgest, og allur Heimureñ verde vid Gud Saknæmur: Fyrer þvi gietur af Verkum Logmaalsins eckert Holld riettlaatt orded fyrer hañs Augsyn, þviad fyrer Logmaaled kiemur Þecking Syndareñar. Eñ nu er aan Logmaalsins Riettlæte Guds Opeñberad, um̃ hvort vitnad er af Logmaalenu og Spaamoñunum. Jaa, Riettlæte Guds fyrer Trwna aa JEsum Chri-

stum, til allra og yfer ollum, sem trwa.

Gudspialled St.
Matth. 2.

EN þegar Herodes var dadudur, Siaa, þa Openberadest DRottens Eingell Joseph i einum Draume i Egyptalande. Segiande: Statt upp, og tak Barned og Moodur þess, og far burt i Israels Land, þvi þeir eru dauder sem sooktu epter Lijfe Barnsens. Þa stood hañ upp og took Barned og Moodur þess og kom i Israels Land. Eñ þa hañ heyrde, ad Archelaus være Konungur i Judæa i sijns Fodurs Herodis Stad, ottadest hañ ad koma þangad; Eñ hañ var vidvaradur af Gude i einum Draume, og veik burt i Endemerkur Galilææ. Og kom og bioo i eirnre Borg, sem nefndest Nazareth, so ad þad skilde

de fullkomnast, sem sagt er fyrer Spaamenena: Ad hañ skyllde Nazaræus kallast.

A Prettanda Dag.

Collectan.

HErr Almattuge, Eilijfe Gud, Sem med Leidarvijsan Eirnrar Stiørnu Opeñberader Vitringunum þiñ Eingieteñ Son, Vier bidium þijna Myskunseme, Upptendra þitt Lioos i vorum Hugskotum,þad sem þu uppvakter i Hiørtum þessara Vitringa Fyrer þiñ Son, etc.

Pistilleñ Esa. 60. Cap.

SO segier DRotteñ Gud.) Rijs upp Jerusalem og vert klaar, þvi ad þitt Lioos kiemur, og Dyrd DRotteñs er uppruñeñ yfer þier. Þvi ad siaa þu, ad Myrkred mun hylia Jordena, og Diñañ Piooderner. Eñ Drotteñ mun uppreña yfer þier, og hañs Dyrd mun siaast yfer þier, og Heidingiarner munu gaanga i þijnu Lioose, og Kongarner i Liooma þijns Uppruna. Upplyptu

þijnum Augum og skoda um̃ krijng, aller þesser eru samañsafnader, og koma til þijn. Þijner Syner munu koma af Fiærlægd, og þijnar Dætur munu uppfoostrast ad baadum Sijdum. Þa munt þu siaa og fagna, og þitt Hiarta mun undrast, og wtbreida sig, Nær ed sa Margfiollde Siafarens mun snwast til þijn, og Styrkleike. Heidingiaña kiemur til þijn, Fiollde Wlfbalدaña mun hylia þig, Dromedarii af Madian og Epha. Aller munu af Saba koma, færande Gull og Reykelse, og kuñgiorande Lof DRottens.

Gudspialled St. Matth.
2. Cap.

NEr ed JEsus var Fæddur i Betlehem aa Gydinga-Lande, aa Dogum Herodis Kongs. Siaa þu, þa komu Vitringar af Austur-Alfu til Jerusalem, og sogdu: Hvar er sa nyfædde Kongur Gydinga? Þviad vier hofum sied hans Stiornu i Austur-

Veige,

Veige, og erum komner ad tilbidia
hañ. Eñ er Herodes Kongur heyr-
de þad, skielfdest hañ og øll Jeru-
salem med hønum. Og hañ liet
Samañsafna øllum Kieñemaña
Høfdingium og Skriftlærdum
Lijdsins, og forheyrde af þeim, hvar
Christur skyllde fædast. Eñ þeir
søgdu hønum. J Bethlehem aa
Gydinga Lande. Þviad so er skrif-
ad fyrer Spaamañeñ. Og þu
Bethlehem aa Gydinga Lande, ert
aungvañveigeñ hin minsta aa med
al Høfdingia Juda, þviad af þier
mun koma Hertoge sa, ed stioorna
skal yfer mitt Foolk Jsrael. Þa
kallade Herodes Vitringana Hel-
muglega til sijn, og spurde þa iñe-
lega ad, aa hvørium Tijma þad
Stiarnañ hafde byrtst þeim, og
vijsade þeim til Bethlehem, og sag-
de: Fared þier, og spyried vand-

 lega

lega ad Sveinenum, og nær þier fiñed haň, þa kuñgiored mier þad aptur, so ad eg kome eirneñ ad tilbidia haň. Sem þeir hofdu nu ‚hlijdt Konungenum, fooru þeir af Stad. Og sia þu, ad Stiarnaň sem þeir hofdu sied i Austur-Alfu, gieck frame fyrer þeim, allt þar til hun kom og stood þar uppe yfer, hvar ed Barned var. Eñ er þeir saau Stiornuna, glöddust þeir af miklum Fognude, og geingu i Hwsed iñ, og fundu þar Barned, med Mariu Moodur þess, fiellu fraň og tilbaadu þad. Og ad upploknum sijnum Fiaarsioodum, Offrudu þeir þvi Giafer, Gull, Reykelse og Myrru. Og feingu Avijsan i Svefne, ad þeir kiæme ecke aptur til Herodem, Og fooru aňaň Veg aptur i sitt Land.

* * *

Fyrsta

Fyrsta Sunnudag epter Prettanda.

Collectan.

HErra Himneskur Fader! Vier bidium þig, Veit þu Gyrnd þijns bidiandi Lijds, ad hann mætte sjaa og skilia hvad riett er, og ad gieta þad sama giört og framkvæmt med Verke. Fyrer þinn Son JEsum Christum.

Pistillenn Rom. 12.

Kiærer Brædur.) Fyrer því beide eg ydur fyrer Myskunseme Guds, ad þier giefed ydar Lijkame til þess Offurs, sem lifande er og Heilagt, og Gude þacknæmt, hvort ad er ydar skynsamleg Þioonusta. Og hegded ydur ecke epter þessum Heime, helldur umbreyted ydur i Endurnyung ydars Hugskots, so ad þier meiged reyna, hvør ad sie goodur, þægur og algiordur Guds Vilie. Þvi ad eg segie fyrer þa Naad sem mier er giefenn, Hvørium sem Einum ydar æ mille, þad einginn hallde meira wt af sier, enn honum byriar af sier ad hallda, helldur hall-

de hañ wt af sier Hooflega, epter þvi sem Gud hefur wtskipt Hvorium og Einum Mæler Trwareñar. Þvi ad lijka so sem vier hofum marga Limu a Einum Lijkama, Eñ aller Limerner hafa þo ecke lijka Hegdan. Lijka so erum vier og so marger Eirn Lijkame i Christo, Eñ vor a millum erum vier hvor añars Limur.

Gudspialled St. Lucæ
2. Cap.

I Þañ Tijma.) Og þa ed hañ var Toolf Aara gamall, fooru þau upp til Jerusalem, epter Sidveniu Hatijdardagsins. Og er þeir Dagar voru lidner, Og þau fooru Heimleidis, vard Barned JEsus epter i Jerusalem, og hañs Forelldrar vissu þad ecke. Eñ þau meintu þad, ad hañ være hiaa Selskapnum, Og voru so komeñ Eina Dag-Ferd, og leitudu hañs medal Frænda og Kuñingia. Og

þa

þa ed þaug fundu hañ ecke, geingu
þau aptur til Jerusalem, og leitudu
ad honum. Eñ þad skiede so epter
Þriar Daga, ad þau fundu hañ i
Mustereinu, Sitiande midt a mille
Lærefedrañа, heyrande þeim og ad-
spyriande þa. Eñ aller þeir er hañ
heyrdu, undrudust yfer hañs Skil-
ninge og Andsvørum. Og er þau
sau hañ, hnickte þeim vid. Eñ
hañs Mooder sagde til hañs: Son
miñ, Þvi breytter þu so vid ockur?
Siaa þu, Fader þiñ og eg leitudum
Harmþrwngeñ ad þier. Og hañ
sagde til þeirra. Hvad er þad þid
leited ad mier? Vissud þid ecke ad
mier byriar ad vera i þeim Hlutum
sem mijns Fødurs eru? Eñ þaug
underſtoodu ecke þetta Ord, sem hañ
mælte til þeirra. Og hañ foor
med þeim ofañ, og kom til Naza-
reth, var þeim og hlijdeñ. Eñ ha-

ns Mooder geymde oll þesse Ord i siinu Hiarta. Og JEsu jookst Alldur og Vitska og Naad hiaa Gude og Mønnum.

Annan Sunnudag epter Prettanda.

Collectan.

O Þu Almaattuge, Eilijfe Gud! sem stioornar ollum Hlutum aa Himne og aa Jørdu, Heyr þu misskunnsamlega Bæner þijns Lijds, og gief Frid um vora Daga Fyrer vorn HErra JEsum Christum.

Pistillen Rom.

12. Cap.

Elskuleger Brædur.) Enn vier hofum margháttadar Giafer, hvor epter þeirre Naad sem oss er giefen. Hafe nockur Spaadoom, þa sie han epter riettre Trwarennar Reglu. Hafe nockur Embætte, þa giæte han þess Embættis. Ef kienner nockur, þa vakte han þa Kienningu. Hvor han aaminner, hygg

bygge hañ ad birre Amyñingu. Hvør hañ giefur, þa giefe hañ i Einfalldleika. Hvør hañ stioonar, þa stioorne hañ med Abyggiu. Fremur nockur Myskunseme, þa giore hañ hana med Goodfiise. Elskañ sie Fiærdar aus, hated þad hid Von da, eñ loded a þvi enu Gooda. Broodurlegur Kiærleike sie astwdlegur ydar a mille. Hafe hvør añañ sier i Virdingum ædra. Vered eige later i þvi sem þier eiged ad viña. Vered glooande i Andanum, DRottne þioonande. Hegded ydur epter Tijdeñe. Vered glader i Voneñe, eñ þoleñmooder i Kvoleñe. Stadfaster i Bæneñe, og añest Naudþurfter Heilagra: Kostgiæfed ad vera Giestrisner. Blessed þa sem ydur ofsækia. Blessed eñ bølved eige. Fagned med Fagnendum, eñ grated med Græatendum. Vered samhuga Jnbyrdes. Stunded eige a þad sem hatt er, helldur lwted ad þvi sem lagt er.

Gudspialled St. Joh.
2 Cap.

I Pañ Tijma.) Par giørd-
est Brwdkaup i Cana Gali-
lææ, og Moodur JEsu var
þar. Eñ JEsus og hañs Lære-
sveinar voru og bodner til Brwd-
kaupsins. Og er þa þraut Vijn,
sagde Mooder JEsu til hañs: Pe-
ir hafa ecke Vijn. JEsus sagde
til heñar: Pu Kviña; Hvad hefe
eg med þig? Mijn Stund er eñ
ecke komeñ. Mooder hañs sagde
til Ploonustu-Mañaña: Hvad
hellst hañ seiger ydur, þad giøred.
Eñ þar voru Sex Stein-Kier sett
epter Veniu Ebreskra Maña Hre-
insunar, og hvørt Eitt took Tvo
edur þriaa Mæler. JEsus sag-
de til þeirra: Fylled upp Kiereñ
af Vatne; Og þeir fylltu þau
allt aa Barma. Og JEsus sag-
de til þeirra: Helled nu aa, og
færed Kiæmeistaranum, og þeir
færdu

færdu honum. Eñ þa Kiæmeistareñ smackade Vatned, þad ad Vijne var orded; Og hañ visse ecke hvadañ þad kom, (eñ Pioonustu-Meñerner sem Vatned sooktu, vissu þad.) Þa kallade hañ a Brwdgumañ, og seiger honum: Aller Meñ gefa i Fyrstu hid gooda Vijned, og nær þeir taka Olvader ad gioraft, þa þad hid liettara; Eñ þu hefur geimt hid gooda allt til þessa. Þetta er hid fyrsta Jardteikn sem JEsus giorde til Cana i Galilæa. Og hañ opeñberade sijna Dyrd. Og hañs Læresveinar trwdu a hañ.

Þridia Suñudag epter Þrettanda.

Collectan.

HErr Almattuge Gud! Vier bidium þig, lijttu a vorar audmiwkar Bæner, og wtrett

rielt Hægre Hond þinar Maktr, oss til Hliiſ-
dar. Fyrer DRottenn, etc.

Piſtilleñ Rän.

12. Cap.

ELſkuleger Brædur) Vered ecke Sierklooker, gicllded ongvum Illt fyrer Illt. Legged Kapp a ad vera Sidſamer vid alla Menn. Ef mogulegt er, þad þier megned, Þa haf-ed Frid vid alla Menn. Hefned ydar ecke ſialfer, mijner Elſkanleger, helldur giefed Rwm Reide. Þviad ſkrifad er. Mijn er Hefndenn, eg mun Endurgiall-da, ſeger DRottenn. Þar fyrer, ef O-vin þinn hwngrar, þa gief honum Fædu, ef hann þyrſter, gief honum ad drecka. Þvi nær þu giorer þetta, muntu ſafna Gloodum Ellds yfer Hofud honum. Laat eige yferſtijga þig þad Vonda, hell-dur yfervinn þu þad Vonda med Goodu.

Gudſpialled St. Matth.

8. Cap.

Iþann

J Þañ Tijma.) Og þa ed JEsus gieck ofañ af Fiallenu, fylgde honum margt Foolk epter. Og sia þu; Ad Lijkþraar Madur kom, tilbad hañ og sagde: HErra; Ef þu villt, þa gietur þu mig hreinsad. Og JEsus riette wt Hondena, aahrærde hañ og sagde: Eg vil, Vertu hreirn; Og jafusnart vard hañs Lijkþraa hrein. Og JEsus sagde til hañs: Siaa þu til ad þu seiger þad eigeneinum, helldur far þu og syn þig Kieñemañenum, og offra þeirre Gaafu, Er Moses baud til Vitnisburdar yfer þeim. Eñ þa ed JEsus gieck iñ i Capernaum, kom til hañs Hundrads-Hofdinge nockur, bidiande hañ og sagde: HErra; Pioon miñ liggur Limafallssiwkur heima, og kvelst þwnglega. JEsus sagde til

hañs

hañs: Eg vil koma og lækna hañ.
Og Hundrads-Høfdingeñ svarade
og sagde: HErra; Eg em þess ei
verdugur, ad þu gaanger iñ under
mitt Þak, helldur seig þu eitt Ord,
og mun miñ Pioon heilbrygdur
verda, Þviad eg em Madur Yf-
ervalldenu undergiefeñ, hafande
under mier Strijds-Foolk: Og
nær eg seige þessum, Far, þa fer
hañ, og ødrum, Kom þu, og hañ
kiemur, og Þrææle mijnum, giør
þetta, og hañ giører þad. Eñ þa
ed JEsus heyrde þetta, undradest
hañ, og sagde til þeirra er honum
epterfylgdu: Sañlega seige eg yd-
ur: Ad þvilijka Trw hef eg ecke
funded i Israel. Eñ eg seige yd-
ur: Pad marger munu koma af
Austre og Vestre, og sitia til Bords
med Abraham, Isaac og Jacob i
Rijke Himnaña; Eñ Rijkesins
Syner

Syner munu verda wtrekner i þin ytstu Myrkur, þar sem vera mun Op og Gnystran Tañaña. Og JEsus sagde til Hundradshøfdingians: Gack þu hiedañ, verde þier epter þvi sem þu trwder. Og hañs Pioon vard heill aa þeirre somu Stundu.

Fioorda Suñudag Epter Prettanda.

Collectan

HEyr HErra Gud! sem allra best veitst i þvilijkum Haaska og Voda vier erum stadder, Þad ad vier fyrer Holldsins Breyskleika, kuñum ecke ad vera stadfaster aan þiñar sierlegrar Naadar og Hiaalpar. Þvi bidium vier þig nu Naad og Luckn til Lijfs og Saalar, ad hvad hellst vier lijdum vegna vorra Synda, ad vier mættum þad med Poleñmæde lijda, Og med Hiaalp þiñar Naadar yfervinña, Fyrer JEsum Christum, etc.

Pistelleñ til Romanos 13. Cap.

Elsku-

E Lskuleger Brædur.) Vered ong vum skylduger, nema þad, ad þier elsked hvor añan. Þviad hvor hañ elskar añan, Sa hefur Logmaled uppfyllt. Þviad þar sem segiest, Þu skallt ecke Hoor drygia. Eige Mañ vega. Eige stela. Eige Liwgvitne mæla. Eige gyrnast. Og ef þar er nockud añad Bod ord, þa felst þad i þessum Ordum. Elska skalltu Naunga þiñ, so sem sialfañ þig. Elskañ giorer ecke Naunganum illt. Þar fyrer er nu Elskañ Logmalsins Uppfylling.

Gudspialled skrifar St.
Matth. 8. Cap.

Og er JEsus stie á Skip, fylgdu hañs Læresveinar honum epter. Og siá þu, ad mikell Ostyrleike giordest i Sioonum, so ad Skiped lá under Afollum, eñ hañ svaf. Og hañs Læresveinar geingu til hañs, vecktu hañ upp, og sögdu. HErra hialpa þu

oss,

oss, vier forgongum. Eñ JEsus sagde til þeirra: Hvad hrædest þier Lijteltrwader? Þa reys hañ upp, hastade a Vindeñ og Siooeñ, og þar vard Logn miked. Eñ Meñerner undrudust, og søgdu: Hvilijkur er þesse? Þviad Vindur og Sioor hlyda honum.

Fiñta Suñudag epter Þrettanda.

Collectan.

HEyr HErra Gud, Vier bidium, Vardveit þu þijna Christne med þiñe Naad og Myskun, ad lijka sem hun ecke hefur nockurn aññan uppaa ad vona og treysta nema þig. So laat hana ætijd faa og ødlast þijna Hiaalp og Verndan, Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ til Col.

3. Cap.

Elskuleger Brædur.) So Jklædest þier nu, so sem Guds Utvallder, Heilager og Elskañleger, Hiart-

Hiartfoolgeñe Myſkunſeme, Goodvilia, Audmykt, Hoogværd, Poleñmæde. Uñlijded hvor añañ, Og ef ad nockur hefur Klogu-Maal moot odrum, þa fyrergiefed þad hvor odrum Jñbyrdes, lijka ſo ſem Chriſtus hañ fyrergaf ydur, ſo ſkulud þier og eirneñ. Eñ framm yfer allt þetta, þa Jklædeſt Kiærleikanum, hvor ad er Band Algiorlegleikans. Og Fridur Guds rijke i ydrum Hiortum, til hvors þier erud kallader, i Einum Lijkama, Og vered Packlaater. Laated Chriſti Ord noogslega byggia medal ydar i allre Vitſku. Læred og amiñed ydur ſialfa, med Pſalmum, Lof-Saungum og Andlegum liwfflegum Kvædum, Og ſynged DRottne i ydrum Hiortum. Og allt hvad þier giored med Ord og Verk, þad giored allt i Nafne DRotteñs JEſu, Og þacked Gude og Fodur fyrer hañ.

Gudſpialled Matth.

13. Cap.

JPañ

J Þañ Tijma.) Adra Epter-
lijking lagde JEsus fram fyr
er þa og sagde. Himnarij-
ke er lijkt þeim Mañe, hvor ed saade
goodu Sæde i Akur siñ. Eñ þa
Meñ svaafu, Kom Ovinur hañs og
saade Jllgrese med i bland Hveit-
enu, og gieck i burt. Eñ er Grased
spratt upp og bar Avøxst, þa Aug-
lysteſt og Jllgresed. Eñ Þioonustu-
meñerner geingu til Hwsfødursins
og søgdu honum. HErra, saader
þu ecke goodu Sæde i Akur þiñ,
Hvadañ kiemur honum þa Jllgres
ed? Og hañ sagde til þeirra. Fiand-
madureñ hefur þad giort. Þioon-
ustumeñerner søgdu þa. Villtu ad
vier førum og wtlesium þad? Og
hañ sagde: Nei, so ad þier uppræt-
ed eige Hveited under eins, Nær
þier wtlesed Jllgresed. Laated hv-
orttveggia vaxa allt til Kornskurd-
arens,

arens, og at Kornskieru-Tijmanum skal eg segia til Kornskurdar-Mañaña. Leseð fyrst samañ Illgreseð, og bindeð þad samañ i Bindene til ad breña þvi. Eñ Hveitenu samañ safneð i mijna Kornhløðu.

Siotta Suñudag epter Prettanda.

Collecta, Pistill og Gudspiall, hið sama, og 27. Suñudag epter Trinitatis.

A Kyndel-Messu.

Collectan.

Eilijfe, Almaattuge Gud, Vier bidium audmiwklega þitt Dijrdar-Velldе, ad so sem þiñ Eingieteñ Sonur var a þessum Deige i Musterenu Offradur og syndur, til ad uppfylla Løgmaaled, So laat oss jafnañ með hreinu Hiarta fyrer þitt Auglit koma. Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ Malachiæ 3. Cap.

Þetta

ÞEtta seiger DRotteñ Gud.) Siaa þu, Eg mun senda miñ Engel, þañ er tilreida skal Veigeñ fyrer miñnu Auglite. Og strax mun koma saa Drottnareñ til sijns Musteris, ad hvorium þier spyried, og Eingill Saattmaalans, hvorn þier gyrnest. Siaa, hañ kiemur seiger DRotteñ Allsheriar. Eñ hvor mun þola hañs Tilkomu-Dag? Eda hvor mun gieta stadest, þa hañ mun byrtast? Þviad hañ er so sem glooande Elldur eins Gull-Smids, og so sem Saapa Þvotta-Kveña. Hañ mun sitia og brǽda, og Silfred hreinsa, Og hañ mun hreinsa og klaar giora Born Levi so sem Silfur. So ad þa munu þeir DRottne Helge-Offur fǽra i Riettlǽtenu. Og þa mun DRottne vel þocknast þad Helge-Offur Juda og Jerusalem, Lijka so sem adur Fordum, og fyrer morgum Arum.

Gudspialled skrifar Luc.

2. Cap.

E   A Þeim

Heim Tijma.) Pa Dag-
ar heñar Hreinsunar full-
nuduſt epter Moyſis Løg-
um, høfdu þau hañ til Jeruſalem,
uppaa þad þau a Hendur fæle hañ
DRottne, So ſem ſkrifad er i Løg-
maale DROtteñs, Ad allt hvad
Karlkyns var, þad er fyrſt opnade
ſiñar Moodur-Kvid, þa ſkyllde kall-
aſt DRottne Helgad. Og ad þau
giæfe Offred epter þvi ſem ſeigeſt i
Løgmaale DRotteñs, Tvær Tur-
til-Dwfur, eda Tvo Dwfu-Unga.
Og ſiaa, ad Madur var þar i Jeru-
ſalem, ſaa ed Simeon hiet, og þeſſe
Mañ var Riettlaatur og Gud-
hræddur, Bijdande epter Huggun
Jſraels, og Heilagur Ande var med
honum. Simeon hafde og And-
ſvar feinged af Heiløgum Anda, ad
hañ ſkyllde ecke Daudañ ſiaa, nema
hañ ſæe aadur fyrre Chriſt DRott-
eñs.

eñs. Og hañ kom af Andans Tilladan i Mustered, Og þa Foreldrarner höfdu Barned JEsum i Mustered, og giördu fyrer hönum epter Sidvenin Lagaña, og hañ took hañ þa uppaa sijna Armlegge, Lofade Gud og sagde. DRottenn, Laat nu þiñ Þioon i Fride fara, epter þvi sem þu hefur sagt. Þvi ad mijn Augu hafa sied þitt Hiaalp Raad, þad þu tilreidder fyrer Auglite allra Þiooda. Eitt Lioos til Uppbyrtingar heidnum Þioodum, Og til Dyrdar þijns Foolks Jsrael.

Fyrsta Suñudag i Niju Vikna Föstu.

Collectan.

Almaattugur, Eilijfur Gud, Vier bidium! Heyr Milldelega Bæner þijns Foolks, Ad vier sem maklega erum Sökum vorra Synda hirter, mættum Saker þijns Dyrdarfulla Nafns, Myskunsamlega Frelsast. Fyrer DRottenn vorn, etc.

Kiærer Brædur) Vited þier ecke
ad þeir sem Skeided hlaupa, þad
þeir aller hlaupa, En Eirn er sa ed
Hnossed tekur? Hlauped nu og svo ad
þier hondled þad. En hvor sem slæst, han
helldur sig fra ollu. Og þeir ad sonnu,
uppa þad, þeir odlest Forgeingelega Ko-
ronu, en vier Oforgeingelega. En eg hle-
ip eige so sem uppa þad Ovissa, Eg slæ
ecke so sem sa i Vinden slær. helldur þiaa
eg min Lijkama, og læt han Præl vera, so
ad eg predike þad eige odrum, og verde
sialfur Rækur. En eg vil eige dylia fyr-
er ydur gooder Brædur, þad ad vorer
Forfedur voru aller under Skyenu, og
aller geingu þeir yfer Hafed, og aller voru
þeir skijrder af Moyse, i Skyenu og i
Sioonum. Og aller hafa þeir neytt hin-
ar somu Andlegrar Fædu, og aller hafa
þeir hin sama Andlega Dryck drucked.
Þeir druncku og af þeirre Andlegu Hellu,
sem þeim medfylgde. Hvor Hella ad var
... Christus.

Christus. Eñ Gud hafde ecke a flestum af þeim Velþocknan, þvi eru þeir nidurslegner i Eydemørkeñe.

Gudspialled St. Matth. 20. Cap.

Þañ Tijma. Sagde JEsus til siña Lærefveina, þessa Eptlijking.) Himnarijke er lijkt einum Hws-Fodur, sem wtgieck sneïma Morguns, Verka-Meñ ad leigia i siñ Vijn-Gard. Eñ ad giordum Samninge vid Verka-Meñena, ad Daglegu Penings-Gialllde, sende hañ þa i siñ Vijn-Gard. Og nærre Pridiu Stundu gieck hañ wt, og leit adra Idjulausa standa a Torgeñu, og sagde til þeirra: Fared þier og so i Vijn-Gardeñ, og hvad Riettvijst er mun eg giefa ydur, og þeir geingu burt þaangad. Og hañ gieck eñ wt apt ur uñ Siøttu og Nijundu Stund,

og giorde slijkt hid sama. Nærre Elleftu Stundu gieck hañ wt, og fañ eñ adra standa Jdjulausa, og sagde til þeirra: Hvar fyrer stand-ed þier hier allañ Dag Jdjulaus-er? Þeir søgdu til hañs: Þviad eingeñ hefur leigt oß. Hañ seiger til þeirra: Fared þier og i miñ Vijn Gard, og hvad Riettvijst er skulud þier faa. Eñ þa Kvølld var kom-ed, sagde Herrañ Vijn-Gardsins til sijns Raadsmañs. Kalla þu Verkmeñena, og gialld þeim Verd kauped, og tak til fraa hinum Sein-ustu, allt til hiña Fyrstu. Þa ko-mu þeir sem nærre Elleftu Stun-du leigder voru, og medtook hvør þeirra siñ Pening. Eñ hiner sem Fyrster komu, þeir þeinktu ad þeir mundu faa meira, og hvør þeirra medtook siñ Pening. Og þa er þeir høfdu hañ medteked, mogludu

þeir

þeir at moote Hws-Fodurnum, og sögdu: Þesser enn Seinustu hafa Eina Stund erfidad, og þu giörder þa jafna vid oss, sem bored höfum Hita og Þwnga Dagsins. Eñ hañ svarade og sagde til Eins þeirra: Vinur, Eige giöre eg þier O-riett. Ertu ecke sáttur orden vid mig um Eirn Pening? Taktu hvad þitt er, og far i burt, eñ þessum hinum Seinasta, vil eg giefa so sem þier. Eda lofast mier ecke ad giöra af mijnu hvad eg vil? Eda ertu þar fyrer Raungeygdur, þo ad eg sie Goodgiarn? So verda Sein aster hiner Fyrstu, og Fyrster hiner Seinustu. Þviad marger eru Kallader, Eñ fáer Utvalder.

Aũañ Suñudag i Niju-Vikna Fostu.

HErra HErra Gud! þu sem sier, ad vier ecke höfum Traust a vockrum vorum Verkum, Mætte edur Megne. Veit þu oss Myskunsamlega, ad vier mættum verndader verda fra øllum mootstædelegum Hlutum, Andlegum og Lijkamlegum, fyrer þiina Naadarsamlega Hlijfd, So sem þu hlijfder St. Paale Postula Kieñefødur Heideña Pioda. Fyrer, etc.

Pistilleñ 2. Cor. 12.

EG þecke Mañ i Christo fyrer Fioortan Aarum, (var hañ i Lijkamanum, þad veit eg eige, Eda vár hañ fyrer utañ Lijkama, veit eg og eige, Gud veit þad,) Sa same var ricktur allt upp i Pridia Himen, og eg þeckie glögt þañ Mañ, (hvort hañ var i Lijkama, edur utañ Lijkama, veit eg eige, Gud veit þad) Hañ vard uppricktur i Paradijs, og heyrde Owtrædañleg Ord, þau sem eingeñ Madur fær talad. Af þessu vil eg mier hroosa, Eñ af sialfum mier vil eg mier ecke hroosa, nema af mijnum Breyskleika. Og þo eg villde mier hroosa, giørda eg þad ecke Fiflslega, þviad eg vil seigia

Sañ-

Sañleikañ. Eñ eg sporna vid þvi þar fyrer, So ad eingeñ hallde mig æþra, Eñ so sem hañ aa mier sier, Eda af mier heyrer. Og so ad eg stære mig ecke af Mikeleik þessara Opeñberinga, er mier giefeñ Fleinn i Hollded, Andskotans Eingell, hvor ad mig med Knefum slaae, uppaa þad eg stære mig ei. Uñ þad hefe eg DRotteñ Þrisvar beded, þad hañ vike burt fraa mier. Og hañ sagde til mijn: Laat þier nægiast mijna Naad, þvi miñ Kraptur er i Breyskum mattugur. Fyrer þvi vil eg sem fegnastur hroosa mier af mijnum Breyskleika, So ad Kraptur Christs bygge medur mier.

Gudspialled St. Luc.

8. Cap.

Þañ Tijma.) Og þa ed margt Foolk var samañkomed, og þad dreyf til hañs wr Stødunum, Sagde hañ i Eptirlijkingu. Saa gieck wt sem saade, ad saa Sæde sijnu. Og þa hañ

 saade,

saade, fiell sumt utañ hiaa Veigen-
um, vard Footum troded, og Fug-
lar Loptsins aatu þad. Og sumt
fiell a Hellu, og nær ed þad spratt
upp, visnade þad, af þvi ad þad
hafde eige Vökvañ. Og sumt fiell
a medal Þyrna, og Þyrnarner
spruttu upp med og kiæfdu þad nid-
ur. Og sumt fiell i gooda Jörd,
og þad vöx upp og bar Hundrad-
falldañ Avöxt. Þa ed hañ sagde
þetta, Kallade hañ: Hvör Eyru
hefur ad heyra, Heyre hañ. Eñ
hañs Læresveinar spurdu hañ ad,
Hvör ed være þesse Epterlijking.
Eñ hañ sagde: Ydur er nũt ad vi-
ta Leynda Dooma Guds Rijkis,
Eñ þeim ödrum i Epterlijkingum,
So ad siaande þa siae þeir eige,
Og aaheyrande þa skilie þier þad
ecke. Eñ þesse er Epterlijkingeñ.
Sæded er Guds Ord. Eñ hiner
vid

vid Veigeñ, eru þeir sem heyra þad, eñ epter þad kiemur Diofullen og tekur burt Orded wr þeirra Hiort- um, So ad þeir skule ecke trwa og verda Hiaalpleger. Eñ þeir a Helluñe eru þeir, Sem medtaka Orded med Fognude, þa þeir heyra þad, og þesser hafa ecke Root, hvør- ier um Stundarsaker trwa, og a Freistingar-Tijmanum falla þeir fra. Eñ þad sem fiell a millum Pyrnaña, eru þeir, sem þad heyra, og velkiast i Sorgum, Audæfum og Gyrndum þessa Lijfs, kiefiast og fæ ra aungvañ Avoxt. Eñ þad sem i gooda Jord fiell, Eru þeir sem heyra Orded, og behallda þvi i Goodu og Sidsømu Hiarta, Og færa Avoxt i Poleñmæde.

Suñudageñ i Føstu Jñgang.

DRotteñ Gud vier bidium! Heyr þu Myskunsamlega vorar Bæner, og nær þu hefur leyst oss af vorum Synda-Bondum, þa vardveittu oss fra ollum mootstædelegum Hlutum. Fyrer vorn DRotteñ, etc.

Pistilleñ 1. Petri
3. Cap.

Vi Christur hefur og einusinne fyrer Synderuar lided, Riettlaatur fyrer Raanglaata, uppa þad hañ færde oss Gude; hañ sem var ad soñu deyddur epter Hollðenu, eñ lijfgadur epter Andanum. J hvorium hañ er og burtfareñ og predikade fyrer Ondunum i Faangelsenu, sem Fordum eige trwdu, þegar Guds Polgiæde eitt Siñ epterbeid a Dogum Noa, nær Orkeñ var tilbwen, i hvorre faaer, þad er Atta Saaler frelsudust fyrer Vatned. Hvoriu Skijrneñ svarar, sem giorer oss nu Saaluhoolpna, hvot ecke er Aflegging Hollðsins Saurugleika, helldur Samviskunnar goodrar Samvitsku vid Gud, fyrer Upprisu JEsu Chri-

Christi, Hvor ad er til Hægre Handar Gude (epter þad hañ er) uppstijgeñ til Himens, so ad Einglarner og Maktar-Volldeñ og Kraptarner, eru honum undergiefner.

Gudspialled St. Matth.

3. Cap.

J Þañ Tijma.) Kom JEsus af Galilæa ad Jordan til Johañem, uppa þad ad hañ skijrdest af honum. Eñ Johañes varnade honum þess, og sagde: Mier er Þorf ad eg skijrest af þier, og þu kiemur til mijn? Eñ JEsus svarade og sagde til hañs: Lætt nu so vera, þviad so hæfer oss allt Riettlæte upp ad fylla. Og þa liet hañ þad epter honum. Eñ er JEsus var skijrdur, stie hañ jafnskiott upp wr Vatnenu. Og siaa; Ad Himnarner lukust upp yfer honum, og Johañes saa Gu-

ds Anda ofañstijga sem Dwfu, og yfer haň koma. Og sia; Ad Roddeň af Himne sagde: Þesse er Sonur miň Elskulegur ad hvörium mier velþocknast.

Fyrsta Suñudag i Føstu.

Collectan.

HErr HErra Gud! vier bidium, Lijttu Myskunsamlega yfer þitt Foolk, og sniw fra oss Milldelga þiñe Reide. Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ 2. Cor.

6. Cap.

Elskuleger Brædur.) Eñ vier aamyñ um ydur so sem Medhialparar, ad þier hafed ecke medteked Guds Rad til Onijtes, þvi haň seiger: J þøgaň Tijma Bænheyrda eg þig, og a Deige Hialprædesins hialpade eg þier. Siaed; Nu er sa þægelege Tijme, nu er Dagur Hialprædesins. Laatum oss øngvum Hneyxlun i nockru

giefa

giefa, uppſai þad ad Embætted verde ecke laſtad. Helldur audſynum oſs ſiaalfa i øllum Hlutum, ſo ſem Guds Pienara. J mikellre Poleñmæde, J Harmkvælum, J Naudum, J Preingingum, J Hwdſtrokum, J Myrkvaſtoſum, J Upphlaupum, J Erfide, J Vokum, J Foſtum, J Hreinliife, J Viisdoome, J Bidlundar Giede, J Goodvilld, J Helgum Anda, J Falslauſum Kiærleika, J Sañleikſins Orde, J Guds Kraspte, fyrer Herklæde Riettlæteſins, til hægre og Vinſtre Handar. Fyrer Vegſemd og Vanſemd, fyrer Laſt og Loſyrde, ſo ſem Falſarar, og þo Sañorder, ſo ſem O kuñuger, og þo kuñuger. Liika ſo ſem þeir ed deya, og ſiaaed, þad vier lifum. So ſem Hegnder, eñ eige Liifſlæatner, ſo ſem Syrgendur, þo jafnañ Glader. So ſem Volader, eñ þo marga Auduga gjørande. Liika ſem þeir ed eckert hafa, og hafa alla Hlute.

Gudſpialled Matth.

4. Cap.

J Pañ

(Þañ Tijma.) Þa var JEsus leiddur af Anda aa Eydemørk, uppaa þad ad hañ yrde freistadur af Dioflenum. Og þa hañ hafde fastad Fiøretijge Daga, og Fiøretijge Naatta, hungrade hañ sijdañ. Og Freistareñ gieck til hañs, og sagde: Ef ad þu ert Guds Sonur, þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum. Eñ hañ svarade og sagde: Skrifad er; Madureñ lifer ecke af einusamañ Braude, helldur af sierhvørin Orde, þvi sem framgeingur af Guds Muñe. Þa took Dioflleñ hañ med sier i Borgena helgu, og sette hañ uppaa Musteris Bustena, og sagde til hañs: Ef ad þu ert Guds Sonur, Fleyg þier hier ofañ af, þviad skrifad er; Ad hañ mune bioda Einglum sijnum uñ þig, ad aa Høndum bere

þeir

þeir þig, so ad þu steyter ecke Foot þiñ vid Steine. JEsus sagde til hañs: Eñ aptur er skrifad; Eige skalltu freista DRottens Guds þijns. Og eñ aptur flutte Diøfulleñ hañ med sier uppaa eitt miog ofurhaatt Fiall, og sijnde hönum øll Rijke Veralldareñar, og þeirra Dyrd. Og hañ sagde: Allt þetta mun eg giefa þier, ef ad þu framfellur og tilbidur mig. Þa sagde JEsus til hañs: Far i burt fraa mier Andskote, Þvi ad skrifad er; DRotteñ Gud þiñ skalltu tilbidia, og hönum einum þioona. Þa forliet Diøfulleñ hañ. Og siaa þu, Ad Einglar komu til hañs, og þioonudu hönum.

Añañ Suñudag i Føstu.

Coll-

HEyr HErra Gud! Sem fier ad vier erum Vanmegna til alls Goods, Vier bidium/ Wardveit þu oß hid Ytra fraa øllum Mootgaangе, og hreinsa oß hid Jñra af vorum Syndum/ og vondum Hugreñingum, Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ 1. Tessal.

4. Cap.

ELskuleger Brædur.) Vier bidium ydur og æmyñum i DRotne JEsu Christo, ad so sem þier hafed medtekeд af oß, hvørneñ þier skulud ganga, og Gude þocknast, So ad þier æ meir og meir fullkomnare verded. Þvi ad þier vited hvør Bodord vier hofum gief ed ydur, fyrer DRotteñ JEsum. Þvi ad þetta er Vilie Guds, ydar Helgan, ad þier hallded ydur i fraa Frilluliife, og hvør ydar sem Eirn vite ad eiga sitt Kier i Helgun og Heidre, Ecke i Gyrndar Bruna/ So sem Heidingiar, þeir af Gude ecke vita. Ad eingeñ nidurþricke nie svijke siñ Broodur i nockre Hondlan. Þviad DRotteñ er hañ sem hefner alls þessa, sem ad vier hofum ædur fyrer sagt, og ydur vottad.

vottad. Hviad Gud hefur ecke kallad
oss til Ohreinleika, Helldur til Helgunar.

Gudspialled St. Matth.

15. Cap.

J Þañ Tijma.) Og JEsus
gieck burt þadañ, Og foor i
Landsbygder Tyri og Sydo-
nis. Og siaa þu, ad Canversk Ko-
na gieck wt af þeim somu Takmørk
um, Kallade epter hønum, segian-
de. HErra, Sonur Davids, Mys-
kuna þu mier, Mijñ Dootter kvelst
illa af Dioflenum. Og hañ svar-
ade heñe aungvu Orde. Hañs
Lærisveinar geingu til hañs, baadu
hañ og søgdu. Laattu hana fara,
af þvi hun kallar epter oss. Eñ
hañ svarade og sagde. Eg em ecke
sendur nema til fortapadra Sau-
da, af Hwse Jsraels. Eñ hun
kom og tilbad hañ, segiande; HEr-
ra, Hiaalpa þu mier. Eñ hañ
svar-

ſvarade heñe og ſagde: Pad er eckı
gott ad taka Brauded Barnaña,
og kaſta þvi fyrer Hvølpana. Eñ
hun ſagde: Satt er þad HErra.
Eñ þo eta Hvølparner af Molum
þeim, ſem detta af Borde Drottna
þeirra. Pa ſvarade JEſus og
ſagde til heñar. O Kona! mikel
er þijn Trw, Verde þier ſo ſem þu
villt. Og a þeirre ſømu Stun
du vard heñar Dootter heilbrigd.

Pridia Suñudag i Foſtu.

Collectan.

HErr Almaattugur Gud! Vier bidium, Lıſt
þu a vorar audmiwkar Bæner, og wtrıett
Hægre Hønd þiñar Maktar, oſs til Hlijfdar
Fyrer DRotteñ, etc.

Piſtilleñ til Ephes.

5. Cap.

Elſku

Elskuleger Brædur.) So vered nu Guds Epterfylgiarar, so sem Elskuleg Børn, og gaanged i Astsemene, Lijka so sem ad Christus hefur oss Elskad, og sig sialfan wtgiefed fyrer oss, Fornfæring og Offur, Gude til Sæt-leiks-Ilms. Eñ Frilluliife og allur O-hreinleike, edur Agyrnd, nefnest ecke medal ydar, so sem Heilogum hæfer, Otierleg Ord og Fiflslegt Hial eda Kieskne, hvad ydur heyrer ecke, helldur miklu framar Packargiord. Þviad þad vited þier, ad eingeñ Frilluliifes-Madur, edur Ohrei-in, eda Agiarn (hvør ad er Skwrgoda Dyrkare) hefur Arftoku i Riike Christs og Guds. Laated aungvañ villa ydur, med Onytsamlegum Fortolum, þvi fyrer þad kiemur Reide Guds yfer Born Van trwareñar. Af þvi, Vered ecke þeirra Hluttakendur, þviad þier vorud Fordum Myrkur, eñ nu erud þier Lioos i DRott-ne. Gaanged so sem Born Lioossens, (þvi Avøxtur Andans er Allshattud Goodgirne, Riettlæte og Sañleikur.)

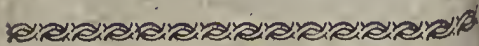
Gud-

Heim Tijma.) JEsus rak
wt Dioful þañ er Mallla-
us var. Og þad skiede, þa
Diofulleñ var wt fareñ, ad hin
Mallause talade, og Foolked und-
dradest þad. Eñ nockrer wt af
þeim sogdu: Fyrer Belzebub Di-
ofla Hofdingia þa driifur hañ Di-
oflana wt. Adrer freistudu hañs,
og leitudu af honum epter Teikne
af Himne. Eñ er hañ saa þeirr-
ra Hugreñingar, sagde hañ til þei-
irra: Hvert Rijke sem i sialfu
sier er sundurþyckt, þad mun eyd-
ast, og hvert Hws mun yfer aññad
hrapa. Og ef Andskoteñ er i sialf-
fum sier sundurþyckur, hvorne-
ma hañs Rijke þa standast; Fyrst
þier segied mig fyrer Belzebub wt-
reka Dioflana? Eñ ef eg fyrer
Bel-

Belzebub wtrek Dioflana, fyrer hvorn wtreka þa ydar Syner? Þar fyrer skulu þeir og verda ydrer Doomendur. Eñ ef eg rek wt Dioflana med Guds Fijngre, Sañlega er þa Guds Rijke komed til ydar. Nær ed sterkur Herbopnadur vardveiter sitt Andyre, þa er allt med Mak hvad hañ a. Eñ nær añar Yfersterkare kiemur og yferviñur hañ, þa fletter hañ hañ øllum Hertijgum, a hvør ed hañ treyste, og i sundur skipter so hañs Herfange. Hvør hañ er ecke med mier, sa er a moote mier, og hvør sem samañsafnar ecke med mier, sa sundurdreyfer. Nær Ohreirn Ande fer wt af Mañenum, raafar hañ uñ þurra Stade, leitar ad Hvijld og fiñur ecke, þa seiger hañ: Eg vil aptur hverfa i Hws mitt, hvadañ eg foor wt.

Og

Og þa hañ kiemur, fiñur hañ þad soopad og prijdt. Þa fer hañ og tekur med sier Sió adra Anda sier verre, og sem þeir eru þar iñ komner, byggia þeir þar, og verdur so þess Mañs hid seinasta, verra hinu fyrra. Eñ þad skiede þa hañ talade þetta: Ad Kona nockur wt af Foolkenu, hoof upp sijna Raust og sagde til hañs: Sæll er sa Kvidur sem þig bar, og þaug Brioost sem þu mylkter. Eñ hañ sagde: Jaa ad vijsu. Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord, og vardveita þad.

Midføstu Suñudag.

Collectan.

HErra Almattuge Gud! Vier bidium, Veittu oss, ad vier sem Søkum vorra vondra Verka, maklega erum straffader, mættum og so aptur ad Nyu, Fyrer Hiaalp og Fulltinge þinnar Naad-

Pistilleñ Gal 4. Cap.

Elskuleger Brædur.) Segied mier þier sem under Logmaalenu vilied vera, Hafed þier eige heyrt Logmaaled? Þviad skrifad er; Pad Abraham hafde Tvo Sonu, eirn af Ambaatteñe, og Añañ af þeirre sem var frials. Eñ sa sem af Ambaatteñe var, er fæddur epter Holldenu. Eñ hañ af þeirre Frialsu, er fyrer Fyrerheited fæddur, hvad ed hefur añarlega Meining. Þvi þesse eru þau Tvo Testamenta. Eitt af Fiallenu Sina, þad er til Þrælkunar fæder, hvört ad er Agar. Þviad Agar, er Fialled Sina i Arabia, eñ andsvarar Jerusalem, þeirre sem nu er, hvor ad er i Þrælkan med sijnum Bornum. Eñ su Jerusalem sem þar fyrer ofañ er, hun er su hin Frialsa, Hvor ad er Mooder vor allra, þviad skrifad er. Vertu glod þu Obyria, þu sem ecke fæder, Briootst fram og kalla, þu sem ecke ert Joodsiwk, þviad

D hin

hin Einsamla hefur miklu fleire Born en
su sem Mañeñ hefur. Eñ vier, Kiærer
Brædur, erum Fyrerheitesins Born, so
sem Isaac. Og lijka sem i þañ Tijma,
ad sa sem epter Holldenu var fæddur, Of-
sookte þañ sem epter Andanum var fædd-
ur, So skiedur þad nu eirneñ. Eñ hvad
seiger Ritningeñ? Rek burt Ambaattena
og Son heñar, Þviad Ambaattareñar
Sonur skal ecke erfa med Syne hiñar fri-
Frials er. So erum vier nu Kiærer
Brædur, Ecke Ambaattareñar Born,
helldur Frialsrar Kviñu.

Gudspialled St. Joh.

6. Cap.

I Þeim Tijma.) Epter þetta
foor JEsus yfer uñ Siaf-
ar-Hafed Galilææ, sem ligg-
ur vid Staden Tiberiadis, og mik-
ell Mañ-Fiolde fylgde honum ept-
er, þviad þeir saau hañs Jardteikn,
sem hañ giorde a þeim sem siwker
voru. JEsus gieck uppa Eitt
Fiall,

Fiall, og setteſt þar nidur med ſijn-
um Lærenſveinum. Eñ þa var
Paaſka-Haatijd Gydinga nær-
lægt. Og JEſus leit þa upp, og
ſaa ad mikell Mañ-Fiolde kom til
hañs, þa ſagde hañ til Philippum:
Hvadañ kaupum vier Brand ſo
ad þeſſer neyte? Eñ þetta ſagde
hañ til ad freyſta hañs þar med,
þviad hañ viſſe ſiaalfur hvad hañ
villde giora. Philippus ſvarade
honum, Braud fyrer Tvø Hund-
rud Peninga nægeſt þeim ecke, ſo
ad hvor Eirn fææ þa nockud lijted.
Eirn af hañs Lærenſveinum, ſem ad
var Andreas Brooder Simonar
Petri, ſagde honum. Eitt Ung-
meñe er hier, ſem hefur Fim̃ Bigg-
Braud og Tvo Fiſka. Eñ hvad
ſkal þetta aa medal ſo margra? Þa
ſagde JEſus: Laated Meñena ſet-
jaſt nidur ad borda. Eñ þar var i

þeim Stad Gras miked. Og þar settuſt nidur ad borda, Karlmeñ ad Tolu nær Fim̃ Puſunder. Eñ JEſus took Braudeñ, þa hañ hafde Packer giørt, og fieck ſijnum Lærefveinum, Eñ þeir feingu þeim ſem til Bordſins høfdu ſettſt. Slijkt hid ſama af Fiſkunum, ſo miked ſem hvor villde hafa. Eñ þa þeir voru metter, Sagde hañ til ſiña Lærefveina: Safned ſamañ þeim Leifum ſem af geingu, ſo ad eckert ſpilleſt. Eñ þeir ſøfnudu þeim ſamañ, Og fylltu upp Tolf Karfer medur þeſſar Leifar, af þeim Fim̃ Bigg Braudum, hvøriar ad voru aukþeß ſem þeir høfdu neytt. Eñ þa er þeſſer Meñ ſaau hvørt Teikn ad JEſus giørde, ſøgdu þeir: Þeſſe er Sañarlega ſaa Spaamadur ſem i Heimeñ ſkal koma. Eñ þa JEſus formerkte þad, ad þeir mundu koma

ma og handtaka hañ, og giøra hañ
ad Konge, Veik hañ Eiñsamañ
burt, upp aptur a Fialled.

Suñudageñ Epter Mid-Fostu.

Collectan.

O Þu Almættuge Gud! Vier bidium, Lijttu Myskunsamlega yfer þijna Christne, ad huñ hid Ytra stioorneſt med þiñe Myskun, og hid Jñra fyrer þijna Hliijfd og Verndan vardveiteſt. Fyrer JEſum Christum etc.

Pistilleñ Heb. 9. Cap.

ELſkuleger Brædur.) Christur er komeñ, þad hañ sie Biſkup epterkomande Audæfa, fyrer stærre og algiordare Tialldbwd, þa sem ecke er med Hondum giord, þad er, þa sem ecke er þessarar Byggingar, ecke helldur fyrer Hafra-Blood nie Kalfa, helldur er hañ fyrer sitt eiged Blood Eitt Siñ iñgeingeñ i þad hid Heilaga, og fañ eilijfa Endurlausn. Þvi ef Uxaña og Hafraña Blood,

og Afkaṅ Kvijguṅar adreifd, helgar hin
Saurugu til Holldsins Hreinsunar, hvor
sü miklu framar mun þa Blooded Christi
(sem sialfaṅ sig hefur an Fleckunar fyrer
Eilijfaṅ Anda Gude Offrad) hreinsa vor
ar Samvitskur af daudum Verkum, til
ad þioona Gude lifanda? Og þar fyrer
er haṅ eineṅ Medalgaungu-Madur hins
Nya Testamentis, fyrer þaṅ Dauda sem
skiedur er til Frelsunar wt af þeim Yfer
trodslum (þær sem under hinu Fyrra Testa
mentenu voru) so ad þeir sem kallader eru,
Medtake eilijfa Arfleifd Fyrerheitesins.

Gudspialled St. Joh.
8. Cap.

Jaṅ Tijma. JEsus sagde til Gydingaṅa og Hofdingia Kieṅemaṅaṅa.) Hvor er sa af ydur, þad haṅ meigi straffa mig uṁ nockra Synd? Enn ef eg segie ydur Saṅleikaṅ, Hvar fyrer trwed þier mier þa ecke? Hvor haṅ er af Gude, Sa heyrer Gu-
ds

ds Ord, Þar fyrer heyre þier þau eige, Þvíad þier erud ei af Gude. Eñ Gydingarner svorudu, og sǫgdu til hañs: Seigium vier ecke vel, Þad þu ert Samverskur, og hefur Djøfulen? JEsus svarade: Eg hefe ecke Djøful, helldur heldra eg miñ Fodur, Og þier vanheidred mig. Eg leita ei ad miñe Dyrd, Sa er sem leitar og dæmer. Sañlega, Sañlega segie eg ydur, Hvør hañ geimer mijn Ord, hañ mun ecke sia Daudañ ad Eilijfu. Þa sǫgdu Gydingarner til hañs: Nu þeckium vier ad þu hefur Djøfulen. Abraham er daudur, og Spameñ erner, og þu segier, Ef ad sa er nock ur sem geimer mijn Ord, hañ skal ecke Daudañ smacka ad Eilijfu. Hvørt ertu meire Fodur vorum Abraham, hvør ed framlideñ er, og Spameñerner eru og framlidner?

ner ? Hvorn giörer þu siaalfañ
þig ? JEsus svarade : Ef ad eg
vegsama mig siaalfur, þa er mijn
Dyrd eingeñ. Miñ Fader er sa
sem mig vegsamar, Hvorn þier seig
ed ydar Gud vera, og þier þecked
hañ þo ecke. Eñ eg þecke hañ, Og
ef eg segde þad, eg þeckte hañ eige,
þa være eg eirn Lÿwgare lijkur yd-
ur. Helldur þecke eg hañ, Og eg
geime hañs Ord. Abraham Fad-
er ydar gladdest ad hañ skyllde siaa
miñ Dag, og hañ saa hañ, og vard
gladur vid. Pa sögdu Gydingar
til hañs. Pu ert eñ ecke Fimtug-
ur, og þo saastu Abraham ? JE-
sus sagde til þeirra. Sañlega,
Sañlega segie eg ydur, ad aadur eñ
Abraham var, Em eg. Pa tooku
þeir upp Steina, so ad þeir kostudu
aa hañ. Eñ JEsus fordade sier,
og gieck wt wr Musterenu.

A Dod-

A Bodunar Dag Mariæ.

Collectan.

DRotteñ! vier bidium, Jñhell þu þine Naad i vor Hiartu, so ad vier sem medkieñunst Gietnad JEsu Christi þijns Sonar, fyrer Eingelsins Bodan, mættum fyrer hañs Þijnu og Krossens Kvøl, komast til Dyrdareñar Upprisu. Fyrer þiñ Son, etc.

Pistilleñ Esa. 7. Cap.

A Þeim Dogum: Talade DRotteñ eñ framar til Achas, so seigiande. Bid þier eins Teikns af Gude DRottne þijnum, hvort þad er nidre i Underdiwpum, edur ai Hædum uppe. Eñ Achas sagde: Eige skal eg þess bidia, og ei skal eg freista DRottens. Þa sagde hañ: Heyred nu þier af Hwse Davids. Hvort er ydur þad forlijted ad þier giored Moñunum Þvijngun, þad þier vilied eirneñ og mæda miñ Gud? Fyrer þañ Skulld mun DRotteñ sialfur giefa ydur eitt Teikn. Siaa þu; Ad ein Jomfrw mun Oliett verda, og mun eirn Son

fæda, og han mun hun kalla Immanuel. Smiørs og Hunangs mun han neyta. So ad han kune ad forleggia hid vonda, og ad utvelia hid Gooda.

Gudspialled St. Luc.

1. Cap.

EN at hinum Siøtta Manude, var Gabriel Engell sendur af Gude i þa Borg i Galilæa, sem nefnest Nazareth, til þeirrar Meyar er føstnud var þeim Mane er Joseph hiet, af Hwse Davids, og Heite Meyarenar var Maria. Og Eingellen gieck in til henar, og sagde: Heill siertu Nadarfulla, DRottenn er med þier, Blessud ertu ad medal Kvena. En þa hun sa han, vard hun hrædd af hans Ordum, og hugleidde ad hvilijk være þesse Kvedia. Og Eingellen sagde til henar. Ottast þu ecke Maria,

ria, þviad þu fanst Naad hia Gu
de. Siaa, Þu munt Barn giet-
ta i Kvide þijnum, og munt Son
fæda, og hañs Nafn skalltu kalla
JESUS. Hañ mun mikell ver-
da, og kallast Sonur hins Hæd-
sta. Og Gud DRotteñ mun gi-
efa hõnum Sæte sijns Fodurs Da-
vids, og hañ mun rijkia yfer Hw-
se Jacobs ad Eilijfu; Hañs Rij-
kis mun og eingeñ Ender verda.
Þa sagde Maria til Eingelsins:
Hvorneñ skal þad skie, af þvi ad
eg hefe aungvañ Mañ kient? Ein-
gelleñ svarade, og sagde til heñar:
Heilagur Ande mun koma yfer
þig, og Kraptur hins Hædsta mun
yferskyggia þig. Af þvi, ad þad
hid Helga sem af þier mun fædast,
skal nefnast Sonur Guds. Og
siaa þu; Ad Elizabeth Frændko-
na þijn, hefur og Son gieted i El-
D 6 le

le ſiñe, og þeſſe er Siötte Maan-
udur heñar, ſem kolluð var Obyr-
ia, þvi að Gude er eckert Orð O-
mattugt. Eñ Maria ſagde:
Siaa; Eg em Ambatt DRott-
ens; Verde mier epter Orde þÿ-
nu. Og Eingelleñ veik fraa heñe.

A Paalma Suñudag.

Collectan.

HEyr þu Almaattuge Eilijfe Gud, þu ſem lateð heſur þiñ Son taka Mañdoom, og audmykia ſig iñ til Kroſſens Dauda, oſs til Audmyktar Dæmis, epter að fylgia. Vild-ſtu að auka og margfallda þijnar Gaafur með oſs, ſo að vier ſem treyſtum uppaa hañs Pijnu og Dauda, mættum og eirneñ hañs Uppriſu Hlut-takarar verða. Fyrer þañ, etc.

Piſtilleñ til Philipp.

2. Cap.

AEſkuleger Bræður.) Hvør og eirn ſie ſo ſiñaður ſem JEſus Chriſtus var. Hvør þo að hañ være

være Guds Mynd, hiellt hañ þad þo ecke
fyrer Raan, Gude lijkur ad vera, helldur
minkade hañ sia sialfañ, og took a sig
Mynd eins Pioons, vard lijkur odrum
Moñum, og ad Headan fundeñ sem Ma-
dur. Lijtelæckade sig sialfañ, og vard
hlijdugur allt til Daudans, Ja, allt til
Kreffens Dauda. Fyrer þvi hefur Gud
upphafed hañ, og hefur giefed honum
Nafn, þad sem yfer øllum Nøfnum er.
So ad i Nafne JEsu skulu oll Knie sig
beygia, sem a Himnum, og a Jordu,
og under Jorduñe eru. Og allar Tun-
gur skulu vdurkieña, þad JEsus Chri-
stus sie DRotteñ, til Dyrdar Guds
Fodurs.

Gudspialled stendur a hiñ Fyrsta Suñudag
i Adventu.

A Skijrdag.

Collectan.

HErra HErra JEsu Christe! þu sem hefur
skipad epter þig oss þitt Braud ad eta,

og þiñ Kaleik ad dreka, i Mynning þiñar Piji nu. Vier bidium þig, ad þu villder afþvo all aň Ohreinleika af voru Hiarta, og giefa oß þijna Naad, ad vier mættum verduglega med taka þetta Sacramentum þijns jañarlega Lijk ama og Bloods, þu sem lifer og rijker med Gude Fødur og Helgum Anda, Eirn, etc.

Pistillen 1. Cor.

11. Cap.

Bræder Broder.) Þvi eg med took þad af DRottne sem eg hef ydur giefed. Af þvi ad DRott eñ JEsus a þeirre Natt er hañ var svik eñ, Took hañ Brauded, giorde Packer braut þad, og sagde: Taked og Eted, Þetta er miñ Lijkame, sa fyrer ydur verd ur Broteñ, Giored þad i mijna Mynning. Sömuleidis og eirneñ Kaleikeñ, Epter þad hañ hafde Kvølldmaltijdena Eted. Segiande: Þesse Kaleikur er Nytt Testa mentum i mijnu Bloode. Giored þetta, so opt sem þier drecked þar af i mijna Mynn ing. Þvi ad so opt sem þier Eted af þessu Braude, og drecked af þessum Kaleik, skulud þier kuñgiora Dauda DRotteñs,

þangad

lœngad til hañ kiemur. Hvor hañ Etur nu af þessu Braude og Dreckur af þessum Kaleik DRottens Overdugur, Sa er sekur vid Holld og Blood DRottens. Eñ hvor Madur proofe sig sialfur, og Ete so af þessu Braude, og Drecke so af þessum Kaleik. Þviad hvor hañ Etur og Dreckur Overdugur, Sa Etur og Dreckur sialfum sier Doom, Gioraude ecke Greinarmun a DRottens Lykama.

Gudspialled St. Luc.

22. Cap.

Þañ Tijma.) Og þa er sit Stund kom, Setteſt JEſus til Bords, og þeir Tolf Poſtular med hönum, Og hañ sagde til þeirra: Mig hefur af Hiarta næsta Epterlœngad, ad Eta þetta Paaska-Lamb med ydur aadur eñ eg lijd. Þviad eg segie ydur, ad hier epter mun eg ecke optar af þvi neyta, þar til þad fullkomnaſt i Guds Rijke. Hañ took og Kaleik

eñ,

eñ, giørde Packer og ſagde: Med-
taked hañ og ſkipted hønum a mill-
ydar. Þvi ad eg ſegie ydur, Eg
mun ecke drecka af V:jnvidar A-
vexte, þar til ad Guds Rijke kiem-
ur. Og hañ took Brauded, Giør-
de Packer, Braut þad, Gaf þeim
og ſagde: Þetta er miñ Lijkame,
Sꝏ ſem fyrer ydur giefeñ verdur.
Giøred þetta i mijna Mynning. Lij-
ka eirneñ og Kaleikeñ epter Kvøld-
maaltijdena, og ſagde: Þeſſe Ka-
leikur er Nytt Teſtament i mijnu
Bloode, Hvort ed fyrer ydur wt-
helleſt.

A Foſtudageñ Langa.

Leſeſt Piiningar-Hiſtoriañ, i Stad
Gudſpiallſens, ſem ſiidar ſieſt
i þeſſare Hand-Book.

A

A Paaska Dageñ.

Collectan.

Almættuge, Eilijfe Gud! sem oss hefur opnad og upplaated Jñgaang til þess eilijfa Lijfs, Fyrer Dyrdarfulla Upprisu þijns eingetens Sonar JEsu Christi. Vier bidium, ad vor Vilie og sw Gyrnd til hins gooda, sem þu sialfur Mystiskunsamlega hefur med oss uppbyriad, mætte faa Framgaang, og aukast i øllum Hlutum, epter þvi sem þier velþocknast. Fyrer þañ sama, etc.

Pistilleñ 1. Cor.

5. Cap.

Kiærer Brædur.) Fyrer þvi hreinsed i burt hid Gamla Swr-Deiged, So ad þier siend Nytt Deig, lijka so sem þier erud Osyrder. Þvi ad vort Paaska-Lamb er Christus, fyrer oss Offradur. Fyrer þvi holldum Haatijdena, eige i Gomlu Swr-deige, Eige helldur i Swr-Deige Vondskuñar og Illskuñar. Helldur i sætu Deige Skijrleiksins og Sañleiksins.

Gudspialled St. Marc.

16. Cap.

Og

OG þa ed Þvottdagurenn var Umliden, Keyptu þær Ma-
ria Magdalena, og Maria Jacobi og Salome, Dyrleg Smyr-
sl, ad þær kiæme og smyrde JEsum. Og miog snemma Morgunis
Eirn Þvottdaganna, Komu þær til Grafarennar um Soolar Upprunnа.
Og þær sogdu sijn a milli: Hvør mun vellta fyrer oss Steinenum
af Grafar-Munnanum? Og sem þær litu þangad, Saau þær ad
Steirnenn var afvelltur. Enn hann var ad sønn næsta mikell. Og þær
geingu inn i Grøfena, og saau Eitt Ungmenne sitia til Hægre Hlidar,
skrijddann sijdu Klæde hvijtu, og þær urdu Ottaslegnar. Enn hann sagde
til þeirra: Eige skulud þier hræd-
ast. Þier leited ad hinum Kross-
festa JEsu af Nazareth, Hann er Upprisenn, og er ecke hier. Siaed
þann

hañ Stad hvar þeir lögdu hañ. Helldur fared þier burt, Og seged hañs Læresveinum og Petre, Pad hañ mune gaanga fyrer ydur i Galileam. Þar munud þier sia hañ, So sem hañ sagde ydur.

Aññañ Dag Paaska.

Collectan

HEyr HErra Gud! Sem a Paaska-Hatijdene hefur giefed Heimenum Andlega Lækning. Vier bidium: Laat þijna Himneska Gaafu sullgiøraſt med oß, so vier mættum faa fullkomlegt Frelse, og for-betra oß til eilijfs Lijfs. Fyrer etc.

Pistilliñ i Giorn. Book Post. 10. Cap.

I Pañ Tijma.) Lauk Petur upp siñ Muñ og sagde: Nu reyne eg i Sañleika, pad ecke er Mañgreinarmunur hiaa Gude, helldur hvor hañ Ottast aa medal alls Foolks, og gierer Riettvijsena, sa er honum peckur. Hv-
ad

ad hañ kuñgiort hefur Sonum Jsraels bodande þeim Frid fyrer JEsum Christum (hvør ad er Drotteñ allra) Þier vited hvad skied er i ollu Gydinga Lande, og fyrst hoofst upp i Galilæa, epter þa Skijrn sem Johañes predikade. Þad Gud hefde smurt JEsum af Nazareth, med heilogum Anda og Krapte. Hvør ed uñ kriing gieck og giørde gott, og græddе alla þaa, sem af Dioflenum voru underþryckter, þviad Gud var med honum. Og vier erum Vottar alls þess sem hañ giørde a Gydinga-Lande, og i Jerusalem, hvørn þeir aflijfudu og heingdu upp a Tried. Þañ sama uppvakte Gud a Pridia Deige, og liet hañ opeñberañ verda, eige ollu Foolke, helldur oss sem adur vorum hañs Utvalder Vottar af Gude, vier sem ætum og druckum med honum, epter þad hañ var uppriseñ fra þeim Daudu.

Gudspialled St. Luc.

24. Cap.

J Þañ

Þañ Tijma.) Og ſiaa; Ad Tveir af þeim geingu aa þañ ſama Dag til nockurs Kauptwns, þad ed var fraa Jeruſalem Sextijn Skeidarwm, ad Nafne Emaus. Og þeir voru ad tala um̃ alla þa Hlute ſijn aa millum, ſem vid hofdu bored. Og þad ſkiede þa þeir rædduſt vid, og ſpurduſt aa ſijn aa millum, ad ſiaalfur JEſus naalægdeſt þaa, og gieck jafnſramt þeim. Eñ þeirra Augu voru ſo halldeñ, ad þeir þecktu hañ eige. Og hañ ſagde til þeirra: Hvad er þad fyrer Rædu ſem þid høndled yckar aa mille reikande, og erud hryggver þar af? Þa ſvarade eirn er Cleophas var ad Nafne, og ſagde til hañs: Ertu alleina ſo Framande til Jeruſalem, ad þu veitſt eige hvad aa þeſſum Døgum þar iñe giørſt hefur?

Eñ

Eñ hañ sagde til þeirra: Hvad er
þad? Þeir sogdu til hañs: Þad,
af JEsu af Nazareth; Hver ed
var Spaadooms Madur, Maatt-
ugur i Verkum og Ordum, fyrer
Gude og ollu Foolke. Hvernen
ad vorer Hofudprestar og Hofdin-
giar, selldu hañ i Fyrerdæming,
Daudans og Krossfestu hañ. Eñ
vier vonudum ad hañ munde end-
urleysa Jsrael. Og yfer allt þet-
ta er nu hiñ Þridie Dagur i Dag,
er þetta skiede. So og hafa sk-
elft oss nockrar Kvinur af oss til,
þær ed aarla hofdu hiaa Grofen-
vered, og fundu ecke hañs Lijka-
ma, komu og sogdu sig eirneñ ha-
fa sied Einglaña Siooner, þeir sem
segia hañ lifa. Og nockrer wt af
oss geingu til Grafareñar, og fun-
du eins lijka sem Konurnar hofdu
sagt, Eñ hañ saau þeir ecke. Og
hañ

han sagde til þeirra: O hier heim-
sker og treger i Hiarta, ad trwa þvi
øllu sem Spaamenerner hafa tal-
ad. Hlaut Christur ecke þetta ad
lijda, og inngaanga so i sijna Dyrd?
Og han took til fraa Moyse og
øllum Spaamønum, og lagde wt
fyrer þeim allar Ritningar, þær
af hønum voru. Og þeir tooku
ad naalgast Kauptwned þad þeir
geingu til; Og han liet þa sem vil-
de han leingra gaanga, þeir neyd-
du han og søgdu: Vertu hiaa oss
HErra, þviad Kvøllda tekur, og
aa Dagen lijdur. Han gieck inn
og var hiaa þeim. Og þad skiede,
þa han sat med þeim til Bords,
ad han took Brauded, blessade þad
og braut, og riette ad þeim, þa
opnudust þeirra Augu, so ad þeir
þecktu han; Og han hvarf fraa
þeirra Augum. Og þeir søgdu
sijn

sinn at misse: Brann ecke ockar Hiarta i ockur, þa hann talade vid ockur a Veigenum, og opnade fyrer ockur Ritningarnar? Og þeir stoodu upp a sömu Stundu, og sneru aptur til Jerusalem, og fundu þar Ellefu samansafnada, og þa sem med þeim voru. Hver ier ed sögdu: DRotten er sannarlega Upprisenn, og hefur byrtst Simoni. Og þeir sögdu hvad giörst hefde a Vegenum og hvörninn þeir hefdu þeckt hann, J þvi hann braut Braudet.

Þridia Dag Paaska.

Collectan.

Almættuge Eilijfe Gud, Sem margfalldlega Fiölgar og Eykur Christnena, med Nyum Andlegum Börnum i Trwnne. Vier bidium, ad aller þeir sem eru fyrer Skijrnena Endurfæddir, mættu lifa i Samþyckelegre Einingu Trwarennar i Hiartanu, og i Einum brennande Kiærleika

Pistilleñ i Giørninga Book

Post. 13. Cap.

Hveim Dogum.) Stood upp Paulus, og sagde til Gydingaña. Pier Meñ Gooder Brædur, og þier Syner Abrahams Slektis, Og þeir sem ydar a millum Ottast Gud, Ydur er þetta Hialpprædis Ord sendt. Þviad þeir sem bwa i Jerusalem, og þeirra Høfdingiar, Med þvi þeir þecktu hañ ecke, nie Spamaña Rædurnar (hvoriar lesnar verda hvørn Þvottdag) hafa þeir med sijnu Dooms Atkvæde uppfyllt. Og þo þeir finde aungva Dauda-Sok med honum, Beiddu þeir af Pilato, ad hañ liete Aflijfa hañ. Eñ sem hañ hafde fullkomnad allt hvad af honum var skrifad, Þa tooku þeir hañ ofañ af Trienu, og lagdu hañ ofañ i Grøfena. Eñ Gud uppvakte hañ fra Daudum, hvør og siedur er um marga Daga, af þeim sem med honum fooru af Galilæa til Jerusalem, hvørier ad eru hañs Vottar hia Foolkenu.

Og vier bodum ydur þad Fyrerheit, sem til Fedra vorra er skied, ad þad sama hefur Gud uppfyllt vid oss þeirra Sonu, J þvi ad hañ uppvakte JESUM.

Gudspialled St. Luc.
24. Cap.

J Þañ Tijma.) Þa Lærdo sveinarner voru eñ nu ad tala um þetta, stood sialfur JEsus midt i mille þeirra, og sagde til þeirra: Fridur sie med ydur. En þeir skielfdust og urdu hræddet, Og meintu ad þeir sæe Anda nockurn. Og hañ sagde til þeirra: Hvar fyrer er skielfest þier, Og þvi koma slijker Þankar i ydar Hiortu? Siaed mijnar Hendur og mijna Fætur, ad eg em þetta sialfur. Þreifed a mier og skoded, þviad Ande hefur ei Holld og Bein, so sem þier siaed mig hafa. Og þa hañ sagde þad, sijnde hañ þeim Hendur og Fætur.

Og

Og er þeir trwdu eñ eige, fyrer Fagnadar Saker, Og undrande þad, þa sagde hañ til þeirra: Hafed þier hier nockud Matarlegt? Og þeir logdu fyrer hañ Stycke af steiktum Fiske, og Hunaangs Seim. Og hañ toock þad og aat fyrer þeirra Augum. Og hañ sagde til þeirra: Þetta eru þau Ord, hvor eg talade til ydar, þa eg var eñ nu hiaa ydur, Þviad þad hlaut allt ad fullkomnast sem af mier er skrifad i Mosis Logmaale, og i Spaamaña Bookum og Psalmum. Þa opnade hañ þeirra Hugskot, So ad þeir skilduu Ritningarnar, og sagde til þeirra. So er þad skrifad, Og so byriade Christo ad lijda, og upp ad rijsa aa Þridia Deige fraa Daudum, Og predika laata i sijnu Nafne, Ydran og Fyrergiefning Syndaña a medal allra Þiooda, upphefiande i Jerusal-

rusalem. Eñ þier erud Vottar allra þessara Hluta.

Fyrsta Suñudag Epter Paaska.

Collectan.

ALmaattuge Eilijfe Gud! Vier bidium, Veit þu oss, ad vier sem hallded hofum þessa Paaska Haatijd, mættum fyrer þijna Naad, Komast fraa Syndareñar Prælddoomie, til þess Andlegs Frelsis, og med riettre Trw og Christelegum Kiærleika þioona JESU Christo, þijnum Elsku lega Syne vorum HErra, sem med þier, etc.

Pist. St. Joh. 1. Pist. 5. Cap.

Kiærer Brædur.) Allt hvad af Gude er fædt, þad yfervinnur Heimeñ. Og vor Trwa er Yfervinningeñ, hvor Verolldena hefur yfervuñed. Eñ hvor er hañ sem Verolldena yfervinnur, utañ alleinasta sa er trwer ad JEsus er Guds Son? Þesse er hañ, sa sem kiemur fyrer Vatn og Blood, JEsus Christ

Christus. Eige i Vatne alleinasta, helld ur i Vatne og Bloode. Og Andeñ er sa sem Vitne ber ad Andeñ sie Sañleikur. Þviad Þrijr eru sem Vitnisburdeñ giefa a Himne, Fadereñ, Orded og Heilagur Ande, og þesser Þrijr eru Eitt. Og Þrijr eru sem Vitnisburdeñ giefa a Jordu, Andeñ, Vatned og Blooded, Og þesser Þrijr eru Eitt. Ef vier medtokum Mañana Vitnisburd, Þa er Guds Vitnisburdur meire. Þviad Guds Vitnisburdur er sa, Þad hañ hefur vitnad af sijnum Syne. Hvor hañ trwer a Guds Son, Sa hefur þeñañ Vitnisburdeñ i sier. Hvor sem ecke trwer Gude, hñ hefur giort hañ ad Lygara, af þvi hañ trwde ei a þañ Vitnisburd, sem Gud vitnade uñ siñ Son. Og þesse er sa Vitnisburdur, ad Gud hefur oss þad Eilijfa Lijfed giefed, og þetta Lijf er i hañs Syne. Hvor sem hefur Soneñ, sa hefur Lijfed, hvor sem ei hefur Guds Son, sa hefur ei Lijfed.

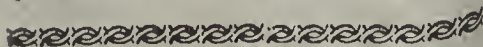
Gudspialled St. Joh.

20. Cap.

OG ad Kvølldе þess sama Þvottdags, þa ed Lærefveinarner voru samankomner / Ad lucktum Dyrum fyrer Hrædslu Saker vid Gydinga, Kom JEsus þar, og stood i Mided, og sagde til þeirra: Fridur sie med ydur. Og þa hañ sagde þetta, Synde hañ þeim Heudurnar og sijna Sijdu. Eñ Lærefveinarner glødduſt vid, ad þeir sau HErrañ. JEsus sagde þa eñ aptur til þeirra: Fridur sie med ydur. Lijka so sem Faderen sende mig, so sende eg ydur. Eñ sem hañ sagde þetta, Blies hañ a þa, og sagde til þeirra: Medtaked þier Hellagañ Anda, Hvørium hellst þier fyrergiefed Syndernar / þeim eru þær fyrergiefnar, og hvørium hellst þier aptur hallded þær / þa eru þeim þær aptur halldnar. Eñ Thomas Eirn af þeim Tolf / sem

sem kalladest Tvijbure, var eige med
þeim þa ed JEsus kom. Eñ hin-
er adrer Lærisveinarner sogdu til
hañs: Vier hofum sied HErrañ.
Eñ hañ sagde til þeirra: Nema eg
sioae Naglaforeñ i hañs Hondum,
Og eg laate miñ Fijngur i Nagla-
foreñ, Og eg legge mijna Hond i
hañs Sijdu, þa trwe eg ecke. Og
epter Atta Daga, voru eñ aptur
hañs Lærisveinar þar iñe, og Tho-
mas med þeim. Þa kom JEsus
ad lucktum Dyrum, stood i Mided
og sagde: Fridur sie med ydur.
Sijdañ sagde hañ til Thomam:
Riett þiñ Fijngur hijngad, og skoda
mijnar Hendur, Lypt upp þiñe
Hende, og legg i mijna Sijdu, og
vert eige Vantrwadur, helldur
Trwadur. Thomas svarade og
sagde til hañs: DRottiñ miñ og
Gud miñ. JEsus sagde til hañs:

Af þvi þu saast mig Thoma, trwd-
er þu. Sæler eru þeir ed ecke sia,
Og trwa þo. Morg oñur Teikn
giørde JEsus i Augsyn siña Lære-
sveina, Hvør ad eige eru skrifud i
þessare Book. Eñ þetta er þvi
skrifad, So ad þier trwed, þad JE-
sus sie Christus Sonur Guds, Og
ad þier so Trwader, Hefdud Lijf i
hañs Nafne.

Aññañ Suñudag Epter Paaska.

Collectan.

HErr Almaattuge eilijfe Gud! Sem med þijns Sonar Uppristu hefur uppreist þeñañ Heim, sem fyrer Syndena var nidur steigeñ og falleñ. Vier bidium, gief þijnum Rikett-trwudum eilijfa Glede, ad lijka sem þu hefur frelst oss fra Falle eilijfs Dauda, ad vier mættum so niota eilijfrar Glede. Fyrer þañ hiñ sama þiñ Eingietañ Son JEsum Christum, etc.

Þist-

Elskuleger Brædur.) Pviad þar til erud þier kallader, med þvi ad Christur hefur eirneñ lided fyrer oss, og oss til Epterdæmis lated, ad þier skylldud so epterfylgia hañs Footspor-um. Hver ed aungva Synd giorde, og eige helldur eru nein Svik fundeñ i hañs Muñe. Hvor ed ecke Lastmælte þa honum var Lastmælt. Eige ognade þa hañ leid. Eñ ofurgaf þad honumsem riett dæmer. Sa er sialfur hefur vorar Synder bored a sijnum Lijkama uppa Trienu, so ad vier i fra Syndunum dauder, lifdum Riettlætenu, fyrer hvors Beniar þier erud heilbrygder ordner. Pviad þier vorud so sem Villuraſande Sauder: Eñ nu erud þier umvender til Hirders og Biskups ydvarra Saalna.

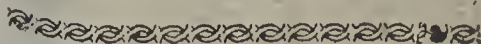
Gudspialled St. Joh.

10. Cap.

 J Pañ

Þañ Tijma. JEsus sagde til Gydingaña :) Eg em goodur Hirder. Goodur Hirder giefur sitt Lijf wt fyrer sijna Saude. Eñ Leiguliðeñ og hañ sem ecke er Hirder, hvors ad Sauderner eru ecke eigeñleger; Hañ sier Ulfeñ koma, og yfergiefur Saudena og flijr. Og Ulfureñ grijpur Saudena og sundurdreifer þeim: Eñ Leiguliðeñ flijr, af þvi ad hañ er Leigulide, og hirder ecke uñ Saudena. Eg em goodur Hirder, og eg þecke mijna, og eg þeckiunst af mijnum. So sem þad Fadereñ þecker mig, og eg þecke Fødureñ, og eg legg mitt Lijf wt fyrer Saudena. Eg hefe og adra Saude, sem eige eru af þessu Sauda-Hwse, þar byriar mier og hier til ad leida, og þeir munu heyra mijna Rødd. Og þar mun verda

verda Eitt Sauda-Hws og Eirn Hirder.

Pridia Suñudag Epter Paaſka.

Collectan.

HErr Almattuge, Eilijfe Gud! Þu ſem tier þitt Sañleiks Livos, fyrer þeim ſem viller fara, So þeir mættu komaſt aptur a Sañleikans Veg. Vier bidium, ad þu vilier giefa øllum ſem reiknaſt Chriſtner, ad fyrerlijta alla Hlute, ſem eru i moote Chriſtelegu Nafne, eñ epter ad fylgia þeim Hlutum ſem þad Heilaga Nafn þrijda i Auglite Drottens. Fyrer þiñ, etc.

Piſt. St. Pet. 1. Piſt.

2. Cap.

ÆLLra Kiæruſtu.) Eg bid ydur ſlijka ſem Framande og Vegfarendur, ad þier hallded ydur fra Holldlegum Gyrndum, hvoriar i giegn Saaluñe ſtrijda. Og hafed gooda Umgeingne a medal Heideña Pioodа, ſo ad þeir ſem hallmæla ydur ſo ſem Illvirkium, Sie ydar Goodverk, og dyrke Gud a

Vitiunar-Deige. Par fyrer vered und-
ergiefner allre Mañlegre Skickan, fyrer
HErrañs Saker, Sie þad Konungen-
um, So sem hinum Ypparsta, eda Land-
Stioornurum, So sem af honum wtsend-
um, til Hefndar yfer Illvirkiana, og good
um til Lofs. Pvi ad þad er Vilie Guds,
ad þier med goodum Verkum nidurþagg-
ed Oviturleik Heimskra Maña. So sem
Frelsingiar, oa ecke so sem hefdud þier Frel-
sed, Illskuñe til Yferhylmingar, helldur
so sem Guds Prælar. Veited Virding
hvorium Mañe, Elsked Brædurna,
Otteſt Gud, Heidred Kongeñ. Pier
Pioonuſtu Foolk, Vered Herrunum und
ergiefner med allre Ottaseme, Eige allein-
asta Goodum og Spakferdugum, helldur
eirneñ Sier-Lundudum. Pvi þad er
Naad, Ef nockur fyrer Samvitskuñar
Saker til Guds, þoler hid Illa, og uñ-
lijdur þad Orietta. Pvi hvor Hroosan
er þad, Ef ad þier fyrer Misgierdañña
Saker Hnefa-Hogg lijded? Eñ nær þier
uñlijded og þoled Raungende, fyrer Vel-
giord-

siørdaña Saker, Pad er Naad hiaa Gude.

Gudspialled St. Joh. 16. Cap.

J Pañ Tijma. Sagde JEsus til siña Lærefveina.) Jñ añ lijtels Tijma munud pier ecke siaa mig, Og þa eñ iñañ lijtels Tijma munud pier eñ siaa mig aptur, Pvi eg fer burt til Fødursins. Pa søgdu sumer af hañs Lærefveinum sijn aa mille: Hvad er pad, ad hañ segier til vor, Jñañ lijtels Tijma munud pier ecke siaa mig, og þa eñ Jñañ lijtels Tijma munud pier eñ siaa mig aptur, Pvi eg fer til Fødursins? Pa søgdu peir, Hvad er pad hañ segier oss, Jñañ lijtels Tijma? Vier vitum ecke hvad hañ segier. Pa formerkte JEsus ad þeir villdu spyria hañ ad, Og sagde til þeirra: Pier spyried ad pessu ydar aa mille,

þad eg sagda, Innañ lijtels Tijma munud þier ecke sia mig, og þa aptur Innañ lijtels Tijma munud þier sia mig. Sañlega, Sañlega segie eg ydur, Þier munud gráta og grata, Eñ Heimureñ mun fagna, Og þier munud hryggver verda, eñ ydar Hrygd skal snwast i Fognud. Ein Kona nær hun skal fæda, Þa hefur hun Hrygd, Þviad heñar Stund er komeñ. Eñ þa hun hefur Barned fædt, Myñest hun ecke þess Harmkvælis fyrer Fagnadar Saker, þviad Madur er i Heimeñ boreñ. Og þier hafed nu ad sóñu Hrygd, Eñ eg skal sia ydur aptur, og ydart Hiarta skal fagna, og ydvarn Fognud skal eingeñ af ydur taka.

A Pañ Almeñelega Bæna-Dag.

Coll.

Collectan.

O Naaduge Gud! Myskunsame Kiære Fader! i hvørium ad er mikel Fyrergiefning, og giarnañ villt Myskuna þig yfer alla þaa, sem giøra eina saña Ydran fyrer Syndena. Vier bidium þig Hiartanlega allra kiærasste goode Fader, Forlaat, Forlaat oss allar vorar Synder, og gief oss þijna Naad, ad vier aller sem aakollum þitt Nafn, mættum i Dag og alla Tijma, Vijkia fraa øllu Naanglæte og allre Synd, Og af øllu voru Hiarta so um̃vendast til þijn, ad vier Daglega fyrer Krapt þijns Anda, siñunst riettskickader i Trwñe til þijn og Hlijdneñe, alltijd uppfyllter med riettum Ydrunar og Um̃vendunar Avøxtum, uppaa þad, nær vier so i einne riettre Trw og Trauste, vitium þijn og aakollum þig, ad vier þa mættum fiña þig sem Eirn Naadugañ Gud og Fødur, Og i allre vorre Naudsyn vera visser um̃ þijna naaduga Hiaalp og Blessan, bæde til Lijfs og Saalar, Iñ til þess vier um̃ sijder fyrer þijna Naad, mættum verda eilijflega Saaluhoolpner. Fyrer þiñ kiæra Son vorn DRotteñ og Frelsara JEsum Christum, sem med þier lifer og rijker i Einingu Heilags Anda, Eirn Sañur Gud, Fraa Eilijfd til Eilijfdar, A M E N.

Pistilleñ Esajæ 55. Cap.

Leited

Leited DROTTens at me
dan Han er ad Finna, Kall-
ed at Han at medan Han
er Naalægur. Sa hinn Ogudlege
laate af sijnum Vege, og Illvirk-
en af sinne Huxan og snwe sier til
DROTTEns; Pa mun Han
Myskuna hønum, Og til Guds
vors; Þviad i hiaa hønum er mik-
el Fyrergiefning.

Gudspialled St. Matth.
3. Cap.

GIO Giored Verdugann Av-
oxt Yðranenne. Og þeink-
ed ecke ad þier villdud segia
med sialfum ydur: Abraham hö-
fum vier fyrer Fodur. Eg segi
ydur: Mektugur er Gud ad upp-
vekia Abraham Sonu af Stein-
um þessum. Af þvi nu er Oxenn
allgreidu sett til Rootar Trianna:
Þvi

Þvi mun hvort það Trie, sem ecke
Giører goodañ Avext, Upphøggv-
ast og i Elld kastast.

Fioorda Suñudag Epter Paaska.

Collectan.

HEyr Almattuge eilijfe Gud! Sem lætur
alla þijna Riettchristna vera samþycka i Hug
og Vilia. Vier bidium, lat þitt Foolk það
eina vilia, og það eina elska sem þu bijdur,
og það eina gyrnast sem þu losar, uppa það
ad vor Hiørtu, sem eru stødd i fallvalltre Veru
þessa Heims, mættu þar vera stadfest, þar sem
er sw saña Glede og Fagnudur. Fyrer etc.

Pistilleñ St. Jacob.

1. Cap.

ELskuleger Brædur.) Øll good
Giøf og øll fullkomleg Giøf er
dvur ofañ, nidurstijgande fra Fø-
dur Liooßaña, hia hvorium ecke er
Umskipting nie Umbreitingar Skugge.
Þviad hañ hefur gieted oss epter siñe
Villd

Villd fyrer Saūleikſins Ord, ad vid
ſieum Frumburdur hans Skiepnu. Fyr
er þvi Brædur mijner Elſkuleger, ſie hv
er Madur fliootur til ad heyra, eñ treg
ur til ad tala, og til Reide tregur. Þvi
ad Mañſins Reide verkar ecke Guds
Riettlæte. Þar fyrer afleggeð allañ O
hreinleik og Nægd Illſkuñar, og medtak
eð Ordeð med Hogværd, þad i ydur er
Rootſett, hvad eð ydar Saaler kañ hi
aalplegar ad giora.

Gudſpialled St. Joh.

16. Cap.

Í Þañ Tijma. JEſus ſag
de til ſiña Læreſveina:) Nu
fer eg til hañs ſem mig ſen
de, og eingeñ af ydur ſpyr mig ad,
hvórt fer þu? Helldur af þvi ad
eg talade þetta til ydar, þa uppfyl
lteſt ydart Hiarta af Hrygd. Eñ
eg ſege ydur þo Saūleikeñ: Ad
þad bátar ydur, ad eg fare hiedañ.
Þvi ef ad eg fer ei i burt hiedañ, þa
kiem

kiemur eige Huggareñ til ydar. Eñ ef eg fer i burt hiedañ, mun eg senda hañ til ydar. Og þa ed hañ kiemur, mun hañ straffa Heimeñ um̃ Syndena, og um̃ Riettlæted, og um̃ Doomeñ. Um̃ Syndena ad sõnu, af þvi þeir trwa ecke a mig. Eñ um̃ Riettlæted, þviad eg fer til Fødursins, og epter þad siaaeð þier mig ecke. Eñ um̃ Doomeñ, þviad Høfdinge þessa Heims er dæmdur. Eg hefe eñ nu margt ad segia ydur, eñ þier kuñed ad siñe ecke bera þad. Eñ nær ed sa Sañleiksins Ande kiemur, þa mun hañ leida ydur i allañ Sañleik. Þviad hañ mun ecke tala af sialfum sier, helldur hvad hañ heyrde, mun hañ tala, og hvad eptterkomande er, þad mun hañ kuñgiora ydur. Hañ same mun gleora mig Dyrdlegañ, þvi ad af mijnu

nu mun hañ þad taka, og kuñgiø-
ra ydur. Allt hvad hellst Fader-
eñ hefur, þad er mitt. Þar fyrer
sagda eg ydur: Ad af mijnu mun
hañ þad taka, og kuñgiøra ydur.

Fiñta Suñudag Epter Paaska.

Collectan.

HErr Almattuge Eilijfe Gud! Sem ert Upphaf til alls Goods, og af hvørium aller Hluter gooder koma, Veittu þijnum audmiuk-um Christinum Mønnum, ad vier mættum fyrer þiñ Iñblaastur, huxa þa eina Hlute sem riettet eru, Og þad sama ad fylla og fram̃kvæma med Verkunum, Fyrer etc.

Pistilleñ St. Jacob

1. Cap.

KIærer Brædur.) Vered Giør-endur Ordsins, Eñ ecke alleinasta Tilheyrendur, Hvar med þier sialfa ydur a Taalar draged. Þviad ef nockur er Ordsins Tilheyrare, eñ ecke
Giør-

Giorare, Saa er lijkur þeim Manñe, Sem fyrer sier virder sijna medfædda Asioonu i Speigle. Þvi epter þad hañ hafde skodad sig, gieck hañ burt, og jafnsnart gleymde hañ hvorneñ hañs Yferlitur var. Eñ sa sem skign'st iñ i þad Algiorda Logmaal Frelsesins, Og stadnæmest þar iñe, og er ecke forgleymañlegur Heyrare, helldur Giorningsins Giorare, Saa same mun siaalplegur i sijnu Verke. Og ef nockur a medal ydar lætur sier þykia, ad hañ sie Gudrækeñ, Og temur ecke sijna Tungu, helldur forviller sitt Hiarta, Þess Gudrækne er Hiegoome. Eñ skiær og Oflecklud Gudrækne fyrer Gude Fodur, er þesse, ad vitia Eckna og Fodurlausra i þeirra Hormung, og sig siaalfañ ad geyma Flecklausañ fraa Heime þessum.

Gudspialled St. Joh.

16. Cap.

Og JEsus sagde til sijña Lærisveina.) Sañlega sañlega segie eg ydur, Hvørs þier biried

bidied Fodureñ i mijnu Nafne, þad
mun hañ giefa ydur. Hijngad til
hafed þier Einskis beded i mijnu
Nafne. Bidied, þa munud þier med
taka, so ad ydar Fognudur sie full-
komlegur. Þetta hef eg talad i
Ordskvidum til ydar, Sa Tijme ki-
emur ad eg tala eige leingur i Ords-
kvidum til ydar, Helldur mun eg
kuñgiora ydur openberlega af mij-
num Fodur. A þeim Deige munud
þier og bidia i mijnu Nafne. Og
eige segie eg ydur, ad eg mune bidia
Fodureñ fyrer ydur, þviad sialfur
Fadereñ Elskar ydur, Af þvi þier
Elsked mig, Og trwed þad eg sie af
Gude wtgeingeñ. Eg em af Fod-
urnum wtgeingeñ, og komeñ i þeñ-
añ Heim, Eg fyrerlæt og aptur þeñ-
añ Heim, og fer til Fodursins.

* * *
** ** **

A upp-

A Uppstigningar Dag.

Collectan.

HErra Almaattuge, eilijfe Gud! Vier bidium, Veittu oss, ad vier sem trwum þad þin Eingietenn Sonur JEsus Christur sie uppstijgen til Himens, og sitie til þinar Hægre Handar, og sie vor Arnadar-Madur og Verndare, ad vier og so mættum hia hønum bwa og vera i voru Hiarta og Hugskote. Fyrer, etc.

Pist. i Giorn. Book Post.

1. Cap.

HJn Fyrra Bookmaala giorda eg ad sønn, um allt þad, O Theophile, Sem JEsus hoof upp ad giora og kienna, allt til þess Dags er hann vard uppnumenn, Epter þad hann hafde fyrer Heilagann Anda kunngiort Postulunum, Hvoria hann hafde og wtvaled, Hvorium hann tiaade sialfann sig lifande epter Pijsl sijna, med marghaattudum Bevijsingum, Og liet þa sia sig um Fiorutijge Daga, Talande vid þa um Guds Rijke. Og sem hann hafde samannsafnad þeim, Baud hann þeim ad þeir fære eige wt af Jerusal-

Jerusalem, helldur ad þeir skylldu bijda
epter Fyrerheite Fodursins, hvort þier
(sagde hañ) hafed af mier heyrt. Þvi
ad sañlega skijrde Johañes med Vatne, eñ
þier skulud med Heilögum Anda skijrder
verda, eige laungt epter þessa Daga. Eñ
þeir sem þar til samans voru, Spurdu hañ
ad, Segiande. HErra, Villtu nu a
þessum Tijma upprietta Jsraels Rijke?
Eñ hañ sagde til þeirra. Pad er eige ydv-
art, ad vita Stunder edur Hentugleika
Tijmaña, Hvoria Faadereñ sette i sialfs
sijns Vallde, helldur munud þier odlast
Krapt Heilags Anda, þess er yfer ydur
mun koma, Og þier skulud mijner Vottar
vera til Jerusalem, og i öllu Gydinga-
Lande og Samaria, og allt til hins Ytsta
Jardar-Enda. Og er hañ hafde þetta
sagt, Vard hañ þeim aasiaaendum upp-
numeñ, og Skyed took hañ i burt fraa þeir-
ra Augum. Og þa þeir horfdu epter hö-
num uppstijganda til Himens, Siaa, ad
Tveir Meñ stoodu hiaa þeim i Hvijtum
Klædum, hvorier ed sögdu. Þier Meñ
af

af Galilæa, Til hvors standed hier, Og horfed upp i Himeneñ? Þesse JEsus sem uppnumeñ er fra ydur til Himens, Hañ mun so koma, Lijka sem nu saud hier hañ til Himens faranda.

Gudspialled Marc.
16. Cap.

Í Pañ Tijma.) Eñ seinast er þeir Ellefu satu til Bords: Opeñberade hañ sig, og avijtade þeirra Vantrw og Hiartans Hardwd, þad þeir hofdu eige trwad þeim, sem hañ hofdu sied uppriseñ. Og hañ sagde til þeirra: Fared wt um̄ allañ Heimeñ, og prediked Evangelium allre Skiepnu. Hvør hañ trwer og verdur skijrdur, skal Hoolpeñ verda. Eñ hvør eige trwer, sa skal fordæmdur verda. Eñ Teikneñ er þeim munu fylgia sem trwa, Eru þesse: J mijnu Nafne skulu

þeir Diofla wtreka, Nijar Tung-
ur tala, Høggorma upptaka. Og
ef þeir drecka nockud banvænlegt,
þa skal þad þeim ecke granda, yf-
er Siwka munu þeir Hendur leg-
gia, og þa mun þeim batna. Og
epter þad ed DRottenn JEsus ha-
fde talad vid þar, vard hann upp-
numenn til Himens, og situr til
Guds Hægre Handar. Enn þeir
geingu wt og predikudu allstadar
DRottne samverkanda, og Orded
Styrkianda, med epterfylgiande
Teiknum.

Siotta Sunnudag Epter Paaska.

Collectan.

HEyr þu Almattuge, Eilijfe Gud! Lat
oss jafnann hafa eirn Gudrækelegann Vilia
til þijn, og þiona þijnu Vallde med hreinu
Hiarta. Fyrer þann sama þinn Eingieten Son
JEsum

JEsum Christum, sem med þier lifer og rijker i Einingu heilags Anda eirn sañur Gud, etc.

Pistillen St. Pet. I. Pist.

4. Cap.

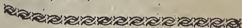
(Elskuleger Brædur.) Fyrer þvi vered forsiaaler og Arvakrer i Bæna Akallenu, eñ um fram alla Hlute, þa hafed breñande Kiærleika iñbyrdes. Þviad Kiærleikureñ hylur fiolda Syndaña. Vered Giestrisner iñbyrdis aan Moglunar. Hvor epter þeirre Naad sem hañ hefur ødlast, þa sie ødrum þioonande, so sem gooder Umbodsmeñ margfalldrar Guds Naadar. Ef nockur talar, hañ tale þad sem Guds Ord. Og ef nockur þioonar, hañ þioone epter þeim Krapte sem Gud giefur. So ad i øllum Hlutum verde Gud dyrkadur fyrer JEsum Christum, hvorium ad er Dyrd og Walld, um Allder Allda, AMEN.

Gudspialled St. Joh.

15. og 16. Cap.

HVeim Tijma. JEſus ſag-
de til ſijna Læreſveina :) Eñ
þa ed ſa Huggareñ kiemur,
hvørn ad eg mun ſenda ydur af
mijnum Fødur, ſem ad er Sañle-
ikſins Ande, hvør af Fødurnum
fram geingur, hañ mun bera Vit-
ne af mier, og þier munud mier
Vitne bera; Þviad þier hafed i
fra Upphafe hia mier vered. Eñ
þetta hefe eg talad þvi til ydar, ſo
ad þier hneyxleſt ecke. Þviad þe-
ir munu forboda ydur, og ſa Tij-
me kiemur, ad hvør hañ Lijflætur
ydur, ſa meinar ſig ad giøra Gu-
de þægt Verk. Og þetta giøra
þeir ydur, af þvi þeir þeckia hvør-
ke Fødureñ nie mig. Eñ þetta
tala eg þvi til ydar, ad nær ed ſu
Stund kiemur, ad þier miñeſt þeſs,
ad eg ſagda ydur þad. Eñ þetta
ſagda

sagda eg ydur eige i Upphafe, þvi eg var hiaa ydur.

A Hvijtasuñu Dag.

Collectan.

Herr þu Almattuge Eilijfe Gud! Sem a þessum Deige upplijster Hiørtu þiña heilagu Postula, og aūara Riett-trwadra, med Kieñingu og Upplijsingu hins helga Anda. Vier bidium: Gief þu oss ad skilia i þeim sama Anda, þaa Hlute sem Riettelleger eru, og allt-tijd ad glediast, af hañs Huggun. Fyrer, etc.

Pistilleñ i Giørninga Book

Postulaña 2. Cap.

Aa Þeim Døgum:) Og þa ed full-komnadest Hvijtasuñu-Dagureñ, voru þeir aller med einum Huga i þeim sama Stad. Og þar vard skin-delega Þytur af Himne, lijka sem mikels tilkomande Vindar, og uppfyllte allt Hwsed þar þeir satu iñe. Og þeir sau sundurskildar Tungur, alijka sem Ellds-Loga, og sette sig yfer sierhvørn þeirra.

Og þeir urdu aller fuller af Heilogum Anda, og tooku til ad tala, añarlegum Tungum, epter þvi sem Heilagur Ande gaf þeim wt ad tala. Eñ þar voru Gydingar byggiande til Jerusalem, Gudhrædder Meñ, af allra handa Foolke, sem er under Himnenum. Og er þesse Rodd skiede, kom Mañfiolden til samans, og þeim hnickte vid, þviad hvor og einn heyrde þaa tala sitt Tungumaal. Eñ þaa stansade og fiellu i Forundran, Segiande: Siaa; Eru þesser eige aller sem tala, af Galilæa? Og hvorneñ heyrum vier nu þaa talande vort Tungumaal, þar vier erum iñefædder? Parthi, Medi og Elamitæ, og þeir sem bwa i Mesopotamia, Judæa, Cappadocia, Ponto og Asia, Phrygia og Panphilia, aa Egypta-Lande, og i Landsaalfum Lybiæ, hvor ad er nærre Cyrenia, og wtlender af Rom, Gydingar og þeir sem Gydingar hafa nyjgiorst, Cretar og af Arabia: Og vier heyrum þaa talande vorum Tungum, Guds Stoormerke.

Gud-

14. Cap.

OG JEsus sagde til sina Lærisveina.) Hvor hañ Elskar mig, Saa mun vardveita mijn Ord, Og Fader miñ mun Elska hañ, Og til hañs munum vid koma, Og hiaa hønum Vistarveru giøra. Eñ hvor hañ Elskar mig eige, Saa vardveiter ecke mijn Ord. Og þad Orded sem þier heyred, Er eige mitt, helldur Fødursins, þess sem mig sende. Þetta talade eg fyrer ydur, at medañ eg var hiaa ydur. Eñ Huggareñ sem er hiñ Heilage Ande, þañ er miñ Fader sender i mijnu Nafne, Hañ sialfur mun kieña ydur alla Hlute, Og aaminna ydur aa allt, þad sem eg sag da ydur. Miñ Frid læt eg hiaa ydur, Miñ Frid gief eg ydur, Eige so sem Heimureñ giefur, þa gief eg

 ydur.

ydur. Ydart Hiarta hrædest ecke
nie skielfest. Þier heyrdud þad eg
sagda ydur, Eg fer burt, og kiem
aptur til ydar. Ef ad þier elskudud
mig, Þa gleddust þier vid þad, ad
eg sagda ydur, ad eg fer til Fødur-
sins, Þviad minn Fader er mier mee-
re. Og nu sagda eg ydur þad, adur
fyrre en þad skier, So ad þier tryd-
ud þvi, þegar þad er skied. Hied-
ann i fraa mun eg ecke tala margt vid
ydur. Þviad þessa Heims Høfdin-
ge kiemur, Og med mig hefur hann
eckert. Helldur so ad Heimurenn
þecke þad eg elska Fødurenn, og þad
eg giøre so sem Faderenn hefur mier
boded.

Annann Dag Hvijtasunnu.

Collectan.

HErr HErra Gud! Sem gafst þijnum Post-
ulum Heilagann Anda. Gief þinne Heilagre
Christin-

Christne Krapt þijns Heilaga Anda, Sem hun umbidur, og'ad þu vilier giefa þeim Frid i Hiartad, hvoria þu Christina giort hefur med þijnum Heilaga Anda, Fyrer vorn, etc.

Pist. i Giorn. P. Post.

10. Cap.

Þeim Dogum, upplauk Petur Muñe sijnum, Og sagde til Cornelium, og til þeirra sem voru hiaa honum.) DRotteñ baud oss ad predika fyrer Folkenu, og Vitne um̃ bera, þad hañ være sa sem skickadur er af Gude, Doomare Lifendra og Daudra. Af þessum bera aller Spaameñ Vitne, ad fyrer hañs Nafn skulu aller þeir sem a hañ trwa, m:dtaka Syndaña Fyrergiefning. Þa ed Petur talade þessum Ordum, Fiell Heilagur Ande yfer þa alla sem Orded heyrdu, og þeir Trwader sem af Um̃skurneñe voru, og med Petre hofdu komed, undrudust þad, ad Heilags Anda Giof være wthellt yfer Heidna Meñ. Þvi þeir heyrdu þa Tungur tala, og Vegsama Gud. Þa svarade Petur. Hvor maa fyrerbiooda þeim Vatned, ad þeir skijrest

ecke, sem medtekeð hafa Heilagañ Anda/ lijka sem vier? Og hañ bauð að skijra þá/ J Nafne DRottens.

Gudspialleð St. Joh. 3. Cap.

Á Þañ Tijma. JEsus sagðe til Nicodemum:) So elskaðe Gud Heimeñ, að hañ gaf vt siñ Eingieteñ Son, til þess, að aller þeir sem a hañ trwa, Fyrerfarest ecke, helldur að þeir hafe Eilijft Lijf. Þvi eige sende Gud siñ Son Heimeñ, að hañ fyrerdæmde Heimeñ, Helldur að Heimureñ frelsest fyrer hañ. Hvør a hañ trwer fyrerdæmest eige. Eñ hvør hañ trwer eige, hañ er nu þegar dæmdur. Þvi hañ trwer ecke a Nafn Eingietens Guds Sonar. Eñ þesse er Doomureñ. Að Liooseð kom i Heimeñ, og Meñerner elskuðu meir Myrkreð eñ Liooseð, Þviað þeirra Verk voru vond.

vond. Hvør sem illa giører, hañ hatar Lioosed, Hañ kiemur og eige til Lioossens, ad eige straffest hañs Verk. Eñ hvør sem Sañleikeñ giører, Hañ kiemur til Lioossens, so hañs Giorder verde kuñar, þviad þær eru i Gude giordar.

Dridia Dag Hvijtasuñu.

Collectan.

HErr HErra Gud! Vier bidium, Lát þu Krapt þijns Helga Anda jafnañ vera oss nálægañ, Sem ad vor Hiortu Milldelega hreinsar, og af ollum mootstædelegum Hlutum jafnañ vardveiter, Fyrer JEsum Christum, etc.

Pist. i Giorn. B. Post.

8. Cap.

ANN aa þeim Dogum.) Þa ed Postularner heyrdu, Þeir sem i Jerusalem voru, ad Samaria hefde medteked Guds Ord, Sendu þeir til þeirra Petrum og Johañem, Og þa þeir ofañ komu, badu þeir fyrer þeim, So

 ad

ad þeir medtækiu Heilagañ Anda (þvi hañ var ei eñ komeñ yfer nockurn þeirra, nema þad, ad þeir voru ad eins skijrder i Nafne DRottens JEsu Christi) Pa logdu þeir Hendur yfer þa, Og þeir medtooku Heilagañ Anda.

Gudspialled St. Joh. 10. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sagde til Phariseaña:) Sañlega sañlega segie eg ydur. Hvør hañ geingur ecke iñ um Dyrnar i Sauda-Hwsed, helldur stijgur hañ iñ añarstadar, sa er Þioofur og Ræninge. Eñ sa sem geingur iñ um Dyrnar, hañ er Hirder Saudaña, fyrer honum lijkur Dyravørdureñ upp, Og Sauderner heckia hañs Rodd. Og hañ kallar sijna Saude med Nafne, Og leider þa wt. Og þa hañ hefur sijna Saude wt læted, geingur hañ frame fyrer

þeim,

þeim, og Sauderner fylgia hönum epter, þuiad þeir þeckia hañs Rodd. Eñ añarlegum fylgia þeir ecke epter, helldur flya þeir fra hönum, Þuiad þeir þeckia eige Añarlega Rodd. Þessa Maalsgrein talade JEsus til þeirra, Eñ þeir vissu eige hvad hañ sagde þeim. Þa sagde JEsus aptur til þeirra. Sañlega, Sañlega segie eg ydur, ad eg em Dyr Saudaña. Og aller hvør ier hellst sem fyrer mier komu, þeir voru Þioofar og Ræningiar, Og Sauderner hlijddu þeim eige. Eg em Dyrnar, Ef nockur geingur iñ um mig, sa mun frelsast, hañ mun og gaanga wt og iñ, hañ skal og fiña sitt Foodur. Eñ Þiofureñ kiemur eige til añars, eñ hañ Stele, Drepe og Fordiarfe. Eñ eg em komeñ til þess, Ad þeir skylldu hafa Lijf og fulla Nægd.

Collectan.

ALmaattuge, Eilijfe Gud! Sem hefur kient ofs Pioonustu-Moñunn þijnum i sañre Jatningu Truarenar, ad medkieña Eilijfa Dyrd Preñingarenar, og i Makt þijns Velldis ad tilbidia Eininguna. Vier bidium, ad vier mætt um i þeirre somu stødugu Trw, fraa øllu hvi ofs er i moote, Vardveitast. Fyrer JESum Christum, etc.

Pist. til Rom.

11. Cap.

BOder Brædur.) O hvilijk Dypt Audæfaña, Spekeñar og Guds Vitsku, Hvorsu Oransakanleger eru hañs Doomar, og hvorsu Ofiñande eru hañs Veiger? Þvi hvor hefur þeckt Siñe DRottens? Eda hvor hefur hañs Raadgiafe vered? Eda hvor hefur honum fyrre giefed, so ad honum mætte þad verda Endurgollded? Þviad af honum, og fyrer hañ, og i honum eru aller Hluter, Honum sie Dyrd um Allder Gud. A M E N.

3. Cap.

I Þañ Tijma.) Var þar Eirn Madur af Phariſæunum, Nicodemus ad Nafne, Eirn Hofdinge Gydinga. Hañ kom til JEſu a Nattarþele, Og ſagde til hañs: Rabbi, Vier vitum ad þu ert Eirn Lære-Meiſtare komeñ af Gude, Þvi eingeñ gietur giort þau Teikn ſem þu giører, utañ Gud ſie med hønum. JEſus ſvarade og ſagde til hañs: Sañlega, Sañlega ſege eg þier, Þad Eingeñ neina hañ ſie ed Fædeſt ad Nyju, Fær ad ſiaa Guds Rijke. Nicodemus ſagde til hañs: Hvørneñ maa Madureñ Endurfædaſt þa hañ er gamall? Hvort gietur hañ horfed aptur i ſiñar Moodur-Kyid, og fædſt ſo ad nyju? JEſus ſvarade: Sañlega, Sañlega ſegie eg þier:

neina

nema þad nockur verde Endurfædd
ur wt af Vatne og Anda, Þa kañ
hañ ecke iñ ad ganga i Guds Rijke.
Hvad af Hollde er fædt, Þad er
Holld. Eñ hvad af Andanum er
fædt, Þad er Ande. Undrast þu
ecke, ad eg sagde þier, ad ydur byrjar
ad fædast ad nyju. Vinduren blæs
hvar er hañ vill, og þu heyrer hañs
Þyt, Eñ eige veitst þu hvadañ hañ
kiemur, eda hvort hañ fer. So er
og sierhvør af Andanum fæddur.
Nicodemus svarade og sagde til hã-
ñs: Hvørneñ maa þetta skie? JE-
sus svarade hønum, og sagde: Ertu
eirn Meistare i Israel, og veitst ecke
þetta? Sañlega, Sañlega sege eg
þier, Ad vier segium þad yier vit-
um, og vitnum hvad vier sied hof-
um, og vorn Vitnisburd medtaked
þier ecke. Hafe eg sagt ydur Jard-
neska Hlute, Og þier trwed ecke,
hvør-

hvornẽ munud þier þa trwa, ef eg segda ydur Himneska Hlute? Eing eñ uppstijgur til Himens, utañ saa sem ofañ stie af Himne, Mañsins Sonur, saa sem er aa Himne. Og so sem Moyses upphoof Høggorm eñ aa Eydemørkeñe, Lijka so byrjar Mañsins Syne upp ad hefiast, So ad aller þeir sem aa hañ trwa, fortapest eige, Helldur ad þeir hafe Eilijft Lijf.

Fyrsta Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan

OHErra Gud! Sem ad ert allra þeirra Stirkur sem aa þig vona. Virdstu milldelega naalægur ad vera vorum Bænum: Og af þvi ad vor Daudlegur Veikleike maa sier eckert aan þijn, veittu Fulltijnge Naadar þiñar, so ad vier mættum epterfylgia þijnum Bodordum, og bæde med Vilia og Verke þier þocknast. Fyrer, etc.

Pist-

Pistileñ skrifar St. Joh.

1. Pist. 4. Cap.

(Elskuleger Brædur.) Gud er Kiærleikureñ, og hvor hañ blijfur i Kiærleikanum, sa blijfur i Gude, og Gud i honum. J þvi er Kiærleikureñ fullkomlegur hia oss, ad vier hofum þad Traust a Dege Doomsins. Ad lijka so sem hañ er, so erum vier og i þessum Heime. Otte er ecke i Kiærleikanum, helldur burtdrijfur fullkomlegur Kiærleike Ottañ, þviad Otteñ hefur Kvol. Eñ hvor hañ hefur Otta, sa er ecke algiördur i Kiærleikanum. Læitum oss hañ elska, þviad hañ hefur elskad oss fyrre. Ef nockur segiest Elska Gud, og hatar siñ Broodur, sa er Liwgare, þvi hvor hañ elskar ecke siñ Broodur, hvorn hañ sier, hvorneñ gietur hañ Gud elskad, þañ er hañ sier ecke? Og þetta Bodord hofum vier af Gude, ad hvor hañ elskar Gud, sa skal og elska siñ Broodur.

Gudspialled St. Luc.

16. Cap.

J

Þañ Tijma. JEsus sagde til Phariseaña:) Þar var eirn Rijkur Mañ, sem klæddest Perle og Purpura, og lifde hvørn Dag i Vellystingum Prackt-uglega. Og þar var eirn Þurfa-Madur, Lazarus ad Nafne, hvøred wte laa fyrer hañs Dyrum, fullur Kauna; hañ gyrnteſt ad sedia sig af þeim Molum, sem fiellu af Borde hins Rijka. Þa komu Hundar og sleiktu hañs Saar. Eñ so skiede, ad hiñ Volade andadest, og vard borenn af Einglunum i Fadm Abrahams. Eñ hiñ Rijke andadest lijka, og var Greftradur. Eñ sem hañ var i Helvijte og Kvolunum: Hoof hañ upp sijn Augu, leit Abraham aaleingdar, og Lazarum i Fadme hañs. Þvi kallade hañ og sagde: O Fader Abraham Myskuna þu mier,

vg

og send Lazarum hijngad, ad hañ
drepe hinu fremsta sijns Fijngurs
i Vatn, og kiæle Twungu mijna,
þvi eg kvelst i þessum Loga. Og
Abraham sagde til hañs: Sonur,
hugleid þu, ad þu medtookst þid
Gooda i Lijfe þijnu, og Lazarus lijka
hid Vonda, þvi hlijtur hañ nu
ad huggast, eñ þu ad kveliast. Fram
yfer allt þetta, er a millum vor
og ydar, miked Diwp stadfest;
So ad þeir sem hiedañ vilia fara
til ydar, gieta þad ei, og eige þeir
helldur þadañ fraa ydur, upp til
vor komest. Og hañ sagde þa:
Eg bid þig Fader, ad þu sender
hañ i mijns Födurs Hws; Þviad
eg hefe Fiñ Brædur, þad hañ skijre
þeim fraa, so ad eige kome þeir
i þeñañ Kvalastad. Og Abraham
sagde til hañs: Þeir hafa
Moysen og Spaameñena, heyre
þeir

þeir heim. Eñ hañ sagde: Ney Fader Abraham; Helldur ef nock-ur Frañlideña fære til þeirra, þa mundu þeir Yðran giøra. Eñ hañ svarade hønum: Ef ad þeir heyra ecke Moysi og Spaamoñun um: Þa munu þeir ecke helldur trwa, þo ad nockur Frañlideñ uppriise.

Añañ Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HErra Gud! Lææt oss jafnañ þitt heilaga Nafn ottast og elska, þviad alldreige yfergiefur þu þaa. sem hafa fullkomlegañ Kiærleika til þijn. Fyrer JEsum, etc.

Pistilleñ 1. St. Joh.

3. Cap.

ELskuleger Brædur.) Undrest ecke þo ad Heimureñ hate ydur. Vier vitum þad, ad vier erum

wt Daudanum kömmer til Lijffins; þvi ad vier elskum Brædurnar. Hvor hañ elskar ecke siñ Broodur, sa blijfur i Daudanum. Hvor siñ Broodur hatar, sa er Mañdrapare. Og þier vited þad ad Mañdraparen hefur ei eilijft Lijf i sier blijfanda. Af þvi þeckium vier Guds Kiærleika, ad hañ hefur sett sitt Lijf wt fyrer oss, og vier skylldunst eirneñ ad setia Lijfed wt fyrer Brædurnar. Eñ nær ad einhvor hañ hefur þessarar Veraldar Audæfe, og sier siñ Broodur Naud lijda, og lykur aptur sitt Hiarta fyrer honum, hvorneñ mā Guds Kiærleike vera med honum? Mijn Sonakorn; Elskum eige med Orde nie Tungu, helldur med Verke og Sañleika.

Gudspialled St. Luc.

14. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sagde til Eins af Phariseium, þessa Epterlijking:) Nockur Madur var sa, sem giørde mik-la

la Kvolldmaaltijd, og kallade mar-
ga þar til, og sende wt siñ Pioon
uñ Kvölldmaals-Tijmañ, ad hañ
segde þeim sem bodner voru: Ko-
med; Þviad nu eru aller Hluter
til Reidu. Og þeir tooku aller til
i einu Hlioode ad af-saka sig. Hiñ
Fyrste sagde til hañs: Akur keyp-
ta eg, og hlijt eg ad fara wt og sko-
da hañ; Eg bid þig af-saka mig.
Og hiñ Añar sagde; Fiñ Pör Ak-
neyta keypta eg, og fer nu wt ad
reyna þau; Eg bid þig af-saka
mig. Og eñ Añar sagde: Konu
hefe eg inter festa, og fyrer þvi maa
eg ecke koma. Og sa Pioonustu-
Madur kom, kuñgiorde þetta sijn-
um HErra. Þa vard Hwsbon-
deñ reidur, og sagde til sijns Pio-
onustu-Mañs: Far þu snarlega
wt a Stræte og Gotur Borgar-
eñar, og leid Volada, Vanada,
Blinda

Blinda og Hallta hier iñ. Og
Piooneñ sagde: Herra, Pad er
giort hvad þu skipader, og þo er eñ
meira Rwm. Og Herrañ sagde
til Pioonsins: Far þu wt aa Pl-
ood-Brauter og Twn-Garda, og
naudga þeim hier iñ ad gaanga, so
ad mitt Hws verde fullt. Þvi
eg sege ydur þad: Ad eingeñ þeir-
ra Maña sem kallader voru, mu-
nu smacka mijna Kvølldmaaltijd.

Pridia Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

O HErra Gud! Vier bidium, ad þu Good-gyrndarsamlega heyrer vorar Bæner, Og þeim sem þig audmiwklega bidia, giefer þu Hiaalp, og veiter Fulltinge þiñar Hlijfdar, Fyrer þiñ, etc.

Pist. St. Pet. 1. Pist.

5. Cap.

Elsk-

Elskuleger Brædur.) Fyrer þvi Lijtelæcked ydur under Vollduga Guds Hond, So ad hañ upphefie ydur a Vitiunar-Tijma. Allre ydar Ahyggiu varped þier uppa hañ, þvi ad hañ ber Umhyggiu fyrer ydur. Vered Sparneytner og vaked, þviad ydar Mootstandare Diofulleñ geingur um̄ krijng sem grenjande Leon, Epterleitande þeim sem hañ maa uppsvelgia, Hvorium þier øruggleg a mootstanded j Trwñe, Og vited þad, ad ydar Brædur þeir sem i Heimenum eru, Lijda slijkt hid sama. Eñ sa Gud allrar Nadar, sem ad oss hefur kallad til siñar Eilijfrar Dijrdar i Christo JEsu, Hañ sialfur mun ydur (þier sem um̄ litla Stund lijded) Fullkomna, Stidia, Styrkia og Stadfesta, Þeim hinum sama sie Dyrd og Valld, um̄ Allder Allda, Amen.

Gudspialled St. Luc.

15. Cap.

Þañ Tijma.) Eñ aller Tollheimtarar og Bersynduger nalægdu sig til hañs, So ad

 þeir

þeir heyrdu hønum. Og hiner
Skriftlærdu og Phariſæi moglu-
du og ſøgdu. Þeſſe medtekur Ber-
ſynduga Meñ, og etur med þeim:
Eñ hañ ſagde til þeirra þeſſa Ept-
erlijking, So ſegiande. Hvør ſa
Madur af ydur, ſem hefur Hund-
rad Saude, Og ef hañ glatar Ein-
um af þeim, yfergiefur hañ ecke þa
Niju og Nijutijger aa Eydemørku,
Og fer epter þeim ſem glatadeſt,
þaangad til hañ fiñur hañ? Og þa
hañ hefur funded hañ, Leggur hañ
þañ ſama (med Føgnude) ſier aa
Herdar, kiemur heim, og kallar ſam
añ Vine og Naabwa, Og ſeger
til þeirra: Samgledieſt med mier,
Þviad eg hefe miñ Saud aptur
funded, þañ ſem glatadur var. Eg
ſegie ydur, ad lijka ſo mun Føgnud-
ur vera aa Himnum, yfer Einum
Syndugum ſem Idran giører, me-
ir

ir eñ yfer þeim Niju og Nijutijger Riettlœtum, sem eige þurfa Yfer-bootar vid. Eda hvør er su Kona sem hefur Tiju Peninga, ef hun tijner Einum, Er eige so, ad hun kveik-er Lioos, og soopar Hwsed, Og leit-ar vandlega, þangad til ad hun fiñ-ur hañ? Og þa hun hefur hañ fund-ed, Samañ kallar hun Vin-Konur sijnar og Grañ-Konur, Segiande: Samglediest med mier, Þviad eg hefe miñ Pening aptur funded, hvørium eg tijnda. Lijka so og segie eg ydur, Pad Fognudur mun vera fyrer Einglum Guds yfer Ein-um Syndugum, Þeim ed Yfer-boot giører

Fioorda Suñudag Epter Tr nitatis.

Collectan.

 Heyr

HEyr HErra Gud! Vier bidium, Gief oss ad þessa Heims Tijme lijde Fridsamlega, under þinne Fodurlegre Stioornan, So ad þijn Heilög Christne meige þvi Fridsamlegar med allre Gudrækne, þig dyrka og þier þioona, Fyrer, etc.

Pistillen til Rom.

8. Cap.

BRoder Brædur.) Eg helld þad ad Mootlæting þessara Tijma, sie ecke verd vid þa Dyrd sem vid oss mun Openber verda. Þvi ad ahyggiusamlegt Epterbid Skiepnunnar, Bijdur epter Uppbyrtingu Guds Barna. Med þvi Skiepnann er Hiegoomanum undergiefenn an hennar Vilia, Helldur fyrer hanns Saker sem hana hefur underlagt, Uppa Vonena, Þviad sialf Skiepnann mun frelsud verda af Prælkan fallvalltrar Verit, Til Dyrdarlegs Frelsis Guds Barna. Þviad vier vitum, þad allar Skiepnur Andvarpa og Sampijnast allt til þess Tijma. Eige alleinasta þær, helldur vier sialfer sem hofum Andans Frumtok, Andvorpum med sialfum oss, væntande Arfleifdarennar, Endurlausnar vors Gud-Lijkama.

6. Cap.

(O G JEsus sagde til sina Lærisveina:) Vered Myskunsam er, Lijka sem ydar Fader er Myskunsamur. Aungvan skulud pier dæma, So ad pier dæmest eige, Fordæmed ecke, so ad pier Fordæmist eige. Fyrergiefed, og pa munu ydur fyrergiefed verda. Giefed, og pa skal ydur giefast. Gooda, samþryckta, velskiekna og yferfliootanlega Mæling, Munu peir giefa i ydart Skaut. Pviad med peirre hinne somu Mælingu, hvørre pier mæled wt, mun ydur inn aptur mælt verda. Og hann sagde peim Eina Eptirlijking. Hvort kann nockur Blindur Blindann ad leida? Falla peir ecke bader i Grøfena? Læresveirnenn er eige yfer sijnum Meistara, Enn hvør hellst sem fullkomenn

er, þañ muun vera sem̃ hans Meist-
are. Hvad sier þu Ognena i þijns
Broodurs Auga, Eñ ad þeim
Biaalkanum sem i þijnu Auga er,
Giæter þu eige? Eda hvornen
maattu segia Broodur þijnum.
Brooder, Leyf þu ad eg i burt dra-
ge Ognena wr þijnu Auga, þar ed
þu sier ecke siaalfur Biaalkañ i þij-
nu Auga? Þu Hræsnare, Drag
fyrst wt Biaalkañ wr þijnu Auga,
Og siaa þu þa so til, ad þu fader wt-
dreiged Ognena sem er i þijns
Broodurs-Auga.

A Jons Messu Baptistæ.

Collectan.

HEyr HErra Gud, Sem giørt hefur þeñañ Dag Dyrdlegañ af St. Johañis Fædingu. Gief þijnu Foolke Naad til þeirrar Andlegu Glede, og stijr allra Trwadra Maña Hiørtum til þess Eilijfa Saaluhiaalpar Vegar. Fyrer Vist JEsum Christum, etc.

Heyred þier Eyar, Og þier Foolked sem i Fiarska erud, Hyggjed ad þvi. DRotteñ kallade mig i fraa Moodur-Lijfe, Hañ Endurmynntest mijns Nafns, Þa eg var eñ nu i Moodur-Kvide. Og hañ gierde miñ Muñ, So sem hvast Sverd. Hañ hulde mig under Skugga siñar Handar. Og hañ gierde mig so sem wtvaled Skeyte, og falde mig i sijnu Pijlna-Koffre. Og hañ sagde til mijn: Þu ert miñ Þienare Jsrael, þviad fyrer þig vil eg prijsadur verda. Eñ eg hugsade, Eg erfidade forgiefens, og fyrer-ficæme so mijnum Styrkleika fyrer ecke, og til Onijtis. Vissulega er mitt Maalefne DRotteñs, og mitt Embætte mijns Guds. Nu segier DRotteñ, sem ad mig hefur tilbwed til sijns Þienara fraa Moodur-Lijfe, ad eg skyllde umvenda þeim Kynkvijslunum Jacob til hañs, So ad Jsrael verde ecke burt-tekeñ. Þar fyrer er eg Dijrdlegur i Auglite DRotteñs og miñ Gud er miñ Styrkur. Og hañ segier,

Pad er of lijted, ad þu siert miñ Pienare til ad upprietta Jsraels Kyn, og aptur ad sækia þa Fongudu af Jsrael. Helldur hef eg giefed þig til Lioos Heideña Þioda, So ad þu siert mitt Hiælpræde allt til Veralldareñar Endemarka.

Gudspialled St. Luc.

1. Cap.

OG þa ed sa Tijme var komeñ, Pad Elizabeth skyllde Fæda, Og hun Fædde Son. Og er Naagrañar heñar og Frænd ur heyrdu þad, ad DRotteñ hafde Miklad Myskun sijna vid hana, Samglødduft þeir heñe. Og þad skiede, ad þeir komu aa hinum Att unda Deige, ad umskiera Sveineñ, og nefndu hañ sijns Fødurs Nafne, Zacharias. Eñ Mooder hañs svarade og sagde: Ongvañveigeñ, Helldur skal hañ Johañes heita. Og þeir søgdu til heñar: Par er þo eing

eingenn i þiñe Ætt, Sem ad heiter
þessu Nafne. Eñ þeir bendtu Fod-
ur hañs, hvad hañ villde ad hañ hie-
te. Eñ hañ beiddest Knefa-Spi-
allds, skrifade og sagde: Johañes
er hañs Heite. Og þeir undrudust
aller. Eñ jafnsnart laukst hañs
Muñur upp, og Tunga hañs Leid-
riettist, og hañ talade Lofande Gud.
Og Otte kom yfer alla þeirra Nax-
grañа, Og um̃ allar Fiallbygder i
Judæa viidfrægdust oll þesse Ord.
Og aller þeir ed þad heyrdu, Settu
þad sier i Hiarta, og sogdu: Hvør
grunar þig ad þesse Sveirn verde?
Þviad Hønd DRottens var med
honum. Og Zacharias Fader ha-
ñs Fylltest af Heilogum Anda,
Spaade og sagde: Blessadur sie
DRotteñ Gud Israels, þviad hañ
vitiade og giørde Frelsan siinu Fool
ke. Og hañ uppreiste oss Eitt

Hiaalpar-Horn, i Hwse Davids Pioons siins. So sem hañ hefur talad fyrer Muñ siña Heilagra Spámaña, fra Alldodle. Hañ frelsade oss fra Ovinum vorum, og af Hende allra þeirra sem oss hata. Hañ giorde og Myskunsemd vid Fedur vora, Og miñtest a sin Heilaga Saattmaala. Og a þad Sære er hañ soor Fodur vorum Abrahaim, ad hañ giæfe oss þad. Ad vier leyster af Hende Ovina vorra, Pioonudum hönum aan Otta, J Heilagleika og Riettlæte fyrer hönum sialfum, alla vora Lijfdaga. Og þu Sveirn munt kallast Spaamadur hiñs Hæsta, þviad þu munt fyrer-reña Auglite DRottens, ad tilbwa hans Vegu. Ad giefa hans Folke Skilning Saaluhiaalpareñar i Fyrergiefningu Synda þeirra. Fyrer Myskunar-Ydur

Guds

Guds vors, J hvøriuum hañ vitiade vor Upprune af Hædum. Ad lijsa þeim sem i Myrkrum og Dauðans-Skugga sitia, Til ad greida Fætur vora fram̃ a Veg Fridarens.

A Mariu Vitiunar DAG.

Collectan.

Almœttuge Eilijfe Gud! Sem gafst Jõhañi Baptistæ, eñ nu i Moodur-Lijfe veranda, Krapt þijns Helga Anda, so ad þa Jomfrw Maria kom til Elizabeth, vard bæde Moodureñ og Barned full med Heilagañ Anda, Og Johañes þeckte þiñ Son Christum, sem þa eñ var lucktur i Moodur-Kvide. Veittu ofs Myskunsamur, ad vier mættum med sæla Johañe, þiñ Eingieteñ Son riettelega þeckia og Vegsama. Fyrer, etc.

Pistilleñ Esa. 11. Cap.

HEtta seger DRotteñ Gud.) Þar mun uppreña eirn Vondur af Kyne Jesse, og ein Grein af hañs

Root Avoxt færa, yfer hvorium ad mun hvijlast Ande DRottens. Ande Vitsku-
uñar og Skilningsins, Ande Raads og
Styrkleika, Ande Peckingareñar og Ot-
ta DRottens; Og hañs Ilmur mun
verda i Otta DRottens. Hañ mun ecke dæma epter þvi sem hañs Augu sia/
ei helldur hegna epter þvi sem hañs Eyru
heyra. Helldur mun hañ dæma þa hi-
na Fatæku med Riettlæte, og med Do-
ome hyrta þa Aumu i Landenu. Og hañ
mun sla Jordena med Vende sijns
Muñs, og deyda þa hina Omildu med
Anda siña Vara. Og Riettlæted mun
vera Bellte hañs Lenda, og Trweñ Lind-
eñ hañs Nyrna. Og Ulfureñ mun halle-
da sig hia Lambenu, og Pardus-Dijred
liggia hia Kydenu; Og Kaalfur og
Ungt Leon, og Alle-Fie til samans, og eitt
Ungmeñe mun reka þau. Og Kyr og
Biorn munu (i Gras-Haga) gaanga/
þeirra Afkvæme mun hvijlast hvort hia
ødru, og Leoned mun Hey eta sem Na-
uted. Og Brioost-Barned mun skiem-
ta

ta ſier yfer Smugu Nodrunar, og afvaned (Barn) mun ſtijnga ſine Hende i Bæle Baſiliſci. Og þeir munu ei Skada giora, og eckert fordiarfa nockursſtadar a Fialle mijns HErra Jlagleika. Þvi Landed er fullt af Kyningu DRottens, lijka ſem Vatned hylur Siaufar Grunned. Og þar mun vera a þeim Tijma Root Jeſſe, ſem ſtendur Foolkenu til Streijds Merkis, epter heñe munu Heidingiarner ſpyria, og hans Hvijld mun vera Dyrdleg.

Gudſpialled St. Luc.

1. Cap.

J Þeim Dogum, Stood Maria upp, og foor med Flijte til Fiallbygda i Borgena Juda, iñgieck i Hws Zachariæ, og heilſade Elizabeth. Og þad ſkiede ſo, þa er Elizabeth heyrde Heilſun Mariu, ad Barned ſpratt upp i heñar Kvide. Og Elizabeth uppfylltest af Heilogum Anda, kallade

de hærre Roddu, og sagde: Bless-
ud ertu æ medal Kveña, og bless-
adur er Avoxtur Kvidar þijns.
Og hvadañ kiemur mier þetta, ad
Mooder DRottens mijns kiemur
til mijn? Siaa þu; Þa er Rodd
þiñar Kvediu kom mier til Eyrna,
spratt Barned upp af Fognude i
mijnum Kvide. Sæl er hun sem
trwde, þviad þad mun fullkomm-
ast hvad heñe var sagt af DRott-
ne. Maria sagde: Mijn Ønd
miklar DRotteñ. Og miñ And-
de gladdest i Gude, Heilsugiafara
mijnum. Þviad hañ leit aa Læg-
ing Ambættar siñar. Siaa;
Af þvi munu mig hiedan af allar
Ætter sæla kalla. Þviad hañ
giørde vid mig mikla Hlute, sa sem
mattugur er, og hañs Nafn er
heilagt. Og hañs Myskunseme
varer fraa eirnre Kynslood, til añ-
rar,

arar, yfer øllum þeim sem hañ Ottast. Hañ framde Makt med sijnum Arme. Sundurdreifde hañ Dramblætum i þeirra Hiartans Huxan. Vollduga sette hañ af Stoole, og upphoof Lijtelæta. Hwngrada fyllte hañ Giædum, og hinum Rijku slepte hañ ørbyrgum. Hañ Endurmyntest Myskunar siñar, og medtook siñ Pioon Jsrael. So sem hañ talade til Fedra vorra, Abrahams og hañs Afkvæmis ad Eilijfu. Og Maria var hiaa heñe so nær sem uñ Priaa Mænude: Og foor sijdañ aptur til sijns Heimkyñis.

Fimta Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr HErra Gud! Sem Osijnelega Hlute hefur tilbwed þeim sem þig elska, gief þu

i vort

i vor Hiörtu Gyrnd riettelegs Kiærleika til þiju, ad vier elskum þig i ollum Hlutum, og yfer alla Hlute, og mættum odlast þad þu hefur lofad, hvad betra og ædra er, eñ nockut kañ ad oska og gyrnast. Fyrer þiñ etc.

Pistileñ skrifar St. Pet.

1. Pist. 3. Cap.

Kiærer Brædur.) Eñ ad Alyckt an, Vered aller Ein-Hugader, Sam-Poluger, Brooðurleger, Myskunsamer, Samlynder. Endurgialded ecke Illt fyrer Illt, Eingeñ Skammar-Ord fyrer Skammar-Yrde, Helldur Blessed þar i giegn. Og vited, ad þier erud þar til kallader, ad þier Blessanena skylldud erfa. Þvi hvor hañ vill lifa og siaa gooda Daga, Saa stille sijna Tungu, ad hun eckert Vont tale, og sijnar Varer, ad þær eige Flærd tale. Hañ skal hneygia sig fra Vondu, og giora þad hid Gooda. Leite hañ Fridarens, og eptersylge hönum. Þviad Augu DRottens eru yfer Riettlaatum, og hañs Eyru til Bæna þeirra, Eñ Auglite DRottens er yfer ollum þeim sem illa giora. Hvor er saa, ad yð-

ydur giete grandad, Ef þier fylged þui enu Gooda? Og þoott ad þier lijded fyrer Ri-ettlætesins Saker, þa erud þier sæler. Og hrædest ecke þeirra Ognaner, Og skielfest ecke. Helldur Helged GUD Drottenn i ydrum Hiortum.

Gudspialled St. Luc.

5. Cap.

I Þann Tijma.) Og þad skiede, þa ed Foolked styckteſt ad hønum til ad heyra GUDs Ord, og hann sialfur stood vid Sioo enn Genezareth, Og hann leit Tvø Skip standa vid Siooenn. Enn Fiskararner voru stigner af Skipunum, og þvodu Netenn. Hann stie þa uppa annad Skiped, þad sem var Simonar, og bad hann ad draga nockud fra Lande. Og hann sat og kiende Foolkenu af Skipenu. Og sem hann gaf upp ad kienna, Sagde hann til Simonar: Drag þu wt a

Diwp-

Diwped, og leysed upp ydar Net til Fiskedrættar. Simon svarade og sagde til hanś: Meistare, J alla Noott høfum vier erfidad, og feing- um eckert, Eñ i þijnu Orde mun eg Netenu wtkasta, og þa er þeir høfdu þetta giørt, Jñeluctu þeir mikla Mergd Fiska, so ad þeirra Net rifn- udu. Og þeir bendtu sijnum Fielog- um, sem voru aa hinu ødru Skipe- nu, Þad þeir kiæmu þar, og hiaalp- udu þeim. Og þeir komu og hlood- du bæde Skipeñ full, So ad þau suncku ad mestu. Þa ed Simon Petur saa þetta, fiell hañ til Kniaa- ña JEsu, og sagde: Gack fraa mer Lavardur, Þviad eg em Madur Syndugur, af þvi ad Felmtur var yfer hañ komeñ, Og alla þa sem med honum voru, af þeim Fiskedrætte er þeir feingu til samans, Lijka og eirneñ yfer Jacobum og Johañ-
em/

ein, Sonu Zebedæi, Sem ad voru Lagsmieñ Simonar. Og JEsus sagde til Simonar: Ottast þu eige, Þviad hiedañ i fra skalltu Meñ veida. Og þeir droou sijn Skip ad Lande, Yfergæfu alltsamañ, Og fylgdu hønum epter.

Siøtta Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HErra Almaattuge, Eilijfe Gud! Hvørs þad er, sem allra best er, Vier bidium, Jñplanta i vor Hiørtu Elsku þijns Nafns, Auk þu i oss sañna Gudrækne, og hvad Gott þu verkar i oss, þad hid sama villder þu styrkia og vardveita, Fyrer þiñ Son, etc.

Pistilleñ Rom. 6. Cap.

(Kiærer Brædur.) Vited þier ecke, ad aller vier sem skijrder erum i JEsu Christo, þad vier erum i hañs Dauda skijrder? Þvi erum vier eirneñ med hønum greftrader, fyrer Skijr nena

-nena i Daudañ, uppa þad; Ad lijka sem
Christur er uppvakeñ fra Daudum,
fyrer Dyrd Fødursins, Lijka so skulum
vier gaanga i Nijungu Lijfdagaña. Þvi
ad vier erum Jñplantader i Lijking hañs
Dauda, So verdum vier og hønum lijker
i Uppirisuñe, Vitande þad, ad vor Gamle
Madur er med hønum Krossfestur, so ad
deyddest Lijkame Syndareñar, ad epter
þad þioonudum vier eige Syndeñe. Þvi
ad hvør sem deyddur er, hañ er Riettlaat-
ur orden af Syndeñe. Eñ fyrst vier er-
um deydder med Christo, þa trwum vier
þad vier munum med hønum og eirneñ
lifa. Eñ vier vitum þad, ad Christur er
uppvakeñ fra Daudum, og deyr ecke me-
ir, Daudeñ mun og eige meir drottna yfer
hønum. Þvi þad hañ doo, þad er hañ
Einusiñe Syndeñe daaeñ. Eñ þad hañ
lifer, Þad lifer hañ Gude. So og lijka
þier, skulud hallda ydur sialfa, ad þier
sieud deydder fra Syndeñe, eñ lifed Gu-
de, J DRottne vorum JEsu Christo.

Gudspialled St. Matth.

5. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sagde til sijña Læresveina. Eg segie ydur, Nema so sie, ad ydart Riettlæte yfergnæfe meir eñ þad þeirra Skriftlærdu og Phariseaña, þa munud þier eige iñganga i Himerijke. Þier hafed heyrt hvad sagt er til þeirra Gomlu. Eige skalltu Maň vega. Eñ hvør hañ vegur Mañ, sa verdur Dooms sekur. Eñ eg segie ydur þad, Hvør hañ reidest Broodur sijnum, sa verdur Dooms sekur. Eñ hvør sem ad seger til Broodur sijns, Raka, hañ verdur Raads sekur. Eñ hvør sem seg-ler, Þu Afglape, hañ verdur sekur Helvijtis Ellds. Þar fyrer, nær ed þu offrar þijna Gaafu til Alltaris, og þier kiemur þar til Hugar, Þad þiñ Brooder hafe nockud a mote þier, þa laattu þar þijna Gaafu fyrer Alltarenu, Og far aadur

ad

ad ſætta þig vid Brooþur þiñ, Og
kom þa ad Offra þijna Gaafu.
Vertu ſnarlega ſamþyckur þijnum
Mootſtodumañe, a medañ þu ert
eñ a Veige med honum, ſo ad eige
ſelie þig þiñ Motſtodumadur Dom
aranum, Doomareñ ſelie þig Þien
aranum, Og verder ſo i Dybliſſu
kaſtadur. Sañlega ſegie eg þier,
Ad eige muntu þadañ wt fara,
þaangad til þu hefur borgad hiñ
Sijdaſta Pening.

Siøunda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr HErra Gud! J hvørs Eilijfre Fyrerhyggiu eckert er. ſem bregdaſt kañ. Wier bidium þig audmiwklega, Tak fraa oſs allt þad ſem oſs er Skadlegt, og veit oſs alla þa Hlute ſem oſs ern Gagnleger, Fyrer, etc.

Piſtilleñ til Rom.

6. Cap.

Elſku=

ELſkůleger Brædur.) Eg hlijt hier Mañlega af ad ſegia, fyrer ydars Hollds Breyſkleika Saker. Þviad lijka ſem þier hafed ydar Limu lied til ad þioona Ohreinleikanum, Fraa odru Rauglæte til añars, Lijka ſo og ſkulud þier nu liaa ydar Limu til ad þioona Riettlætenu til Helgunar. Þvi þa þier vorud Þrælar Syndareñar, vorud þier Riettlætisslauſer. Hvorn Avoxt hofdud þier þañ Tijma, þañ þier ſkameſt ydar nu af? Þviad Endalok þeirra Hluta er Dauden̄ Eñ nu erud þier frelſader fraa Syndeñe, og vordner Guds Þienarar, og hafed þvi ydvarn Avoxt til Helgunar, Eñ ad Endalokunum eilijft Lijf. Þvi Verdlaun Syndareñar er Dauden̄, Eñ Guds Gaa'a er eilijft Lijf i DRottne vorum JEſu Chriſto.

Gudſpialled St. Marc.

8. Cap.

J Þeim Dogum.) Þa þar var eñ margt Foolk komed ſamañ, og hafde ecke til Matar.

tar.

tar. Kallade JEsus sijna Lære-
sveina til sijn, Og sagde til þeirra:
Mig aumkar yfer Foolked, Þviad
Þriar Daga hafa þeir hiaa mier
vered, og eckert til Matar haft. Og
ef eg læt þa fastande heim til sijn fa-
ra, þa vanmegnast þeir aa Leidenñe.
Þviad sumer voru laangt ad kom-
ner. Og hañs Lærisveinar svor-
udu hønum. Hvadañ faaum vi-
er þau Braud, hier aa Eydemørku,
So ad vier faaum þa mettad? Og
hañ spurde þa ad: Hvørsu mørg
Braud hafed þier? Þeir søgdu hø-
num Sio. Og hañ skipade Foolk-
enu nidur ad setiast aa Jordena.
Og took þau Sio Brauden, Þack-
ade, Braut, Og fieck sijnum Lære-
sveinum, ad þeir legdu þau fram.
Og þeir løgdu þau fram fyrer Foolk-
ed. Þeir høfdu og faaeina Smaa-
Fiska, og þa hina sømu blessade hañ,
og

og baud fram ad leggia. Eñ þeir neyttu og urdu metter. Og þeir tooku upp þad yfer var, Sio Karfer med Afgangs-Leyfar. Eñ þeir sem neytt hofdu, voru nær Fioorar Þusunder, Og hañ liet þa i burt fara.

Attunda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr HErra Gud, Himneske Fader! Vier bidium: Gief oss Anda og Raad þar til, ad Hura þaa Hlute sem rietter eru, og sijdañ þad ad fullkomna med Verkunum. Og af þvi vier formeigum eckert aan þijn, þa uñ oss ad lifa epter þijnum Vilia. Fyrer etc.

Pistilleñ St. Paall Rom.

8. Cap.

HAr fyrer erum vier nu kiærer Brædur, ecke Holldsins Skulldunautar, ad vier lifum epter Holldenu. Þviad ef þier lifed epter Holldenu,

munud þier deya. Eñ ef þier deyded fyrer Andañ Hølldsins Gyrnder, þa munud þier lifa. Þviad hvorium hellst sem Guds Ande stioornar, Þeir eru Guds Børn. Þviad þier hafed ecke medtekeð Prældooms Anda, So þier þurfeð nu aptur að ugga uñ ydur, helldur hafed þier medtekeð Sonarlegañ Anda, fyrer hvorn vier kollum, Abba, Eiskulege Fad er. Þesse same Ande ber Vitnisburd med vorum Anda, að vier sieum Guds Børn. Eñ fyrst vier erum Børn, þa erum vier Erfingiar, Sañarlega Guds Erfingiar, og Sámarfar Christi; Ef vier lijdum med honum, uppa þad, að vier verdum eirneñ med honum Dyrdleger.

Gudspialled St. Matth.

7. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sagde til siña Lærefveina:) Vakted ydur fyrer Fals Spameñum, sem koma til ydar i Sauda-

dakløðum: Eñ hid iñra eru þeir Gleypsande Vargar. Ut af þeirra Avoxtum meiged þier þeckia þaa. Verda nockud Vijnbereñ samañleseñ af Þyrnunum, eda Fykiurnar af Þystlunum? So ber og hvert gott Trie Goodañ Avoxt, Eñ hvert roted Trie Vondañ Avoxt. Gott Trie gietur ecke fært Vondañ Avoxt, Og ei helldur gietur roted Trie fært Goodañ Avoxt. Og hvert þad Trie sem ecke giører Goodañ Avoxt, skal upphøggvast og i Elld kastast. Þar fyrer meiged þier wt af þeirra Avoxtum þeckia þaa. Þeir munu ei aller sem til mijn segia, DRottiñ, DRotteñ, Iñgaanga i Guds Rijke: Helldur þeir sem giøra Vilia mijns Føđurs, þess aa Himnum er.

H 2 Rijk

Niunda Sunnudag Epter Trinitatis.

Collectan.

ÞU Almaattuge Gud! Vier bidium: Laat þijn Myskunar Eyru ætijd vera open til vorra audmiwkra Bæna. Og so þu giefer oss það vier gyrnunst, þa gief þu oss þijna Naad, ad gyrnast það eina sem þier vel þocknast. Fyrer JEsum Christum, etc.

Pistillenn St. Paals I. Cor. 10. Cap.

ELskuleger Brædur.) Þetta er skied oss til Fyrermyndar, ad vier skulum ei gyrnast hvad Illt er, so sem þeir gyrntust. Gioreft og eige Skwrgoda Þienarar, lijka so sem nockrer af þeim urdu, epter þvi sem skrifad stendur. Foolked settest nidur ad eta og drecka, og stood upp ad leika. Drijgium og ecke Saurlijfe, so sem nockrer af þeim drygdu Saurlijfe, og fiellu a einum Deige Þriaar Þusunder og Tuttugu. Freistum og eige Christs, so sem nockrer af þeim freistudu, og fyrerforust af

af Höggormum. Mogleð og ecke, so sem nockrer af þeim mogludu, og fyrerfooruſt af Eyðeleggiaranum. Þetta allt er uppaafalleð þeim til Fyrermyndar, eñ er ſkrifað oſs til Viðvorunar, yfer hvoria þeſſa Heims Ende er komeñ. Fyrer þvi, hvor hañ lætur ſier þykia, það hañ ſtande, gaumgiæfe ſa að hañ falle eige. Yður hefur eñ nu ecke iñtekeð nema Mañleg Freiſtne. Eñ Gud er trwr, ſa ſem ecke lætur yður freiſtaſt yfer Megn fram, helldur giører hañ það, að Freiſtingeñ faae þañ Enda, að þier gieteð ſtadeſt.

Gudſpiallið St. Luc.

16. Cap.

Þeim Tijma. JEſus ſagde til ſiña Læreſveina:) Nockur Maður audugur var, ſa eð hafde eirn Raadsmañ, ſa ſame var Ofrægdur við hañ, ſo ſem hefde hañ eydt hañs Gootze. Og hañ kallade þañ ſama til ſijn, og ſagde til hañs: Hvad heyre eg

þetta af þier? Giør þu Reikning-
ſkap af þiñe Raadsmenſku. Þvi
ad þu maatt eige leingur Raads-
menſku hafa. Eñ Raadsmadureñ
ſagde med ſiaalfum ſier: hvad ſkal eg
til giøra, miñ Herra ſvipter af mi-
er Raadsmenſkuñe? Eg duge ecke
til ad grafa, eñ eg ſkamaſt mijn
ad bidia. Eg veit hvad eg ſkal
giøra nær ed eg verd ſettur af
Raadsmenſkuñe, ſo ad þeir med-
take mig i ſijn Hws. Þar fyrer
ſamañkallade hañ eirn og ſierhv-
ørn Skullda-Mañ ſijns Herra og
ſagde til hins Fyrſta: Hvørſu mik-
ed ertu ſkylldugur mijnum Her-
ra? Eñ hañ ſagde: Hundrad
Tuñur Vidſmiørs. Og hañ ſag-
de þa til hañs: Tak þitt Brief og
ſetst nidur, og ſkrifa ſnarlega Fim-
tijger. Epter þad ſagde hañ til
hins Aññars: Eñ hvørſu miked er-
tu

tu skylldugur? Sa sagde: Hund rad Mæle-Kierolld Hveitis. Pa sagde han til hans: Tak þitt Bref, og skrifa Attatijge. Og Herran lofade þan Ranglata Raads-Man, þad han hafde giort so forsiaalega. Þvi þessa Heims Born eru kiænare Sonum Liossens i þeirra Kynslood. Og eg sege ydur: Giored ydur Vine af þeim Ranglætis Mannona, so ad nær ydur þrijtur, ad þeir medtake ydur i Eilijfar Tialldbwder.

Tijunda Sunnudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Herra Almaattuge Gud! Sem audsijner þinn Maatt i þvi, þu þyrmer og Myskunar oss. Vier bidium, Auk og margfallda vid oss þijna Myskun, so ad vier sem stundum epter þvi sem þu hefur oss losad, mættum verda Hlutttakarar þinna Himneskra Giæda. Fyrer þinn Elskulegan Son, etc.

12. Cap.

(Ekkuleger Brædur.) Þier vited þad, ad þier vorud Heidner, Og Geingud burt til Mallausra Skwrgoda, so sem þier vorud til-leidder. Fyrer þvi kuñgiore eg ydur, þad einginn sa sem fyrer Guds Anda talar, formæler JEsu, og eingeñ fær DRotteñ JEsuM kallad, nema fyrer Heilagañ Anda. Giafernar eru marghaattadar, Eñ hiñ same er Andeñ. Þar eru og marghaattud Embætte, Eñ hiñ same er DRotteñ. Þar eru og marghaattadar Verkaner, Eñ hiñ same er Gud. Sem verkar alla Hlute i øllum. Eñ i sierhvorium einum audsijnast sig Giafer Andans, til Almeñelegrar Nytsemdar. Einum verdur giefed fyrer Anda ad mæla af Vitsku, Eñ odrum verdur giefed ad tala af Skynseme, af hinum sama Anda. Ødrum Trwañ i somum Anda. Einum Giafer Lækningaña, i somum Anda. Ødrum Krapta-Verk ad giora. Ødrum Spaadooma. Og odrum

rum ad giora Adgreining Andaña. Ein um odrum marghaattud Tungu-Maal. Einum odrum Utlegging Tungumaalaña. Eñ allt þetta verkar hiñ same Ande, Skiptande sierhvorium epter þui sem hañ vill.

Gudspialled St. Luc.

19. Cap.

Þañ Tijma.) Og þa ed JEsus kom nær, ad hañ sa Borgena, Griet hañ yfer heñe, og sagde: Ef ad þu visser hvad til þijns Fridar heyrde, þa munder þu a þessum þijnum Tijma þar Vaktar hafa, Eñ nu er þad huled fyrer þijnum Augum. Þviad þeir Dagar munu koma yfer þig, Þad þijner Ovıner munu byggia Herbirke i krijngum þig, og umkrijngia þig, og a alla Vegu ad þier þreyngia, Og nidur i Gruñ Kollkasta, Og þijnum Børnum med þier, Og ecke munu þeir i þier laata Stein

yfer Steine vera, af þvi þu þeckter ecke þiñ Vitiunar Tijma. Og hañ gieck iñ i Mustered, og took til ad reka wt þa sem Selldu og Keyptu þar iñe, og sagde til þeirra: Skrifad er, Ad mitt Hws sie Bæna-Hws, Eñ þier hafed giort þad sem añad Spill virkia-Jñe. Og hvern Dag kiende hañ i Musterenu. Eñ Kieñemañ Hofdingiar og Skriftlærder, Og þeir Yppur stu Lijdsins, leitudu fast epter, ad fyrerkoma honum, og gatu þad ecke funded, hvad þeir skyllldu giora honum. Þviad allt Foolked hnie ad honum, Og hlijdde hañs Ordum.

Ellefta Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Almaattuge Eilijfe Gud, Hvørs Myskun ad yfergeingur og gnæfer oss, og alla Girnd vor,

rs Hiarta, Vier bidium, Laat þijna Myſkun ko-
ma yfer oſs, og fyrergief oſs Naadarſamlega,
hvad helſt vor Samvitſka Hrædeſt og Ottaſt,
Og giør betur til vor eñ vier ſiaalfer þorum ad
bidia. Fyrer þiñ, etc.

Piſtilleñ 1. Cor.

15. Cap.

Goder Brædur.) Eg æmyñe ydur a þad Evangelium ſem eg predikade ydur, hvort þier medtookud, J hvoriu þier og hafed ſtaded, fyrer hvort þier verded og Saaluhoolpner, med þeim Hætte ſem eg kuñgiorda þad ydur, Ef þier hafed þvi halldeđ, utañ ad ſo ſie, ad þier hafed til Onytis trwad. Þviad eg gaf ydur i Fyrſtu, hvad eg medtook, Þad ad Chriſtur ſie Lijflaateñ fyrer vorar Synder, epter Ritningunum, og ad hañ ſie grafeñ, og hañ ſie upp aptur riſeñ a Þridia Deige epter Ritningunum, og þad hañ er ſiedur af Cephas, og epter þad af þinum Tolf. Og þar epter var hañ ſiedur meir eñ af Fim̃ Hundrud Brædrum i Eñ, af hvorium ad marger eñ lifa til, eñ nockrer eru ſofnader. Og epter þad

var hañ siedur af Jacobo, Þar næst af öll-
um Postulunum. Og siidast allra er
hañ siedur af mier, So sem af Otijma-
bærum Burde. Þviad eg em minstur
Postulaña, Og eige verdugur ad eg skule
Postule heita, Fyrer þad ad eg Offsookn
veitte Guds Sôfnude. Eñ af Guds
Naad er eg þad eg er. Og hañs Naad
medur mier vär ei til Onijtis.

Gudspialled St. Luc.

18. Cap.

Þeim Dögum.) JEsus
sagde til nockra þeirra Sem
treystu uppa sialfa sig, lij-
ka sem mundu þeir Riettlaater ve-
ra, og forsmaadu adra, þessa Ept-
erlijking. Tveir Meñ geingu upp
i Mustered ad bidiast fyrer, Eirn
var Phariseus, eñ añar Tollheim-
tu Madur. Phariseariñ stood og
badst nu þañeñ fyrer med sialfum
sier. Gud, eg þacka þier, Þad eg
em eige so sem adrer Meñ, Ræning-
iar,

iar, Oriettvijser, Hoordoms-Meñ,
eda so sem þesse Tollheimtumadur,
Eg fasta Tvisvar i Viku, Og eg gief
Tijunder af ollu þvi eg á. Og
Tollheimtumaduren stood langt i
burtu frá, Og villde ecke upplypta
sijnum Augum til Himens, helldur
barde hañ sier á Briost, og sagde:
Gud, vertu mier Syndugum Lijkn-
samur. Sañlega segie eg ydur.
Þesse foor Riettlátur framar hin-
um, i sitt Hws. Þviad, hvor sá
sem sig siálfañ upphefur, hañ skal
niðurlægiast. Og hvør sem sig
siálfañ niðurlæger, hañ mun upp-
hafeñ verda.

Toolfta Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Almáttuge, Eilijfe Gud! Af hvørs Gásku
það kiemur, að þijner Christner Meñ þioona

 þier

þier Riettelega. Vier bidium, Veit þu oss, ad vier æ̃ allrar Hindrunar mættum soo og adlast þad þu hefur lofad, Fyrer, etc.

Pistillen 2. Cor. 3. Cap.

ELskuleger Brædur.) Slijkt Traust hofum vier til Guds fyrer Christum, Ei þad vier sieum af oss siaalfum til, neyter nockud ad Hugleida, So sem af oss siaalfum til, Helldur ef vier erum nockru neyter, þa er þad af Gude, sa er oss giorde hæfelega Pienara hins Nija Testamentis, Ecke Bookstafsins, helldur Andans, Þviad Bookstafurenn deyder, Eñ Andeñ lijfgar. Eñ ef þad Embætte sem fyrer Bookstafeñ deyder, og æ Steinum var grafed, hafde þañ Biartleik, ad Israels Syner gaatu ecke lited i Asioonu Mosis, fyrer Biartleika Saker hañs Andlits, sem þo hefur Enda. Hvorneñ skyllde þa ecke miklu meir þad Embætte sem Andeñ giefur, Dijrdlegt vera? Þviad, Ef þad Embætted sem fyrerdæmer ingena predikat, hefur Bortu, miklu framar mun þa Embætted Riettlætesins ofergnæfa i Vegsemdeñe. Gud-

Og þa JEsus gieck i burt apt ur wr Landsaalfum Tyri og Sidonis, kom hañ til Siaafarens i Galilæa, J midiar Bygder þeirra Tiju Stadaña. Og þeir leiddu til hañs þañ Mañ, sem Daufur og Maalhalltur var, Og badu ad hañ legde Hendur yfer hañ. Og hañ veik hønum Affsijdis fraa Foolkenu, liet sijna Fingur i hañs Eyru, hrækte wt, og aahrærde hañs Tungu, leit upp til Himens, Andvarpade og sagde til hañs: Hephatha, þad er, Opna þig. Og jafnsnart upplukust hañs Eyru, Þa uppleystest og eirneñ Fiotur hañs Tungu, so ad hañ talade riett. Og hañ skipade ad þeir segdu þad eige neinum, Eñ þvi meir sem hañ fyrerbaud þeim þad, Þess meir þa vijdfrægdu

frægdu þeir þad ivt, Og þa sialfa undrade þetta næsta miøg, Seg'iande: Allt giørde hañ vel, Pviad Daufa lætur hañ heyra, og Mal'lausa tala.

Þrettaanda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Oþu Almattuge, Eilijfe Gud! Giefoß Aukning Trwareñar, Vonareñar og Kiærleikans, so vier mættum ødlast þad þu lofar, og so ad elska þad sem þu oß bijdur. Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ Galat. 3. Cap.

Bræder.) Eg tala epter Mañlegum Plagsid. Eingeñ Onijter Testamentum eins Mañs, nær þad er stadfest, nie eykur þar vid nockru. Nu eru þo Fyrerheiteñ Abraham tilsøgd, og hañs Sæde, Eige seger hañ Sædunum, so sem sieu þau morg, helldur so sem um eitt Sæde, i þijnu Sæde; Hvør

Hvor ad er Christur. Eñ þad sege eg:
Pad Testament sem fyrrum er stadfest
af Gude, uppaa Christum, verdur ecke
Onijtt giort af Logmaalenu sein giefed
var Fioorum Hundrud og Priatijge
Arum þar epter. So ad Fyrerheited
afmaadest. Þvi ef ad Arfleifdeñ yrde
fyrer Logmaaled afrekud, þa er hun ecke
giefeñ fyrer Fyrerheited. Eñ Gud hef-
ur fyrer Fyrerheited af Naad giefed ha-
na Abraham. Hvar til skal þa Log-
maaled? Pad er tilsett vegna Yfertrod-
sluñar, þangad til ad kiæme Sæded,
hvoriu Fyrerheited var skied. Og Log-
maaled er skyckad af Einglunum, fyrer
Hond Medalgaungu-Mañsins. Eñ
Medalgaungu-Madureñ er eige eins ein-
asta Medalgaungu-Madur, Eñ Gud
er einn. Hvad þa? Hvort er þa Log-
maaled i giegn Guds Fyrerheite? Pad
sie fiærre. Þvi ef þad Logmaal være gi-
efed sem lijfgad giæte, sañlega þa kiæme
Riettlæted wt af Logmaalenu. Eñ Rit-
ningeñ hefur alla iñelukt under Synd-

eñe,

eñe, ſo ad Fyrerheited af Trwñe a JEſum Chriſtum, giæfeſt Trwudum.

Gudſpialled St. Luc.

10. Cap.

Og JEſus hañ ſnere ſier til ſiña Lærefveina, og ſagde þeim einslega: Sæl eru þaug Augu ſem ſiaa þad, hvad þier ſiaaed, þviad eg ſege ydur: Þad marger Spaameñ og Kongar villdu hafa ſied hvad þier ſiaaed, og ſaau þad ecke, og ad heyra hvad þier heyred og heyrdu þad eige. Og ſiaa; Ad nockur Løgvitringur ſtood upp, freyſtade hañs og ſagde: Meyſtare; Hvad ſkal eg giøra, ſo ad eg eigneſt eillijft Lijf. Eñ hañ ſagde til hañs: Hvad er ſkrifad i Løgmaalenu? Hvørneñ les þu? Hañ ſvarade og ſagde: Elſka ſkalltu DRottem Gud þiñ af øllu Hiarta þijnu, og af allre Øndu þiñe

þiñe, og af øllum Mætte þijnum, og af ollu Hugskote þijnu, og þiñ Naunga sem sialfañ þig. JEsus sagde til hañs: Þu svarader riett, giør þad og muntu lifa. Eñ hañ villde riettlæta sialfañ sig, og sagde til JEsu: Hvør er þa miñ Naunge? JEsus svarade og sagde: Madur nockur foor fraa Jerusalem, ofañ til Jericho, Og hrasade a medal Ræningia, hvører ad ræntu hañ Klædum, og lemstrudu hñ Saarum, geingu sijdañ i burt, og lietu hñ þar epter haalfdaudañ liggia. Eñ so bar til; Ad Kieñemadur nockur foor ofañ þañ sama Veg; Og er hañ leit hañ, gieck hañ fram̃ hiaa honum. Slijkt hid sama Leviteñ; Þa hañ kom nærre þeim Stad, og saa hañ, gieck hañ þar fram̃ hiaa. Eñ Samverskur Madur nockur foor

uñ

um̃ fareñ Veg, kom þar nærre
hønum, og sem hañ sa hañ, þa
hrærdest hañ af Myskun vid hañ,
og gieck ad hønum, batt um̃ Saar
hañs, Hellte þar i Vidsmiøre og
Vijne, og lagde hañ uppa sitt
Eyk, og flutte til Herbergis, gaf
og Giætur ad hønum. Eñ Añ-
ars Dags þar epter þa hañ foor i
burt, took hañ upp Tvo Peninga,
og fieck Hws-Bwandanum, og
sagde til hañs; Haf þu Gaat a
hønum, og hvad þu leggur meira
wt, Pad skal eg borga nær ad eg
kiem aptur. Hvør þeirra Prigg
ia sijnest þier vera þess Naunge,
sem hrasadur var a medal Ræn-
ingiaña? Eñ hañ sagde: Sa sem
giørde Myskunar-Verked a hon-
um. JEsus sagde til hañs: Far
þu og giør slijkt hid sama.

* * * * * *

Fioor-

Fioortanda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

Almaattuge Eilijfe Gud! Sem ad vardveiter Mystun þijna Heilaga Christne med þiñe Eilijfre Veikleike, af þvi ad an þijn fellur Mañlegur Veikleike, Vier bidium, Laat hana fyrer þijna Hiaalp leidast fraa þvi sem heñe er Skadsamlegt, til þess sem heñe er Gagnlegt og Heilsusamlegt, Fyrer vorn, etc.

Pistilleñ til Gal.

5. Cap.

Elskuleger Brædur.) Eñ eg seg-ie ydur, Gaanged i Andanum, þa munud þier ecke fullkomna Gyrn-der ydars Holldz, þvi ad Hollded gyrnest i moote Andanum og Andeñ aa moote Holldenu. Og þesser eru hvør i moote ødrum, So ad þier gioored ecke hvad þier villied. Eñ ef Andeñ stioornar ydur, þa erud þier ecke under Løgmaalenu. Þvi ad Holldsins Verk eru Opeñber, Sem ad eru Hoordoomur, Frillulifnadur, Oh-reinleike, Lausung, Skurgoda Dyrk-an,

an, Fiolkynge, Fiandskapur, Hatur, Aag/
Reide, Præta, Sundurþyckia, Tviidræg/
ne, Aufundskapur, Mañdraap, Ofdryck/
ia, Ofnentsla og þessum lijkt. Ut af hvor/
ium eg hefe adur fyrre sagt, Og segie eñ
nu, ad þeir sem slijkt giora, Erfa ecke Gu/
ds Rijke. Eñ Avoxtur Andans er Kiær/
leike, Fognudur, Fridur, Poleñmæde,
Blijdleike, Godgyrne, Trw, Hoogværd,
Bindinde. I giegn slijku er ecke Log/
maaled. Eñ þeir sem Christo tilheyra,
Þeir Krossfesta sitt Holld med Gyrndum
og Tilhneigingum.

Gudspialled St. Luc.

17. Cap.

Þañ Tijma.) Og þad skiede
so þa ed JEsus gieck til Jeru/
salem, Ad hañ ferdadest i
giegnum midia Samariam og Ga/
lilæam. Eñ sem hañ gieck iñ i
nockurt Kauptun, Mættu hönum
Tiju Lijkþraaer Meñ, Hvorier ad
stoodu langt fra, hoofu sijnar Radd/
er/

er, Og søgdu: JEsu goode Meistare, Myskuna þu oss. Eñ sem hañ leit þa, Sagde hañ til þeirra. Fared þier og sijned ydur Kieñemoñunum. Og þad skiede so, Þa er þeir geingu þadañ, ad þeir urdu hreiner. ~ Eñ Eirn wt af þeim, nær hañ sa þad ad hañ var Heilbrigdur vordeñ, Snere hañ aptur, Lofande Gud med hætre Raust, fiell fram̃ a sijna Asioonu fyrer Fæt ur JEsu, Giørande honum Packer, og þesse var Samverskur. Eñ JEsus svarade og sagde: Hvørt voru ecke Tiju hreinsader? Eñ hvar eru hiner Niju? Aungver funnust þeir aptursnere ad giefa Gude Dyrdena, Nema þesse Utlendingur? Og hañ sagde til hañs; Statt upp og far hiedañ, Þvlad þijn Trw giørde þig hiælplegañ.

* * * * * *

Fim=

Fiiũtanda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan

HErra GUD! Vier bidium, lꜳt þijna Gæsku og Myskunseme Hreinsa og Vernda þijna Almeñelega Christine, Og af þvi hun ꜳn þijn ei kañ ad verda hoolpeñ, Pa lꜳttu hana med þiñe Nꜳd og Gꜳsu jafuañ stioornast, Fyrer, etc.

Pistilleñ til Gal. 5. og 6. Cap.

LEskuleger Brædur.) Ef vier lifum i Andanum, þa gaungum og so eirneñ i Andanum. Verum ecke ꜳgiarner Hiegooma Dyrdar, hvor añañ Iñbyrdis ad ꜳreita og Øfundaſt. Kiærer Brædur, Ef ad Madur verdur i Einhvorium Brest yferfalleñ, Pa Leidriette hañ med hoogværum Anda, Pier sem erud Andleger, Og haf Gꜳt a sialfum þier, ad þu verder ecke Freistadur. Eirn bere añars Byrde, Og so munud þier uppfylla Christi Logmꜳl. Eñ ef Einhvor lætur sier þykia þad hañ sie nockud, þar hañ er þo eckert, Sa tæler sialfañ sig.

fig. Hvör og eirn reyne sijn eigeñ Verk, Pa mun hañ a siaalfum sier Einasta Hroosun hafa, Eñ eige a odrum. Pvi ad hvör og eirn mun sijna Byrde bera. Eñ sa ed uppfræddur verdur med Ordenu, hañ bijte hinum allshaattudum Giæd um sem hañ uppfræder. Fared eige vill er Vega, Gud lætur eige ad sier hæda. Pviad hvad Madureñ saaer nidur, Pad mun hañ uppskiera. Pviad hvør hañ i sijnu Hollde nidursaaer, Saa mun af Holldenu Skadseme uppskiera. Eñ hvør hañ i Andanum nidursaaer, Saa mun af Andanum uppskiera Eilijft Lijf. Preytunst vier ecke Gott ad giora, Pviad a sijnum Tijma munum vier uppskiera Oþreytter. Par fyrer a medañ vier hofum Tijmañ, Pa giorum Gott hvørium Mañe, Eirna mest, Peim sem eru Trwareñar Heimkyñe.

Gudspialled St. Matth.

6. Cap.

I A

A Þeim Tijma. JEsus sagde til sijna Lærisveina.) Eingeñ kañ Tveimur Herrum ad þioona. Añadhvørt hañ afrækter þañ Eina, og elskar hiñ Añañ, Eda hañ adhilleſt þañ Eina, og fyrerlijtur hiñ Añañ. Eige gieted þier Gude þioonad, og Mamona. Þat fyrer segie eg ydur. Vered eige Hugsiwker fyrer ydru Lijfe, Hvad þier skulud Eta og Drecka, Og eige helldur fyrer ydrum Lijkama, hvøriu þier skulud Klædaſt. Eda er ecke Lijfed meir eñ Fædslañ, og Lijkameñ meir eñ Klædnadureñ? Lijted at Fugla Himens, Þeir ed hvørke saa nie uppskiera, Og ecke helldur safna þeir i Kornhlødu, Og ydar Himneskur Fader hañ fæder þa. Eda erud þier ecke miklu framar eñ þeir? Eñ hvør ydar gietur med sijne Ahyggiu auked eirnre Aleñ vid sijna Leingd?

Leingd? Og hvar til erud þier hug-
ſiwker fyrer Klædnadenum? Hygg
ed ad Akurſins Liliu-Groſum, hvør
nenn þau vaxa, Þau vinna ecke nie
ſpinna. Enn eg ſegie ydur, þad Sa-
lomon i allre ſinne Dyrd, var eige ſo
ſkrijddur ſem eitt af þeim. Og ef
Gud klæder ſo Graſed þad i Dag
er a Akre, Og a Morgun verdur i
Ofn kaſtad, ſkyllde hann ecke miklu
framar þad ſama vid ydur giora,
O þier Lijteltrwader? Þar fyrer
ſkulud þier ecke Hugſiwker vera, ſo
ſegiande: Hvad eigum vier ad eta
eda hvad eigum vier ad drecka, eda
med hvøriu eigum vier ad Klæd-
aſt? Þviad epter þeſſu øllu leita
heidnar Þiooder. Og ydar Him-
neſkur Fader, hann veit ad þier þurf-
ed alls þeſſa vid. Þar fyrer leited
fyrſt Guds Rijkes, og ſo hans Riett-
lætes, Og mun ydur allt þetta til-

feggiast. Fyrer þvi skulud þier ecke Ahyggiu bera fyrer Morgundeig-enum, Þviad Morgun-Dagurenn mun fyrer sialfum sier Umhyggiu bera. Hvörium Deige næger sijn Plaaning.

Sextanda Sunudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HErr Almattuge Eilijfe Gud! Vier bidium, Laat þijna Naad ætijd vera yfer oss a Bak og Briost, So vier sieum hier Kiettelega undergiefner, og uppvek vor Hiortu ad gyrnast þa Naad, ad vier sieum Reidubuner til allra goodra Verka, Fyrer etc.

Pistillen til Ephes.

3. Cap.

BRæder.) Eg Bid ydur bad þier tregest ecke Saker mi'na Hormunga sem eg lijd fyrer ydur, sem ydar Dyrd er. Þess vegna þa beyge eg mijn Knie fyrer Fodur vors DRott.

DRotteñs JEsu Christi, af hvorium ad
er allt þad sem Born kallast a Himnum
og Jordu, ad hañ giefe ydur epter Ryk-
doome siñar Dyrdar ad styrkiast i Krapte
fyrer hañs Anda i hinum Jñra Mañe, ad
Christur fyrer Trwna bygge i ydrum
Hiortum. Og ad þier sieud Rootfester
og Grundvallader i Kiærleikanum, So
þier mættud høndla med ollum Helgum,
Hvor ad sie Vijdd og Leingd, Dypt og
Hæd. Og ad vita eirnen Kiærleikañ
Christs, sem alla Þeckíng yfergeingur, so
ad þier uppfylltust med allshattadre Gu-
ds Fyllingu. Eñ honum sem Mattugur
er alla Hlute yfergnæfanlegar ad giora,
helldur eñ vier bidium, eda skilium, Epter
þeim Krapte sem i oss verkar, Þeim sama
sie Dijrd i Søfnudenum, Sa i Christo
JEsu er, Um allar Allder Allda, Amen.

Gudspialled St. Luc.

7 Cap.

I Þañ Tijma.) Og þad skiede so epter þad, ad JEsus gieck til þeirrar Borgar sem kall-

ast Naim, Og hañs Lærisveinar geingu marger med honum, og mik ell Fiølde añars Foolks. Pa er hañ took ad nalægiast Borgar-Hlid ed, Sia þu, Pad Framliden Mad ur var boreñ wt, Einka Sonur sin ar Moodur Og hun var Eckia, Og mikell Fiølde Borgar-Mañа gieck wt med heñe. Eñ þa ed DRotteñ leit hana, Hrærdest hañ Myskunar yfer heñe, og sagde til heñar. Grat þu eige. Og hañ gieck þar ad, og ar hrærde Kistuna. Eñ þeir sem bau stoodu vid. Og hañ sagde: Þu Ungmeñe, Eg segie þier, Riis þu upp. Og sa setteft upp sem Framlideñ var, Og took til ad mæla, Og hañ gaf hañ aptur siñe Moodur. Eñ aller urdu Ottaslegner, Lofudu Gud og søgdu: Spamadur mik ell er a medal vor uppriseñ, Og Gud hefur vitiad sijns Foolks Og þesse

þesse Saga barst wt af honum, um allt Gydinga Land, og um øll kring um liggiande Hierod.

Seytianda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HErra Gud! Vier bidium þig: Veit þijnu Foolke ad flya Diøfulsins Aeggian, Og þier einum samañ af hreinu Hiarta epter ad fylgia. Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ Ephe. 4. Cap.

(Ð)Lskuleger Brædur.) So aamyñe eg ydur nu, Eg Bandinge i DRottne, ad þier gaanged so sem verdugt er ydarre Kallan, þar þier erud iñe kallader, med ølln Lijtelæte og Hoogværd, og med Poleñmæde, og umlijded hvor añañ i Kiærleika. Vered Kostgiæfner ad hallda Eindrægne i Andanum, fyrer Band Fridarens. Eirn Lijkame og eirn Ande, So sem þier erud kallader, J eirnre Von, ydrar Kallanar. Eirn

Drottenn, ein Trw, ein Skijrn, einn Gud og Fader allra, sa sem ad er yfer ydur ollum, og medal ydar allra, og i ydur ollum.

Gudspialled Luc. 14. Cap.

I Þeim Tijma.) Og þad skiede so ad JEsus kom i Hws nockurs Phariseara Hofdingia a Þvottdege Brauds ad neita, og þeir hofdu Vardhalld a honum. Og sia þu; Ad Madur nockur Vatnssiwkur var þar framme fyrer honum; Og JEsus andsvarade og sagde til Logspekinganna og Phriseanna, so segiande: Hvort leifest nockud ad lækna a Þvottdogum? Enn þeir þogdu vid. Og hann took a honum, læknade hann, og liet hann i burt fara, svarade og sagde til þeirra: Hvors ydar Asne eda Naut sem fellur i Pitt, er þad eige jafnsnart wt-

utdreged at Pvottdege? Og þeir gaatu honum aungvu þar til svarad. Eñ hañ sagde þessa Epterliking til þeirra sem boduer voru, þa ed hañ merkte hvorneñ þeir mottust epter hinum fremstu Sætum, segiande so til þeirra: Nær ed þu verdur bodeñ af einhvørium til Brwdkaups, þa set þig ecke i hid ædsta Sæte, kañ skie, þad añar heidarlegre eñ þu, sie bodeñ af honum, og kome sa sem þier baud eg honum, og segie til þijn: Gief þessum Rwm, og hlioter þu þa med Kiñ-Roda ad hafa hid ytsta Sæte. Helldur so, Nær ed þu verdur bodeñ, þa far þu, og set þig i hiñ ytsta Sess, so ad þa nær ed sa kiemur er þier baud, þa segie hañ til þijn: Vinur, þoka þier upp betur. Þa mun þier Virding veitast hia hijnum Sessu-Naut-

 um.

xiii. Þviad, hvør sig sialfur upphefur, hañ mun nidurlægiast, og hvør sig lijtelæter, hañ skal upphafeñ verda.

A Michaelis Messu.

Collectan.

AElmattuge Eilijfe Gud! Sem skapad hefur þijna Heilögu Eingla, þijnum Utvölldum til Styrks og Hiælpar, i moote margsliñs Woda og Hæskasemdum þessarar Verolldar. Vier bidium: Gief þu oss Naad til þess, ad vier feum þier þacklæter fyrer soddañ Gæsku og alla adra Velgiörninga, og veit oss ad vier med þiñe Naad, verdum vardveitter fyrer þijna Einngla, fraa öllum vondum Hlutum, og til alls þess sem þier maa þocknast. Fyrer, etc.

Pistilleñ i Opeñber. Bok
St. Joh. 12. Cap.

I Þeim Dögum.) Og þar giordest Strijd a Himne, Michael og hañs Einglar bördust vid Drekañ, Drekeñ bardest og hañs Einglar, og yferuñu ecke, og þeirra Stadur vard ecke

ecke meir fundeñ a Himne. Og samikle Dreke og hiñ gamle Hoggormur, sa sem ad heiter Diofull og Andskote, vard wtsnaradur a Jordena, hvør ed alla Jardarkrijngluna viller. Og hañ vard wtsnaradur a Jordena, og hañs Einglar urdu eirneñ wtsnarader. Og eg heyrde Rodd mikla af Himne segiande: Nu er Heilsa og Kraptur, Rijke og Mattur, vors Guds vordeñ hañs Christs, med þvi wtsnaradur er Aklagare Brædra vorra, Sa ed þar aklagade fyrer Gude vorum Dag og Natt. Og þeir hafa hañ yferuñed fyrer Lambsins Blood, Og fyrer Orded þeirra Vitnisburdar, og þeir hafa ecke elskad sitt Lijf, allt til Daudans. Þar fyrer glediest þier Himnar, og þier sem þar iñe bygged.

Gudspialled St. Matth.

18. Cap.

Þañ Tijma, Geingu Læresveinarner til JEsu, og sogdu: Hvør er mestur i Himna.

narijke? JEsus kallade eitt Barn til sijn, og sette þad midt i millum þeirra og sagde: Sannlega segi eg ydur, nema þier umsnweest og gioreest so sem Smaaborn, munud þier ecke inngaannga i Guds Rijke. Hvor sialfur sig læckar so sem Ungmenne þetta, sa er mestur i Rijke Himnanna. Og hvor sem medtekur eitt þvilijkt Ungmenne i mijnu Nafne, sa medtekur mig; Enn hvor hann hneyrslar eitt af þessum Smælingium sem aa mig trwa, þarfara være honum ad Myllu-Steirn heingdest umm hans Hals, og være i Siaarfardiwp söckt. Vei sie Heimenum fyrer Hneirslaner: Þar hliota þo ad koma Hneirslaner. Enn Vei þeim Manne, fyrer hvorn ad Hneixlanenn kiemur. Enn ef þijn Hönd edur þinn Footur hneixlar þig, snijd hann af og.

og snara honum fra þier. Betra er þier tñ ad gaanga til Lijffsins, Halltur og Handarvane, eñ þad þu hafer Tvær Hendur og Tvo Fætur, og verder i Eilijfañ Elld kastadur. Og ef Auga þitt hneixlar þig, þa slijt þad wt og snara þvi fra þier, betra er þier Eineygdum iñ ad gaanga til Lijffsins, eñ þad þu hafer Tvø Augu, og verder i helvijtiskañ Elld kastadur: Siaaed til ad þier forsmaaed ecke eirn af þessum Smælingium. Þvi ad eg segie ydur: Ad þeirra Einglar a Himnum, siaa jafnañ mijns Fødurs Auglit, sem er a Himnum.

Atianda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

 Heyr

Heyr HErra Gud, Vier bidium, Lat þitt Myskunar-Verk styra vorum Hiortum. Þviad an þijn meigum vier þier ei þocknast. Fyrer, etc.

Pistilleñ 1. Cor.

1. Cap.

Elskuleger Brædur.) Packer giö-re eg Gude mijnum jafnañ ydar vegna, Fyrer þa Guds Naad sem ydur er giefeñ i Christo JEsu. Pad ad þier erud i ollum Hlutum auduger ordner i honum, J ollu Orde, og i allre Þeck-ingu, epter þvi sem sa Vitnisburdur JE-su Christi er stadfastur ordeñ i ydur. So ad þier hafed aungvañ Brest i nockre Giof, Epterbijdande Auglijsingu vors DRottens JEsu Christi, Hver ed og mun til Enda stadfesta ydur Ostraffan-lega til Dagsins DRottens vors JEsu Christi.

Gudspialled St. Matth.

22. Cap.

J

Þañ Tijma.) Þa Phariseærner heyrdu þad, ad hañ hafde nidurþaggad þa Saduceæos, Samañsofnuduſt þeir i Eitt. Og Eirn Løgvitringur af þeim ſpurde hñ ad, Freiſtande hañs og ſagde: Meiſtare, Hvort er hid Hæðſta Bodord i Løgmaalenu? Eñ JEſus ſagde til hañs: Þad, ad þu ſkallt Elſka DRotteñ Gud þiñ, af øllu Hiarta þijnu, og af allre Aundu þiñe, og af øllu Hugſkote þijnu. Þetta er hid Fyrſta og Stærſta Bodord. Eñ hitt añad er þeſſu lijkt, Þad, ad Elſka ſkalltu Naaunga þiñ ſo ſem ſiaalfañ þig. J þeſſum Tveimur Bodordum er ínbunded allt Løgmaal og Spaameñerner. Eñ þa Phariſæarner voru ſo til ſamañs komner, Spurde JEſus þa ad og ſagde: Hvad virdeſt ydur um̃ Chriſt, hvors Son

hañ

hañ sie? Þeir søgdu hønum, Da-
vids. Hañ sagde þa til þeirra:
Hvørneñ kallar David hañ þa i
Anda Eirn HErra? Þar hañ seg-
ier: Drotteñ sagde mijnum Drott-
ne. Sit þu mier til hægre Hand-
ar, þaangad til ad eg legg Ovine
þijna Skør Foota þiña. Nu ef
David kallar hañ eirn HErra,
Hvørneñ er hañ þa hañs Sonur?
Og eingeñ gat svarad hønum Eiñu
Orde. Og eige dirfdest nockur
upp fraa þeim Deige, hañ framar
ad spyria.

Nijtianda Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HEyr Almaattuge og Myskunsame Gud! Ute-
birg þu Myskunsamlega alla þa Hlute sem
ad oss ern mootstædleger, So ad vier liduger i
Saal og Lijfe, mættum i þeim Hlutum sem þier
tilheyra, med Lostugum Hug og Hiarta, þier
Ept-

Epterfylgia og þockuæst. Fyrer JEsum Christum þiñ Son, etc.

Pistilleñ Ephes. 4. Cap.

Kjærer Brædur.) Aflegged fraa ydur epter Fornre Breitne hiñ Gamla Mañeñ Fordiarfadañ i Gyrndum Villudoomsins. Eñ Endurnijest i Anda ydars Hugskots, Og Jklædest þeim Nija Mañe, sem epter Gude er skapadur i Riettlæte og Heilagleika Sañleikans. Þar fyrer aflegged Lygar, og taled Sañleik, hver og Eirn vid siñ Nauunga, Þviad vier erum Jñbyrdis hver Añars Limur. Reidest og Syndgest ecke. Laated ecke Soolena undergaanga yfer ydarre Reide. Giefed og ecke Rwm Dioflenum. Hver stoled hefur, saa stele ei meir, Helldur Erfide og Afle med Hond unnum þad Gott er, So ad hañ hafe ad giefa þeim sem þurftuger eru.

Gudspialled St. Matth.

9. Cap.

J

I Pañ Tijma.) JEsus stie at Skip, foor hañ yfer um̃ aptur, og kom i sijna Borg. Og siaa, ad þeir færdu til hañs Limafallssiwkañ Mañ, þañ er laa i siñe Recktu. Eñ þa JEsus leit nu þeirra Trw, Sagde hañ til hins Limafallssiwka. Vertu Hughraustur Sonur, Þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Og siaa, ad nockrer af Skriptlærdum sogdu med sialfum sier. Þesse Gudlastar. Og sem JEsus saa þeirra Hugreñingar, sagde hañ. Hvar fyrer hugsed þier so Vondt i ydrum Hiortum? Hvort er audvelldara ad segia, Þier eru þijnar Synder fyrergiefnar? Ellegar ad segia, Statt upp og gack? Eñ so ad þier vited, þad Mañsins Sonur hefur Makt a Jordu til ad fyrergiefa Syndernar, (Þa sagde hañ til hins Limafallssiwka.)

Statt

Statt upp, Tak i burt Sæng þijna, og gack i þitt Hws. Og hañ stood upp, og foor i sitt Hws. Eñ þa Foolked saa þetta, undradest þad, Prijsande Gud, Saa ed þvilijka Makt hefde Moñunum giefed.

Tuttugasta Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HErra HErra Gud, Vier bidium, Veittu Milldelega þijnum Trwlyndum Lijkn og Nad, So ad bæde hreinsest þeir af sijnum Synd um, Og med hreinu Hiarta þier þioone, Fyrer þiñ, etc.

Pistilleñ Eph. 5. Cap.

BOder Brædur.) Siaed so til, ad þier gaanged Forsiaalega, Eige so sem Faavijser, helldur so sem Vijser. Taked Vara a Tijmanum, Þvi þad er vond Tijd. Fyrer þvi vered ecke Oforsiaaler, helldur skiliande hvor ad sie Vilie DRottens. Og drecked ydur ecke

ecke Wijn druckna, Þvi þar af kemur saurugt Lijferne. Helldur uppfyllest med Anda, og taled hvor vid aññ af Psalmum og Lof-saungvum, og Andlegum Kvædum, Sijngiande og Spilande DRottne i ydrum Hiortum. Og giored Þacker alla Tijma Gude og Fodur fyrer alla Hlute, J Nafne DRottens vors JEsu Christi. Og vered hvor odrum undergiefner i Guds Otta.

Gudspialled St. Matth.

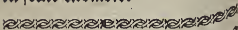
22. Cap.

Þeim Tijma.) JEsus svarade og talade i Aññad Siñ i Epterlijkingum til þeirra, og sagde: Himnarijke er lijkt þeim Konge, sem Brwdkaup giørde Syne sijnum. Og wtsende sijna Þioona ad kalla Bods-Meñena til Brwdkaupsins, og þeir villdu ecke koma. J Aññad Siñ sende hañ wt adra Þioona, og sagde: Seged þier Bods-Moñunum. Si- aed;

raed; Mijna Maaltijd hefe eg tilbwed, Mijner Uxar og aled Fie er slaatrad, Og allt er Reidu bwed, Komed til Brwdkaupsins. Eñ þeir forsmaadu þad og geingu i burt: Eirn að siñ Bw-Gard, eñ Aññar til siñar Verdslunar; Eñ hiner adrer gripu hañs Pioona, ogløgdu þeim Haadungar til, og draapu þaa. Eñ þa Kongureñ heyrde þetta, Vard hañ reidur, Og sende wt sitt Herlid, og fyrerfoor þessium Mordinginum, Og brende upp þeirra Borg. Þa sagde hañ til siña Pioona: Brwdkauped er ad søñu Reidubwed; Eñ þeir sem bodner voru, þeir voru þess ei verduger. Þar fyrer fared wt að Gatnamooteñ, og biooded til Brwdkaupsins hvøriun sem þier fiñed. Og hañs Pioonar geingu wt að Strætteñ, og samañsøfnudu

allum

ollum þeim sem þeir fundu, Vond-
dum og Goodum. Og Brwd-
kauped vard fullt med Bordsett
Foolk. Eñ þa ed Kongureñ gieck
iñ ad siaa þar sem til Bordsins
saatu: Saa hañ þar eirn Mañ,
etge klæddañ med Brwdkaups Klæ
de. Og sagde til hañs: Vinur/
Hvørneñ gieckstu iñ hijngad, haf-
ande ecke Brwdkaups Klæde? Eñ
hañ þagde. Þa sagde Kongureñ
til siña Þienara: Binded hañs
Hendur og Fætur, og kasted hon-
um wt i þin ytstu Myrkur, þar ed
vera muun Op og Taña Gnijst-
an. Þviad marger eru kallader/
eñ faaer Utvalder.

Tuttugasta og Fyrsta Suñudag
Epter Trinitatis.

Collectan.

Herr

HEyr HErra Gud! Vier bidium: Varþveit þiñ Lijd med jafnlegre Myskun þiñe, og ad hañ mætte fyrer þijna Hlijfd verda frials fra øllum mootstædelegum Hlutum, Og i goodu Framferde þijnu Nafne ydnglega þiona. Fyrer, etc.

Pistillen til Ephes.

6. Cap

(Elskuleger Brædur.) Styrkest i DRottne, og i Mætte hañs Kraptar. Iklæded ydur Guds Alvepne, so ad þier gieted staded i giegn Umsaatrum Diosulsins. Pvi ad vier hofum eige vid Holld og Blood ad beriast, helldur vid Hofdingiadæme og Maktarvellde, Vid Drottna Veralldareñar, vid Myrkrañs Stioornendur þessa Heims, vidur Illsku Anda i Loptenu. Par fyrer taked Alvepne Guds uppa ydur, so ad þier gieted Mootstodu veitt a þeim Vonda Dege, Og allt vel framkvæmed, Og faaed Sigureñ. So standed nu umgyrdter ydar Lendar med Sañleikanum, og skrijdder Brinin Riettlætesins, og um Feturna Skoofatader, so sem Reidu-

bwner

brœner fram̃ ad fylgia Evangelio Frid-
arens. En um̃fram̃ alla Hlute, þa med
taked Skiølld Trwarenar, med hvori-
um þier kuñed wt að slockva øll Elldleg
Skeyte hins Þrettvijsa. Og grijped
Hialm-Hialpræðesins, og Sverd And-
ans, Hvert ad er Guds Ord.

Gudspialled St. Joh.

4. Cap.

Þañ Tijma.) Þar var eirn Kongs-Madur, hvors Sonur ad siwkur lä til Capernaum. Þa hañ heyrde þad, ad JEsus var komeñ af Gydinga Lande i Galilæam, foor hañ til hañs, og bad hañ, Þad hañ fære ofañ og læknade Son hañs, þvi ad hañ var ad mestu daudur. Þa sagde JEsus til hañs: Nema ad þier siaed Teikn og Stoormerke trwed þier ecke. Kongs-Madur-eñ sagde til hañs: HErra; Far þu

þu ofañ aður eñ Sonur miñ andast. JEsus sagde hønum þa: Far þu, Sonur þiñ lifer. Og Madureñ trwde þeim Ordum er JEsus sagde hønum, og gieck þaðañ. Eñ þa ed hañ foor ofañ epter, geingu hañs Þienarar i moote hønum og kuñgiørdu hønum, segiande: Sonur þiñ lifer. Hañ spurde þaa þar ad, a hvørium Tijma þad hønum hefde batnad, Og þeir søgdu hønum: J Giær um Siøundu Stund hvarf fra hønum Kaldañ. Þa formerkte Fadereñ, Ad þad var um þañ Tijma, A hvørium ad JEsus hafde sagt: Sonur þiñ lifer. Og hañ trwde, og allt hañs Heimafoolk.

Tuttugasta og Aññañ Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan.

DHErra Gud! Sem ert vort Skiool og Styrkur, Naalægur vertu Gudlegum Bæn um þiñar almeñelegrar Christne, og hvad helst sem vier þig Riettelega um̃ bidium, mættum þad Myskunsamlega faa og ødlast. Fyrer, etc.

Pistilleñ Philipp. 1. Cap.

Elskuleger Brædur.) Eg em þess hins sama i goodu Trauste, ad sa sem i ydur hefur uppbyriad hid gooda Verked, hañ mun þad eirneñ fullkomna allt til þess Dags JEsu Christi. So sem ad mier er Tilheyrelegt, ad eg meine um̃ ydur alla, þviad eg ber ydur alla i mijnu Hiarta. J mijnum Fiøtrum, og i Forsvare og Styrkingu Evangelii, ydur alla sem med mier erud Naadareñar Hluttakarar. Þviad Gud er miñ Vottur, hvad miog eg elska ydur i Ydrum JEsu Christi. Og þess sama bid eg, Þad ydar Kiærleike yfergnæfe meir og meir, i allre Vitsku og allre Nefinslu, So ad þier meiged reina hvad best er, uppaa þad þier sieud skiirer og aan Hneixlunar, allt til þess Dags Christi,

fuller

fuller med Avoxtu Riettlætesins; Hvorier ad ſkie fyrer JEſum Chriſtum til Dyrdar og Lofs Gude.

Gudſpialled Matth.

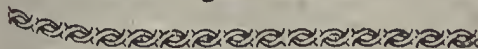
18. Cap.

OG JEſus ſagde til ſiña Læreſveina :) Himnarijke er lijkt vid eirn Koning, ſem reikna villde vid Pioona ſijna. Og er hañ took til ad reikna, Kom eirn fyrer hañ ſa ed honum var ſkylldugur um̃ Tiju Puſund Punda, eñ þa hañ hafde pad eige til, ſem hañ ſkyllde gialld, ſkipade HErrañ ad ſelia hañ, hañs Hwsfreyu, og ſo Borneñ, og allt þad hañ ætte, og borga þar med. Eñ ſa Pioon fiell frañ, tilbad hañ og ſagde: Haf Poleñmæde vid mig, allt ſkal eg pier gialldа. Eñ Herrañ ſa Aumur æ þeim Pioon, og liet hañ lauſañ, og gaf honum upp al-

la Skalldena: En þa han gieck wt, fan han eirn af sijnum samlags Pioonum, sa ed honum atte ad giallda Hundrad Peninga, þan sama Handtook han, greip fyrer Kverkar honum, og sagde: Giall bad þu ert mier skylldugur. Og hans samlags Pioon fiell fram til Foota hans, bad han og sagde: Haf Polenmæde vid mig, þvi allt skal eg giallda þier. En han ville ecke. Helldur foor burt, og lie han i Dyblyssu, þaangad til han hafde borgad sijna Skulld. En sem hans Sampioonar saau hvad skiede, urdu þeir miøg hrygger vid, komu og kungiørdu sijnum Herra, allt hvad ed giørst hafde. Pa kallade hans Herra a han, og sagde til hans: Þu illur Pioon, alla þa Skulld gaf eg þier upp, af þvi þu badst mig. Hvort byr-

iade

lade þier þa ecke Myſkunſòmum
ad vera vid þiñ Samlags Þioon,
lijka ſem þad eg var þier Myſkun-
ſamur? Og hañs Herra vard re-
idur, og Ofurſellde hañ Kvolurun-
um, þangad til hañ hafde borgad,
allt þad hañ var honum ſkylldug-
ur. So mun og miñ Himneſk-
ur Fader giora vid ydur, Ef ad
hvør ydar ſem Eirn fyrergiefur
ecke wt af Hiarta, ſijnum Brood-
ur, hañs Misgiørder.

A Allra Heilagra Meſſu.

Collectan.

Herr þu Almaattuge Eilijfe Gud! Sem villd-
er Heilaga giora alla þijna Utvalda og El-
ſkulega, J þijnum Eingietua og Elſkulega Syne,
Laattu oſs þeirra Trw, Von og Kiærleika epter-
fylgia, So ad vier med þeim mættum verda
Saaluhoolpner, Fyrer, etc.

Piſtilleñ i Openb. Book

St. Joh. 7. Cap.

K 3 A

N Þeim Døgum.) Og epter þad sa eg Fioora Eingla standa a Fioorum Hornum Jardarenñar, Og þeir iñehielldu Fioorum Vindum Jardareñar, So ad eingeñ Vindur blies a Jordena, nie a Siooeñ, nie a nockurt Trie. Og eg sa Añañ Eingel uppstijga af Uppgaungu Soolareñar, Sa hafde Jñsigle lifanda Guds, Og kallade hárre Røddu til hiña Fiogra Einglaña, Hvorium giefed var ad granda Jorduñe og Sioonum, Og sagde. Granded ecke Jorduñe, Eige Sioonum, nie Triaanum, So leinge þad vier Jñsiglum Þioona vors Guds i þeirra Eñnum. Og eg heyrde Tolu þeirra sem Jñsiglader voru, Hundrad Fioorar og Fiorutyger Þusunder voru Jñsiglader i allre Kynkvijsl Jsraels Sona. Af Kyne Juda Toolf Þusunder Jñsiglader. Af Kyne Ruben Toolf Þusunder Jñsiglader. Af Kyne Gad Toolf Þusunder Jñsiglader. Af Kyne Asser Toolf Þusunder Jñsiglader. Af Kyne Nephtalim Toolf Þusunder Jñsiglader

Af

Af Kyne Manasse Toolf Þusunder Jñ-
siglader. Af Kyne Simeon Toolf Þus-
under Jñsiglader. Af Kyne Levi Toolf
Þusunder Jñsiglader. Af Kyne Jsasch-
ar Toolf Þusunder Jñsiglader. Af Kyne
Sabulon Toolf Þusunder Jñsiglader.
Af Kyne Joseph Toolf Þusunder Jñsig-
lader. Af Kyne Benjamin Toolf Þus-
under Jñsiglader. Og epter þad sa eg,
Og sia, ad Skare mikell, hvorn ad eingeñ
gat taled, af ollum Kynkvijslum, Þioodum
og Foolke og Tungumaalum, stood frame
fyrer Stoolnum og Lambenu, umskrijddur
hvijtum Skrwda, og Palmavidur i þeir-
ra Hondum. Og þeir kollodu haarre
Roddu, Og sogdu. Heilsa sie þeim sem
a Stoolnum situr, vorum Gude og Lam-
benu. Og aller Einglar stoodu Umhverf
is Stooleñ, og kringum Aulldungana,
og uñ kring þau Fiogur Dijreñ. Og
fiellu nidur fyrer Stoolnum frañ a þeir-
ra Asiaaner, og tilbaadu Gud, Og sogdu,
Amen. Lof og Dijrd, og Speke, Þacker
og Heidur og Kraptur og Styrkleike, Sie

vorum Gude, Um̃ Allder og ad Eilijfu, AMEN.

Gudspialled St. Matth.

5. Cap.

OG er JEsus leit Foolked, gieck hañ uppa Fialled. Og þa hañ sette sig nidur, geingu hañs Læresveinar til hañs. Og hañ lauk upp sijnum Muñe, kiende þeim og sagde: Sæler eru þeir sem Andlega eru Volader, þviad þeirra er Himnarijked. Sæler eru þeir sem Harma, þviad þeir munu huggader verda. Sæler eru Hoogværer, þviad þeir munu Jardrijked erfa. Sæler eru þeir sem Hwngra og Þyrsta epter Riettlætenu, þviad þeir skulu sadder verda. Sæler eru Myskunsamer, Þviad þeir munu Myskun hlioota. Sæler eru Hreinhiartader, Þviad þeir munu Gud siaa. Sæler eru þeir sem Frid-

Fridenn semia, Pviad þeir munu Guds Børn kallader verda. Sæler eru þeir sem fyrer Riettlætesins Saker Offookter verda, Pviad þeirra er Himnarijke. Sæler erud þier nær sem Meñerner hallmæla ydur, og Offooknveita, Og tala i giegn ydur alla Vondsku, Fyrer mijnar Saker, Po Lÿwgande. Fagned þier og vered glader, Pviad ydart Verdkaup er miked a Himnum. Pviad so Offooktu þeir Spaamenena, Pa sem fyrer ydur voru.

Tuttugasta og Pridia Suñudag Epter Trinitatis.

Collectan

HErra Gud! Vier bidium: Afleys um Synder þijns Foolks, og laat ofs af vorsum Synda-Bøndum, sem vier Saker vors Breysklleika erum bundner, med þiñe Milldeleysast. Fyrer, etc.

3. og 4. Cap.

KIærer Brædur.) Vered mijner Epterbreitendur, og giæted ad þeim, sem so gaanga, lijka sem þier hafed oss til Fyrermyndar. Þviad marger gaanga so, af hvorium eg hefe optsiñis sagt ydur. Eñ nu segie eg ydur Grætande: Þeir Ovìner Krossens Christi, hvorra Æfelok er Fyrerdæmingeñ, hvorra Gud Mageñ er, og þeirra Vegsemd sem Jardlega siñader eru, verdur til Skam̃ar. Eñ vor Borgar-Riettur er a Himne, hvadañ vier væntum Frelsarans DRottens JEsu Christi, sa ed vorn farfeingeñ Lijkama mun forklara, so ad hañ lijkur verde hañs forklarndum Lijkama, epter þeim Krapte, sem hañ kañ sier alla Hlute med Undergiefna ad giora.

Gudspialled St Matth.

22. Cap.

Þañ Tijma.) Þa geingu Pharisearner, og hieldu eitt Raad, ad þeir feinge veidt hañ i Ordum. Og sendu til hañs sijna Lærisveina med Herodis Pinurum, so segiande: Meistare; Vier vitum þad þu ert Sañsøgull, og kieñer Guds Gøtu i Sañleika, skeyter eige nockrum, þviad þu ser eige ad Mañvirdingum. Þar fyrer seig þu oß, hvad þier lijtst. Hvort leyfest ad giefa Keysaranum Skatt edur eige? Eñ þa JEsus formerkte þeirra Vondsku, sagde hañ: Hvad freisted þier mijn Hræsnarar? Sijned mier Myntena Skattsins. Og þeir feingu hønum eirn Pening. JEsus sagde til þeirra: Hvørs Mynd og Yfirskrift er þetta? Þeir søgdu hønum, Keysarans. Þa sagde hañ til þeirra: Giefed þa Keysaranum

hvad Keysarans er, og það Gude hvad Guds er. Og er þeir heyrdu þetta, undruduſt þeir, forlietu hañ og geingu i burt.

Tuttugasta og Fioorda Sunudag Epter Trinitatis.

Collectan.

EIlijfe, Almaattuge Gud! Siindu þijnum Utvoldum Bornum Giæsku þiñar Eilijfrar Myskunar, So ad þau mætte hafa Hug og Vilia til þijn, og ad þeirra Hiørtu sieu Reidubuen til allra goodra Verka, og þrooeſt i ellu þvi sem þier vel þocknaſt. Fyrer JEſum Christum þiñ Son, etc.

Piſtilleñ til Coloſ.

1. Cap.

(Elſkuleger Brædur.) Þar fyrer vier eirneñ, allt fra þeim Deige, þa vier hofdum það heyrt, lietum vier ecke af, fyrer ydur ad bidia og beidaſt, ad þier uppfylleſt med Þeckingu hañs Vilia, J allshaattudum Andlegum Vijsdoome og Skilninge, So ad þier gaangeð i Þeck-

i Peckingu, DRottne Verduglega, Til
allrar Pocknunar. Og sieud Avaxtar-
samer i øllum goodum Verkum, og ad
þier sieud vaxande i Peckingu Guds, og
styrkest i øllum Krapte, epter Mætte hañs
Dijrdar, J allre Poleñmæde og Laung-
lundar-Giede, med Fognude. Gioran-
de Packer Fodurnum, sem oss hefur skap-
fellega giort til ad odlast Hlutskipte Hei-
lagra i Lioosenu. Sa ed oss hefur frels-
ad af Yfervallde Myrkrañа, og hefur oss
sett i Rijke sijns Elskulega Sonar, J hver-
ium vier høfum Endurlausnena fyrer hñs
Blood, sem er Syndaña Fyrergiefning.

Gudspialled St. Matth.

9. Cap.

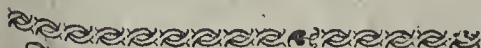
Pañ Tijma.) Pa ed JEsus
talade þetta til þeirra: Siaa
þu, ad Hofdinge nockur gieck
ad, og tilbad hañ, segiande: Mijn
Dotter er Nij-saalud, eñ þu kom og
legg þijna Hønd yfer hana, Og
mun hun lifa. Og JEsus stood

K 7 upp,

upp, Og fylgde honum, Og so hañs Lærespeinar. Og siaa þu, ad Kona, Hvor ed haft hafde Blood-Fall i Tolf Ar, Gieck aa Bak til vid hañ, Og snerte Falld hañs Klædnadar. Þvi hun sagde med sialfre sier. Ef ad eg mætte ad eins snerta hañs Klædnad, munde eg heilbrigd verda. Eñ JEsus snerest vid, leit til heñar og sagde. Vertu Hughraust Dootter, Þijn Trwa giörde þig Heilbrigda. Og aa þeirre sömu Stundu, vard Konañ heilbrigd. Og þa ed JEsus kom iñ i Hofdingians Hws, og saa þar Liwdur þeitara, og Bulldran Foolksins, sagde hañ til þeirra. Vijked fraa, þviad ecke er Stulkañ daud, Helldur sefur hun. Og þeir daarudu hañ. Eñ sem Folked var wtdrifed, Gieck hañ þar iñ, og took uñ heñar Hønd. Og Stulkañ stood upp. Og þetta

Nyckte

Ryckte barst wt um̄ allt þad sama Land.

Tuttugasta og Fim̄ta Sun̄u-Dag Epter Trinitatis.

Collectan.

DRotten̄ Gud Himneske Fader! Tiaa þu oss Aumum og Syndugum þijna Myskunseme, Og epter þvi vier meigum eige reida oss uppaa nockra vora Forþienan, helldur alleina Treysta þin̄e Naad, So ad vier ei skulum falla i þan̄ strannga Doom; Ad vier þa mættum leysast þar fraa, Fyrer þijna Naad og Myskunseme. Fyrer JEsum Christum, þin̄ Son, et.

Pistillen̄ 1. Tessal.

4. Cap.

Elskuleger Brædur.) En̄ vier viljum ei dylia fyrer ydur, um̄ þa ecke sem sofa, uppaa þad ad þier sieud hriggver, so sem þeir adrer ed ongva Von hafa. Þvi ef vier trwum ad JEsus sie dauen̄, og upp aptur risen̄, So mun og Gud eirnen̄ þa sem sofnader eru, fyrer JEsum med honum fram̄leida. Þviad

þad

þad ſegium vier ydur, ſo ſem Ord DRott‑
eñs, Pad vier hvorier ad lifum og epter
bliifum i Tilkomu DRotteñs, Vier mun‑
um eige fyrer þeim koma, ſem ſofnader
eru. Þvi DRotteñ ſiaalfur mun med
Hrcope, og med Hoefud-Eingelſins Rauſt
og Lwdre Guds, ofañ koma af Himnum,
og hiner Daudu i Chriſto, ſkulu fyrſt upp‑
riiſa. Þar epter æ, Vier ſem lifum og
Epterbijdum, Verdum under eins upp‑
rickter med þeim ſomu i Skyeñ, til moots
vid DRotteñ i Lopted, Og munum ſe hiaa
DRottne vera alla Tijma. Þar fyrer,
Hugged nu hvor añañ Jñbyrdis, Med
þeſſum Ordum.

Gudſpialled St. Matth.

24. Cap.

Þañ Tijma. JEſus ſagde
til ſiña Læreſveina:) Nær ed
þier ſiaaed Svijvirding For‑
eydſluñar (af hvorre ſagt er fyrer
Spaamañeñ Daniel) ſtandande i
Helgum Stad. Hvør ſem pad les,
hañ

hañ bygge þar ad. Hvørier þa eru a Gydinga Lande, Flye þeir a Fiöll, Og hvør hañ er a Riaefre, wr hañ eige ofañ nockud ad taka sijnu Hwse, Og hvør sem a Akre er, Snwe hañ ei aptur, ad taka sijn Klæde. Eñ Vei Þwngudum og Brioostmylkingum a þeim Deg um: Eñ biddid, ad ydar Flootte verde ecke uñ Vetur, og eige a Þvottdeige. Þviad þa mun verda so stoor Hørmung, hvilijk ad eige var i fra Upphafe Veralldareñar, Allt til þessarar Stundar, Og ei helldur mun verda. Og nema ad þesser Dagar verde stytter, Verdur eckert Holld hoolped. Eñ fyrer Utvalldra Saker, þa skulu þeir styttast. Eñ ef nockur segier þa til ydar, Siaed, Hier er Christur eda þar, þa skulud þier ecke þvi trwa. Þviad þar muñu uppriisa Fals-Christar og Fals-
Spaa-

Spamenñ, Og þeir munu giøra stoor Tákn og Undur, so ad i Villu munu leidast (ef skie mætte) eirnenn Utvalder. Siaeed eg sagda ydur þad fyrer. Nu ef þeir segia til ydar, Siaeed, hann er á Eydemørku, þa gánged ecke wt. Siaeed, hann er i Laun-Kofum, Þa trwed eige. Þviad lijka sem Elldingin wtgeingur af Uppgaungu, og skijn allt til Nidurgaungu, Lijka so mun og vera Tilkoma Mannsins Sonar. Þviad hvar hellst ad Hræeder, Þángad munu og Ernerner safnast.

Tuttugasta og Siøtta Sunnudag Epter Trinitatis.

Collectan.

HErr þu Myskunsame eilijfe Gud Himneske Fader! Vier bidium þig ad þu vilier uppvekia oss: So ad vier mættum med allre Astundan framgánga, i Christelegum goodum Verkum, og jafnann styrkiast i þier og i øllum Þijs. Gudlegum Hlutum. Fyrer þinn, etc.

5. Cap.

ENN vier bidium ydur, Brædur! Ad þeckia þaa sem erfida aa medal ydar, og eru ydar Forstodu Meñ i DRottne; Og aamyña ydur; Og hallda þaa, so sem þaa, er yferfliootanlega eiga ad elskast, fyrer þeirra Verks Saker. Vered Fridsamer Iñbyrdes. Eñ vier aamyñum ydur, Brædur! aamyñed Osidsama, hugged Istodulitla, stydied veika, vered þoleñmooder vid alla. Siaaed til, ad eingeñ giallde nockrum illt fyrer illt, helldur kieppest alltijd epter hinu gooda, bæde Iñbyrdes og vid alla. Vered jafnañ glader. Bidied aan Aflaats. Vered i ollu Packlaater; Þvi þad er Vilie Guds i Christo JEsu til ydar. Utslockved ecke Andañ. Forackted ecke Spaadoomana. Proofed alla Hlute, bijhallded þvi Gooda. Fordest allt sem hefur illt Alit. Eñ sialfur Gud Fridarens helge ydur aldeiles, og giorvallur ydar Ande og Saal; Og Lijkame

vard-

vardveitest Ostraffanlega i Tilkom
DRottens vors JEsu Christi.

Gudspialled St. Matth.

11. Cap.

A Þañ Tijma, JEsus And
svarade og sagde:) Eg þacka
þier Fader og DRotteñ Hi
mens og Jardar, ad þu dulder þet
ta fyrer Spekingum og Vitring
um, og opeñberader þad Smælin
gium. Ad sonu Fader, þviad þad
var so þægelegt fyrer þier. All
er Hluter eru mier i Valld gief
er af mijnum Fodur. Og eingeñ
þecker Soneñ nema Faderen, og
eingeñ þecker Fodureñ, nema Son
ureñ, og hvorium Sonureñ vill
þad opeñbera. Komed aller til
mijn, þier sem erfided, og þunga
erud hladner, eg skal endurnæra
ydur. Taked a ydur mitt Ok,
og læred af mier, þviad eg em Ho
og

ogvær, og af Hiarta Lijtelætur, og munud þier fiña Hvijld Saalum ydrum, þviad mitt Oker sætt, og mijn Byrde er liett.

Tuttugasta og Siøunda Suñu-Dag Epter Trinitatis.

Collectan

O Myskunsame eilijfe Gud! Himneske Fader, Vier bidium þig: Ad þu vilier uppvekia oss, ad vier med allre Kostgiæfne mættum ganga Christelega i goodum Verkum, og alltijd styrkiast fyrer þig og fundner verda i allre Gudrækne. Fyrer þiñ, etc.

Pist. St. Pet. 2. Pistl.

1. Cap.

Elskulegér Brædur.) Fyrer þvi vil eg eige undañfella ad æmyña ydur jafnlega uñ þetta, þo ad þier vited þad, Og erud stirkver i nælægum Sañleika. Þviad eg hygg þad Rietteleg ast, So leinge sem eg er i þessare Tialldbwd, ad uppvekia ydur med Amyñingum. Þviad eg veit þad, ad eg hlijt snarlega þessa mijna

mijna Tialldbwd af ad leggia , so sem vor
DRotteñ JEsus Christur hefur mier
Opeñberad. Eñ eg vil Kapps um̃kosta,
þad þier (epter mijna Utfør) jafnañ hefdud
slijkt til Mynis ad hallda. Þviad eige hof-
um vier þeim Dœmafroodum Fræsogum
epterfylgt, þa vier giordum ydur kuñañ
Krapt og Hijngadkomu vors DRottens
JEsu Christi. Helldur hofum vier sialf
er sied hañs Vegsemd, Þañ Tijd hañ af
Gude Fodur medtook Dijrd og Heidur,
þar ed þess Hættar Raust til hañs skiede,
af mikellegre Dyrd. ÞEsse ER Miñ
Elskulegur SONUR , Ad Hvorium
Mier Vel Þocknast. Og þessa Raust
þa heyrdum vier af Himnum verda , Þa
vier vorum med honum uppæ Fiallenu
Helga.

Gudspialled St. Matth.

17. Cap.

AÞeim Tijma.) Og Sex
Døgum þar epter, Tok JE-
sus med sier Petrum og Ja-
cobum, og Johañem Broodur ha-
ns,

ûs, og hafde þa affijdes uppa hartt
Fiall, og umûmyndadest fyrer þeim.
Og hans Asiasna skein sem Sool,
Eñ hans Klæde urdu so biort sem
Lioos. Og siaa, ad þeim byrtust
þeir Moyses og Elias, og toludu vid
hañ. Eñ Petur ansade og sagde
til JEsu. HErra, Hier er oss
gott ad vera. Ef þu villt þa vil-
iunn vier giøra hier Þriaar Tialld-
budder, Þier Eina, Moysi Eina, og
Eliæ Eina. Og þa hañ var þetta
ad tala, Siaa, ad biart Sky uñ-
skygde þa. Og siaa, ad Roddeñ
wr Skyenu sagde: Þesse Er Son-
ur Miñ Elskulegur, Ad Hvøriuin
Mier Velþocknast, Hlijded Þier
honum. Og er Læresveinarner
heyrdu þad, fiellu þeir fram a sijnar
Asiasner, Og urdu miøg hræddar.
Eñ JEsus gieck til þeirra, Took
ä þeim, og sagde: Standed upp,
og

og vered ei hræddir. Eñ þa þeir litu upp, saau þeir aungvañ nema JEsum Alleinasta. Og er þeir geingu ofañ af Fiallenu, Baud JEsus þeim, Og sagde: Þier skulud aungum þessa Syn segia, Þar til ad Mañsins Son, er upp aptur Risiñ Fra Daudum.

Ender Gudspialla og Pistla Ared um Kring.

Historia

HISTORIA

Pijnunnar

Og DAUDANS DRottens Vors JESU CHRISTI, Ut Af Fioorum Gudspialla-Moñunum Samañlesen.

OG þa þeir hofdu Lof-Saung eñ Sunged, Gieck JESus wt sem hañ var vanur, Yfer uñ Lækeñ Kedron til Fiallsins Oliveti.

Eñ hañs Lærefveinar fylgdu honum epter. Pa sagde hañ til þeirra: A þessare Noottu munud þier aller Hneixlast a mier, Þviad skrifad er, Hirdereñ mun eg slaa, og Sauder Hiardareñar munu i sund-

ur tvistrast, Eñ nær eg rijs upp aptur, Pa mun eg ganga fyrer ydur i Galilæam. Petur svarade og sagde til hañs: Po aller Hneixle sig at þier, Pa skal eg þo alldrei Hneixlast. JEsus sagde til hañs: Sañlega segie eg þier, Ad i Dag adur eñ Haneñ galar Tvisvar, muntu Afneita mier Prisvar. Eñ hañ, Petur, talade þa eñ frekar, Jaa þo eg ætte ad deya med þier, þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt hid sama søgdu aller Læresveinarner.

Pa kom JEsus med þeim i þad Akur-Gierde sem hiet Gethsemane, þar var eitn Grasgardur, þar gieck JEsus iñ og hañs Læresveinar, Eñ Judas sa ed sveik hañ, vissi og þeñañ Stad, þviad JEsus safnadest opt þangad med sijnum Læresveinum. Pa JEsus kom i þañ Stad, Sagde hañ til siña Læresveinana.

na. Setied ydur hier a medañ eg
fer burt og bidst par fyrer. Bid-
ied so ad pier falled ecke i Freistne.
Og hañ took med sier Petrum
og Jacobum og Johañem, pa Tvo
Sonu Zebedæi, og took til ad Hrigg
iast, Titra af Hrædslu og Harm-
prwngeñ ad verda, og pa sagde hañ
til peirra: Miin Saala er hrigg
allt i Daudañ, Bliifed hier og vak-
ed med mier.
Og hañ sleit sig i burt fra peim,
og gieck litlu fram leingra nær einu
Stein-Snare, Og kraup a Knie,
fiell fram a sijna Asioonu til Jard
ar, og bad. Ef pad mogulegt være
ad su Stund hia sier lide, og sagde:
Miñ Fader, Ef mogulegt er, Pa
viike pesse Kaleikur fra mier, Ab-
ba Fader miñ! Allt er pier mogu-
legt, Tak burt peñañ Kaleik fra
mier, Po Ei Hvad Eg Vil, Helldur

Hvad Þu Villt. Og hañ kom til
siña Læresveina, og fañ þa sofande,
Og sagde til Peturs: Simon,
sefur þu? Formatter þu ecke Eina
Stund ad vaka med mier? Vaked
og bidied so þier falled ecke i Freist-
ne. Andeñ er reidubweñ, eñ Holld-
ed er veikt.

J Añad Siñ gieck hañ eñ burt
aptur, badst fyrer, talade þeim somu
Ordum, Og sagde: Miñ Fader,
Ef þad er ecke møgulegt ad þesse
Kaleikur vijke fra mier, utañ eg dre-
cke hañ, Þa verde þiñ Villie. Og
hañ snere aptur, Kom og fañ þa
eñ sofande, Þviad þeirra Augu vo-
ru þrwngeñ af Svefne, Og þeir
vissu ecke hvørin þeir svørudu hon-
um. Og hañ skilde vid þa, og gieck
burt aptur, Og bad i Pridia Siñ
med somu Ordum, og sagde: Fad-
er, Ef þu villt so, þa tak þeñañ Ka-
leik

leik fraa mier, Po Ecke Miñ, Helld-
ur Verde Piñ Ville. Eñ hønum
birtest Eingell af Himne, Saa ed
stirkte hañ. Og þa hañ var stadd-
ur i Daudans-Strijde, Took hañ
aakaflega ad bidia. Eñ hañs Svei-
te vard so sem Blood-Hniklar, Peir
ed fiellu aa Jørdena. Og hañ stood
upp fraa Bæneñe, Og kom til siña
Lærefveina i Pridia Siñ, og fañ þa
Sofande wt af Hrigd, og sagde til
þeirra: Sofed þier nu pad epter er
og hvijlest. Hvad sofed þier? Pad
er noog, standed upp og bidied ſo þi-
er falled ecke i Freistne. Siaaed,
Stund tekur ad naalgast, og er
komeñ, ad Mañsens Son mun Of-
urseliast i syndugra Hendur, stand-
ed upp og gaungum hiedañ, Siaa-
ed, ſaa ed mig swijkur, hañ er i Naa-
lægd. Og jafnsnart sem hañ var eñ
ad tala uñ þetta, Siaa, Eirn af þe-
 im

im Toolf sem Judas hiet, þa er hañ
hafde nu til sijn teked Flock Mañā,
og Þienara Kieñemaña Hofdingiaña og Phariseaña, kom hañ þangad, og med hønum Flockur mikell,
med Blijsum, Lompum, Sverdum, Støngum og Vopnum, wtsender
af Kieñemaña-Hofdingium, Skriptlærdum og Ølldungum, Og hañ
gieck fyrer þeim.

Sem JEsus visse nu allt hvad
yfer hañ ætte ad koma, Gieck hañ
fram og sagde til þeirra: Ad hvørium leited þier? Þeir svørudu hønum, ad JEsu af Nazareth. JEsus sagde til þeirra: Eg em hañ.
Eñ Judas sa er ed sveik hañ, stood
eirneñ hia þeim, Eñ sem JEsus
sagde til þeirra, Eg em hañ, Hørfudu þeir Bak aptur, og duttu til
Jardar. Hañ spurde þa eñ Einu
Siñe, ad hvørium leited þier? Eñ
þeir

þeir ſøgdu, ad JEſu af Nazareth.
JEſus ſvarade: Eg ſagda ydur þad,
Eg em hañ. Þar fyrer, Ef þier
leited ad mier, þa laated þeſſa i burt
fara. So ad uppfylltest þad Ord,
hvad hañ hafde ſagt, Ad Aungvum
Glatade Eg Af Þeim Sem Þu
Gafſt Mier. (Joh. 17.)
Eñ Svikareñ hafde giefed þeim
ſameigeñlegt Teikn, og ſagt: Hv-
orn hellſt eg kyſſe, ſa er þad, grijped
hañ og leided i burt vareygdarlega.
Og þa hañ kom, nalgadeſt hañ
JEſum ad hañ kyſte hañ, og jafn-
ſnart gieck hañ til hañs, og ſagde:
Heill ſiertu Rabbi Rabbi, og kyſte
hañ. Eñ JEſus ſagde til hañs:
Vinur; Hvar fyrer ertu komeñ?
Juda; Svijkur þu Mañſins Son
med Koſſe? Þa geingu þeir þang-
ad, og løgdu ſijnar Hendur a JE-
ſum og gripu hañ. Eñ þa ed þeir

sem hiar honum voru saan hvad verda villde, sogdu þeir til hans: HErra; Skulum vier slaa med Sverde? Og slaa; Ad eirn af þeim sem med JEsu voru og þar stodu, Simon Petur, hafde eitt Sverd, riette wt Hendena, og rieckte þvi og sloo til Presta Hofdingians Þienara, og hioo af honum hans hid hægra Eyra. Og sa Þienare hiet Malchus.

Eñ JEsus svarade og sagde: Leifed þeim ad giøra eñ frekar, og sagde til Peturs: Sticktu þijnu Sverde i Slijdrer, þviad hvør ad Sverded tekur, sa mun fyrer Sverde farast. Eda meinar þu ad eg kuñe ecke nu ad bidia miñ Fødur þad hañ sende mier meir eñ Tolf Legion Eingla? Skal eg ecke drecka hañ Kaleik hvorn ed miñ Fader hefur mier giefed? Eñ hvorneñ

skyldu

skylldu þa Ritningarnar uppfylld-
ar verda? Þvi þad hlijtur so ad skie.
Og hañ aahrærde hañs Eyra, og
læknade hañ.
A þeim Tijma svarade JEsus
og sagde til Foolksins, og þeirra
Presta-Hofdingia, og Hofuds-
Maña Musteresins og Olldunga-
ña, sem til hañs voru komner: Þi-
er erud so sem til añars Ræningia
wt geingner med Sverdum og Sta
unguum ad grijpa mig. Daglega
hefe eg hiaa ydur vered, seted og ki-
ent i Musterenu, og þier hafed auug
vaar Hendur aa mig lagt, og ecke
griped mig; Helldur er þetta ydar
Tijme og Makt Myrkrañа, so ad
Ritningarnar uppfylldust. Eñ
allt þetta er skied, so ad uppfyllest
Ritningar Spaamañaña. Þa
forlietu hañ aller Læresveinarner,
Og flijdu. Og þar var Eirn Ung-

ur Mañ, ſa ed hønum epterfylgde, hañ var med Lijne klæddur yfer bert Hørund, Og Ungmeñe gripu hañ. Eñ hañ ſnarade Lijn-Klædenu, og flyde nakeñ i burt fraa þeim.

Eñ Flockureñ og hiñ ypparſte Høfuds-Madur, og Pienarar Gyd ingaña gripu JEſum og bundu hañ, Og leiddu hañ fyrſt burt til Hañam; Sa var Fader Konu Caiphæ, Hvor ed þa var þeſs Ars Æðſte Preſtur; Og þeir burtleiddu JEſum faangeñ til Caipham Kieñemaña Hofdingia, Eñ Caiphas var ſa ſem Gydingum gaf þad Raad, ad betur fære þad Eirn Madur dæe fyrer Foolked.

Og þeir iñleiddu hañ i Hws þeſs ypparſta Preſts, þar ed med hønum aller Kieñemaña Hofdingiar, Skriftlærder og Ølldungar voru ſamañkomner. Eñ Simon Pet-rus

rus fylgde JEsu aaleingdar, allt i Forstofu Kieñemaña Hofdingians, og eirn añar Læresveirn, sa same Lærefveirn var kuñugur Kieñemaña Hofdingianum, og giecк iñ med JEsu i For-Stofu Kieñemaña Hofdingians; Eñ Petur stood þar wte fyrer Dyrunum. Þa gieck wt sa Añar Lærefveirn, sem Kieñemaña Hofdingianum var kuñugur, og talade vid Dyraverdslu Koñuna, og leidde Petrum iñ leingra i For-Stofu Kieñemaña Hofdingians. Og hañ gieck iñ, Þviad Þienararner hofdu Elld kveiktañ i midre For-Stofuñe og settst til samans, Eñ Petur sette sig aa millum þeirra og vermde sig vid Logañ, ad hañ sæe hvør Ender þar aa yrde. Eñ Petur sat utar i For-Stofuñe, og þar hañ var fram betur i For-Stofuñe, kom ein af Ambaattum

Kieñemaña Hofdingians, og þa
hun leit Petrum sitia vid Logañ og
verma sig, leit hun til hañs og star-
de a hañ, gieck til hañs og sagde:
Hvort ert þu og eirn af þeß Mañs
Lærесveinum? Og þu varst med
JEsu þeim Galilæiska af Nazar-
eth. Eñ hañ Afneitade honum
fyrer øllum, segiande: Kona, Ei
er eg, Eg þecke hañ eige, Og ei veit
eg hvad þu segier: Og hañ gieck wt
i For-Dyred, og Haneñ gool. Eñ
Þrælarner og Þienararner stoodu
sem giort hofdu Kola-Elld, og verm
du sig, þviad Kulde var, Petur sto-
od þar hiaa þeim og vermde sig. Eñ
Kieñemaña Hofdingeñ spurde JE-
sum þa ad um hañs Lærеsveina og
hañs Kieñingu. Og JEsus svar-
ade honum: Eg hefe opeñberlega
talad i Heimenum, Eg hefe og med
jafnade kient i Samkundu Hws-
um,

unt, og i Musterenu þar ed Gyding-
ar allstadar ad koma til samans, og
eckert hef eg i Leynum talad, hvad
spyr þu mig ad þessu? Spyr þu þa
þar ad sem heyrt hafa hvad eg hefe
talad til þeirra, Siaa þu; Þeir hi-
nu sömu vita hvad eg hefe sagt. Eñ
sem hañ talade þetta, þa gaf eirn
Þienarañа sem þar stood hiaa, høn-
um eirn Kiñ Hest, og sagde: Skall
tu so svara Biskupenum? JEsus
svarade: Hafe eg illa talad þa be-
vijsa þad, ad þad sie oriett, Eñ hafe
eg rett sagt, hvar fyrer slær þu mig?
Og Hañas sende hañ bundeñ til Cai
phas Kieñemaña Høfdingia.
Eñ Ambaatteñ þar hun saa Pet
rum, took hun aptur til ad segia þe-
im sem þar hiaa stoodu: Þesse er
eirn af þeim. Eñ sem hañ gieck wt
um Dyrnar, leit hañ ein Añur Am
baatt og sagde til þeirra sem þar vo-

ru: Þesse var og med JEsu af Nazareth. Og litlu sijdar þar epter, sa hañ eirn Añar og sagde: Þu ert og eirn af þeim. Og Simon Petrus stood þar og vermde sig, Þa tølu þeir til hañs: Ertu af hañs Lærefveinum? Og i Añad Siñ neitade Petur aptur med Eide og sagde: Madur, Eige em eg, ecke þeck. eg þañ Mañ.

Eñ þeir Ædstu Prestar og Øllungar, og allt Raaded leitudu Lingvitna i giegn JEsu, so ad þeir giætte honum i Hel komed, og fundu ecke. Og þo marger Lingvottar geinge þar fram ad, þa fundu þeir eckert, Þviad marger baaru Fals-Vitne i moote honum, Eñ þeirra Vitnisburder voru ecke samhliooda. Eñ ad Sijdustu stoodu upp og geingu fram nockrer Tveir Fals-Vottar, og baaru Lingvitne i moote honum,

um, og søgdu: Vier høfum heyrt hañ segia, Eg kañ og vil nidurbrioota þetta Mustere Guds sem med Hondum er giort, og aa Þremur Døgum uppbyggia Eitt Añad þad eier med Hondum giort, Eñ þeirra Vitnisburder urdu eñ þa ecke samhlioода. Saa Ædste Prestur stood þa upp midt aa millum þeirra, Spurde JEsum ad, og sagde til hañs. Svarar þu aungvu? Hvad vitna þesser aa moote þier? Eñ JEsus þagde og svarade aungvu. Þa ansade eñ aptur sa Ædste Prestur, Spurde hañ ad; og sagde til hañs: Ertu Christur Sonur hins Blessada, Eg sære þig vid Lifanda Gud, ad þu segier oss ef þu ert Christur Sonur Guds? JEsus sagde til hañs: Þu sagder þad, Eg em. Eñ þo segie eg ydur, Hier epter munud þier siaa Mañsins Son sitia til

Hægre

Hægre Handar Kraptarens, og komanda i Skyum Himens. Þa Reif Kieñemaña-Høfdingeñ sijn Klæde i sundur og sagde: Hañ Gud lastar. Hvad þurfum vier nu framar Vitnaña vid? Siaa, Þier heyrdud nu siaalfer hañs Gudlastan. Hvad virdest ydur? Eñ þeir Fordæmdu hañ aller, Svörudu og søgdu: Hañ er Daudans sekur.

Og litlum Tijma þar epter, nær Eirnre Stundu, styrkte nockur añar bad, og sagde: Ad søñu var og þesse med hønum, Þvi hañ er Eirn Galilæare. Og aptur geingu þeir ad er hiaa stoodu, Og søgdu til Peturs: Sañarlega ertu af þeim, þvi ad þitt Tungumaal er samhliooda, og opeñberar þig. Þa sagde Eirn af Kieñemaña Høfdingians-Þienurum, Frænde þess sem Petur hioo af Eyrad. Saa eg þig ecke i Grasgard.

gardenum med hønum? Pa neitade Petur þvi eñ aptur, Og sagde: Madur, Eige veit eg hvad þu seger. Pa took hañ til ad Formæla sier, og Sveria. Eige þecke eg þañ Mañ, um hvørn þier taled. Og jafnsnart er hañ nu talade eñ framar, Gool Haneñ i Añad Siñ, Og DRotteñ snere sier vid, Og leit til Peturs, og Petur mynteſt Ordaña JEsu, Er hañ hafde sagt til hañs, aadur eñ Haneñ galar Tvisvar, muntu afneita mier Þrisvar, Og hañ gieck wt og Griet Beisklega.

Pa tooku Nockrer ad spijta aa hañ, i hañs Asioonu, Og børdu hañ med Knefum, Eñ Þienararner, og þeir Meñ sem hielldu JEsu, Daarudu hañ og sloou, og birgdu hañs Asioonu, og sloou hañ med Knefum, Spurdu hañ og søgdu: Spaa þu oss, Hvør Er Saa Þig Sloo? Og

margt

margt añad Hardvglegt sögdu þeir vid hañ.

Og strax um̃ Morguneñ er Dagur var, Sofnuduft samañ og hielldu Rꝏdstefnu aller Ædstu Prestar med Olldungum Lijdsins og Skriptlærdum, og þar ad auk øllu Rꝏdenu, moote JEsu, So ad þeir giæte hönum i Hel komed. Og leiddu hañ upp fyrer sitt Rꝏd, Og sögdu: Ef þu ert Christur, seig oss þad? Og hañ sagde til þeirra: Ef eg segie ydur þad, þa trwed þier þvi eige, Eñ ef eg spyr ydur, Þa svared þier mier eige, Eda lꝏted mig lausañ. Nu hiedañ i frꝏ mun̄ Mañsens Sonur sitia til Hægre Handar Guds Kraptar. Eñ þeir sögdu aller: Ertu þa Guds Sonur? Hañ sagde þa til þeirra: Þier seged þad, Eg em hañ. Þa sögdu þeir: Hvad þurfum vier nu Vitnes

nesburdeñ leingur, Vier sialfer heyrdum þad af hañs Muñe. Og allur sa þeirra Skare stood upp og bundu JEsum, og leiddu hañ i burt fra Caiphas og i Pijng-Hwsed, og Ofurselldu hañ Lands-Doomar anum Pontio Pilato, Eñ þad var sneima Morguns.

Þa er Judas sa er hañ hafde forraaded, sa þad hañ var til Dauda dæmdur, Ydradest hañ þess, og færde aptur þeim Ædstu Prestum og Olldungum þa Priatijger Silfur-Peninga, og sagde: Syndgad hefe eg, ad eg Forried Saklaust Blood, Eñ þeir sögdu: Hvad kiemur þad vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hañ snarade þeim Silfur-Peningum i Mustered, skundade þadañ, gieck i burt og heingde sialfañ sig. Eñ þeir Ædstu Prestar tooku Silfur-Peningana, og sögdu:

Eige

Eige hæfer ad vier lætum þa i Gu-
ds-Kistuna, Þviad þad er Bloods-
Verd. Eñ þeir hielldu eitt Raad,
og keyptu med þeim Leirsmids-Ak-
ur, Framande Moñum til Grept-
runar. Fyrer þad, er saa Akur
kalladur Bloods-Akur, allt til þessa
Dags. Þa er uppfyllt hvad sagt
er fyrer Jeremiam Spaamañ, seg-
iande: Þeir tooku þa Þriatijger
Silfur-Peninga, er hiñ Sellde var
med betaladur, hvørn þeir keyptu
af Jsraels Børnum, og hafa giefed
þa fyrer Leirkiera-Smids-Akur,
Epter þvi sem DRottenñ hafde mier
boded.

Og Høfud-Prestarner og Olld-
ungarner, geingu ei sialfer iñ i Þij-
ng-Hwsed, ad þeir saurgudust eige,
helldur so þeir mættu neyta Pask-
aña. Pilatus gieck þa wt til þeir-
ra, og sagde: Hvøria Akiæru færed
þier

hier i glegn þessum Mañe? Þeir svörudu, Og sögdu til hañs: Ef þesse være ei Jllrædis-Madur, þa hefdum vier eige i Hendur feinged hier hañ. Þa sagde Pilatus til þeirra: Taked þier hañ þa og dæmed epter ydrum Logum. Gyding-ar sögdu þa til hañs: Oss Leifest ecke ad Lijflaata nockurn, So ad þad Orded JEsu uppfylltest, er hañ sag-de: Teiknande þar med, hvörium Dauda hañ skyllde deya. Eñ JE-sus stood frame fyrer Lands-Doom aranum. Eñ þeir tooku ad aaklaga hañ, og sögdu: Þeñañ fiñum vier ad hañ fraxsnijr Foolkenu, og fyr-erbijdur Skatt ad giefa Keysaran-um, Og segier sig ad vera Kongeñ Christum. Þa gieck og i Aññad Siñ iñ Lands-Doomareñ Pilat-us, Kallade JEsum, og sagde til ha-ñs: Ertu Kongur Gydinga? JE-

sus

ſus ſvarade: Talar þu þad af ſiaalf-
um þier, Eda hafa adrer ſagt þier
þad um̃ mig? Þa ſvarade Pilat-
us: Er eg nockud Gydingur? Þijn
Þiood og Kieñemaña-Hofdingiar
Ofurſeldu þig mier, Hvad hefur þu
giort? JEſus ſvarade: Mitt Rij-
ke er ei af þeſſum Heime, Ef ad mitt
Rijke være af þeſſum Heime, Þa
mundu mijner Þienarar ſtrijda
þar fyrer, So ad eg Ofurſelldeſt ei
Gydingum, Eñ nu er mitt Rijke
eige þadañ. Þa ſagde Pilatus
til hañs: Ertu þo ſamt Kongur?
JEſus ſvarade, og ſagde til hañs:
Þu ſegier þad, Eg em og Kongur,
Til þeſs er eg fæddur og i Heimeñ
komeñ, ad eg bere Vitne Sañleik-
anum, og hver hañ er af Sañleik-
anum, Sa heyrer mijna Rodd.
Pilatus ſagde til hañs: Hvad er
Sañleikureñ? Og þa hañ hafde
þetta

þetta sagt, Gieck hañ wt aptur til Gydinga, og sagde til þeirra Yppurstu Presta og til Lijdsins. Aungva Sök finn eg med þessum Mañe. Og Höfud-Prestarner aaklogudu hañ Hardlega. Og sem hañ aaklagadest af þeim Ædstu Prestum og Alldungum, svarade hañ aungvu. Pilatus spurde hañ aptur ad, Og sagde til hañs: Svarar þu aungvu? Heyrer þu ecke? Sia, hvörsu hardlega þeir aaklaga þig. Eñ JEsus svarade honum aungvu framar til nockurs Ords, So ad Lands-Doomareñ undradest þad nærsta. Eñ þeir voru þess aakafare, og sögdu. Hañ hefur uppæst Foolked, med þvi hañ hefur kient aa öllu Gydinga-Lande, og hefur tilteked i Galilæa, Allt hijngad. Eñ er Pilatus heyrde Galilæam nefnda, Spurde hañ ad, hvört hañ

være

være Eirn Galilæare, Og er hañ
fornam ad hañ var under Herodis
Vellde, Sende hañ hañ burt til
Herodem, sem eirneñ var a þeim
sømu Døgum i Jerusalem. Eñ
er Herodes sa JEsum, vard hañ
næsta gladur, þviad hañ hafde fyr-
er løngu girnst ad sia hañ, af þvi
hañ hafde margt heyrt af hønum,
og hañ vænte ad hañ munde sia
Eitt Teikn af hønum, og adspurde
hañ a marga Vega, eñ hañ svar-
ade hønum øngvu. Eñ Kieñema-
ña Høfdingiar og Skriptlærder,
stoodu og asøkudu hañ hardlega,
Eñ Herodes med sijnum Stridz-
Møñum Forsmaade hañ og spott-
ade, færde hañ i hvijtt Fat, og sende
hañ aptur til Pilatum. Og a
þeim Deige urdu þeir Pilatus og
Herodes Viner aptur, þviad adur
voru þeir Oviner sijn a mille. Eñ

Eñ Pilatus samañkallade Presta Hofdingia og Hofuds-Meñ og Lijdeñ, Og sagde til þeirra: Þier hafed þeñañ Mañ til mijn haft, so sem hañ er fraasnijr Foolkenu, og siaaed, Eg hefe yferheyrt hañ hier fyrer ydur, Og aa þessum Mañe fiñ eg aungva af þeim Sokum, þar uñ þier klaged hañ, og ei helldur Herodes, þvi ad eg sende ydur til hañs; Og siaaed, Eckert er af honum giort, þad Dauda sie verdugt, fyrer þvi vil eg refsa honum og laata laußañ.

Eñ aa Haatijdar-Degenum bla ut Lands-Doomareñ epter Veniu, Foolkenu lausañ ad laata eirn Bandingia, hvorn hellst þeir villdu, og epter hvorium þeir beiddust. Eñ þa hafde hañ Eirn Nafnkiendañ Bandingia, framar odrum, sa ed Barrabas hiet, med Upphlaups-

M Meñ

Møñum bundeñ, hvørter i Upphla-
upenu høfdu Vijg uñed. Sem
þeir voru til samans komner, sagde
Pilatus til þeirra: Pad er ydar
Sidvenia, ad eg giefe ydur eirn la-
usañ a Paaskum, og Foolked kall-
ade upp, og took til ad bidia, ad hañ
villde giøra sem hañ være vant.
Eñ Pilatus svarade þeim og sagde:
Vilied þier ad eg giefe ydur nu Gyd-
inga-Kongeñ lausañ? Hvørn vili-
ed þier ad eg giefe ydur lausañ Bar-
rabam eda JEsum, sem kallast
Christur, (þviad hañ visse vel ad
Høfud-Prestarner høfdu af Øfund
Øfursellt hañ.) Og sem hañ sat
a Doom-Stoolnum, sende hañs
Hws Frw til hañs, og liet segia hø-
num: Haf þu eckert ad giøra med
þañ Riettlaata, Pviad, margt hefe
eg lided i Dag i Draumnum fyrer
hañ. Eñ þeir Ædstu Prestar og
Øld-

Ølldungar riedu Foolkenu og eggiudu, ad þad skyllde bidia ad hañ giæfe þeim miklu helldur Barrabam lausañ, Eñ JEsum skylldu þeir deyda. Þa svarade Lands-Doomareñ Pilatus, og sagde til þeirra: Hvorn af þessum Tveimur villed þier ad eg láte ydur lausañ? Þa kallade upp allur Hoopureñ, og sagde: Tak burt þeñañ, Og gief oss Barrabam lausañ. Þa svarade aptur Pilatus, Kallade og sagde til þeirra, Og villde JEsum lausañ láta: Hvad villed þier þa ad eg skule giora vid JEsum, af hvørium sagt er, Ad hañ sie Christur Kongur Gydinga? Eñ þeir kølludu þa aller upp, Og søgdu: Krossfestest hañ, Krossfestu hañ. Þa sagde Lands-Doomareñ eñ i Pridia Siñ til þeirra: Hvad Illt hefur þa þesse giort? Aungva Dauda-Søk fiñ

eg med hønum, fyrer þvi vil eg Heg-
na hønum, og lauta hañ lausañ. Eñ
þeir kølludu þvi meir, Seglande:
Krossfesteſt hañ, Krossfestu hañ.
Og aller kølludu aptur, Seglande:
Eige þeñañ helldur Barrabam.
Eñ Barrabas var eirn Ræninge:
Hvør ed var fyrer Upphlaup og
Mañslag, er ſkied var i Borgeñe,
iñſettur i Fangelſe. Og þeir ſto-
odu þvi faſtara þar aa med miklum
Hlioodum, Oſkande þad ad hañ yr-
de Krossfeſtur; Og þeirra Hliood
og Hofud-Preſtaña tooku yfer.

Pa took Pilatus JEſum og
Hwdſtrykte hañ, Eñ Striids-Meñ
Lands-Doomarans tooku hañ, og
leiddu hañ med ſier iñ i Þijnghwſ-
ed, kølludu ſamañ og ſofnudu ad
hønum øllu Lidenu, og afklæddu
hañ, og færdu hañ i Eina Purpu-
ra Kaapu, og fliettudu eina Coro-
nu

nu af Þyrnum, og settu hana a
hans Hofud, og Reyr i hŭs Hægre
Hond, og beigdu Knie fyrer honum,
spiodu han og tooku ad heilsa hon-
um, Og sogdu: Heill Siertu Kon-
gur Gydinga! Og gaafu honum
Pustra og Hræktu a han, Tooku
Reyren og børdu um hans Hofud,
Fiellu a Knie og tilbadu han.
Þa gieck Pilatus wt aptur og sagde
til þeirra: Siaaed eg leide han nu
wt hijngad til ydar, So ad þier vit-
ed þad eg fin aungva Søk med hon-
um. So gieck IEsus wt, beran-
de Þyrne-Coronu og Purpura-
Klæded, Og han sagde til þeirra:
Siaaed Mañen. Þa er Kienema
nā Hofdingiarner og Þienararner
saau han, Kolludu þeir og sogdu:
Krossfestu, Krossfestu. Pilatus
sagde til þeirra: Taked þier han og
Krossfested, þviad eg fin aungva

Søk med honum. Pa svorudu
honum Gydingar: Vier hofum
Løg og epter vorum Løgum at hañ
ad deya, þviad hañ giørde sig siaalf-
añ ad Guds Syne.
Pa Pilatus heyrde þad Ord,
Ottadest hañ eñ meir, og gieck apt-
ur i Pijnghwsed, og sagde til JEs-
um: Hvadañ ertu? Eñ JEsus
gaf honum eckert Svar. Pa sag-
de Pilatus til hañs: Talar þu eige
vid mig? Veitstu ecke ad eg hefe
Raad til ad Krossfesta þig, og eg he-
fe Raad til ad giefa þig lausañ?
JEsus svarade: Eige hefder þu no-
ckud Walld yfer mier, nema þier
være giefed þad hier ad ofañ, fyrer
þvi hefur sa meire Synd, er mig Of-
urselde þier. Og epter þad leitade
Pilatus vid, hvorneñ hañ giæte lat-
ted hañ lausañ. Eñ Gydingar
hroopudu, Og søgdu: Ef þu lætur
þeñ-

þeñañ lausañ, þa ertu ecke Keysarans Vinur. Þviad hvør sem sig gierer ad Konunge, hañ er a mootе Keysaranum. Þa Pilatus heyrde þad Ord, leidde hañ JEsum wt, og sette sig a Doom-Stooleñ, i þeim Stad sem kallast hiñ Steinlagde, eñ a Ebreisku Gabbatha, eñ þad var Affangadagur Paaska, nærre Siøttu Stundu. Þa segier hañ og til Gydinga: Siaied, Þad Er Ydar Kongur, Eñ þeir kølludu: Burt, Burt med hañ, Krossfestu hañ. Pilatus sagde til þeirra: Skal eg Krossfesta ydar Konung? Kieñemaña Hofdingiarner svørudu: Aungvañ Konung hofum vier neima Keysarañ.

Þa er Pilatus saa þad hañ kom aungvu til Vegar, helldur þad, ad þar yrde eñ meira Upphlaup af, tok hañ Vatn, og þvode Hendurnar

fyrer Foolkenu, Og sagde: Saklaus em eg af Bloode þess hins Riettlaata, Siaed þier til. Pa svarade allur Lijdur og sagde: Hans Blood kome yfer oss og yfer Born vor. Eñ Pilatus þeinkte Foolkenu Fullnægiu ad giøra, og dæmde ad ſkie ſkyllde þeirra Beidne, gaf þeim Barrabam lausañ, hañ er iñ var settur fyrer Upphlaup og Mañdrap i Myrkvastofu, um hvorn þeir badu. Eñ JEsum Hwdstrykt-añ fraam selde hañ þeim epter þeirra Vilia, ad hañ Krossfestur yrde.

Pa tooku þeir JEsum, epter þad þeir hofdu spottad hañ, færdu hañ wr Purpura Kaapuñe, og færdu hañ i sijn eigeñ Klæde, og leiddu hañ wt, ad þeir Krossfestu hañ, Og hañ bar siñ Kross og gieck wt. Eñ i þvi þeir geingu og leiddu hañ wt, Fundu þeir eirn Mañ sem fram hia gieck

gieck af Cyrene, Simonem ad Nafn
ne, hvør ed komeñ var af Akre, Fod-
ur þeirra Alexandri og Ruffi, Hañ
höndludu þeir og þreyngdu honum
ad hañ bære hañs Kroß, og lögdu
Kroſſeñ uppa hañ, ad hañ bære
hañ epter JEſu.

Eñ honum fylgde epter mikell
Fiolde Foolks og Kveña, Hvøriar
ed Grietu og Hørmudu hañ. Eñ
JEſus ſnereſt til þeirra, Og ſagde:
Þier Dætur af Jeruſalem, grated
eige yfer mier, helldur grated yfer
ydur ſialfum og yfer Børnum yd-
ar. Þvi ſiaed, þeir Dagar munu
koma, a hvørium þeir ſegia: Sæl-
ar eru Obyriur, Og þeir Kvider er
ei hafa fædt, Og þau Briooſt, hvør
eige voru mylkt. Þa munu þeir ta-
ka ad ſegia: Fiollunum hrinied yfer
oſs, Haalſinum hilied oſs. Ef þe-
ir giora þetta vid bloomgada Tri-

ed, Hvad mun þa ſkie vid hid þurra. Eñ Tveir Spillvirkiar adrer leidduſt og wt, ad þeir være afteknet med honum. Og þeir leiddu hañ wt i þañ Stad, ſem kallaſt a Ebreſku Golgatha, hvad ed þijdeſt Hauſaſkielia Stadur, og þeir gaafu hønum ad drecka i Vijne Myrru og Edik Galle blandad, Og hañ took þad eige til ſijn, Þvi þa hañ ſmackade þad, Villde hañ ecke drecka.

Og ſem þeir komu i þañ Stad, ſem kalladeſt Høfudſkielia Stadur, þar Kroſsfeſtu þeir hañ, og med hønum Tvo adra Ræningia a badar Sijdur, Eirn til hægre Handar, og Añañ til hiñar Vinſtre, eñ JEſum i Mided. Eñ þad var nær um Pridiu Stund er þeir Kroſsfeſtu hañ. Þa vard ſu Ritning uppfyllt ſem ſegier: Medur Illvirkium er hañ reiknadur. Eñ JEſus ſagde:

de: FADer! Fyrergief Peim, Pvi-
ad Peir Vita. Ei Hvad Peir Gio-
ra. Pilatus skrifade þa Eina Yf-
erskrift, Og sette hana og upp yfer
Krossen, upp yfer hans Hofde festu
þeir hans Dauda-Sok. En Yf-
erskriften og hvør Sok honum var
giefen, var Ritud yfer honum med
Grijskum, Latinskum og Ebreskum
Bookstofum. PEsse ER JE-
SUS Af NAzareth, KOnungur
Gydinga. Pessa Yferskrift læ-
su marger af Gydingum, þvíad sar
Stadur var nærre Borgene, þar
JEsus var Krossfestur. Pa sog-
du þeir Edstu Prestar Gyding-
anna vid Pilatum: Skrifa þu eige,
Konungur Gydinga, helldur pad
han hafe sagt, Eg em Konungur
Gydinga. Pilatus svarade: Hv-
ad eg skrifade, Pad hefe eg skrifad.
Pa Strijds-Menerner hofdu

Kroßfest JEsum, Tooku þeir hañs Klædnad og giørdu a Fiegra Hluta Skipte, Sierhvørium Striijdsmañe Eirn Hlut, Og vorpudu þar uñ Hlutkieste, hvør ad hañ skyllde hafa, Og þar med Kyrteleñ, Eñ Kyrtelleñ var eige saumadur, helldur fra Ofañverdu allur prioonadur: Þa toludu þeir siin a mille, skiptum vær hønum eige i sundur, hlutuñst helldur uñ hvørs hañ skal vera, So ad Ritningeñ uppfylldest, hvad sagt er fyrer Spaamañeñ, er segier: Þeir skiptu med sier Klædum mijnum, Og aa miñ Kyrtel þa løgdu þeir Hlutkieste. Og þetta giørdu Striijdsmeñerner, og Folked stood og horfde aa. Og þeir sem geingu þar fram hiaa, hæddu hañ, skooku Høfud siin og segdu: Svei, hvørneñ nidurbrytur þu Mustered, og uppbygger þad aptur a Þremur

Dog-

Døgum? Hiaalpa þu nu sialfum þier, Ef þu ert Guds Sonur, Og stijg nidur af Krossenum. Og Hofdingiarner spottudu hañ med þeim, Lijka eirneñ hæddu hañ þeir Ædstu Prestar sijn aa medal med Skriptlærdum og Olldungum, og søgdu: Ødrum hefur hañ hiaalpad, sialfum sier gietur hañ eige hiaalpad. Sie hañ Christur og Kongur Jsraels, þa stijge hañ nu nidur af Krossenum, ad vier siaaum og meigum so trwa hønum. Hialpe hañ nu sialfum sier, Ef hañ er Christur hiñ Utvalde Guds. Hañ treyste Gude, hañ frelse hañ nu ef hañ hefur Lyst til hañs, Þviad hañ sagde: Eg em Guds Son. Ad hønum hæddu og Strijdsmeñerner, geingu til hañs og færdu hønum Edik, Og søgdu: Ef Þu Ert Kongur Gydinga, Þa hialpa þier sialfum. Lijka eirneñ

hæddu hañ Ræningiarner þeir med
honum voru Kroſsfeſter. Eñ eirn
af þeim Spillvirkium ſem heingd-
er voru, Laſtade hañ og ſagde: Ef
þu ert Chriſtur, Frelſa ſiaalfañ þig
og ockur. Þa ſvarade hiñ Añar,
Straffade hañ og ſagde: Og þu
hrædeſt ei helldur Gud, ſem ert þo i
eins Fordæmingu? Og ad ſoñu ſkl-
er ockur þetta Riettelega, þviad vid
medtøkum hvad ockar Giørder vo-
ru verdar, Eñ þeſſe hefur eckert O-
ſkickanlegt giørt. Og hañ ſagde til
JEſu: DRotteñ, Minſtu miin þa
þu kiemur i Riike þitt. Og JEſus
ſagde til hañs: Sañlega ſegie eg
þier, J Dag ſkalltu vera med mier
i Paradijs.
Eñ þar ſtoodu vid Kroſſeñ JE-
ſu, Mooder hañs og Moodur-Syſt-
er hañs, Maria Hwsfrw Cleophæ,
og Maria Magdalena. Þa JE-
ſus

ſus ſaa nu ſijna Moodur, Og þañ Læreſvein þar nær ſtandande, Er hañ Elſkade, Segier hañ til ſiñar Moodur: Kona, ſiaa þu, þad er þiñ Sonur. Epter þad ſegier hañ til Læreſveinſins: Siaa, Þad er þijn Mooder. Og upp fra þeirre Stundu took Læreſveirneñ hana ad ſier.

Og þad var nær nm̃ hina Siøttu Stund ad Myrkur giørdeſt yfer allt Landed, Allt nær til Nijundu Stundar, og Soleñ miſte ſitt Skin. Og um̃ Nijundu Stund kallade JEſus haarre Roddu, Og ſagde: Eli, Eli, Lama Sabachthani. Hv ad ed wtleggſt, Gud miñ, Gud miñ, Hvar fyrer Forlietſtu mig? Og nockrer af þeim er þar ſtoodu hiaa, þa þeir heyrdu þad, Søgdu þeir: Siaa, hañ kallar a Eliam. Epter þad, Þa JEſus viſſe ad allt var nu Fullkomnad, og ad Skrifteñ yr-

de

de uppfylld, Þa segier hañ: Mig Þyrster. Þar stood eitt Ker fullt af Edike, Jafnsnart hlioop Einn af þeim til, Og took Niardarvøtt, og fyllte af Edike, Og sette hañ ofañ aa Einn Reir-Legg, Og gaf hønum ad drecka, og sagde: Laat vera, Siaum hvørt Elias kiemur ad taka hañ ofañ. Eñ adrer søgdu: Bijded, Laated siaa hvørt Elias kiemur ad hialpa hønum: Eñ þa JEsus hafde Ediked til sijn teked, Sagde hañ: Þad Er FULLKOMNAD. Og JEsus kallade upp haarre Røddu i Aand Siñ, og sagde: FADER J Þijnar Hendur Fel Eg Miñ Anda. Og er hañ hafde þetta sagt, ad hneigdu Høfde, Uppgaf hañ siñ Anda.

Og siaa, ad Tiallded Musteresens rifnade midt sundur i Tvo Parta, fra ofañverdu, allt nidur i gieg-

num,

num, Og Jørdeñ skalf, Og Biørgeñ klofnudu, Og Grafernar lukust upp, og marger Lijkamer Heilagra risu upp, Peir ed svæfu, og geingu epter hañs Uppristu wr Grøfunum, og komu i hina Heilogu Borg, og auglijstust þar mørgum. Eñ er Hundrads-Hofdingeñ, Hvør þar stood giegnt, sáa þad hvad þar skiede, Og ad hañ kallade so, Pa ed hañ lietst, Prijsade hañ Gud, og sagde : Ad vijsu hefur þetta eirn Riettlætur Madur vered og Guds Sonur. Og þeir sem med honum voru ad vardveita Jesum, þa þeir sáu Jardskiálftañ, og þad hvad þar skiede, urdu þeir miøg Ottaslegner, og søgdu: Sañlega var þesse Guds Sonur! Og allt Foolk, er þar var hiá og horfde á, Sem þeir sáu hvad þar skiede, barde þad sier a Brioost og snere i burt aptur. Eñ aller

hañs

hañs Kuñingiar stoodu langt fra.
Par voru og margar Konur, Sem
saau þar uppa æleingdar, Medal
hvørra ad var Maria Magdalena,
og Maria hins Litla Jacobs, Og
Joses Mooder og Salome, Mood-
er þeirra Zebedæi Sona, Pær hon-
um høfdu Epterfylgt, Pa hañ var
i Galilæa, Og þioonad hønum, Og
margar adrar, Hvøriar med hon-
um høfdu uppfared til Jerusalem,
wr Galilæa, Og horfdu æ þetta.
Eñ Gydingar, med þvi þad var
Affaanga-Dagureñ, so ad Lijkam-
arner være ecke æ Krossenum uñ
Sabbats-Dageñ (þvi sa same Sab
bats-Dagur var mikell) Pa badu
þeir Pilatum, ad þeirra Bein brit-
ust og ofañtækest. Pa komu Str-
ijds-Meñerner og brutu sundur Be
in hins Fyrsta, og so hins Añars,
sem med hønum voru Krossfester.
Eñ

Eñ þa þeir komu til JEsum, og sau ad hañ var allareidu daueñ, þa brutu þeir eige hañs Bein, helldur Opnade eirn af Strijds Mőnunum hañs Sijdu med Spioote, og strax þa rañ wt Blood og Vatn. Og sa er þad hefur sied, ber þar Vitneum, og hañs Vitnisburdur er sañur, og hañ same veit þad, ad hañ segier satt, so ad þier og so trwed. Þvi ad þetta er skied, so ad Ritningeñ uppfylldest. Eige skulud þier brioota nockud hañs Bein. Og eñ aptur segier Oñur Ritning: Þeir munu siaa hañ, J hvorn þeir stungu.

Dar epter þa ed Kuolld var komed, af þvi þad var Affanga Dagur, Hvor ad er fyrer Sabbats Dag eñ. Kom nockur Madur Rijkur af Borg Gydinga Arimathia, Joseph ad Nafne, Eirn Heidurlegur Raad=

Raad-HErra, Goodur Mañ og Riettviis, Hvør elge hafde vered samþyckur þeirra Raadagiørd og Breitne, Hvør ed og so var eirn af Læresveinum JEsu, þo heimuglegur, fyrer Otta Saker vid Gydinga, sa er og vonade epter Guds Rijke; Hañ dirfdest ad gaanga iñ til Pilatum, og bad um̃ ad hañ mætte taka nidur Lijkamañ JEsu. Eñ Pilatus undradest ad hañ være þegar laaten, og kallade Hundrads Hofdinglañ, og spurde hañ ad, Ef hañ være fyrer laungu andadur? Og er hañ var þess viis ordeñ af Hundrads Hofdinglanum, leifde Pilatus og skipade ad Joseph skyllde afhendast Lijkameñ, og gaf hønum hañ. Þa kom hañ og took nidur Lijkamañ JEsu. Og hañ keypte eirn Lijn-Dwk, og took vid Lijkamanum, og sveipade hañ i hreinu Ler-

epte-

epte. Par kom og Nicodemus, Sa er fyrre kom um̃ Noott til JEsu, færande samblandada Myrru Aloe, nær Hundrad Punda. Pa tooku þeir Lijkaman̄ JEsu, og sveipudu han̄ i Lijne med dijrmætu Salve, so sem Gydinga Sidur er til ad greptra. En̄ þar i þeim Stad sem han̄ var Krossfestur, var Gras-Gardur, og i Grasgardenum var nij Grøf, J hvoria ad eingen̄ hafde en̄ vered lagdur, og Joseph lagde hn̄ i þessa sijna eigen̄ nija Grøf, hvoria han̄ hafde wthøggva læted i Steine, og vellte stoorum Steine ad Grafar-Dyrunum, og gieck i burt. Og þad var Affaunga-Dagur, og Sabbats-Dagu ren̄ took til, þaungad logdu þeir JEsum fyrer Saker Affaunga-Dagsens Gydinga, Pviad siv Grøf var nærre. En̄ þar var Maria Magdalena, og Onnur

Maria

Maria Joses, og þær Konur sem komnar voru med honum af Galilæa, fylgdu epter, sitiande giegnt yfer fraa Grøfeñe, og skodudu Grøfena, saau til hvar og hvorneñ hañs Lijkame var lagdur. Eñ þær sneru aptur, reidande til dijrmætar Jurter og Salve. Eñ um̃ Sabbats-Dageñ voru þær kyrrar epter Løgmaalenu.

Og Añañ Dag hañ sem epter Affaangadageñ er, søfnuduft saman þeir Yppurstu Prestar og Pharisæi aasamt til Pilatum, Og søgdu: Herra, Vær myñunst a þad, ad þesse Svikare sagde, Pa er hañ lifde, epter Þria Daga mun eg upp rijsa, Af þvi skipa þu ad forvara Grøfena allt til hiñs þridia Dags, So ad eige kome hañs Læresveinar a Noottu og stele honum i burt, og segie Foolkenu ad hañ sie upprisen

risen fra Daudum, Og verde hin Seirne Villa argare heirre Fyrre. Pilatus sagde til heirra: Þar hafed hier Vardmeñena, Fared, forvared sem hier hafed Vit a. Eñ þeir geingu i burt og forvørudu Grofena med Vardmoñunum, og Jñsigludu Steineñ.

Ender Pijningar Historiuñar.

Bæn/og Packargiørd fyrer Christi Pijnu/og Dauda.

HErra JEsu Christe, Þu Jsraels Huggun og Traust, Vor Heill og Hialp a Jard Rijke. So opt sem eg Aumur Syndare hugsa um þijna Saaru Refsing og Blooduga Krijning, Er mijnu Hiarta sem þad heire til þijn, miñ

miñ Lausnare, Velnande og Kvein ande þar vid Stoolpañ i Doom-Hwsenu. Eins og lijka sæe þad þig Kvijdande vid hvørin Høgge, Og Eingiande þig samañ af þeirre sa-ru Barsuuijd og Lemstran, Og hvør neñ þu varst þar allur Blaar og Bloodrisa, Jaa, Blood mareñ og Undum-Krameñ i sundur. ÆE! Hvad Aumyñelega lijtur þu til mijn Aums Syndara. Eg Ottast og hrædest, Lausnare miñ, ad eg hefe margañ Hnwteñ hnijtt aa þijnar Hirtingar-Svipur, og þitt H. Hofud, med mørgum hvøssum Synda-Þyrne nijst og stunged, Jaa, eirneñ med þijnum Kvølurum margre Syndaña Obeckt, J þitt Heilaga Andlit varpad og fleigt. Hendla nu Lausnare miñ ecke vid mig epter Syndum mijnum, og gialld þu mier ecke epter Misgiørdum og Rang

læte mijnn. Minſtu ecke a Jll ſku og Synder mijns Ungdooms, Jaa, Hvorke Jngra nie Elldra, Helldur laat mig þeirre Kroptugn Huggun naa, af þeſſum Kvolum og Pijſlum. Gief þu mier min trwe og trauſte Endurlauſnare, ad þa þeir Skorpu Angiſtar-Broddar og Pyrner ſtijnga og ſæra Samvitsku mijna, Eñ Satan ſlær og lemur, ad þijner H. Blood-Dropar og Blood-Læker, ſem þu i Neſſinguñe og Krijninguñe, ſem optar, Leiſter og wthellter, Lijfge og nære mijna aumu Saal. Og þa Dioſulleñ kall ar um mig, ſem þar um þig, Ecce Homo. Siaa, Hvilijkur Avortur ertu ordeñ? Hvad vel hefur þu fyrerſied? Til hvørs hefur þu uñed? Kalla þu þa aptur i mijnu Hiarta, Ecce Homo. Lijt til mijn, Salus tua ego ſum. Eg er þijn Heill og

R Hialp.

Hiaalp. Hafdu mig under þiñe Purpura-Kaapu, og skijldu mier so, þvi þa er eg Okvijdeñ fyrer Guds Riettlætes Reide og Helvijtis allre Makt. Dreyp þu æ mitt auma Hiarta Einum þijnum H. Blood-Dropa, sem þu mister, edur af þier rañ i Doom-Hwsenu, Pa er mier Æfeñlega bætt og gott, Þvi eg veit og trwe, ad minste þiñ Blood-Drope er Verdugre og Dijrare eñ Veralldar allar Synder. Eñ a medal þessara og añara Orda, Sie þier Eilijf Hiartans Þock, Miñ Hiartans Blod-Brwdgume, og þa mijn Seinasta Stund er komeñ, þa vertu mier so fyrer Augum og Sioonum, og gief æ þijna Naad, ad ef eg ætte þiña vegna nockra Þyrna ad kieña, eda Alogur og Særingar ad lijda, eda ef Verølld af sijnum Utlæðtum af Haade og Spotte, og odru Ad-

kasste

kaste upp at mig blæde, ad eg þa fyr er Krapt þessa þijns dijra og Hellaga Bloods, med allre Poleÿmæde þessum þijnum Footsporum fylgie, Og alla mijna Ovine so yfervinne, og so þvi Himneska þijnu Frid Lande naae, Amen. Miñ Lausnare fyrer þitt Blood og blessadar Under, Amen,

Amen.

BÆNENN

Sem allstadar er tilskipud i Hans Konunglegu Majest. Rijkium og Londum, skule af ollum Suñudogum og Helgum, af Prestunum, af Predikunar-Stoolunum, epter Predikun leseñ verda, þa ei er skipad adrar Bæner ad brwka.

Almattuge Eilijfe Gud og Myskunsemdaña Hiartkiære Fader! Vier þöckum þier af Jñsta Hiartans Gruñe, ad þu lit-

etſt þad fagra Gudſpialls-Lioos lij-
ſa fyrer oſs, þa er vier i Myrkre og
Daudans Skugga ſaatum; Þitt
aagiæta og dijrmæta Ord, er eñ nu
og ſo aa þeſſum Dege til vor talad;
Vier høfum heyrt hvørneñ þu til-
bijdur oſs, i þvi, alla Velgiørninga
þijns Sonar vors Endurlauſnara,
i Velgiørningum Sonarens, þijna
Naad, fyrer þijna Naad, Synd-
aña Fyrergiefning, Riettlæted og
eilijfa Saaluhiaalp. Himneſke
Fader! Villtu eñ þa hirda um̄ oſs,
er ſo þraaſækelega høfum vered þijn-
um Bodum Ohlijduger? Villtu
eñ nu kalla aa oſs, ſem erum ſo treg-
er ad koma, jafnvel þo oſs ſie fram̄-
boded Lijfed, og ſw fullkomna Gn-
ægd? Jaa DRotteñ! Þu lætur ei
af ad giøra oſs til gooda, þoott vier
laatum ei af ad giøra hid Vonda,
bæde i Strijd vid þig og ſiaalfa oſs;
Opt

Opt høfum vier til forgiefens med-
teked þijna Naad, og þo fraumbijdur
þu oss hana, og kunngiörer i þijnu he-
laga Orde, ad hvør sw Stund sem
vier lifum, sie eirn Partur af Tijma
Naadareñar, og heyre til Dege Hi-
alpræðesins. Skylduun vier þa
af Sialfrædes-Ofvermoodsku ve-
ra so sinader, ad vanbrwka Tijman,
og fordiarfa af oss þa Saaluhialp-
legu Eilijfd. DROtteñ! Þiñ go-
ode Ande fylgest ætijd med þijnu he-
laga Orde, sem er Lijf og Ande, sa
þiñ same Ande stadfeste hvørt Ord i
vorum Hiortum, af þeim vier i dag
heyrt høfum, og heyra munum,
so leinge sem vier lifum: Þad verke
i oss Trwna til þijn, Forackt til He-
imsins, og Hiartanlega Epterlaan-
gan til Himensins! Þad nidurdeim
þe allt hid Vonda sem bijr i oss, og
giøre vorn reidubwna Anda hvert

Augnablik, Æ vilingre og vilingre til þess ad þioona og þacka þier, og tilbidia þig i Anda og Sanleika! Þu mikle Fader Lioosana, Burtflit alldrei þiñ Lioosa Stiaka fraa oss. Laat oss alldrei fiñast i þeirra Tolu sem elska meir Myrkred eñ Lioosed, helldur hiaalpa, ad vier mættum jafnañ med Andackt, nææalgast þitt Hws, heyra þitt dijrmæta Ord, og brwka þau, af þier Jñstiptudu Hææverdugu Sacramenta! Gief þu Kieñendur epter þijnu eigeñ Hiarta, sem kuñe ad fæda þiñ Søfnud med Pecking og Forstande, Lijka uppbyggie bæde med Lifnade og Lærdoome. Gief Tilheyrendum um adgiæteñ Hiortu ad heyra þitt Ord, og Hlijdne ad lifa epter þvi sem þeir heyra, so þeir faae i øllum Hlutum prijdt þijna og vors Endurlausnara Kieñingu! Vier þockum þier

er og so, Hiartkiære Himneske Fader! fyrer þad þu so Naadarsamlega, hefur opnad Dyr Trwareñar fyrer so mørgum Heidinglum, sem hijngad til ecke þecktu þig; Og þar ed þiñ Smurde, Vor Allra-Naadugaste Kongur og Herra, ber so ækafleg a Umsorgun fyrer þvi þijnu Verke, So blessa þu Kongeñ þess vegna þiñ Þienara hier i Tijmanum, og sijdañ i Eilijfdeñe! Efl þu sialfur framveiges O þu Mÿskunsame Gud! Þetta þitt Verk; Laat þitt Ord rijkuglega bwa hiaa þeim i øllum Vijsdoome sem brwkader eru þar til, erfida þu sialfur soleides med þeim, ad bæde Heidingiarner og aller Oupplijster Christner, meige fyrer þijns Ords Predikun snwast fraa Myrkrunum til Liooss ens, fraa Satans Vallde til Guds, so ad þeir ødlest Apturhvarf og Synd-

aña Fyrergiefning, asamt Arftø-
ku med þeim sem Helgader verda fy
rer Trwna a JEsum Christum.

Giør alltijd vel vid vorn Allra-
Nædugasta Arfa Kong og Herra,
Kong FRJDERJCH þañ Fim-
ta. Þijnar Blessaner margfalld-
est hvorn Dag og hvorn Tijma yfer
Hañs Majest. so hañ jafnañ fiñe nij
Merke þijns Fødurlega Kiærleika,
og siaie sig alltijd leiddañ af þijnum
Anda i øllum sijnum Haau Kon-
unglegu Embættis Utriettingum,
verndadañ af þiñe Hægre Hende,
og stioornadañ af þier, þar bæde
hañ og aller Kongar stioorna fyrer
þig! Vert þu Ovinur þiña og
hañs Ovina, og gief oss hlijdeñ Hi-
ortu ad vera honum hlijdner og trw
er, so sem þu hefur giefed honum Hi-
arta ad vera þier hlijdeñ og trwr.
Haf þu Oaflaatanlega þijna Hønd
þitt

þitt Auga og þitt Hiarta hiaa Hen-
ar Majest. Vorre Allra-Naadug-
ustu Drottningu, Drottningu LO-
VJSE, samt Eckiu Drottning-
unne SOPHJÆ Magdalenæ, so
þeirra Majestæter hvort Foot-
Stig þær gaanga, sinne hvornenn
þær leidast af þinne Almættis Hen-
de, Naadfærast af þijnu Alskygna
Auga, og elskast af þijnu Fodurlegu
Hiarta! Vijsa þu siaalfur Hanns
Konunglegu Haatygn, Vorum
Naadugasta Arfa Printz og Her-
ra, þann Veg sem hann aa ad gaanga,
Jaa, Gack med honum hvort sem
hann geingur! Laat Kiærleika Ha-
nns Konunglegu Haatignar til þijn,
og þinn Kiærleika til hanns fara Dag
vaxande, sem hanns Ar og Dagar
fiolga, ad hann ætijd nu og hier epter,
leite og sinne i þier hanns einasta og
Ypparsta Gooda. Umfadma þu

þær Konunglegu Princeſsur, og lát þær hvijlaſt a þijnum Armum, vidhallt þu þijnum Otta i þeirra Hiortum, og lát þær jafnañ ſiña, ad hvilijkur þiñ Otte, hvør ed yfergeingur alla Hlute, er til allra Hluta nytſamlegur.

Vertu ſialfur Ein Gyrding og glooande Mwr i krijngum allt þad Konunglega Arfa-Hws! Þu ſem hefur þad byggt og hlÿngad til verndad, gief ad þad blijfe ſtadfaſt, allt þar til, ad Umſkipte verda a Tijmanum og Eilijfdeñe! Undervijſa þu Hañs Majeſt. Raade og Pioonum, lát þá alldrei i þeirra Utrettingum leita þeſs ſem þeirra er, helldur þeſs, ſem er þitt og þijns Snurda! Þa verdur Kongſins og Underſátaña Beſta þeirra einaſta Augna-Mid. Utbrynia þu Hañs Kongl. Majeſt. Strijds-Makt bæ-

de

de til Lands og Vatns; Gief þeim Hiarta ad þioona trwlega, og þa Tijme er til ad beriast Karlmañlega, laat þaa ætijd lifa og þioona þier, so sem þaa er kuñe ad lifa og deya fullvisser þar um, ad þu siert ætijd med þeim; Þvi hvør kañ þa ad vera aa moote þeim.

(Hier maa, þar sem þad er Sidur, liika bidia fyrer Yfervolldunum, eins og vered hefur.)

Myskuna þig yfer allañ þiñ Christeñdoom! Blessa þu sierdeiles þesse Rijke og Lønd, hvørn Stad i Rijkiunum, hvørt Hws i Stodunum, hvøria eina Saal i Hwsunum! Neidstu ecke ad vier þijn Overdugu Børn Prææbæmum þig um so miked! Eñ hvørt skulum vier so stoorer Syndarar, sem vier erum, flya, utañ til so Hiartañlegs Medaumkara, sem þu ert? O Þu Fader allra Myskunsemda! Vertu oss

 aum-

aumum Syndurum nædugur: Hrøsum vier þa stid þu ofs, so vier ecke feilum; Ef vier follum, þa reis þu ofs a fætur aptur, at vier ecke liggium fallner. Vier hofum Syndgast, og vier syndgum Daglega; En Saker þijns Syndlausa Sonar, þa gleim þu vorum Syndum, en gleim alldrei ad vera ofs nædugur! Lat eingan Ovin syna Ofrid þessum Londum! En ef þad skiedur, þa vertu vor Verndare og þeirra Ovinur! Vardveit ofs fra Drep-Soott og næmum Skyndaudum! Gief sierhvorium af ofs sin aakvardada Skamt, en þo sierdeilis aanægt Hiarta, med þad þu honum wtblutar! Farsæl þaa hondlande, Vijsa þu Leid þeim Sioofarande! Stirk hvørs Ærlegs Mans Erfide! Vardveit Dijke og Stijflur i Kongsins Korn-Londum:

um: Gief og Blessan Bergverkunum i Noreg, þeirra Framkvæmd til stødugrar Lucku, Framgaungs og Blessunar! Tak þu ad þier all ar Eckiur! Vertu Forsvar Fødurlausra! Yfergief þu alldrei neirn af þeim yfergiefnu! Vitia þu Sottar-Sængur hiña Veiku! Medtak þu þad sijdasta Andvarp þeirra sem i Trwñe deya, og laat Saaler þeirra ødlast Hlutskipte i eillijfre Glede!

Gief oss ætijd so ad heyra þitt Ord, ad vier fiñum og verdum varer vid i vorum Saalum, ad þad sie Kraptur Guds til Saaluhiaalparenar, og audsynum i voru Lijfe og Framferde, ad þad sie siu Regla og Mæle-Snwra, epter hvørre vier framgaungum! Þiñ heilagur Ande verke fyrer þad sama þitt Ord Trwna i vorum Hiortum! Hañ

hiaalpe ofs fyrer Trwna ad um̃fadma Høfund og Fullkomnara Trwareñar, so ad vier fyrer hañ ad eignum odlast Endalok Trwareñar, pad eilijfa Lijf, þijna Naadar-Giøf i DRottne vorum JEsu Christo! Amen J JESU Nafne,

A M E N.

B Æ N E N

sem brwkast aa vid Barnaña Confirmation.

DU Eillijfe og Almaattuge Gud! Fader DRotteñs vors JEsu Christi, og vor allra Fader, af hvorium allt Faderne hefur sitt Nafn aa Himne og Jordu: Vier beigium vor Knie fyrer þier, og graatbænum þijna Fødurlega Elsku, Med hvorre þu hefur hijng-

hijngad til elſkad oſs og villt hier ept er elſka oſs; Þijner Velgiørning-ar eru fleire, Eñ vier gietum taled þa riettelega, og ſtærre eñ vier kuñ-um þa noogſamlega ad þacka: Þad er þijn Giæſka ad vier lifum, og þijn Myſkunſeme, ad vier meigum væn-ta betra Lijfs eñ þetta er: Þu upp-fræder oſs i þeſſu Lijfe, til ad odlaſt hitt añad, ſem þiñ Sonur hefur oſs forþienad, til hvørs þiñ Ande vijſar oſs Veigeñ: Vier vorum naunn-lega iñkomner i Heimeñ, ædur eñ þu hreinſader oſſ fyrer Vatns-Bad ið i Ordenu, af þeim Saurendum, ſem vier færdum med oſs: Þu hef-ur lofad ad vera vor Fader, og med-taka oſs, ſem þijns Sonar Bræd-ur: Þu gafſt oſs þiñ Heilaga An-da i Pant og til Viſſu um þiñ Kiær leika og Arfleifd þeirra Heilogu, ſem hiaa þier er oſs til hins Beſta;

Vier

Vier lofudum aptur a moot, ad afneita þijnum og vorum Ovin, ad umflija allt þad sem strijder a mote þine Dijrd og vorre Velferd: Þu hefur hallded þitt Loford, þvi vier høfum reynt þig ad vera þann besta Velgiorda-Fodur allt til þessa Dags; Enn hvørnenn vier høfum hallded vor Heit og Lofaner, þad er þier alleina best kunnugt; Vier vitum ad sønu, ad vier erum Synduger, enn þu veitst þo af Fleire og Stærre Syndum hiaa oss, enn vier sialfer vitum. Þegar vier bundum Saatt-Maala vid þig, enn þu aptur a moot verkader Trwna i oss, og gafst oss þinn Anda, vorum vier enn þa Ung-Børn og kunnum ecke Handa vorra Skil, nie Footum vorum Forraad, samt var þad þier þægelegt, ad vier ei ad sijdur, sem Smaa-Børn skylldum koma til þijn, Þvi þu villder giøra

giøra oſs viſſa um̃ þañ Rett, ſem vier af þiñe Naad høfum til Himnarijkis, So framt ſem vier ei ſiaalfer forſoomum ſlijkt Hiaalpræde, og giørum oſs Overduga þeſs Eilijfa Lijfſins. Med þvi eckert kañ jafnaſt vid þijna Giæſku, þa er þad Tilhlijdelegt, ad þier verde fyrer hana Openberlegt Packlæte audſynt i þijnum Sofnude, hvern þiñ Sonur hefur med ſijnu Dijrmæta Bloode, So dijru Verde keypt: Pad er Naudſynlegt, ad þad þier hefur vered lofad af þeim, ſem adrer giørdu þeirra vegna, verde af þeim ſemu Itrekad, Pegar þeir vita ad giøra Skyrſlu a ſijnum Hiartans Penkum, og þeſs helldur fære ſkulldbunded ſig vid þig; Pu vor Gud awiñur Vegſemd þar med, þvi þu Ovirder ecke, jafnvel þa Lofgiørd, ſem þu tilreider þier af Muñe Smaa-Var

nañа;

naña; Þau ſtirklaſt i Trwñe, og bindaſt med þeſs ſterkara Bande vid þig; Pad er oſs til Uppbyggingar, þegar vier heyrum, hvorſu þau kuña ad giøra Grein a þeirre Von er þau hafa) Til þeſſara Erenda giørda hafa mørg af þijnum Børnum a þeſſum Deige hier ſamañſafnaſt, Og ei alleinaſta ſynt, ad þau eru uppfrædd uñ þiñ Vilia og þijna Velgiørninga epter Guds Orde og þeirre Oumbreittu Augsburgiſku Jaatningu, helldur og eirneñ hafa þau Endurnyad þañ Saatt-Maala, ſem vid þig giørdu i þeirre Heiløgu Skijrn; Gief ad þeirra Hiørtu epter þeña Dag ad-hylleſt ecke nockurn, eda nockud, utañ þig alleina, og þad ſem hier er vel þocknanlegt. (Hiaalpa þu þeim til ad Hugleida hvad ſtoora Naad þu hefur þeim audſynt i þeirre Heiløgu Skij-

rn,

rn, þar þau, i Synðeñe gieteñ og fædd, høfdu forþienad Dauðañ, urdu fyrer Endurfædinguna so frel ſiid frꝛ hvørutveggiu, ad Synðeñ kañ ei framar ad Fordæma þau, og Dauðeñ ei helldur ad giøra þeim Skada, Nær þau ſiaalf vilia ecke ſyndga mootþrooanlega og deya Eilijflega. (Var eige þijn Giæſka yfred ſtoor, ſem giørde þau fullviſs, uñ Barna Utvalninguna, jafnvel þo þu hefder laangtum betre Børn i þijnum Einka Syne, fæddum fra Eilijfu, i þeim Heilogu Einglum, ſem aller eru þijn Børn, þo þeir ſieu ecke þijns Sonar Brædur.) Þu hefur fyrer Skijrnena giørt þau hluttakande i Dyrdlegu Frelſe þiña Barna og fullviſs uñ þitt Fodurlega Hiarta, ſo og giefed þeim Rett til þeſs eilijfa Lijfs, og Lijfſins Coronu, og giørt þau eirneñ ad Med-

Borg-

Borgurum þeirra Heilegu, og þij-
num Heima-Mońum; Kuńer þu
ad veita Nockrum stærre Naad?
Mundu þau kuńa ad vænta stærre
Goodsemdar af þier eda ødrum?
O DRotteń! Kień þeim ad Jhuga,
hvad Gruńlaus þijn Giæska er vid
þau, og ad grææta yfer þvi, hvørsu
lijted þau hafa skiled af þessum þijn-
um Himneska Velgiørninge; Kień
þeim ad ææsaka sig siaalf, sem Yfer-
trodslu-Meń fraa Moodur-Lijfe,
hverra Hiartans Paanka Uppaa-
finding hefur vered vond fraa Barn-
doome, ad þvi Leite, þau hafa þraa-
lega geinged ææ Vegum sijns Hiar-
ta, og epter þvi, sem þeirra Augum
hefur litest, hvørsu illa sem þeirra
Hiortu og Augn hafa þess ææ mill-
um vijsad þeim Veigeń; Gief þe-
im ætijd þijna Naad, til ad þeckia
og ydrast þessara Afbrota, hver ad
erű

eru gagnstæd þijnum Heilaga Vil-
ia, og at moote þvi, er þau hafa þier
Heilaglega lofad.
Þijn Naad hefur sparad þau til
þessa Tijma, So þau mættu i þijns
Safnadar Aheyrn Endurnya þad
Heit, at moote hvøriu þu tookst af
þeim, þa Stund þau voru hreinsud
fyrer Vatns-Baded i Ordenu;
Laat þau alla þeirra Lijf-Daga at-
stunda ad hallda þær Lofaner, sem
og eirneñ med Ugg og Otta, fyrer
þvi, ad bregda af þeim nockru Siñe,
Verka þeirra eigeñ Saaluhialp;
Framkvæm þad i þeim, ad þau vil-
ie þioona þier, sem helgar þeirra Vil
ia; Verka þu þad og eirneñ, ad þau
meige wtrietta þad þu villt, og þau
siaalf eiga ad vilia, So helgar þu
þeirra Verk; Og so sem þau æn
þijns Sonar, kuña olldunges eck-
ert ad giera, þa laat hañ vera i þe-
im,

lin, og þau i hønum, So ad hañ og þau meige vera Eitt, Lijka sem þu og hañ erud Eitt, ad þau fyrer hañ fare megnad þad þau af siaalfum sier i eingañ Maata gieta; Vertu þeirra Ungdooms Typtunar-Meistare, so laata þau ei einasta af, ad giøra þad Vonda, helldur læra ad giøra þad Gooda, So faa þau ei alleinasta Vidbiood a þeim faxnijta Hiegooma sem er i Heimenum, helldur leggia þar ad auke Kapp aa i Trwñe ad andsyna allar þær Christelegar Dygder, sem hier eru þockanlegar, og þeim siaalfum mestur Soome ad, so ad þau verda meige hreiner Bwstader fyrer þiñ Anda, sem hefur hreinsad þau i Skijrneñe, og er alltijd Reidubweñ, ad meddeila þeim sijnar Gaafur. (Þau hafa nu Goodviltuglega, og i allra Vorra Aheyrn, Lofad ad afneita

Dioft-

Dioflenum, ollu hans Athæfe, og ollum hans Verkum; Veit þeim þijna Hiaalp, So slijkt falle þeim alldrei wr Myñe; Laat þau med alvarlegu Hatre hata alla þijna Ovine, so sem þeirra Saalar og Saaluhiaalpar Ovine. Hindra þu Goode Fader! ad þau nockru Siñe giefe Dioflenum þad Rwm, ad þau giore þad hañ vill, eda hlijde þvi hañ Raadleggur, Þvi hans Athæfe er Svikſamlegt, og strijder aa moote þeirra Frelse, hans Giørningar eru Skamarleger, og stofna til þeirra Fordiørfunar; Laat þau ecke falla i þær Ovinarens Hendur, fra hvørium þu hefur þau frelsad, helldur hiaalpa þeim ad þioona þier i Heilagleika og Riettlæte alla þeirra Lijfdaga; Og þo Satan, Þeirra Mootstandare, gaange um krijng, þa bañа hønum ad svelgia þau;

Upp=

Upplijs þeirra Skilnings-Augu, so hañs Raadabrugg verde þeim ecke Okuñugt; Riett þu þeim Skiolld Trwareñar, ad þau i þeim sama gete wtslockt hañs glooande Pijlur; Laat þau af Rijkdome þiñar Dyrd ar kroptuglega stirkiast, fyrer þiñ Anda i þeim Jñra Mañe, So þiñ Sonur bwa meige fyrer Trwna i þeirra Hiortum, so verdur hañ, sem er i þeim, meire eñ saa, sem er i Heimenum, og þeim aa moote, þau verda stirk, og faa yferuñed þad Vonda, med þijnu Orde, sem hiaa þeim bygger.)

Þau hafa nu Skulldbunded sig til ad trwa aa þig, þiñ Son, þiñ og þijns Sonar Heilagañ Anda; Hiaalpa þeim hvorn Dag ad giora Enda aa þeirra Lofunum, ad trwa aa þig af ollu Hiarta, Og alldrei sleppa þeirre Trw, Þau hafa þier

og

og þijnum Heiløgum lofad, helldur
ad þau fylgia meige þeim O-Rask-
anlega, O-Umbreitanlega, og O-
apturkallanlega Sañleika, sem er
þad Eilijfa Lijfsins-Ord, og Veg-
vijser til Eilijfs Lijfs; Laat þau
þeckia, ad þau giøra alldrei añad be-
tra, eñ giefa grandvarlegar Giæt-
ur ad þvi sama Hiaalpræđes-Orde,
hvørt, So sem eitt skijnande Lioos i
myrkvum Stad, skijne iñ i þeirra
Hiørtu, til Upplijsingar þijns Son-
ar Ypparlega Lærdoome; Laat
þad upplijsa þeirra Skilning, Hel-
ga þeirra Vilia, Og giefa þeim
Raad i øllum þeirra Athøfnum;
Laat þad, ad þau hafa kallad þig
Fødur, miña þau aa þañ Heidur,
sem good Børn eru skylldug ad vei-
ta so goodum Fødur; Ad þau hafa
aakallad þiñ Son, Sem er Eirn
DRotteñ, vidhallda þeim Otta i
O   þeirra

þeirra Hiortum, hvorn Trwlynder Pienarar eiga ad veita þeim HErra, Sem er Himens og Jardar DRotteñ; Ad þau hafa aakallad þañ Heilaga Anda, myña þau aa, hvorneñ þau eiga ad fylgia hønum, i þvi, ad framganga i øllum Sañleika og aa þijnum Vegum; Lаat þau jafnframt alldrei gleyma þvi er þau hafa svared i Dag, og so fastlega þar epter hallda, ad þau Daglega vardveite Dooma þijns Riettlætis. Þijner Pienarar hafa med Handaña Uppaaleggingu blessad þau, og beded þiñ Heilaga Anda ad auka sijnar Gaafur yfer þeim og i þeim. DRotteñ, tak alldrei þijna Hønd, eda þiñ Heilaga Anda fraa þeim; Stioorna þeim, sem þijnum Handa-Verkum! Utriettu þijna Hønd til ad stirkia, hiaalpa og verja þau moote øllum þeirra Andleg-

um Ovinum, og lææt eingañ slijta
þau wr þiñe Hende. Þau hafa nu
jaatad þig Openberlega, ad vera siñ
Gud, sem og liooſt giort ad þeim er
ei Okuñugt uñ þig, þiñ Vilia, og
þijnar Velgiorder, hvors vegna þe-
im er lofadur Adgæængur til þijns
Sonar Heilaga Lijkama og hañs
Dijrmæta Bloods, i þvi Hæverd-
uga Alltaresins Sacramente. Lææt
þau alldrei, Nema vel proofud og
underbwen, frañkoma til þvilijk-
rar Sæluhiæalplegrar Maaltijd-
ar, helldur Hugleida hvors þau ver-
da þar niootande, og hvad epter mu-
ne koma, Ef þau mæta þar, sem O-
verduger Giester. (J-klæd þau
siaalfur þvi rietta Brwdkaups-Klæ-
de, Tilbw þau sem þu villt siaalfur
þau sieu, og lææt þau so taka æ moo-
te Giædum þijns Hwss, og þeim
Heilegu Hlutum i þijnu Mustere,

sem þau ed ætla sier ad Lifa og Deya O-efud um̃ ad verda Hluttakande i þijnum Himne og Vegsemd, og i þin̄e Dijrd og Saaluhialp. Verka þad, þau alldrei gleyme ad þu hefur giefed þeim Eitt Rwm i þijnu Hwse, Eitt Nafn, sem betra er en̄ Sona og Dætra. Hiaalpa þeim hvört sem þau gaanga um̃ þijn Andyre, ad fin̄ast i þijnu Hwse, sem þijner Heima-Men̄, Sem og Jn̄e og Ute fyrer þvi, ad verda þeckter fyrer þijna Syne og Dætur) þijn Saaluhiaalplega Raad age og uppfræde þau, ad frafælast Ogudlegt Athæfe, og þær Veralldlegu Gyrnder, ad lifa Hreinferduglega, Riettferduglega og Gudlega i þessum Heime, so sem þau ed vænta, og eru viss um̃, ad þeim skule Eilijflega vel vegna an̄ars Heims; Þvi nær þau þeynkia um̃ þig sin̄ Skapara i þeirra Ung
þoome,

doome, þa villtu og eirneñ þeynkia til þeirra til hins Besta, hier og sijðar i Tijmanum og Eilljfdeñe. Hialpa oss ollum, Gomlum og Ungum, Forelldrum sem Børnum, so Hwsbændum sem Pioonustu-Foolke, ad Hugleida og syrgia hvad litlu Þacklæte vier høfum offrad þier fyrer þijna Naad oss veitta i þeirre Heilogu Skijrn, samt hvørsu illa vier høfum gollded þier þau dijrmætu Heit, sem þa voru giørd af oss: Þiñ goode Heilage Ande leide oss hier epter, til ad hafa Vidbiood a ollu þvi, sem þier mis-þocknast, Eñ hallda fastlega vid þig alleina; Sierdeiles laat oss alldrei med Athugalausu og Hneixlanlegu Lijferne i Ordum, sem añadhvørt strijda a moote þijnum Opeñberudum Sañleika, eda a moote Soomasamlegu Sidlæte, hneixla neina af

þeim Smælingium, og Ungling-
um, sem kuña ad vera hiaa oss, þvi
þa mættum vier Orsaka ei alleina
vorum, helldur og so þeirra-Saal-
um Eilijfa Fordiorfun. Strijd
med og fyrer þijna strijdande Kyrk-
iu, hvørrar Limer þeir eru, sem i
Dag hafa Opeñberlega giørt sijna
Trwar-Jaatning; Þitt Heilaga
Ord, og þijn Haaverdugu Sacra-
menta vidhalldest hiaa oss, aan min
stu Umbreitingar til Veralldareñ-
ar Enda, ad vier fyrer þad hvørtv-
eggia mættum alltijd komast þier
nær og nær. (Þiñ Smurde, Vor
Allra-Naadugaste Arfa Herra og
Kongur, Kongur F R J D E-
R J C H Fimte, sie og vere Bless-
adur af þier nu og sijdar meir, i þess
are og þeirre Tilkomande Veroll-
du; Laat Hañ uppskiera Avøxteñ,
lijka eirneñ af þessa Dags Utriett-
ingu,

ingu, so ad Hañ alla þaa, sem Endurnyad hafa sijna Skijrnar-Loffunreyna meige gooda og hlijdna Þegna, er vita ad hvør sa, sem Ottast Gud, skal heidra Kongeñ. Blood Lijfe og Lucku, Blood Sooma og Heidre, Blood øllum þijnum Goo-da ad vera hiaa og yfer Heñar Majestet, Vorre Allra-Naadugustu Drottningu, LOVICE, Samt Eckiu Drottninguñe SOPHJU Magdalenu, Þeirra Veiger stadfestest i þijnum Otta, þiñ Vilie sie Þeirra Majestets Vilie, og laat alldrei af ad giefa Þeim nya Vitnisburde uñ þijna Guddoomlega Elsku! Hañs Konunglegu Haaheit, Vor Naadugaste Arfa-Printz og Herra, Printz CHRJSTJAN, Samt Þær Konunglegu Princessur, siñe vid hvørt Foot-Maal Þau gaanga, þig, sem Veg-

 vijsa-

vlſſara; og þijna Myſkun, ſem Ba-
ratekt; Bw þu i Peirra Hiørtum,
og laat Pau hvijlaſt a þijnum Or-
mum. Giør vel vid Pad giørva-
lla Konunglega Arfa-Hws; Gi-
æd þu Pad med þiñe Naad, og auk-
tu þijnar Bleſſaner yfer þvi! Tak
ad þier allañ Chriſteñdoomeñ!
Beittu Adſtod og Forſvar þeſſum
Rijkium og Løndum, ſamt hvørium
einum Jñbyggiara i þeim;
Gief oſs Frid allt uñ kring, eñ allra
hellſt vid þig! Vardveittu oſs
fraa næmum Slwkdoomum, Eñ
ſierdeiles fraa þeirre Synd, ſem
ſaurgar vorar Saaler! Utbijttu
Braude til allra Hwngradra Muña!
Uthelltu Huggun i allra
Sorgbiteña Hiørtu! Pijn Hond
forſvare allar Eckiur, Fødurlauſa
og Yfergiefna. Pitt Auga ſiaae
fyrer Vegfarendum! Pijn Bleſſ-
an-

an fylge þeim er leita ſinar Atvinnu! Þitt Heilaga Ord unmvende þeim Syndugu! Þijn Oendanleg Myſkunn take paa Uumvendtu til Naadar! Verkadu þad, ad Saalunn þeirra Siwku vel lijde! Og vijſa hinne ſijdurſtu Andvørpun þeirra ſem deya i Trwnne, Veigenn til þijns Hiarta! Gief oſs øllum meir enn vier høfum umbeded, ſamt meir enn vier ſkyniumm ad bidia! Vardveittu allann vorn Anda, og Saal, og Lijkama Oſtraffanlega allt til vors DRottenns JEſu Chriſti Tilkomu, Amen, J JESU Nafne, AMEN.

Bæn Epter Predikunena A Kongs-Bænadagenn.

Eilijfe Allsmektuge Gud, Myſkunſamaſte millde Fader, Vier þijn frafallenn Børn

komum nu aptur med þeim Fortap ada Syne, til þijns Hwss, og af allre vorre Saal og Hiarta priisum þijna yferstlootaũlega Giæsku, sem þu Tijd epter Tijd, Aar epter Aar, so Fødurlega hefur audsynt oss allt til þessa Dags. Einkaũlega, ad þu af skiærre Naad og Myskun hefur giefed oss hreinaũ Lærdom þijns Heilaga Lijfkroptuga Ords, hvar med þu eñ nu so rijkuglega forsorgar vorar hwngradar Saaler, Sem med hvi rietta Himna-Braude og Manna. Þu hefur þar ad auke blessad oss med øllu Goodu, Lijkam ans vegna, og næsta Fødurlega frijad oss og þetta vort kiæra Fødur-Land, fra adskiliaulegum stoorum Land-Plaagum, sem oss aũars hefdu kuñad ad henda og tilfalla. Fyrer þetta alltsamaũ, og hvad þu hier ad auk hefur audsynt oss, Aũad-
hvert

hvørt øllum Almeñelega, Ellegar
nockrum af oss Sierdeilislega af
þiñe Fodurlegre Giæsku, Þu vor
Gud, og þitt Allra Heilagasta Na-
fn vere Blessad og haatt Lofad af
oss Eilijflega. DROtteñ, Þiju
Verk eru mikel vor a medal, Vier
tolum þar uñ, Eñ þo vier kñuum
ecke ad reikna þau. Vier fram-
telium þijna Velgiorninga vid oss,
og gledium oss, ad þu so vel hialp-
ar oss. Eñ AE! Hvad erum vier
O Gud! ad þu myñest vor? Og hv-
ad eru vor Verk, ad þu virder oss so
mikels? Vier meigum sañarlega
vidurkieña og klaga saarlega, ad vi-
er eckert sijdur høfum forþienad af
þier, eñ þijna Naad, hvøria vier so
optlega høfum medtekid forgiefens,
ad vier høfum ecke viliad laata lei-
da oss þar med til eirnrar alvarleg-
rar og sañrar Ydranar. Þvi vier
O 6 høf-

høfum syndgast, O Drotten, vier høf-
um syndgast og giørt Oriett fyrer
þier, Vier høfum vered Ogudleg-
er og erum Mootþrooañlega burtu-
vikner fraa þijnum Bodordum og
þijnum Riettindum. Vier høfum
vered þverbrotner, og hlijddum ecke
þijnum Pienurum, Sem tøludu i
þijnu Nafne til vorra Konga, vor-
ra Hofdingia, vorra Fedra, og til
alls Foolksins i Landenu, O Drotteñ
þier heyrer Riettlæte til, Eñ vier
meigum skamast vor. AE! Vorar
Synder, Vorar Synder, Vorar
Synder liggia hardt aa oss, Vorar
Synder nidurþryckia oss, Vorar
Synder hroopa i Himeneñ, og vier
blygdunst ad upplypta vorum A-
siaanum til Himens fyrer Fiølda
Saker vorra Misgiorninga! Þvi-
ad vorar Synder eru uppvaxnar
yfer vort Høfud, Og vor Søk er
stoor

ſtoor allt upp til Himenſins: Opt
høfum vier laated ſiaa oſs ſorgfulla
fyrer Syndena med Bæn og Føs-
tu, med Andvarpe og Kløgun, Eñ
hvada Ydrunar Averte hefur þu
ſijdañ funded hiaa oſs? Vier hroo-
ſum oſs af Trwñe, eñ Kiærleikureñ
aan hvørs vor Trw er ecke utañ
daud Trw, fiñſt nu varla (þvi verr)
framar hiaa oſs. Vier køllum oſs
ſiaalfer Chriſtna, Eñ Gud naade
oſs, Hvad Aumañ og Faanijtañ
Chriſteñdoom vier ſijnum opt og
Tijdum vor aa medal, fuller af þe-
im Slæmuſtu Syndum og Svij-
virdingum, hvar med vier volldum
þvi, ad þitt Allra Heilagaſta Nafn
verdur ſo opt Spottad aa medal
Heideña Piooda. O vei, O vei oſs!
ad vier høfum ſo Syndgaſt. Og
hvad ſkylldum vier ſegia? Hvad kyñ
um vier klaga? Poott þu nu villd-

er lꝏta þig ꝏngra allt þad Gooda sem þu hijngad til hefur oß audsijndt, og þreytast ꝏ ad Myskuna þig framar yfer oß, Eñ þar ꝏ moot vitia vor med þeim hørdustu Plꝏgum, og ofurselia oß megnum Villu doome, ad vier skylldum triva Lijge og Felskum Lærdoome. ÆDROtteñ! Þu hefur funded vora Misgiørninga, Og vier meigum Riettelega jꝏta, ad vier sañarlega høfum forþienad, Ecke alleinasta allt þetta, helldur og eirneñ þad sem eñ nu er allra þyngst, þijna eilijfa Reide, Daudañ og Eilijfa Fyrerdæming. Eñ fyrer þijns Nafns Saker, DRotteñ vertu Nꝏdugur og Myskuna þig yfer oß. Æ! Straffa oß þo ecke i þiñe Bræde, Og Typta oß ecke i þiñe Grimd, Helldur midt i Reideñe mynstu ꝏ Nꝏdena og Myskunsemena, Þvi vier

vier vitum ad þijn Myſkunſeme hefur aungvañ Enda, og vier forlætum oſs uppa þiñ Eid ſem þu ſoorſt oſs, Ad þu vilier einſkis Syndugs Mañs Dauda, helldur ad hañ umvende ſier og life. Þar fyrer liggium vier nu med voru audmiuw ku Hiartans Bæna Akalle, fyrer þijnu Auglite, ecke uppa vort Riett læte, helldur uppa þijna ſtoru Myſkunſeme, og hroopum af ſorgfullu Hiarta i Trwñe: Æ Fader! vier høfum ſyndgaſt i Himneneñ og fyrer þier, og erum ecke verduger ad kallaſt þijn Børn. Fyrergief, Fyrergief O millde Fader, allar vorar Synder, fyrer Saker þijns Eingietens Sonar JEſu Chriſti, Og wtſliett allar vorar Yfertrodſlur fyrer hañs dyrmætu Forþienuſtu. Alijttu hañs Hlijdne, Og tilreikna oſs ecke vora Ohlijdne. Laat hañs Fridþæg-

hæging koma oss til Gooda, Sem
hañ med sijnum Dauda hefur oss
wtvegad, og gief oss Glede sem erum
hañs Endurleyster, Ad vier aller
mættum faa Fyrergiefning vorra
Synda fyrer hañs Skulld.
Laat þitt Heilaga Ord bwa all-
tijd rijkuglega vor a medal, Med
riettre og Heilsusamlegre Tijdkan
þeirra Hæverdugu Sacramenta,
Og vert alldrei so Reidur vid oss, ad
þu nockurn Tijma añad hvørt um̃-
breyter, eda ølldungis burtsvipter
þessum Heiløgu Hlutum fraa oss,
allt til Veralldar Enda. Gief
riettskickada Predikara og Kieñend
ur, sem bæde Kieñe vel og Life vel, og
laat þitt Ord alltijd faa Fram̃gang
fyrer þa, Þier til Dyrdar og Foolk-
enu til Saaluhiaalpar. O Christe
JEsu! vidhalldtu þiñe søñu Evan-
gelisku Kyrkiu, i moote øllum Of-
soofn-

sooknurum og følskum Kieñendum, og laat vora Motstandara og allañ Heimeñ siaa, ad þar er þo eirn Gud til, sem alleina er DRotteñ yfer sijn um, og vill Volldduglega vernda þa i moote sijnum Ovinum.

Hafdu, O Gud! alltijd Eitt vakande Auga, yfer Landsins Gooda Fødur, Þijnum Smurda, Vorum Allra-Naadugasta Arfa Konge og Herra, N.N. Auk þu Hañs Herra dæme i þijnum Otta, og halltu uppe Hans Konga-Rijkium med Riettlætenu. Vernda Hans Majestet i moote øllum sijnum Ovinum, Hei muglegum og Openberlegum, og gior þa til Skam̃ar sem Raadslaga i moote hønum. Vittu fast Kong sins Hiarta vid þitt Hiarta, ad Hañ i øllum Hlutum meige leita þiñar Dyrdar sem þiñ Þienare, og alltijd bera Um̃hyggiu fyrer Efling

þiñar

þiñar søñu Kyrkiu, So sem heñar rietta Forsvar og Foostur-Fader. Æ DRotteñ! Lat Kongeñ lifa, og blessa Hañ fram yfer alla Hans Fedur, Veit Hañs Majestet Laang giædt og Luckusamt Regimente, og gief ad Hañ meige Alldradur verda i Fride og goodum Døgum.

Gior Myskunseme vid Heñar Majest. Vorrar Allra-Naadugustu Drottningar, N. N. Og lat Heñar Ok alltijd vera fyrer þier. Uppfyll Heñar Majestet med þijnum Føgnude, og gief ad Heñar Hiarta meige alltijd gledia sig i þiñe Hiaalp. Sed Heñar Majestet med løngum Lijfdøgum, og set Heñar Saal Eilijflega fyrer þijnu Auglite.

Uthell þiñe Naad yfer Vorn Jedidiah og DRottens Elskulega, Hañs Kongleg Haaheit, Vors Naad-

Naaduggasta Arfa-Printz og Herra, N. N. Og set Hañ sem eitt Jnsigle aa þijnu Hiarta. Laat Hañs Saal alldrei hneigiast til nockurs Ills, Eñ gief honum Lysting til þijn og þijns Ords. Prijd Hañ med øllum Konglegum og Furstalegum Dygdum, og syn honum þijna Myskunseme, ad Hañ meige lifa.

Legg Naad og Prijs yfer Þaa Konunglegu Printza og Princesser, hallt þiñe Guddoomlegre Vernd yfer Þeim, og øllu þvi Konglega Arfa-Hwse. Vertu sialfur O! Gud eirn glooande Mwr i kringum Þaa, ad eingeñ Olucka meige snerta nockurn af Þeim. DRotteñ! Vitia þu Kongsins Hwß med þiñe Naad, og burt-tak alldrei þijna Myskun þar fraa Æfeñlega.

Blessa Hañs Kongleg. Majest.

Naad,

Raad, og gief ad þeir i øllum Hlut-
unn meige fylgia þijnum Raadum,
þier til Dyrdar, og Landenu til
Besta.

Blessa i sama Maata og vernda
Hans Kongl. Majest. Strijds-
Makt, bæde til Lands og Vatns.
Vertu sialfur eirn Skiolldur og
Veria yfer þeim, i moote øllum
þeirra Ovinum, og gief þeim hlijd-
eñ Hiørtu ad Ottast þitt Nafn, trw
føst Hiørtu til ad þioona fwslega,
Einørd Hiørtu til ad beriast hraust
lega, nær Tijmeñ er, og samþyck
Hiørtu til ad vera stadføstum, aller
sem Eirn Madur, og Ottast ecke.
Laat þaa vera Kostgiæfna Kongen-
um og Landenu til Besta, og laat
Daudañ alldrei yferfalla þaa.

Befala þijnum Heiløgum Eing
lum, ad fylkia sier i krijngum allt
Landed, og burtsnw Raadarsamle-

gá

ga fra oss øllum maklega forþient-
um Plagum, Strijde og Bloods
wthellingum, Hwngre og Dyrtijd,
Storme og Ovedre, Ellds-Neyd
og Vatns-Voda, Pestilentiu og
ødrum faarlegum næmum Siwk-
doomum, samt allre aññare Olucku,
bæde til Lijfs og Saalar. Snw
til vor aptur þiñe Fodurlegre Giæ-
sku til allrar Tijmañlegrar og Ei-
lijfrar Velferdar. Gief Frid
DRotteñ um̃ vora Daga, Gief Lu-
cku og Velferd i vorum Løndum,
Laat þijna Dyrd fram̃veiges bwa
a medal vor, so Trwfesteñ og Sañ-
leikureñ mæteſt ſijn a mille, og Ri-
ettlæted og Fridureñ kysse hvørt añ-
ad. Blessa eirn og sierhvørn i siñe
Ærlegre Hondlan, bæde til Lands
og Vatns. Blessa vort Stand
og vort Embætte, vora Næring og
Biorg, vorn Sveita og vort Erfide,
Blessa

Blessa vora Stade og vora Akrá, vor Hws og vorar Karfer, og vorar Afgangs Leifar, Landsins Avextur og Lijssins Avoxtur vere blessadur fyrer þier. DRottenn! Bjood þinne Blessan ad koma yfer allt þad sem vier tokum oss fyrer Hendur, Blessan af Himnum ad ofann, Blessan af Underdiwpunum ad nedann, ad vor Blessan meige naa allt til þeirra eilijfu Hædanna Takmarka. Blessa oss Gud vor Gud, og Jordenn giefe sinn Avort. Audsyn O! Gud Jaatendum vorrar Trwar, sem i ymsum Stodum plagader eru, aasamt þinne sannre Christne, þijna Undrunarlega Giæsku, i giegn ollum þeim, sem setia sig upp aa moote þinne Hægre Hende, og laat þaa siaa og þeckia, ad þu ert þeirra Frelsare sem vona aa þig. DRottenn! Frelsa þitt Foolk, og blessa þaa sem

sem eru þiñ Arfur og Eigeñdoemur: Laat aungvañ af oss missa þijna Blessan, Tijmañlega edur Eilijfa, helldur vertu sialfur Lækner hiña Siwku, Hiaalpareñ þeirra Naudstoddu, Huggareñ þeirra Harmþrwngnu, Forsorgareñ þeirra Voludu, Forsvar Ecknaña og Fader Fodurlausra, Huggun allra Huggunarlausra; Hiaalp allra Hiaalparlausra, og Myskuna þig yfer oss allasamañ. O! Gud vertu oss aumum Syndurum Lijknsamur. Forlaat oss allar vorar Bloodugar Synder, og uppgief allt forþient Straff bæde Tijmañlegt og Eilijft, fyrer JEsu Christi, fyrer JEsu Christi Skulld.

Veit oss O Gud! þijna Naad, til Eins riettelegs og alvarlegs Angurs og Trega, Sekum mñlideña Synda, til eirnrar stodugrar Trw-

ar

ar og Trausts, Til Vors Frelsara JEsum Christum, og ad sijdustu til Gledelegs og Saaluhialplegs Vidskilnadar fra þessum Heime, ad vier alltijd mættum finnast i þiñe Pioonustu, Fuller af Trwñe og goodum Verkum, sem eru þeir riettu Ydrunar og Umvendunar Aveckter. Hiaalpa oss O Eilijfe Gud og Fader, ad vier alldrei framar meir føllum i nockurt Syndsamlegt Andvaraleyse, og skamarlega Forsoomum þeñañ vorn Vitiunar-Tijma, og vorn rietta Hialprædis-Dag, helldur ad vier alltijd vokum og bidium til þijn, uppa þad vier med einum styrkum Anda, i eirnre gladre Von mættum alltijd vænta Dijrdarlegrar Tilkomu Vors DRottens og Frelsara JEsu Christi, oss til fullkomeñar Eilijfrar Utlausnar og Saaluhiaalpar. Æ DRotteñ! Þu

Þu Haatt-Lofada Þrij-Eining, Fader, Sonur og Heilagur Ande, Heilage HErra Gud, Heilage sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu Æfeñlege Gud, Heyr vora Bæn, Og gief þu Giætur ad vorre Graatbeidne, Heyr oss og Myskuna þig yfer oss nu og alltijd, Amen, Amen.

Kong FRiderich Fioorda Bref, um̃ þañ Almeña Arlega Bæna-Dag, Fioorda Fostudag Epter Paaska.

VIER FRIDERICH Saa Fioorde, Af GUDS Naad, Kongur Til Danmerkur og Noregs, Vinda og Gauta, Hertuge J Slesvijk, Holsten, Stormarn og Dythmersken, Greife

fe| J Oldenborg og Delmenhorst
Giørum øllum Vitanlegt, ad,
epter þvi Vor Elskulege Kiære Hr.
Fader, Sællrar og Haaloflegrar
Myñingar, hefur þañ 27. Martij
Año 1686. Miøg Christelega til-
skickad, ad i baadum Vorum Rijk-
ium og tilliggiande Londum, skule
Aarlega þañ Fioorda Føstudag
epter Heilaga Paaska Haatijd, Ei-
rn Extraordinarie Bæna-Dagur
halldast, Og Vier med Stærstum
MISÞOCKA høfum maatt for
merkia, hvørsu ad marger, þri mid-
ur, skulu fiñast so Gaalauser og
Vangiætner, Ad þeir øllu meir
Hugsiwker eru fyrer Veralldleg-
um Hiegooma, eñ med Gudlegre
Andakt Kyrkiuna ad sækia, Synd-
er sijnar og Illskur ad afbidia og
sier aptur Guds Naadar og Myskun-
unseme ad Bidia. Pa høfum
Vier,

Vier, Til GUDS Dyrdar Framgängs aalited hædstu Naudsyn ad vera, Fyrrsägda Vors Elskulega Kiæra Hr: Fodurs Skickan ad Itreka og Endurnyia, so sem Vier og hier med Bioodum og Tilskickum, ad i bädum Vorum Rijkium Dannmörk og Norege, samt þar tilliggiande Londum, skal framveiges Aarlega aa þañ Fioorda Føstu-Dag, sñ næst epter H. Paaska Hatijd Jñfellur, Eirn Extraordinarie Bæna-Dagur halldast. Og uppa þad soddañ Gudlegt Verk, Og ad hvoriu so miøg stoor Makt ligg-ur, Meige fremiast med goodre og tilbærelegre Andakt, Vilium Vier, ad Allstadar, bæde i Kaupstødunum og aa Landenu, Kvølldenu fyrer aadurnefndañ Bæna Dag, klu-ckañ Sex, Skule hrijngt vera hiñe stærstu Kluckutil sierhvorrar Kyr-

P 2 kiu,

kiu, Og þær allar Bwder, Kiallar-
ar og Kroo-Hws, hvar nockurslags
Vara Edur Dryckur er Seldur,
skule strax til-lykiast, og eingeñ mei-
re Høndlun, Hvor hellst sem vera
kañ, at þvi Kvollde frameñ vera.
Og Bioodum Vier hier med og al-
varlega befølum, Vorum Kiærum
og Trwum Undersaatum, ad þeir
Riette sig hier epter, aan Dryckiu-
skapar, Skickañlega og Tijmañ-
lega at þessum fyrnefnda Almeñe-
lega Bæna Deige Til Kyrkiuñar
og GUDs Hwss i Eindrægne ad
koma, Og þar til allar Pioonustu-
giorder med Guds Hialp eru Gud-
rækelega afstadnar, Ad Fasta, og
sier frat ollu Erfide, Ferdalage,
(ad Postenum alleina undañtekn-
um) sem og Spilan, Leikum, Dubl-
an og odrum Veralldlegum Hiegoo-
ma ad hallda, og af Itrasta Meg-
ne

ne kostglæsa, med soddañ Christeleg re Andagt fram̃ ad koma, ad þad fyrer Gude meige vera Packnæmt og Þægelegt, hvørs vegna, a þessum fyrrnefndum Bæna-Deige, streingelega skal vera fyrerboded i øllum ordinarie Pensioner, Herberglum og Vertz-Hwsum edur Kroomm a Landenu, So vel sem i Kaupstødunum, Mat edur Dryck, Fyrr eñ øll Guds Pioonusta, Sem aadur er sagt, fullkomlega er af-staden, Neinum, Hvar hellst sem vera kañ, ad giefa edur fram̃reida, þeim Siwku og Veiku hier undañtekuum. Fiñest nockur ad skicka sier Otilbærelega hier i moote, straffest aan Mañgreinar Alits, sem mootþrooaskileger Yfertrodarar Vorrar Skipanar, Hvar med Yfervallded i Sierhvørium Stad skal Tilbærelega Tilsioon hafa, Og alvarlega þar ad

fylgia, So framt þeir ecke vilia af Vorum General Fiscal Tiltale mæta, Ef þeir sïñast hier wti Forsoomunarsamer ad vera. Og skulu Biskuparner i Fyrrskrifudum Vorum Rijkium og Londum, þetta Vort Bref af øllum Predikunarstoolum, Hvor i sijnu Tiltrwudu Stifte, Fyrer Søfnudenum laata lesa, og aññars tilhallda sijnum Underhafande Profostum og Prestum Aarlega, Suñudageñ Næst fyrer fyrr-sagdañ Bæna-Dag, sijna Tilheyrendur af Predikunarstoolnum, ad aamyña og æsijsa, Ad þeir med Christelegum Tilbwninge, Þetta Heilaga Verk, J Sparseme, Sidseme og Gudlegre Andakt fremie, Og i so Maata snwe sier til DRottens þeirra Guds af allre Saal og Hiarta, ad þad i ollu þeirra Lijfe og Lifnade, alltijd meige siaast og for-

merk,

merkiast. Þvi bioodum og befélum Vier Vorum Greifum og Fryherr um, Saint Stiftsbefalings Moñ. um, Biskupum, Amptmoñum, Lands Domurum, Præsidentum, Borg-Meisturum og Raade, Fogetum og ollum odrum Vidkomendum, hvørium þetta Vort Oped Bref under Voru Cacellij Jnsigle Tilsendt verdur, ad þeir þad aa tilheyrelegum Stødum ollum til Eptertektar, strax laate Lesa og Augliisa, so og þar med aasamt Profostunum og Prestunum, Kostgiæfelega og Forsvarañlega Tilsioon hafe, ad þessum Vorum Allra-Naadugasta Vilia i allañ Maata Tilbærelega epterbreitt verde. Giefed aa Voru Slote Kaupenhafn, Þañ 11. Aprilis, ANNO 1702.

Under Vora Konglega Hønd og Signet.

FRJDERJCK R.

(L.S.)

Ein

EJN ALMENNELEG

Handbook

Fyrer Prestana.

Um Skijrnena i Kyrkiune og Heima.
Um Barn-Sængur og Yfersetu-Konur.
Um Kyrkiu-Leidslu Kveña.
Um Opeñbera Aflausn og ad vitia Siwkra.
Um Freistada og Fanga.
Um Hionabanded, og hvorneñ Lijk skal grafa.

Epter Saal. Kong CHRJSTJANS Fimta (Haaloflegrar Mynningar) Kyrkiu-Ritual.

1. Corinth. 14. Cap.
Laated alla Hlute Sidsamlega og Skickanlega framfara ydar a mille.

UM SKIJRNENA.

EIngeñ, hvør hellst hañ er, skal laata hindra Børn sijn fraa Skijrneñe leingur eñ Løgeñ leifa, helldur strax þa Barned er fullfædt i Heimeñ, skulu Forelldrarner, edur adrer naalæger sorga fyrer þvi, ad þad skijrt verde hid fyrsta møgulegt er. Þeir sem vilia laata sijn Børn skijra, skulu giefa þad ædur Prestenum til Vitundar, og laata bæde sitt eiged Nafn, Barnsins og Gudfedginaña, Jñskrifa i Kyrkin-Bookena, hvørt Prestureñ siaalfur giører. Øll Børn eiga ad skijrast i Kyrkiuñe i heñar Skijrnar-Fonte, og Prisvar ausast yfer bert Høfud med Hreinu Klaarn Vatne, og þad i Nafne GUDS FØDurs, SOnar Og HEIlags ANDa

Eckta-Fooks Børn skulu skijrast strax, þa wte er Predikun, Eñ Hoorgieteñ og Frillubøreñ þa øll Þioonustugiørd er wte. Þær Persoonur sem Ærlegar eru, og hafa gott Mañ-Ord, skulu takast fyrer Skijrnar-Fedgin, þo ei fleire eñ Fim̃, Karlmeñ og Kveñmeñ til samans. Þa þau eru komeñ med Barned, geingur Presstureñ til Skijrnar-Fontsens, og framkvæmer Skijrnena aa Epterfilgiande Haatt.

Fyrst maa Presstureñ giøra þessa Aminyñing, edur adra þvilijka Rædu.

Elskuleg Systkin i Gude. Hvørsu dijrmætt þetta Haaleita Sacramentum er, þad kañ eingeñ wt ad skijra nooglega, Eñ þo skulud þier sierdeilis og einkum, athuga þessar Epterfylgiande Greiner.

1. Fyrer þetta dijrmæta Sacramentum Skijrnareñar, verda vor Børn Jñtekeñ i Samkundu Heilagrar Christne, til þess ad þau verde Hluttakande allra þeirra Velgiørninga, sem vor HErra JEsus Christus giefur sijne Elskulegre Brwdur, hvør ad er sw Christelega Kyrkia, Eñ Velgiørningarner og Gaafurnar eru þessar: Fyrst Heilagur Ande, Syndaña Fyrergiefning, og þad eilijfa Lijf. Þar fyrer segier St. Paall so: Vier sem erum skijrder, vier Jklædunst JEsu Christo: Þad er ad skilia,

Vier

Vier erum Christner, og allt þad JEsu Christo tilheyrer, þad er orded vort. Gal. 3.

2. J Skijrneñe, fyrer Orded, verdum vier Guds elskuleg Børn, og lifande Bwstadur og Mustere hins Helga Anda, hreiner og klaarer af øllum Syndum, sem vier erft hofum epter vora Forelldra. Þar fyrer segier vor HErra JEsus Christus sialfur so: Nema hvi ad eins ad Madureñ Endurfædest af Vatne og Heilogum Anda, þa kañ hañ ecke iñ ad gaanga i Guds Rijke. Joh. 3.

3. J Skijrneñe verdum vier Andlega Jardader og uppriijsum af Dauda, med vorum HErra JEsu Christo, til ad lifa i einum nyum Lifnade, uppaa þad, ad vier skullum eilijflega med honum lifa, Rom. 6.

4. I Skijrneñe fyrer Orded verd um vier Trwlofader og Fester/ JEsu Christo vorum HErra, ad vier sieum hañs Flecklaus Brwdur, og samteingiunst honum i Dyrdeñe, Heilagleikanum og Ostraffanlegu Framferde, Eph. 6.

5. Fyrer utañ alla Verdskullduan vorra Verka, alleinasta wt af skiærre Naad og Myskun, giorer Gud oss Saaluhoolpna, fyrer Endurfædingar Skijrnena, og Endurnyan Heilags Anda, hverium Heilogum Anda Gud Fader fyrer siñ Eingieteñ Son, vorn HErra JEsum Christum yferfliootanlega wthellet yfer oss, uppaa pad, pa vier erum so Riettlaater vordner af hañs Naad og Myskun, mættum vier verda Erfingiar eilijfs Lijfs, Tit. 3.

Og nu uppaa pad good Syskin, ad

ad þetta Barn mætte odlast slijka Naad, þa vilium vier nu alvarlega aakalla og bidia Gud Almattugañ, hvøiad Diøfulleñ sem er allra Christeña Maña, og þeirra Saaluhiaalpar Ovinur, hañ giører sier eckert ad Gamne vid oss, i moote hvørium ydur byriar nu ad standa, med sañre Trw og alvarlegre Bæn til Guds, vegna þessa Unga Barns.

So Spyr hañ fyrst hvørt Barned sie heima skijrt; Og ef þad er ei aadur skijrt, ser hañ aafram, og segier:

Far wt hiedañ þu Ohreine Ande, og gief Rwm Heilogum Anda.

Sijdañ giøre hañ Kross a Eñe og Brioste Barnsins, Og segie um Leid:

Medtak þu Teikn hins Heilaga Kross, Bæde a Eñe, Og a Brioste.

So þa hañ nefner Andlited, Krossar hañ þad, Og Briooste d, þa hañ Krossar þad.

Sie fleire Børn ad skiira, þa giører hañ Kross og nefner Ordeñ yfer hvøriu fyrer sig.
So les hañ þessa Bæn.

Vier Vilium Bidia.

ALmaattuge Eilijfe Gud, Fader DRottens vors JEsu Christi, Eg aakalla þig fyrer þeñañ þiñ Þienara, (Þessa þijna Ambaatt,) Sem bidur uñ þijna Skijrnar-Gaafu, og girneſt þijna Eilijfa Naad, Fyrer þa Andlegu Endurfæding. Medtak þu hañ (hana) DROtteñ, Og so sem þu hefur sagt: Bidied og munud þier medtaka, leited og munud þier fiña, Knijed aa, og mun fyrer ydur uppløked verda. So gief nu þad gooda þeim sem bidur, og laat upp Dyrnar fyrer þeim sem aaknijr, ad hañ (hun) ødleſt Eilijfa Bleſſun þeſs arar Himneſkrar Laugar, og medtake Fyrerheited, Rijke þiñar Gaafu,

fu, Fyrer JEsum Christum vorn DRotten, Amen.

Lærtum oss enn framar Bidia.

ALmættuge Eilijfe Gud, þu sem med Strijdu þijns Riettlætis, hefur med Vatns-Floode fyrerdæmt hina Vantrwudu Verolld, og med þinn mikellre Myskun, Frelsader þinn Trwlynda Noa, og Atta Saaler med honum, og dreckter hinum hardwduga Pharaone, med ollum sijnum i Hafenu Rauda, og flutter þinn Lijd Jsrael þurrum Foot um þar i giegnum, þar med teiknande þa Hellogu tilkomande Skijrn, og fyrer Skijrn þijns Elskulega Sonar DROttens Vors JEsu Christi, hefur þu bæde Jordan og oll Vøtn helgad, og innsett til Hialpsamlegs Floods, og Rijkuglegrar Hreinsunar Syndanna. Vier bid-

sium

tum þig fyrer sömu þijna Oseigian-
lega Myskunseme, ad þu virdest þeñ
añ etc. Naaduglega ad aalltijta, og
hañ med riettre Trw ad giæda, ad
fyrer þessa Heilsusamlega Vatns-
Laug, dreckest af hönum og mææst,
þad allt sem hönum er af Adam
medfædt, og hañ sialfur þar til ver-
kad hefur, og ad hañ (hun) af Tölu
Vantrwadra Maña frasskileñ, J
Ørk Heilagrar Christne, Þurr og
Öruggur vardveittur verde, Jafn-
añ med glodande Anda og gladvær-
re Von, þijnu Nafne þioone, so hañ
med øllum Trwlyndum maklegur
verde, Ad ødlast Eilijft Lijf þijns
Fyrerheitis, Fyrer JEsum Christ-
um, Vorn DRotteñ. Amen.

Þar epter segier Skijre-Fadereñ:

Eg sære þig þu Ohreine Ande,
J Nafne GUds Fødurs og Son-
ar og Heilags Anda, Ad þu wtfar-

er og burt hverfer af þessum Pien-
ara JEsu Christi, Amen.

Lootum oss heyra þad Heilaga Evangelium sem Marcus skrifar i 10. Cap.

OG þeir færdu Ung-Børn til JEsu, ad hañ legde Hendur yfer þau, Eñ Lærefveinarner ætoldu þaa sem þau leiddu. Og er JEsus saa þad, Lijkade hønum þad eige vel, Og sagde til þeirra: Leyfed Børnunum til mijn ad koma, og bañed þeim þad eige, þviad þvilijkra er Guds Rijke. Sañlega segie eg ydur: Hvør hañ medtekur ecke Guds Rijke, sem añad Ung-Barn, Sa mun eige iñgaanga i þad. Og hañ took þau i Faang, og lagde sijnar Hendur yfer þau, og Blessade þau.

(Hvar vid hañ bæter þessum Ordum:)

Til þeirrar somu Blessunar villium vier og hiaalpa þessu Unga Barne

Barne med vorre DRottenslegre Bœn til Guds.

So leggur hañ Hondur yfer Barnsens Hof-ud, Segiande:

Fader Vor þu sem ert, etc.

Sien fleire Børn eñ Eitt komeñ til Skijrn-ar, þa leggur hañ Hendur yfer hvers ejns heir-ra Høfud, medañ hañ les Fader Vor, hvad, epter añad, so ad Bœneñ hreckve til heirra allra. Sijdañ geingur Presturen nær Skijr-nar-Fontenum, og hun sem Barned ber, Og segier:

DRotteñ vardveite þiñ Jñ-gaang og Utgaang, nu hiedañ i fraa og ad Eillijfu, Amen.

Sijdañ spyr hañ Gudsedgjned sem a Bar-nenu helldur, ad Nafne Barnsins, og so spyr hañ Barned þañig:

N. Afneitar þu Diøflenum?
Andsvar: Jaa.
Og ollum hañs Verkum?
Andsvar: Jaa.
Og ollu hañs Athæfe?
Andsvar: Jaa.
So spyr hañ fremur:

Trwer

Trwer Þu at Gud Fødur Almættugañ, Skapara Himens og Jardar?

Andsvar: Jaa.

Trwer þu at JEsum Christum hañs Son Eingieteñ DROtteñ vorn, Gieteñ af H. Anda, Fæddañ af Mariu Meyu, Piindañ under Pontio Pilato, Krossfestañ, Liiflaateñ og Grafeñ, Nidurstijgeñ til Helvijtes, Upprisen af Dauda, Uppstijgeñ til Himna, Sitiande til Guds Fødurs Hægre Handar, þadañ Komande ad Dæma Lifendur og Dauda?

Andsvar: Jaa.

Trwer þu at Helgañ Anda, og ad er ein heiløg Almeñeleg Kyrkia, Samneyte Heilagra, Fyrergiefning Syndaña, Holldsins Upprisa, og epter þetta Liif, Eiliift Liif?

Andsvar: Jaa.

N.

N. Villtu uppa þessa Trw verda skijrdur?

Andsvar: Ja.

Til hvorra allra Spurs-Maala, hvors fyrer sig, Gudsedgined sem helldur a Barnenu hefur skijrt ad svara Barnsens vegna: Ja.

So spyr han eñ þa ad Nafne Barnsins, og medañ þvi er hallded yfer Skijrnar-Fontenum, skijrer han þad med þvi sama Nafne, Og segier:

Eg skijre þig J Nafne FODurs, SONar, Og Heilags ANda.

Og skal han haga so Tale sijnu epter Skijrneñe, ad under eins og han nefner Fødureñ, eys han Vatnenu i Fyrsta Siñ yfer Hofud Barnsins, og þa han nefner Soneñ, eys han yfer þad i Añad Siñ, og þa han nefner Heilagañ Anda, eys han i Pridia Siñ. Þa Barned er nu skijrt i Nafne Heilagrar Þreñingar, setur Prestureñ Skijrnar-Kufliñ strax a Barnsins Hofud, og med siñe Handa Yferlegging, Les þessa Bæn:

Sa Almattuge Gud og Fader vors DRottens JEsu Christi, sem þig hefur Endurgieted fyrer Vatn

og

og H. Anda, og hefur þier allar þij-
nar Synder fyrergiefed, hañ stirke
þig, med siñe Naad, til eilijfs Lijfs!
Amen.

Fridur sie med þier! Amen.

Sie fleire Børn eñ eitt ad skijra, skal allt
þetta Itrekast fraa þeim Ordum:

DRotteñ vardveite þiñ Iñ-
gaang og Utgaang, etc.

Vid hvørt Barn fyrer sig.

Sijdañ endar hañ med Aminniñg til Gudfed-
ginaña og þeñañ Hatt:

GOod Systkin, Med þvi Pid er-
ud Gudfedgin þessa Barns, þa
erud Þid uppaa Guds vegna og yck-
ar Embættis, skylldug þessu Bar-
ne, Fyrst ad bera Vitne uñ, ad þad
hefur medteked Skijrn og Christ-
ne, Og ef Forelldrar þessa Barns
kuña fraa ad falla, aadur eñ Bar-
ned kiemur til Løg-Alldurs, þa eiged
Þid ad kieña Þvi sijn Christeleg
Fræde, Tiju Bodordeñ, Credo,
Pater

Pater noster, Jñsetningar Ordeñ Sacramentaña beggia, Og añad þad sem Barnsins Saaluhiaalp aahrærer, ef ad Þid erud Barnenu naalæg. Segied Fodur og Moodur, ad þau uppfræde Barnid i Guds Otta og goodum Siduñ, ad þad (þau) faae hallded sier vid JEsum þa þad (þau) er fullvaxed, so sem þad (þau) er nu honum fyrer Skijrnena Jñplantad.

Fridur sie med ydur! Amen.

Diaakneñ, eda Gudfedgineñ, segie Amen, þar þad stendur.

Eingeñ, utañ Vijgdar Persoonur meiga skijra; Eñ sie Barned so veikt, epter Fædinguna, ad þvi verde ei aan Lijfs-Haaska komed til Kyrkju, þa, sie Prestur ei naalægur, edur øñur skickanleg Kallmañs Persoona, sem komeñ er til Løg-Alldurs, maa Yfersetu-Konañ, eda øñur Gudhrædd Kviña, skijra þad i Hreinu Vatne, og ei ødru, soleides:

N. Eg skijre þig J Nafne Fodurs

FOdurs, SOnar, Og Heilags Anda.

Po skal þad skie i Tveggia, edur Prigaia Vaavottu, hid minsta, er vitna kunne um þad, ad Barned sie riett skirt J Nafne Heilagrar Preningar.

Bere þad til, ad Fædingen kome so hastarlega ad Moodurenne og Barned sie i Lijfs-Hættu, eptir ad þad er fullfædt i Heimenn, ad hun hafe ei Tijma ad kalla adra þar til, þa maa hun sialf skijra sitt Barn, sem fyr seiger: Dey þad þa, so er þad vel dæed, þar þad hefur medteked þa riettu Skijrn, hvar um Presturenn skal underviisa Moodurenne, ad hun ei efest.

Um Heimaskijrd Børn.

Eckert Barn maa skijrast Heima, an fullra Ordsaka, ad Barned sie so veikt, ad þvi ei, an Lijfs-Hætska, verde komed til Kyrkiu.

Pad Barn, sem vegna Veikleika, er i Vitna Vaavottu Heima skijrt, skal færast til Kyrkiu, þa þad styrkest so miked, Ei til ad skijra þad aptur, Þvi ei er utan Ein Skijrn, helldur ad Skijrnenn stadfestest, fyrer Handa Yferlegging Guds Þienara, og Kunngiørest i Gudfedginanna Naalægd.

Pa þad kiemur, er vid þad giort, sem fylger:

Fyrst spyr Presturenn þa, (edur þann) sem Barned

ned ber: Er Barned ødur Skiirt?
Sie Andsuarad til: Jaa.
Pa spyr han: Hvor hefur þad skirt?
Pa Svarast: N.
Et þad skirt i hreinu Vatne? Jaa.
Er þad skirt i Nafne Fødurs, Sonar og Heilags Anda? Jaa.
Og þa a sa sem Barned hefur skirt, Eda nockrer af þeim sem þa vidvoru og vitna kuña, ad vera i Raand og vitna fyrer Prestenum, ad þad sie Skirt J Nafne Fødurs, Sonar og Heilags Anda. Sijdañ segier Presturen: Nefned Barned. Gud Vardveite þiñ Jñgaang og, etc.
Sijdañ Spyr hañ Barned.

N. Afneitar þu Dioflenum?
Og øllum hañs Verkum?
Og ølln hañs Athæfe?
Trwer þu aa Gud Fødur, etc.
Trwer þu aa JEsum Christum Son hañs, etc.
Trwer þu a Heilagañ Anda, etc.

Hvar til Gudfedgined, sem aa Barnenu helldur, Svarar Jaa, uppaa hvøria Spurning.
Og les hañ Gudspialls Ordeñ, Marci 10.

Og þeir færdu Børn, etc.

Og þar epter segier hañ: Til þeirrar sømu Blessunar, etc. Fader

A medañ hañ les Bænena, leggur hañ Hendur yfer Barnsins Hofud sem fyr segier. Sijdañ stadfester hañ Barnsins Skijrn a þeñañ Hatt:

GOod Systkin, Þetta Barn er aɑdur skijrt, J Nafne Fødurs, Sonar og Heilags Anda, og hefur allareidu medteked Heilagañ Anda med Syndaña Fyrergiefning, fyrer þvi skulum vier þad ei Endurskijra, ad vier ei giørum Spott og Haɑd ad Heiløgum Anda. Og skulud Þid Gudfedgin hier uñ framar øllum ødrum vitne vera, og Þacker giøra Gude DRottne vorum, sem þad hefur til Naɑdar teked fyrer Christum.

Og med siñe Handa Yferlegging, les þessa Bæn.

Sa Almaɑttuge Gud og Fader DRottens vors JEsu Christi, etc. Fridur sie med ydur, Amen.

Og endar hañ so med Amyning til Gudfedginaña, sem fyr segier.

Kome Heimaskijrt, og Oskijrt Barn, þa er lesed yfer þvi, eins og hinu, allt ad Skijrneñe, utañ vid þad er ei brwkud Særingeñ, og þa Presturen kiemur ad þessum Ordum: DROttens vardveite þiñ Iñgaung, etc. Lætur hañ þad Heimaskijrda Barn, verda eyter þar til bwed er ad skijra hitt. Sijdan genngur hañ til þess wt fyrer Fonteñ, og giører vid þad sem fyrr er sagt.

Þa fleire Heimaskijrd Børn koma i einu, þa er Itrekad: Gud vardveite þiñ Iñgaung etc. Spurningarnar, og Bæneñ: Sa Almaattuge Gud etc. Vid hvørt Barn. Eñ Evangelium, Fader Vor, Stadfestingar-Ordeñ, Good Systkyn, þetta Barn er aadur skijrt. etc. Amyñing til Gudfedginaña: Good Systkyn, med þvi þid hafed vered Gudfedgin. etc. Er lesed i einu yfer øllum.

Þoott vegna Flijters verde epter Nafnedi Heima-Skijrn, þa er hun eins Riett og fullkomeñ, og maa sijdan giefa Barnenu Nafn, eñ ei skijra þad aptur.

Uñ

Um̃ Barn-Sængur Konur.

Ne Restarner skulu Kosigiæfelega undervijsa Oliettum Konum, og amyña þær, Ad þær med Þacklæte vidurkieñe, þa Blessan er Gud hefur þeim veitta, Og vakte sig fyrer Oadgiætne og Skadlegum Tilfellum, sem mogulegt vera kañ: Og Erfide Trwlega i þeirra Kalle, nær Tijmeñ kiemur, Vitande ad jafnvel þo øll þesse Kvøl sie Verdlaun Syndareñar, þa eru þær þo Gude þacknæmar i þeirre þiñe somu Stiett, Nær þær eru stødugar i Trwñe, Heilagleika og Hreinlijfe, Og med Poleñmæde vænta goodrar og miwkrar Lausnar.

So skulu þeir eirneñ Jduglega amyña þær, ad þær sieu Poleñmoodar, og opt og Tijdum befale DRottne sijna Vegu og siñ Lijfs-Avøxt til allrar Naadar og Verndar, Med þessum edur þvilijkum Hætte.

Eg þacka þier, Almattuge eylijfe Gud, Elskulegaste JEsu Christe, Fyrer þessa þijna Blessan. Og med þvi þu siaalfur befalad hefur, Ad Børneñ skule til þijn koma, Þa Offra eg þier

nu þessu mijnu Joositre og Lijfs Arverte, Og bid þig, Ad þu vilier hañ medtaka, Og jafnañ þier befaladañ vera laata, Pad hañ meige faa eillijf Not af þijnu Heilaga og Dijrmæta Bloode, Og nær Tijmeñ er, epter þiñe Velþocknan fyrer Eina gledelega og milda Lausn aan allra Meina koma i þeñañ Heim, Og Fyrer Pa Heilogu Skijrn verda Endurfæddañ til Eilijfrar Saaluhiaalpar, AMEN.

Eñ ef Eitt soddañ Barn deyr i Moodur-Lijfe, Edur aadur eñ þad komast kañ til Skijrnar edur Christne, Po fyrer utañ Forelldrana Yfersioon og Forsoomun i nockurn maata, þa hafa þau samt Eina gooda Samvitsku, Og meiga viss vera, ad þad er Eitt Guds Barn, Og hefur funded Naad fyrer Gude i Christo JEsu epter hañs eigeñ Fyrerheite, J hvøriu hañ hefur lofad ad hañ ville vera, Ecke alleinasta allra Trwadra, helldur og Eirneñ ÞEJRRA SÆDES GUD, Gen. 17. v. 7. Act. 8. v. 39. Pvi jafnvel þo þad, Epter Guds Oransakañlegum Vilia, ecke hafe kuñad ad nioota þeirra Riett Tilskickudu og Tilgiørdu Saaluhiaalpar Medala, Pa er samt eingeñ

ed Ete oa ad Gud, Hvør ecke er vid Medel bund-
en, hefur vissulega af sine Oferskiooanlegre
Naad, epter sijnum Ogrijpanlegum Wijsdoome,
med ødrum sierdeilis Hætte Medtekid þad til
Saaluhialpar, Eins og hañ giørde vid Jsraels
Børn i Egypta-Lande, Sem strax voru i Hel
fleigeñ, nær þau Fæddust, og þau sem a Fioru-
tiige Aara Reysu Tijma Ouunstoreñ burtu Doou
a Eydemørkeñe: So synest þad eirneñ ad Da-
vids Fyrste Son af Bath-Seba hafe daaed fyrer
Attunda Dag, Utan Umskurnar, og adur þad
honum var Nafn giefed, Þo segier David um
hañ: JEG KIEM TIL ÞESS, Og Þad
Ecke Til Mijn, 2. Sam. 12. v. 23. Hvad sa
goode Guds Madur munde alldrei hafa sagt,
hefde hañ aňars Trwad ad Barned være Fyrer-
dæmt af Gude.

Eñ ef Mooðureñ Andast af Barns-Førum,
Þa veit hun þo ad hun deyr i sine Stiett, og verd-
ur Hoolpeñ fyrer Barnburdeñ, Ef hun Trwlega
og Poleñmoodlega wtstendur sitt Erfide.

Uñ Yfersetu-Konur.

Yfersetu-Konur eiga Fyrst ad Ransakast, Og
giefast Bref uppa sitt Embætte, eiga ad þioo-
na Rijkum og Fatækum fyrer Billeg Laun, þeim
er gieta; Eñ hinum uppa Guds vegna.

Hvør Prestur i sine Sookn a hær ad upp-

 frædа,

ſrada, Hvornenn þær ſkule hegda ſier vid Mood-
arena og Fooſtred.

1. Ad þær vite riett ad hugga Oliettar Kon-
ur ſem eru komnar ad Falle, og aa myna til Pack-
lætes vid Gud, fyrer þad þær eru Bleſſadar med
Lijfs-Avexte; Hvørt ei hlotnaſt øllum Konum,
og ad þær af Hiarta bidie Gud um Hiaalp og
Hiaaſtod, Hvør ed giører þad Beſta, Og leida
þeim fyrer Siooner, ad þad ſie Eirn Kroſs vegna
Syndarenar, Gen. 3. Sem ſliootl umſnweſt
til Gleðe, Joh. 16. Ef þær i Trwne med Pol-
enmæde bijda DRottens Tijma: Og ſkyllde
koma þar ad, þær ſyndeſt ad vera ſtaddar i Lijfs-
Haaſka, ad þær befale ſig Gude med ødrum þeim
ſem bera hans Kroſs; En hier um er ei vogande
mked ad tala, nema ſtoor Lijfs-Haaſke ſie fyrer
Augum. Þar næſt, ad þær fare varlega med
Fooſtred, ad þad ei af þeirra Medferd, faae nock-
urn Skada: Og ef þær finna þad lifande med
Moodurenne, en veikt i Fædingunne, Skulu þær
Befala þad Gude med þeſſum, Eda vidlijkum
Ordum.

O HErra JEſu Chriſte, ſem hefur ſier-
deilis Þocknan aa Ung-Børnunum,
ſem boren eru til þijn, Og hefur lofad ad
medtaka þau i Eilijft Lijf: Uppaa þad ſa-
ma þitt Ord, Framberum vier þier nu
þetta Barn i vorum Hiartans Bænum.

Med-

Medtak þu þad, O Allra Hiartkiæraste JEsu, Og laat þad Eilijflega niota þiñar Endurlausnar, Er þu ǫtvegader oss a þijnum Krosse! Amen.

Fædest Barned ad ollu, Eñ so Veikt, ad sijnest Daudvona, Skulu þær strax Skijra þad, Sem fyr segier, Og ef Tijme er til, þar hiaa lesa þessa Bæn.

O HErra JEsu Christe! Vier Offrum þier þessu Barne, uppaa þijn Eigeñ Ord, og Bidium þig, ad þu medtaker þad, og læter verda Sañ-Christed!

Eda eñ Stittra.

O HErra JEsu! medtak þu þetta Barn.

Sie Barned Daued i Moodur-Lijfe, bere þær sig ad hiaalpa heñe; Og ad þær þvi betur faae mynst þess er þeim aa Herdum liggur i þeirra Embætte, Þa skulu Prestarner Tvisvar aa Are, um Paaska og Michaelis Messu Leite, i Medhiaalparaña Naalægd, i hvorre Sookn, upplesa fyrer þeim i Kornum, Þessa Epterskrifada Poosta.

1. Ad þar þid hafed tekest aa Hendur þad Embætte, hvar med, margra Mædra og Barna Lijf er lagt i ydar Hendur, þa byriar ydur ad vera af Hiarta Gudhræddum, og heyra ydduglega Guds Ord, ad þier gieted hyggad þær þar med er i Sootteñe liggia, og beded fyrer þeim til Gu-

ds, og ad han vilie giefa ydur good Raad, og blessa i ydar Embætte, af sine Omælanlegre Raad, Og vited þad er hans, En ei Mannanna, ad wileida Børn af Moodur-Lijfe.

2. Skulud þier vera Umhyggiusamar i ydar Embætte, Ad bæde Mædurnar og Børnen halldest vid Heilsu og Heilbrigde, Og vited ad ef þau lijda Skada af ydar Forsoomun, Adgiætsluleise, Drickiuskap edur þesshattar illre Medferd, þa erud þier Mordingiar, Og Gud krefst þess Saklausa Bloods af ydur.

3. Skulud þier taka ydur Vara fyrer Þwing Synde, Hatre, Fiandskap og Hefndargyrne; Hafe nockur giort ydur Rangt, þa gleymed því af Christelegum Kiærleika, og lated ei þa Naudlijdande gialld; Sie Barned daudt med Moodurenne, þa bered ydur samt vid ad biarga henne.

4. Skulud þier med goodre Greind og Skinseme nmgangast vid þær Oliettu, Og elska þær sem ydar Dætur, Og sem Mædur hondled vid þær, Hugged af Guds Orde þa vid þarf, og biddied fyrer þeim, Aminned þær ad Erfida Trwlega i'sijnu Kalleerpter Guds Tilskipan, ad þær ei fyrer skamvinira Harmkvæla Skulld ijrerfare sijnum Lijfs-Aberte, sier til vondrar Samvitsku.

5. Skulud þier vera swsar til ad hiælpa Fatækum sem Rijkum; Ei skulud þier krefia Of-mikillra Launa, Helldur biooua þeim Or-Fatæku uppa Guds vegna. Þoott þier sieud eins skylldar ad hiælpa þeim er fæda i Saur-

Lijfe

Lijfe, skulud þier ei tilsioda þad ad dylia; helldur giefa strax Soknar-Prestenum þad til kyña.

6. Skulud þier Einasta brwka vid Moodurnar og Barned, Bænena og Leifeleg Naatturleg Christeleg Medøl, Eñ ei nockur Ogudleg og Oleifeleg, helldur Opeñbera, brwke þau nockur: Fyrervirded ydur ei ad sækia Raad til þeirra er betur vita, bæde Lijfs-Mædra og aññara.

7. Skulud þier ætijd vera Hoofsamar, takande ydur Vara fyrer Dryckiuskap, so ydur ei yfersiæest hañs vegna; Fordest Lauslætt og Ostickañlegt Tal og Athæfe, ad ei fiend til Hneixles ødrum Kvinnum, helldur goodra Epterdæma.

8. Þa Neydeñ kallar ei Of-sljott ad, skulud þier ei sliootlega Arada nockud med ydar Eindæme, helldur giøra Bod Skynsomum Konum og lijka Preste ef vid þarf, Moodurenne til Huggunar.

9. Skulud þier vera Þagmælskar, og Opeñbera ei nockrum þad oasæætt er fyrer Eirnre Konu, ad hun har af bygdest.

10. Af Skirnenne skulud þier ydur ei skipta, Eñ sie Barned i Lijfs-Hæsta, Ef ad þad er fullfædt, þa meiged þier, næest ei Prestur, eda nockur Skickanlegur Karlmadur, Sem er a Log-Alldre, Skijra þad **J Nafne Guds Fod urs, Sonar og Heilags Anda.** Aſſars skulud þier befala Barned Gude a meðañ þad eñ nu er i Moodur-Kvide, ad hañ vilie

 þad,

þad, Saker Christi til Nærdar taka.

11. Pier skulud ei helldur eiga Hlut i nockurs Barns Heimuglegre Greftran, helldur ef O-Tijmabær Burdur Fædest, skulud þier vijsa hans Greftran til Prestsens Urlausnar.

Uppa þessa Fyr-skrifada Posta, Skal Ein Yfersetu-Kona giora siñ Eyd. Vide Hivonas-bands Forordningareñar 15. Artic. af 3. Junij 1746.

Eydureñ skal vera Soleides.

EG N. medtekeñ ad vera Yfersetu Kona, Sver og Lofa. 1. Ad eg skal alltijd hafa mier Gud fyrer Augum i þessare erfidu Kallan, og af allre Kostgiæfne fyrer Guds Naad og þar til sæmeleg Medol, Trwlega hiaalpa eirne og sierhvorre, sem miñar Hiaalpar Oskar, Eins Faatæckum og Rijkum, Vareygdarlega Hondla med Foostred og Moodurena, so ad fyrer mijna Vangiætslu, Forsoomun, eda illa Medferd, Orsakest eingeñ Skade. 2. Skal eg ei leyna nockurre O-Eckta Fad-

Fæding, Eda Barns-Morde, sem fyrer mig kañ ad koma, helldur ar Tilhlijdelegum Stødum, þad strax auglijsa, Hvør sem i Hlut aa, aan Mañgreinar Allts. 3. Vil eg fiñ-ast Hoofsöm, Hreinlijf og Kost-giæfeñ i mier tiltrwadre Kallan, og øllu þvi eg tek mier fyrer, og mier so i Lijfe og Lifnade hegda, epter fyrer mier upplesnum Poostum, ad eing-eñ næst Guds Hiaalp hafe Orsøk i nockurn Maata yfer mier ad klaga.
So Sañarlega hiaalpe mier Gud og hañs Heilaga Ord.

Uñ Kyrkiu-Jñleidslu Kveña.

HVer Kviñur, sem Børn aled hafa, skulu epter Fædinguna, hallda sig nockrar Vikur heima, og sijdañ af Prestenum Jñ-leidast: Þær sem Leidast i Kyrkiu, skulu aadur giefa Prestenum þad tilkyña, Og laata sitt Nafn Jñskrifa.

Q 6 Kyrkiu-

Elskulegt Guds Barn, hier erud i Dag uppgeingnar til þessa Heilaga Guds Hwss, Sem Ein Gladvær og Blessud Barna-Mooder, ad Priisa ydar Gud, fyrer þa miklu Naad, sem hañ a ydar Barns Fædingar Tijma, hefur ydur audsynt, ad hañ ei Einasta hefur giefed ydur Krapt, ad bera ydar Lijfs-Avøxt til þess rietta Tijma; helldur Mÿskunsamlega leyst ydur og Blessad med Dægelega Skøpudum Syne (Doottur.) Og þar hañ hefur fyrer Fædingarna giørt hañ (hana) ydar Erfingia, hefur hañ þar strax epter, fyrer Endurfædingena teked hañ (hana) til Arfskiptes Heilagra i Himnenum; Þvi skulud þier nu yfervega Tvent, þad er þier i þessare ydar Kyrkin-Gaungu hafed ad adgiæta:

1. Hvad ydar Skyllda er vid GUD fyrer þvilijka Naad.
2. Hvad Ydar Skyllda Sie Vid Ydar BARN.

Þad Fyrsta þier hier wti skulud aalijta, Er ad þier sem Ein Gudhrædd Mooder, Frambered ydar Barn Gude þess Skapara, sem vered hefur þess Verks stærste Meistare, Og giørt þad hid Besta vid ydur, Þvi þoott Børnen fædest af sijna Forelldra Hollde og Bloode, ad þeir kuñe ad segia sem Adam um Kvinn sijna Evu, vora Fyrstu Moodur: Þad er Holld af mijnu Hollde, Og Bein af mijnum Beinum, Gen. 2. v. 23. Þa er

er þo Gud vor allra Skapare; Og hvør Madur maa jaata med David: Þu DROtten hulder mig i miñar Moodur-Lijfe, Psalm. 139. v. 13. Þad er Gud vor Skapare, sem iñleider oss i Moodur-Lijfed, Og wt þadañ aptur, ad vier ei forerferunst.

Hañ apturlykur fyrer eirnre Kviñu so ad hun ecke fæde, sem hañ giørde i Abimelechs Hwse, Gen. 20. v. 18. Hañ apturlykur og fyrer einu Barne, ad þad ei fædest, helldur deyr i Moodur-Lijfe, Job. 3 v. 16. Edur verdur siñe Moodur sem eirn Benoni og Sorgar-Sonur, Gen. 35. v. 18. Og i þvi Til-lite kallar H. Ande þad Blessan Guds þa Konañ fæder, Gen. 1. v. 28. Þvi ꝺan heñar verdur hun alldrei Mooder, og eñ sijdur gladvær Barna-Mooder; Eñ Gud hefur giefed ydur hvertveggia, Þier DROttens Blessada, hañ hefur blessad ydur med Lijfs Blessan, ad þier erud vordnar Mooder, Hañ hefur blessad ydur med Lijkamans Blessan, ad Þier erud ein glød og blessud Mooder, ad Ununarsamlegu Barne, sem er ꝺan Lijta, og fyrer Endurfædinguna Guds Barn. So opt sem þier lijted þetta edur øñur Børn, sem Gud hefur blessad ydur med, skulu Þier hugsa med siaalfre ydur, þad sw Maccabæiska sagde fyr til siña Barna: 2. Macca. 7. v. 22. Eg er ad søñu ydar Mooder, eñ eg veit ei hvørneñ þier aalitust i mijnu Lijfe; Þvi eg gaf ydur ei Anda og Lijf, og eg safnade ei so nndar-

lega ydar Fÿrsta Grundvelle. Þvi her ydur med Packargiørd ad medtaka þessa Gaafu af Hende DRottens, og i Dag, sem Daglega, med Aña ad bera DRottne hañs eigeñ Gaafu med Losgiørd og Packlæte, 1. Sam. 1. v. 24. Ad Þier ei einasta i Dag, sem Lea, þa hun fæd-de Juda, segied til DRottens: J þetta Siñ vil eg Lof segia og þacka DRottne, Gen. 29. v. 35. helldur segied med David: Eg vil losa DRottẽ so leinge sem eg life. Eg vil kuñgiøra Lof DRottens, medañ eg er til, Psalm. 146. v. 2. Hañ sem hefur þad giørt, ad þier kuñed ad bwa ein gladvær Barna-Mooder hier epter i ydar Hwse, Psalm. 113. v. 9. Elskest af ydar Barne, (Børnum :) og hrooseſt af ydar Hws-Boonda, Ordsqv. 31. v. 28. Eñ ad þier eñ framar færed audsynt þa ydar Losgiørd og Packlæte vid DRotteñ ydar Gud, þa siaaed til ad Þier sem erud ordeñ glød Mooder i Fæd-inguñe, verded forsiaal og Gudé þægeleg Mooder i Uppfooſtrenu; Og þad er: 2 ydar Skyllda, vid Ydar Barn, ad Þier ei einasta sorged fyrer þess Lijkamlegre Forsorgan, helldur fyrer þess Saalar-Foodre, af hvøriu þad fær, uppaleſt til Himeñsins, og vaxande fared med Alldrenum og Stirkleikanum, i Vijsdoome Nãustu og Naad hiaa Gude og Møñum, Luc. 2. v. 52. Þa Þier taked Barn ydar a Briooſt, þa gleimed ei ad fæda þad nu Leid, a þeirre Svikalausu Miolk, sem Petur segier, 1. Pet.

2.

2. B. 2. Ad þad uppvaxe i Nààd JEsu Christi, og hans Saalùhiaalplegre Þeckingu, 2. Pet. 3. v. 18. Offred þvi i Dag og Daglega Kvolld og Morgna Gude i ydar Bæinum, og aasiundeð ad þad i fraa Barnæsku meige uppfrædast i Guds H. Orde, 2. Tim. 3. v. 15. ad þad ødlest þann Saaluhiaalplega Visdoom, og lære ad gaanga sinn Veg Ostraffanlega fyrer DRottne Psalm. 119. v. 9. Myned þad aa Ord Salomonis: Þeink til þijns Skapara i þijnum Ungdoome, Pred. 12. v. 1. Og hured vel sialfar um Aaminning St. Pauls: Þier Forelldrar uppaleð ydar Børn i Aga og Umvøndun DRottens, Eph. 6. v. 4. Vakted ydur so þier hvørke med Ord nie Verk verded ydar Barne ad Hneyxlan; Þvi Vei þeim fyrer hvørn ad Hneixlaneñ kiemur, segier Christur Matth. 18. v. 7. Og hafed Dag og Naatt i Mynne, þaug Ord er DRottenn talade aa Fiallenu Sinai: Ef þier gaanged Ostickanlega fyrer DRottne, þa mun hann vitia ydar Vondsku aa ydar Børnum i Þridia og Fiordu Ættkvijsl; Enn þar aa moot: Ef þier elsked hann og hallded hans Bod, giøra Myskunseme i Þusund Lidu vid Barn ydar, Exod. 20. v. 1. etc. Hvørrar Blessunar, Eg af Hiarta, fyrer JEsum Oska Ydur, og bid i hans Nafne: **Fader Vor etc.**

Gaanged inn med Fride i Guds Søfnud, og offred Gude Lofgiørd og Packlæte, sem hefur so vel giørt vid Ydur, Hann stirke Ydur framveigis

veiges bæde til Liifs og Sáalar, og láte þeñ-
añ Ydar Jñgang og Utgang, ætijd vera blesſ-
adañ ſyrer ſijnu Auglite, Amen.

ANNAD FORM.

Hafe Barned Daaed Fyrer, Edur Epter Barnburdeñ, Fyrer Ellegar Epter Skijrn-
ena, Sie añadhvort Barned edur Mooduren ſiaalf nockud Sierdeiliſlega Vanheil og Ohra-
uſt, Ellegar nockur Veikleike af þvi Tileſne uppa falleñ, Pa lage Preſtureñ ſijn Ord og Hugganer þar epter, Og kañ hañ i ſlijkum Tilfellum tala a þeñañ Haatt.

Elſkulegt Guds Barn, Pier erud maaſkie med miklum Andvarpum og Sorgar-Veine i Dag uppgeingnar til Hwſſens DRottiñs, Epter þeñañ Harda og Orduga ydar Barnburd, So ſem Ein Harmþrwngeñ Mooder, Sem ſaknar Barns ſijns, Luc. 2. v. 43. Eñ þier ſkulud gaanga med Packlæte iñ i Guds Hws. Þvi jafnvel þo þier Sorgfullar vera meiged i ydar Hiarta, Þar ad Gud hefur burt-teked ydar Barn fraa ydur; Ber ydur ſamt ad Hugleida, ad Gud took eckert, ne-ma þad ſem hañ aadur hafde ydur giefed. Og hvad kuñed þier þa añad ad ſegia uñ þetta Guds Verk, Eñ þad Job, ſaa Mootlætte Fader ſagde, nær øll hañs Barn voru dauð. DROTTENN Gaf

GUD, DROTTENN BURT-TOOK, LOF AD SIE NAFNED DROTTENS, Job. 1. v. 21. Nu þo ad þier hafst hafed Pianning og Harmkvæle fyrer ydru Barne, so ydar Lender hafa af Pijnu vanmegnast vegna ydar Barnburdar, Þa vited þier þo, ad Gud var sa, sem liet hañ Avoxt vaxa med ydur, ad þier ecke Reiknast skylldud i blaud þeirra Ofrioosu. Og hañ gaf ydur Stirkleika til ad fæda, þad sem til Fædingareñar var fullkomed, Hvar añars eingeñ Stirkur vered hefde, 2. Reg. 19. v. 3. Hvert vilied þier þa Reidast þvi, sem þier vorud allðrei Raadande, Og sialfur Gud hefur hiñ allra mesta Riett til? Job. 4. v. 9. Vilied þier gremiast yfer þvi, ad Gud hafe ydar Erfvide og Von ad øngvu giort, ad þier med Moodur Sisseræ væntud ydur Lifanda Barns, og sia, Þess Lijf var i burtu? Þier væntud Glede, Jud. 16. v. 21. Og sia, þar var Sorg, Jer. 8. v. 15. So þeinked þo ecke ad ydar Von sie med ollu wte. Og þier skulud øngvu ad sidur lijkiast Job i Hug Þrijdeñe, þegar Reydeñ laa sem hardast a hønum: Þo Ad DRotteñ Deyde Mig, Þa Vil Eg Samt a Hañ Vona, Job. 13. v. 25.

Sie ydur þad til Angurs, ad ydar Barn hafe Daaed i Moodur-Kvide, adur eñ þad fyrer Endurgietningareñar-Laug fieck Lijfed i Christo, Gal. 3. v. 27. Þa hugged ydur aptur i moot þar vid, ad þier vited, þad ydar Barn er medteked og hallded hia Gude, sem Ein trwud Christeñ

eñ Mañeskia. Hvar med hier i Voneñe, sem Ein good Mooder, J fullu Trwnadar Traust Offrad hafed ydar Barne DROTTne ydar Ende.

Hier vited eñ framar, ad eñ þo ad Nytsemie Skijrnareñar, sie stoor og harla Naudsynleg til Saaluhiaalpareñar, Joh. 3. v. 5. Samt er Gud þo ecke alltijd bundeñ vid Skijrnena, og slijk Saaluhiaalpar Medøl, Helldur frelsar hañ so vel Medalslaust, sem fyrer Medal. Hvad marger eru burt-dauder i þvi Gamla Testamente iñañ Attunda Dags, O-umskorner? Hvad marger a Fiørutijge Ara Reisu i Eydemørku? Jos. 5. v. 5. Hvad marger i Egypta-Lande under Pharaone? Exod. 1. v. 22. Og hvad marger under þeim Tyraña Antiocho? 1. Macc. cab. 1. v. 36. og 2. Maccab. 6. v. 10. Hver vill segia ad aller þesser hafe ecke orded Saaluhoolpner? Og þvi skyllde hañ ecke hafa gietad nu so vel giefed þessu Barne Trwna i ydar Lijfe, sem hañ til Forna gaf hana þeim litla St. Johañi i siñar Moodur-Lijfe? Luc. 1. v. 44. Einkum nær hier hafed gooda Samvitsku, ad þad ecke i nockurn Maata af ydar Vølldum, Er so hastarlega Tortijnt. So halldeð ydur þa stødugleg a vid Guds Fyrerheit, Hver giefeñ eru ydur og ydar Børnum, epter Guds eigeñ Obrigdulu xoforde, fyrer Muñ Peturs, Act. 2. v. 39. Þvi hvad Gud aadur sagde til Abrahams, Þad hefur hañ og talad til allra Trwadra. Jeg Vil Vera

Vera Piñ Gud Og Pijns Sædes Gud, Gen. 17. v. 7. Hugged ydur vid Orded JEsu, So segiande. Ydar Himneskur Fader Vill Ecke. Ad Eirn Af Pessum Smælingium Glatest, Matth. 18. v. 18. PVJ PEJRRA ER HJMRANRJJKE, Matth. 19. v. 14.

Ef hier setied fyrer ydur þa Vanheilsu sem ydur eda ydar Barne er i Fædinguñe tilfalleñ, so hier maa skie, klaga meiged med Naomi, ad sa hiñ Almaattuge hafe birlad æred beyskt fyrer ydur, Ruth. 1. v. 20. Pa vited þo ad Guds Vilie er alltijd betre eñ Mañaña Vilie, og ad ydur byriar þar a ofañ ad þeigia i allre Stilling og Poleñmæde, segiande med David: JEg VJl PEigia, JEg VJl MJJNum MUñe Ecke UPPlioka, Pvi Pu DROTTE-ENN GJOrder PAd, Psalm. 39. v. 10. Par fædest stundum eirn af Moodur-Lijfe, sem nockurn Brest hefur a sijnum Limum, sem sa BLJNDE, Joh. 9. v. 1. Sa HALte, Act. 3. v. 2. Stundum eirn sem hefur of marga Lime, sem sa Haar Madur, sem hafde Sex Fijngur a hvørre Hende, og Sex Tær a hvørium Fæte, 2. Sam. 21. v. 20. Stundum fædest ein Mañeskia Andvana, sem eckert Lijf hefur af siñar Moodur-Lijfe. Eñ hvør vill þess vegna þrætta vid siñ Skapara, og segia til DRottenis: Hvad giørder þu? Pvi, Vei Peim Sem Segier Til FOdursins: HVad Gatst Pu? Og Til MOOdureñar, HVad

Fædder

Fæder Pu? Esa. 45. v. 9. 10. Ef hier hein-
ted med Kvinune i Sarepta, ad Gud se ydur
þar fyrer sierdeilis Reidur, og þetta hafe ydur
hent, So Ydar Misgiørninga Minst Verde,
Og Ydar SOnur (DOtter) Tortijnest, 1.
Reg. 17. v. 18. So hier hylest med Rebecca
segia meiga; HUse GUd Blessad Mig, Hvar
Fyrer Skiedur Þetta? Gen. 25. v. 22. Þa
vited, ad Guds Doomur skal Alltijd Byriast
a GUds Hwse, sem Petur kiener, 1. Pet. 4.
v. 17. Og þeim bestu Børnum ressar Gud
optlega hardara hinum ødrum, Hebr. 12. v. 6.
Alijted Guds Eingieten Son sem var Lijkare
Madke, eñ Mañe, og hafde þar eckert tilsñed,
Psalm. 22. v. 7. Alijted þa Heilogu, hvad
þeir hafa wtstaded: Alijted Job, Job. 1. v. 18.
Alijted Paulum, hañ wtvallda Guds Postula,
2. Cor. 12. v. 7. Ja, setied ydur fyrer Si-
oner øll Guds Børn. Skulu þau ecke øll
Lijda Med Honum (Christo) ef þau añars vilia
med honum Dyrdleg verda? Rom. 8. v. 7.
Legged Christi Ord vel a Hiartad, sem hañ
sagde, nær hañ var adspurdur um hañ Mañ
sem Blindur var fæddur af Moodur Lijfe, ad
hvørke Hañ Nie Hañs FORelldrar Hefdu
SYndgad Til Þess, HEldur Ad GUDS
VERK Skyllde a Honum OPeñbert Verda,
Joh. 9. v. 3. Og hugged ydur vid Orden
Postulans Paals: Ad Aller Hluter Skule
Þiena Ydur Til Gooda, Ef Þier Añars Ott-
est

est Og Elsked Gud; Rom. 8. v. 28. Og eñ
þo ad ydar Barn være veikt i Fædinguñe, þá
er þad saumt fyrer Endurfædinguna Sæluhoolped,
og i Uppriſuñe Dijrdarſamlegt, hvar hvorke
Fleckan nie Hrucka skal framar sjást, Eph.
5. v. 27. Þoi þad, sem Verdur Sad J For
geingelegleika, Mun Aptur Uppstanda J Oforgeingelegleika,
KRapte Og VEgsemd, 1.
Cor. 15. v. 42. 43.

Nu þo ydar Barn sie burtu frá ydur, so
er þad samt hiá sijnum og vorra allra besta
Födur i Himnarijke. Ef þier saknid þess hier
úr ydar Skaute, þa gledied ydur, ad þad so
vel hvijler þar i Abrahams Skaute, Luc. 16. v.
23. Sie þad ecke leingur hier medal Mañaña,
þa er þad þar i blaud þeirra Utvølldu og
margra Þusunda Einglu, Hebr. 12. v. 22.

Sie þad hier Andvana fyrer vorum Sioonum,
Þa lifer þad þo þar i Eilijfre Unan og Glede,
Hvar Eckert Jllt Framar Skal Snerta
Þad, Sap. 3. v. 1. Nu hafed þier ecke Þorf á
framar þar fyrer ad Syrgia. JEsus hefur tekeð
Ydar Barn burt til sijn, ad þad Skule VEra
Hvar HAñ Er, og niota hañs Sæluhiálpar
Eilijfflega.

So lated ydur nu nægia Guds Vilia, Og
gánged iñ i Guds Hws med Lof og Þackargiørd,
Styrked ydar Sál i Gude, og prijsed hañs
Nafn, Sem allt giører harla vel. Ef þier so
giøred, Þa mun hañs Blessan hvijla yfer ydur,
Og

Og hier skulud sia þad med Glede alla ydar Lijf-Daga, Hvørs Eg so Trwlega ydur Oska, Sem Eg alvarlega i Trw og Trauste bid fyrer ydur,

Fader vor þu sem ert a Himnum, etc.

GUD Stirke Ydur Med Sijnum Anda, Og Laate Ydur Hvørn Dag Sia Og Smacka, HVAD SÆTUR DROTTENN SIE.

Um Opeñbera Aflausn.

Þeir sem skulu standa Opeñberar Skript er, Eiga nockru ædur ad laata sig i Liposie fyrer Prestenum, og Oska Aflausnar, og ef hañ fiñur þa hia þeim sañarlegt Angur og Trega, fyrer þeirra drygda Synd, skal hañ Næstkomande Predikunardag, þa þvilijk Aflausn æ ad skie, medtaka þæ, og æ Eptersktrifadañ Hatt afleisa.

Pañ Dag þvilijkur Syndare æ ad afleisast, æ epter Predikun Søfnudenum ad giefast til Kyña af Predikunar-Stoolnum, ad þar sie eirn ydrande Syndare (hañ eda hun) sem hafe brotted æ moote þvi N. Bodorde, og so hneixlad þeñañ Christi Søfnud, hvørs vegna hañ i Dag sie iñ komeñ fyrer Guds Søfnud, Opeñberlega ad af-bidia sijna Synd hia Gude og Hneixled hia Søfnudenum, ad Guds Børn villdu bidia fyrer hønum til DRottens, ad hañ i Naad fiñe

sske vilie swa hønum (heñe) og frāmveigeß so stioorna med sijnum Heilaga Anda, ad hañ (hun) falle ei optar i slijkañ, edur vidlijkañ Glæp, og Guds Reide: Hvar til vier samhuga vilium Oska hønum Naadar og Blessunar af Gude Fødur J Christo JEsu vorum HErra.

Sijdañ biriar Diaakneñ i Kornum þeñañ Ydrunar-Psalm.

Konung David sem kiende etc.

Og syngur Eitt eda Tvø Vers epter sem aa siendst. aa medañ kiemur sw Persoona er leisast skal til Kor-Dyra, og fellur i þeiñ aa Knie. Pa wt er swnged kiemur Prestureñ til hañs (heñar) og med faam Ordum wtmaalar fyrer Søknudenum, Vidursyngd þeirrar drygdu Synd ar, og hvad hrædelega sw Persoona hafe forsied sig, moot Gude og hañs Bornum, eñ sierdeilis moote þessum JEsu Søfnude, sem þar af hefur hellst hneixlast; Og aamynñer Syndarañ (hañ, hana) til sañarlegs Apturhvarfs, epter hvørin Prestureñ eñ betur grenslast, med Epterfylgiande Spurningum, sem hañ giører til Persoonuñar soleides.

1. Spyr eg uppaa Guds vegna Ydur N. N. ad, hvørt Pier ei hier fyrer Gude, og þessum Christnum Søfnude, alvarlega medkieñed auk añara Ydar mørgu Synda, ad Pier hafed sierdeilis med þessare Ydar N. Synd stoorlega styggt Ydar Himneska Fødur, og hneixlad Ydar Samchristeñ Naunga; Pa sierdeilis þeñañ Guds

Guds Sofnud, Hvors ?imur Pier hafed vered?
Sie svarad skijrt: Jaa.
2. Hvørt Ydur af Hiarta angrar þesse Ydar drygda Stoora Yfersioon, med hvørre Pier hafed forþienad Guds Reide, med Tijmanlegu og Eilijfu Straffe?
Svarest: Jaa.
3. Hvørt Pier Trwed þvi Stoduglega, ad Gud fyrer sijns Einasta og Saklausa Sonar JEsu Christi Dijrmætu Verdskulldan, og Forþienustu, Wilie vera Ydur Naadugur, Og ecke Tilreikna Ydur þessa Synd?
Svarest: Jaa.
4. Hvørt Pier hafed þad Gudrækelega og Alvarlega ætett, Hier epter fyrer Guds Naad, ad Fordast og Flya, allar þoddan og adrar Mootviliugar Yfertrodslur, Og Kostgiæfa Eitt Betra og Skickanlegra Lijferne epter þeñan Dag.
Svarest: Jaa.
5. Hvørt Ydur Hiartanlega Epterlangar, ad medtakast til Samfielagsskapar þessa Guds Safnadar, Sem Pier hafed med Ydar Stooru Synd, og Hneixlan, Ydur fraa-skiled, og gyrnest nu Hiartañlega, asamt ødrum Guds Børnum, ad verda Hluttakande, i JEsu Christi Allra Heilagasta Lijkama og Bloode i Sacramentenu?
Svarest: Jaa.
Peß er hier ad giæta, ad sie þad Hoor edur Frid-

Fridlulijfe, ꜳ ed spyria ad Faderne Barnsins, Til hvørs hun, ꜳ þa i Sañleika ad segia.

Þa seger Prestureñ eñ fremur, epter Jꜳtningunna.

So snwed Ydur þa til Safnadarẽns, og afbidied þad Hneixle; Sem Þier med þessare Synd hafed giefed hønum.

So stendur Syndareñ upp, og snijr sier til Safnadarens, Segiande so, Edur ꜳ vidlijkañ Hꜳtt.

Eg bid ydur Guds Børn, ad þier vilied Fyrergiefa mier, þessa mijna framda Yfersioon, og Steited ydur ei nie Hneixlest fremur a mier.

So fellur hañ (hun) aptur ꜳ Knie fyrer Prestenum, sem þa eñ fremur, vegna þeirrar Persoonu afbidúr Hneixled, Og þar hiꜳ med Paulo ꜳminñer, Hvør sem þykest standa, siꜳe til, ad hañ ecke falle, 1. Cor. 10. v. 12. Hvar uppꜳ hañ med Handaña Uppꜳlegging, Afleiser Syndarañ, (hañ hana) ꜳ þeñañ Hꜳtt.

Epter þessare Ydar Hiartans Medkieñingu, sem þier hafed nu Opeñberlegꜳ giørt, fyrer Auglite Guds, Og þessa hañs Christens Safnadar, Þa uppꜳ Guds og mijns Heilaga Embættes vegna, Tilsegie eg; Epter JEsu Christi Eigeñ Skipan, Og uppꜳ hañs Einasta og Kroptuga Ord, Ydúr N.N. Þessarar ydar drygdu N. Syn

N dar,

dar, og allra añara Ydar Synda Fyrergiefning.

J Nafne Guds Fodur, Sonar og Heilags Anda, Amen!

Gaanged burt i Fride DRottens, Og Syndged ei meir.

Þar uppaa er Sunged þetta Vers.

Po Mørg og Stoor sie Mañleg Synd, etc.

Sijdañ byriar Presturen strax Communionem, og þa geingur Syndaren (hañ, hun) upp til Altaresins, aasamt ødrum, ad medtaka Kvølldmaaltijdar Sacramented.

Uñ Ad Vitia Siwkra.

Siwkra, Vanfærra, og Sængurliggiande, sem ei komast til Kyrkiu, Eiga Prestar opt ad vitia, Og ei neita þeim i Heima-Hwsum Altaresins Sacramentis, þa þeir þess Oska, og þegda sier. þar til Verdugrega, epter Guds Orde og Skipan; Þeir skulu og þa Hentugleike giefst, aamyña Søfnudeñ, ad snda epter sier i Tijma, þa Einhvør verdur Veikur, og bijda i til fremstu Laga, ad hañ þvi optar giete vitiad þeirra og komed heim til Adsiodar og Þienustu, med Aminñing, Raad og Hugaun i þeirra Siwkdøme. Þar fyrer utañ skulu þeir

Nae-

Maalægn Kostgiæfelega aaminña hiñ Siwka aa Krapt hans Skijrnar, fyrer hvorn han behelldur goodum Samvitskuñar Saattmaala vid Gud, og maa vera fullviis um Eilijft Lijf, Ef hañ helldur sier fast i Trwñe vid JEsum, og hans Dijrmætu Forþienustu, Sem honum er til Saaluhiaalpar skied.

Sie Presturen Veikur, so hañ giete ei komed, Pa skal vitia næsta Prests, Verde hañ feingeñ.

Pa Prestur er kalladur ad Pioonusta, skal hañ koma, hvort sem er aa Noott eda Deige, Tafarlaust, og adgiæta hvorneñ hiñ Siwke hagade sier Heilbrygdur, ad hañ giete þvi betur underviissad honum til Saaluhiaalpar i hans Siwkdoome.

Pa Presturen kiemur til hins Veika, Heilsar hañ honum i Gude, Vinsamlega, Og epter pad hañ hefur med faam Ordum spurt hañ, hvorneñ honum lijde, Maa hañ aa þessa Leid tala til hans.

Eg formerke ad þier, J þessu ydar Veikleikans Stande, sem eg nu fiñ Ydur i, hafed Sierdeiles Þørf fyrer Krapt og Styrk Guds, ad bera hañs Kross med Poleñmæde, Hvors eg vil Ydur þvi Hiartañlega Oska, ad Pier faaed, med Job, Poleñmoodlega beded, alla ydar Strijds-Daga, og i stadfostu Trwnadar-Trauste til hans miklu Myskunar, vænt goodra og Glede legra Umskipta aa sijnum Tijma.

DRotteñ saa Hiartañlega goode Gud, Sem Slær og Græder, Straffar og Huggar, Fraa hvorium øll sw Hiaalp kiemur sem aa Jordu

 skier,

skier, Hañ kome nu Ydur til Hiælpar i þessum Ydar Veikleika, og giøre æ hønum Gledelega Endalykt, Epter sijnum Fødurlegum Vilia og Velþockuan, þa Tijme er, til hañs Dijrdar, og Ydar Sælu hiælpar.

Sijdañ fara þeir sem vid eru, strax i burt i añad Plætz, þar til Communio byriast, ad Prestureñ i Ein-Rwme sæe talad vid hañ Sinka, Og þa helldur hañ æfram vid hañ i sijñe Rædu, Soleides.

Kiæraste Guds Vin, Epter þvi þad hefur þocknast Gude Ydar Himneska Fødur, ad vitia Ydar med þessum sijnum Fødurlegum Krosse, Þa giøred Þier vel, ad Þier so sem Eitt Guds Barn, audmyked Ydur under Volldugra Guds Hønd, og i Tijma sorged fyrer Sælu Ydar, Ad hun meige stødug standa, Jafnvel midt i Daudanum, Og ad Þier, fyrer Ydar Frelsara JEsu Christi Allra Heilagasta Lijkama og Bloods Hluttekningu, nu ad Nyiu meiged verda fullvisser um Eitt Æfeñlegt og Odaudlegt Lijf, epter þetta Lijf.

Eg Efast ecke um, ad Þier so sem Eirn Riett-Christeñ Madur, hafed epter Pauls Amiñingu Riettelega bwed Ydur til þessa mikla Sæluhiælpar Verks, og Kostgiæfelega Rañsakad Ydar Hiarta og Samvitsku, hvørneñ Þier hafed allt hijngad til skickad Ydur, epter Guds Heilaga Bode og Vilia, hvad Þier þar æ moot brot ed hafed, añadhvørt med Verkum, Ordum edur Þanckum, til ad reita Ydar Himneska Fødur til

Reide

Reide þar med ; Þessa ydrar Ydur-nn af øllu Hiarta, Og i fullu Trauste til Guds Nædar, Frambered nu hans Eigen Son fyrer han, Ydar Frelsara JEsum Christum, Sem med sinum Dauda hefur Fullnægiu giørt fyrer allar Ydar Synder, Og afrekad Ydur fryan Inngang, fra þessum Dauda, Inn til þess Eilijfa Lijfs i Himnenum.

Ef nockud kann ad vera þad, sem ad liggur þungt a Ydar Hiarta, þa aminne eg Ydur, ad Þier nu Opinbered þad fyrer DRottine Gude Ydar, og i Þann Maata lietted a Ydar Samvitsku, byried aungva Reide, eckert Hatur, aungvann Ovinskap hia Ydur a moote nockrum Manne, Helldur forlaated þeim øllum af Hiarta, sem Ydur kunna ad hafa i moote giørt, so ad þier meiged viddbuner vera, nu og alltijd, hvort helldur þesse Siwkdoomur skal vera til Lijfsins framneiges, edur til Daudans, med hinum forsialu Jomfrwnum, ad taka a moot Ydar Saalar Brwdguma, og med gladværre og Roolegre Samvitsku, ad vænta hans Tilkomu: Og uppa þad ad eg Guds og mijns Embættes vegna, meige þess vissare vera um sooddann Ydar Unberbwning til þessa mikla Saaluhiaalpar Verks, þa framsegied Medkienning Ydar Trwar, og Ydar Skriptargang J JEsu Nafne, ad so miklu Leite, sem Ydur i þessum Veikleika, kann møgulegt ad vera.

Þegar hinn siwke giører so sijna Medkienningu,

þa biriar Prestenum ad taka vel Vara a, hvad þar liggur þijngst a hans Hiarta, so han kunne ad hugga han þar a moote af Guds Orde, og fyrer Christi dijrmætu og heilogu Forþienustu giøra han fullvissan um allra hans Synda Naad, ársamlega Fyrergiefning, Hvoria han þa til segier honum, Guds vegna med Handaña Uppaleggingu.

Þar epter kallar Prestureñ aptur Foolked, ef i Hwsed, þar ed sa Siwke liggur, og ef þad er ei adur giørt, þa skipar han ad breida hreingia Dwk a Eitt lijted Bord (edur Kistel) med Eitu edur Tveimur logande Liosum þar a, og setur so Kalikeñ og Patinuna þar uppa med Braude og Vijne.

Þegar allt er tilbwed, sniyr han sier ad þeim Siwka, og þeim sem hia standa, og talar þañig.

Kiærustu Guds Viner: Epter þvi vor HErra JEsus Christur segier sialfur: Ad hvar sem Tveir eda Þrijr sieu samansafnader i hans Nafne, þar vilie han sialfur vera midt a millum þeirra, og ad hvørs þeir bidie Fødureñ i sinu Nafne, þad skule þeir vissulega ødlast. So erum vier nu epter þessum hans somu Ordum hier samansafna er i Guds Otta, hvør med ødrum, til ad hallda Christelega Minningu hans Heilogu Kvølldmaaltijdar, og ad giøra þeñan vorn Samchristeñ Hluttakande i hans eigeñ allra Heilagasta Lijkama og Bloode, epter þvi ad han Sokum Lijkamans Siwkdooms ecke

fær

sær nu komest til openberlegrar Samkundu Guds Barna, til ad niota þeirra þar: Hvar fyrer vier nu i DRottens JEsu Nafne, vilium biria þetta H. Erinde.

Upp Pa þad kiærasste Christi Vin, Ad Pier Riettelega og Mackleg, mættud medtaka þad Hareita Sacramentum Kvölldmaaltijdar Vors DRottens, Pa ber Ydur hierdeilis þessa Tvo Hlute ad vita og skilia, sem er, hvad Pier skulud Trwa og Giora, þviad þessum Ordum, sem Christur sagde: (Pad Er Minn Lijkame, Sem Fyrer Ydur Verdur Giefenn, Item Pad Er Mitt Blood, Sem Fyrer Ydur Uthellest Til Fyreraiefningar Syndanna) Skulud Pier fullkomlega trwa ad so i Sannleika er, þvi ad JEsus Christur er þar sannarlega siaalfur hiaa, med sijnum Lijkama og Bloode i Sacramentenu epter Ordanna Hlioodan. Par næst skulud Pier og so trwa Christi Ordum til Syndanna Fyrergiefningar, þad, ad JEsus Christus skeinkte Ydur og gaf sinn Lijkama og Blood, til eins Innsigles og Stadfestingar uppaa all-

ra Ydar Synda Fyrergiefning. Ad Sijdustu skulud Pier fylleleca giora Christi Befalning og Skipan, þar hañ so bijdur Ydur, Segiande: Medtaked og Eted. Item, Drecked Hier Af Aller. Item, Giored Pad J Mijna Myñing. Þvi hañ hefur giefed oss siñ Lijkama og Blood ad eta og drecka til Fyrergiefningar Syndaña, og þar med ad myñast hañs H. Dauda og Pijnu. Þar fyrer, þegar þier so trwed þessum Christi Ordum, og giøred epter hañs Skipan og Befalningu, þa erud Pier riett Proofader og Reinder sem Paulus segier, og meiged so maklega eta Christi Lijkama, og drecka hañs Blood til Fyrergiefningar Syndaña. Þar til giefe Ydur Gud Himneskur Fader, sijns H. Anda Naad, fyrer þañ sama JEsum Christum vorn HErra. Og þar um vilium vier aller Gud bidia af Hiarta, Og segia.

Þar epter snijr hañ sier ad Bordenu aptur, og les fyrst med hærre Raustu.

Fader vor, Þu sem ert aa Himnum.

num. Helgest þitt Nafn. Tilkome þitt Rijke. Verde þin̄ Vilie, ſvo a Jordu, ſem a Himne. Gief oſs i Dag vort Daglegt Braud. Og fyrergief oſs vorar Skullder, ſvo ſem vier og fyrergiefum vorum Skulldunautum. Og eige leid þu oſs i Freiſtne. Helldur frelſa oſs fra Illu, Amen.

Þar epter Jn̄ſetningar Orden̄, Alldeiles eins og þad ſkiedur i Kyrkiun̄e.

Vor HErra JEſus Chriſtus, a þeirre Natt, ſem han̄ Forraaden̄ var, Took han̄ Brauded, giørde Packer og braut þad, og gaf ſijnum Læreſveinum og ſagde: Taked og Eted, þad er min̄ Lijkame, ſem fyrer ydur verdur giefen̄. Giøred þad i mijna Myn̄ing.

Sømuleidis, epter Kvølldmaaltijdena, Took han̄ Kaleiken̄, giørde Packer, Gaf þeim han̄ og ſagde:

Drecked aller hier af, Pad er Kaleikur hins Nya Testamentis i mijnu Bloode, sem fyrer ydur wthellest, til Fyrergiefningar Syndanna. Gioreð þetta, So opt sem þier þad Drecked, J mijna Mynning.

Þegar hañ riettir Brauded ad þeim Siwka, Skal hañ tala þesse Ord.

Þesse Sañarlege Lijkame JEsu Christi, sem er i Daudañ giefeñ fyrer ydur, og allar ydar Synder, hañ stirke og vidhallde ydur i sañre Trw til Eilijfs Lijfs.

J sama Maata, nær hañ riettir ad honum Kaleikeñ, seger hañ und er eins, soleides:

Þetta Sañarlega Blood JEsu Christi, sem er a Krossenum wthellt fyrer ydar Synda-Skulld, þad stirke og vidhallde ydur i Trwñe til þess Eilijfa Lijfs.

Sijdañ geingur hañ ad Bordenu aptur, og les hina Veniulegu Collectu.

Lbutum oss alla bidia.

Vier

Vier þöckum þier DRottenn Almattugur Eilijfur Gud, ad þu med þessare Heilsusamlegre Giøf, hefur oss alla nært, Vier bidium þijna Myskunseme, ad þu laater nu þessa þijna Gaafu koma oss til alls Gagns og Gooda, og til vorrar sannrar Trwarstirkingar i þier, og til eins brennande Kiærleika og Elsku, ad medal vor Innbyrdes. Fyrer Saker Nafns þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, vors DRottens og HErra, Amen.

Sijdann Lisser hann Blessann yfer þeim Sœwka, Og seiger.

DRottenn sie med Ydur!

DROttenn blesse þig, og vardveite þig; DROttenn laate sijna Asioonu skijna yfer þig, Og sie þier Naadugur; DROttenn upplyfte sijnu Auglite yfer þig, Og giefe þier Frid. Amen.

Þar epter kiemur Prestuređ nær til hins Siwka, og i Nælægd þeirra sem vidstadder eru, Huggar hañ i siinum Krosßburde, og setur honum fyrer Siooner, þa miklu Nǫd og Sǫlu-hiǫlp, sem honum i þessa Sacramentis Meddeiling er veitt, Hvad ed skie kañ med Epterfylgiande, Edur ǫdrum vidlijkum Hætte.

So hafed Pier nu Kiære Guds Vin og Broder (Syster) i Christo, Eñ þa ad Nyju apiur Forlijkad ydur, vid ydar Elskulega Himneska Fødur, og erud fullvisser nu, ad hvad sem helst ydur kañ framveiges til Handa ad bera, þa mune þo hvorke þid Nælæga, nie hid Epterkomanda, hvorke Daude nie Lijf, megna ad fa ydur skiled vid þañ Kiærleika Guds sem er i JEsu Christo; Rom. 8. v. 38. 39. Þar Gud hefur siaalfur i Dag Endurnyad siñ Nadar-Sattmaala vid ydur, og til styrdugs og Obifañlegs Teikns þar uppaa, giort Ydur Hluttakande i sijns Eigens Sonar, og Ydar Kiærasta Frelsara Allra Heilagasta Lijkama og Blooде, Med hvorium hañ algiørlega hefur Fullnægiu giort fyrer allar Ydar Synder, og leyst ydur fra hinum Eilijfa Dauda. Nu kuñe Pier þvi ad glediast i DRottne Ydar Gude, og segia med David (hvǫrneñ sem þesse Ydar Simtkoomur Endast:) Þoott eg gaange i Daudans Myrkva Dal, Þil eg ecke hrædast neina Olucku, Þvi þu DRottneñ ert hiaa mier, þiñ Vondur og þiñ Stafur hugga mig, og eg er fullviss nu, ad þu munt uñ sijder leida mig

iñ

iñ i Hws DRottens, ad eg skule bwa þar, Og vera alltijd og Æfeñlega, Psalm. 73. v. 4. 6.
Jafnvel þoott ad þier eñ nu i þessum Ydar Lijkamans Siwkdoome meiged veina, so sem David veinade Fordum yfer hinum Andlega Siwkdoome: Þar Er Eckert Heilbrygt a Mijnu Hollde Fyrer Hans Reide, Þar Er Eingeñ Fridur J Mijnum Beinum Søkum Miña Synda, Mitt Hiarta Skielfur, Og Miñ Kraptur Hefur Yfergiefed Mig, Og Liooseð Miña Augna Dapraſt Daglega Psalm. 38. v. 4. 11. Samt veit eg þo, Þier hafed og fiñed eirn sierdeiles Guds Krapt i Ydar Saalu, vegna þess Huggunarfulla og kroptuga Guds Ords, sem talad er til Ydar, ad allar Ydar Synder sieu fyrergiefnar, fyrer hvørt þier megned ad mootstanda øllum Ydar Harmkvælum, og gaunga þar fra, so sem eirn Sigurvegare ad Sijdustuñe, Rom. 8. v. 37. Þier hafed Makt a mootе Syndeñe, þa hun freistar Ydar, þvi DRotteñ hefur i Dag talad til Ydar, fyrer mig, siñ Overduga Þienara, þad sem hañ Fordum fyrer Muñ Spaamañsins Nathan, talade vid David: DRotteñ Hefur Teked Allar Ydar Synder Burtu Fraa Ydur, 2. Sam. 12. v. 13. Þier hafed Makt a moote Satan, þa hañ vill freista Ydar, þvi Christi Blood, hvørs Hluttakande þier erud vordner, hefur sigrad hañ Apoc. 12. v. 11. Og hvad skylldu Þier Daudañ ottast, þar Þier hafed Reitt Christi

Lijkama, sem hefur frelsad Ydur fraa Daudan-
um, og gieted Ydur bad Eilijfa Lijf Joh. 6.
v. 54. Vered nu þvi Hughrauster i Krossburd-
enum, og laated Ydur ei Hug fallast, þar Pier
nu verded tiptader af DROttne Prov. 3. v. 11.
Helldur haged Ydur med Hlijdne og Spekt-
epter Ydar Guds Vilia. Pad er fraa Gude
komed sem Pier nu lijda meiged, og þad mun
færa Ydur til hans; ef þier lijded Polenmood-
lega, og erud støduger i Truunne; Pvi oss biri-
ar fyrer mikla Angist og Harmkvæle ad Jñ-
gaanga i Guds og JEsu Christi Rijke Act. 14.
v. 22. Pier vited ad þad er Guds Vilie,
ad Pier þannig reynder verded, þvi fyrer utan
hans Vilia, kan ecke eitt Haar ad falla af Yd-
ar Høfde Matth. 10. v. 30. Pier vited og ad
þad kiemur af Guds Elsku, og Ydar Himneska
Fødurs goodu Hiartalage vid Ydur, ad Pier
so typtader verded, Pvi hvørn Gud elskar,
Pan agar han, Hebr. 12. v. 6. Og þoott
þad mætte synast Ydur, sem Gud være Ydur
Reidur, þa ælykted þo med sialfum Ydur,
og segied eins og Israel, Eg Vil Feigen Be-
ra Reide DROttens; Pvi Eg Hefe Syndgad
a Moote Honum Mich. 7. v. 9. So Anyw-
ed þvi Ydar Saalu til Lofgiørdar og Packlæt-
es vid DROtten sin Gud, er so Kroptuglega
hefur Endurnært Ydur i þessare Ydar Eymd,
Kalled til hans Nott og Dag med Mariu, og
segied: Min Saal Lofe DROTTen, Og
Min

Mik Ande Gledie Sig J GUDE HEJLSU-giafara Mijnum, Luc: 1. v. 46. 47. Hroop-ed aptur med David, og segied soleides; LOfa Pu DROTTen Saala Mijn, Og Gleim Allde-rei Pvi Gorda Sem Hañ Hefur Giort Mier, Pvi Hañ Hefur Fyrergie;ed Pier Allar Pijn-ar Synder, Og Hañ Mun Lækna Allañ Piñ Veikleika, Hañ Frelsade Pitt lijf Af FOR-dior;unche, (Hañ Mun Og) Kryna Pig Med Myskun Og Medaumkan (Alltijd Og Afeiñle-ga) Psalm. 103 v. 2. 3. 4. Feinled med sialfum Ydur, pa Harmkvaleñ eru sem þyrd-ust, Pegar Eg Hefe Pig DROTTen, pa Hyrde Eg Hvorke Uñ Himen Nie Jord, Ps. 73. v. 25. Og bijded so Ydar Tijd med Poleñ-mæde, og segied med Job: Eg Vil Bijda Alla Mijna Strijds-Daga, Par Til Mijn Umskipte Verda, Job. 14. v. 14. Og þvott ad Pier eiged ad bijda Dauðañ hier af, þa vited ad þier hafed eirn Utgaang aptur fra Dandanum, Psalm. 68. v. 21. Par fyrer skul-ud Pier so sem eitt Guds Barn, sladsesta Ydar Von til Guds, nu a þessum Ydar Siwkdo-ms Tijma, so vel sem a øllum ødrum Tijm-um, og fullkomlega einsetia Ydur, ad sleppa hønum ecke, hvad sem hañ lætur Ydur til Hand-a bera; Segied med Jacob: DROTTeñ Eg Sleppe Pier Ecke, Fyrr Eñ Pu Blessar Mig, Gen. 37. v. 26. Segied med Job: DROTTENN, Poott Pu Vilier Deyda Mig,

Pa

Pá Skal Eg Samt Bona aa Þig, Þu Skallt Vera HUGTskipte Mijns HJarta Aseñlega, Job. 13. v. 15. J hvorre Hnggun Von og Trwnadar Trauste, eg skilst nu vid Ydur, vonande vissulega (so sem eg og Trwlega vil bidia Gud um fyrer Ydur) ad hañ, sem sialfur hefur uppbyriad hid gooda med Ydur, og allt hingad til soo kroptuglega stirkt Ydur i þvi hinu sama, ad hañ og sialfur fullkomne þad aa þañ Dag DRottens JEsu Christi, og liene Ydur þar j Stodugleik, allt til Ydar Sijdustu Endaloka, Fyrer JEsu Christi Skulld.

Allra Seinast Endar Presturen Rædu sijna med stuttre Bæn aa þeñañ Hatt.

SO afhende eg Ydur Guds Naad og Myskunseme, Hañ laate Ydar Harmkvæle, verda bæreleg, og Ydar Poleñmæde stadfasta, Ydar Von og Trauſt aldeiles Obifanlegt, Og laate siñ Frid alltijd hvijla yfer Ydur, fraa þvi nu er, og iñ til Eilijfrar Tijdar, Amen.

Ef hiñ Siwke er soo Veikur, ad hañ ei kañ ad lesa Skriptargaangeñ, og Presturen fiñur bo viss Ydrunar-Merke hiaa honum, med Hiartanlegre Epterlaungun til þess Haaverduga Sacramentis, Pa byriar hañ strax Aflausnena, og sijd-

añ

nū Communionem, Svo sem fyrr er sagt.
Eñ ef hañ er svo staddur, ad hañ hvorke man Heyra nie Tala, Pa skal þo Presturen ecke yfergiefa hañ, Ei helldur neita hønum Sacramentesins, Ef hañ gietur med Einhvørsu Teikne til Vitundar giefed sijna Epterlaungun þar til, Og hañ skilur þad sem vid hañ er talad.
Eñ ef hañ er svo Veikur, ad hañ hvorke gietur Heyrt, Talad nie Skiled þad sem talad er, Pa skal Presturen fela hañ Gude a Hendur, Til Nockrgra Uñskipta, og þar med ammyña þa sem hia standa, ad þeir med Eindrægne bere hañ fram fyrer Gud i sijnum Bænum, Eins og þeir giørdu Fordum vid hiñ Visna, ad hañ i Nad ſiñe vilie lijta til þessarar sinar Aumu Skiepnu, og hugga hañ med sijnum Heilaga Anda, Þar hañ nu ei verde huggadur af ødrum, uppa þad hañ meige fiña Guds Krapt i Hiarta sijnu til ad mootstianda øllum Satans Freistingum, allt þar til hañ giører goot añ Enda a hañs Sirøkdoome, sem verda meige hønum til Dijrdar og hinum Veika til Saaluhialpar.
Ef þeir sem allar Lijfs-Stunder sijnar hafa Forsmaad Evangelium, Eda og lifad alla sijna Daga illa an Ydrunar, vilia læta sier Uñvenda af Prestenum, ad Sijdursti, Pa er þad Gott. Eñ vilie þeir þad ecke, Pa man Sacramentum Christi Lijkama og Bloods, þeim ecke giefast, svo þeir ei medtake þad til eñ þa stærre Fordæmingar.
Eñ hvørier sem medkieña Christum, og þeckia
siñ

siñ illañ Lifnad, og riett af Alvøru bidia um Sacramented, Pein mœ Madur Haſſkalauſt giefa þad, Þvi Guds Þienare kañ þo ecke ad dœma framar, Helldur eñ epter þvi ſem hañ Sier og Heyrer.

UM FREISTADA.

Verde nockur a ſiñe Sootttar-Sœng eda og Endrarnær Freiſtadur Søkum ſiña Synda, So hañ hlijtur ad klaga med David, Ad hañs Synder ſieu jafnañ fyrer hønum, Og þær ſieu hønum vordnar ſo ſem øñur þwng Byrde, Pſalm. 38. Þa ſkal Preſtureñ, Ef hañ gietur þvi vidkomed, Vitia hañs nockrum Siñum a hvørium Deige, Og leggia alla Koſtgiæfne a, ad koma hañs Sæal til Rooſeme aptur, uppa þad hañ ſkule ecke falla i Efaſeme, uñ ſijna Sæluhiælp, Og ſiw Hrygd verde ecke Hrygd til Dauda, 2. Cor. 7. Og ſkal Eirn Guds Ords Þienare i ſoddañ Tilfelle Einkañlegaſt. 1. Framſietia fyrer þañ Freyſtada, Guds Oendañlega og Gruñlauſa Myſkunſeme, Sem er lœngtum ſtærre og Kroptugre Eñ allar vorar Synder, Rom. 5. 2. Skal hañ ſetia hønum fyrer Siooner HErrañ Chriſtum, Og Sierdeilis hañs Almeñelega Forþieanſtu, med hvørre hañ hefur fullkomlega giørt Fullnuſtu

nuktu fyrer vorar Synder : Hañ er wigiefeñ fyrer oss alla, Rom. 8. Hañ er Daꝛeñ fyrer alla, 2. Corr. 5. Heb. 2. Hañ Endurleyste oss alla, 1. Tim. 1. Þvi hañ bar allar vorar Synder, Esa. 53. Hañ leid fyrer þær allar, Joh. 1. Og betalade fyrer þær allar, J þvi, ad hañ vard Ein Forlijkun fyrer alls Heimsins Synder, 1. Joh. 1. So er þa Eirn Syndare viss þar uñ, Hvør helst hañ er, ad Syndeñ liggur ecke framar meir a hønum, Helldur a þvi Flecklausa Guds Lambe Christo JEsu, Sem burt bar allar Heimsins Synder, Joh. 1. Og uppa þad, Sa Freystade meige þess framar Hughreystast hier uñ, Pa skal Eirn Guds Ords Pienare. 3. Frañsetia fyrer hañ Guds dyru Fyrerheit, Og þañ Eid, sem hañ hefur svared øllum þeim, sem giøra Eina Saña Ydran, Hvørsu Stoor-Synduger sem þeir eru : So Sañarlega sem eg Life, Segier DROtteñ, DROtteñ, Pa hef eg aungva Þocknan a Dauda þins Ogudlega, helldur ad hañ snwe sier og Life, Ezech. 33. Þvi nær ed hiñ Ogudlege i burtsnijr fra sijnu Rangla te, Sem hañ hefur giørt, Og breiter nu Riett og Vel, Pa skal hañ hallda sine Saalu Lifande, Hañ skal vissulega Lifa, og ecke Deya, Ez. ch. 18. Nær Eirn Syndare kiemst so langt, ad hañ nær ad þeckia sijna Synd, sem hañ hefur giørt a moote DROttne sijnum Gude, og þar a moote þa Nꝛd, sem Gud hefur hønum audsyndt i Christo JEsu, Pa þarf hañ ecke ad skieifast wt af

Vond-

Vondsku sinä Synda, Hversu stoorar sem þær kuña ad vera, Þvi DROtten er Myskunsamur, Og vill ecke Reidast Æfenlega, Jerem. 3. Þo ad vorar Synder sien Raudar sem Blood, þa skulu þær samt verda Hvijtar sem Snioor, Þar sem oss Einasta ydrar þess Vonda, og vier lætum af ad Syndga Þverwdarsamlega a moote DROttne, Esa. 1. Þar uppa høfum vier. 4. So mørg Huggunarfull Epterdæme, bæde i þvi Gamla, so vel sem i þvi Nya Testamente, Sem stoorlega kuña ad Hughreſſa eirn Freyſtadañ og Angradañ Syndara. Hvad mikelega Reitte David Gud til Reide, Bæde med Hoordoome og Mañslage, og ødrum stoorum Syndum? Þo took Gud hañ til Naadar, Þa hañ medkiende sijna Synd, og fyrergaf hønum hañs Rangl æte, þa hañ ydradest þess, Psalm. 32. Hvad stoorkostlega Syndgade Manaſſes a moote Gude, Med Afgudadyrkan, Sem hañ frañfylgde i Juda, med Gølldrum, med Offran hañs Barna til Moloch, sem hañ liet gañga i gieguum Elldeñ, Med Ofsookn Guds Ords Pienara, þar hañ liet saga Esajam sundur med Trie-Søg? Þo fieck hañ Naad hia Gude, Þa hañ kañadest vid sijna Synd, Og audmijkte sig fyrer DROTTNE, 2. Par. 33. Var ecke Paulus Eirn GUDS Spottare og Ofsookn are? Þo synde Gud hønum Myskunseme, Þa hañ umvende sier til hans, Og liet af sijnu Ranglæte, 1. Tim. 1. Var ecke Petrus Eirn Meinsæris Madur i moote Gude,

Gude, Hvør ed Prisvarsiñum Reikade og Afsoor
fiñ Eigeñ HErra og Frelsara ? Po Aumkade
sig Gud yfer hañ, Pegar hañ Griet sijna Synd
og liet sig angra hana, Matth. 26. Eingeñ er
wtelukttur fra Guds Naad, Hvørsu miked sem
hañ hefur Syndgad, utañ þeir, sem med Ydrun-
arleyse og Aurvænting wtskwfa sier sialfum, sem
Cain, Gen. 4. Og Judas, Matth. 27.
Ef þeim Freistada syneſt ad hañs Synder
sien margar og stoorar, þa viisa honum til þei-
rrar Bersyndugu Kviñu, Luc. 7. Heñar Synd-
er voru og margar, Eñ Gud fyrergaf Heñe
þær allar. Ef honum syneſt ad hañs Ydran
sie sein, þa viisa honum til Ræningians a
Krossenum, Hañ giørde allra fyrſt Ydran a
siinum Siidaſta Dauda Tijma, og fieck þo þad
Andsvar af Christo: J Dag Skalltu Vera Med
Mier J Paradijs, Luc. 23. Ef honum syneſt,
ad hañs Trw sie eingeñ, Hvar med hañ kuñe
ad forlaata sig uppa Guds Myskunsemi i Chri-
ſto, Pa aminñ hañ ad bidia Gud þar nñ, Og
a medañ laata sier nægia med þa veyku Trw
og Epterlangan sem hañ hefur, ad meiga fiña
til Trwareñar, þvi hvar hun er, Par er og
vissulega Trweñ: GUD Heyrer Gyrnd Pei-
rra Fataæku segier David, Psalm. 10. So
leinge sem Eirn Syndare stendur ecke i moote
Gude Þverwdarsamlega, So leinge er og lijka
Trweñ hia honum, jafnvel þo hañ þykeſt ecke
fiña til heñar. Ja, J þvi ad hañ klagar yfer
siijnum

Kinum Triwar-Breff, ba maa hañ aalykta, ad hañ bo hefur Trwna, jafnvel bo hun sie sem eirn riwkande Lijn-Kveikur, Og sem eirn Braak-adur Reyr; Þvi Trwen er opt og tijdum, sem eirn Reyste i Ðskuñe, Og sem eitt Gull-Sincke sem i Jordune er huled; Soa so sem Tungled i siñe Formyrkvan. Sie hun lijtel, ba er bad bo Trw; Sie hun huleñ, ba aug.iisest hun bo; Og ba er bad bvilikum Veykirwndum stoor Huggun og Hiartans Glede, ad beir, vita ad Gud vilie ecke bañ braakada Reyreñ sundur brisvota, nie bañ riwkanda Lijn-Kveikeñ wtslockva, Esa. 42. Helldur ad bau Beineñ skule Gladvær verda, Sem sundur hafa krameñ vered, Psalm. 51. Þvi Gud alleina giefur sialfur Trwna, Act. 17. Eñ Einum sierhvorium eptir siñe Mælingu, Eph. 4. Uppaa bad hañs Kraptur skule fullkomnast i vorum Breyskleika, 2. Cor. 12. Ef hønum synest ad Gud hafe hañ yfergiefed, med bvi hañ skielfest so søkum siña Synda, ba framset fyrer hañ, bad Gud sagde til Zion Fordum Daga: Eg Hef Ecke Yfergiefed big, Og Vil Alldrei Mijna Hønd Fraa Pier Taka, Hebr. 13. Po bad ad søñu kuñe synast, sem Gud hefde hañ yfergiefed, Samt mun hañ bo med mikellre Myskunsemе hønum samañsafna; Og bo hañ aa Augabragde Reideñar uñ litla Stund hylie sitt Auglit fyrer hønum, ba mun hañ samt med Eillifre Myskunsemе hønum Myskunsamur vera, Esa. 54.

Ef

Ef eirn Syndare er hræddur um þad ad hañ kunne ecke ad hallda sier stadfostum vid Gud, Þa skal hañ vita, ad GUd freistar einskis Mañs yfer Megn fram, 1. Cor. 10. Og hafe hañ allareidu uppbyriad þad Gooda hiaa nockrum, þa mun hañ og eirneñ þad fullkomna, Allt til þess Dags JEsu Christi, Phil. 1. Fyrst hañ uppbyriar Viliañ til hins Gooda hiaa einum Syndugum, þa giefur hañ honum og eirneñ Raad til, þad ad framkvæma, Phil. 2. Og epter því Gud freistar einskis til hins Vonda, helldur ad aller Hluter skule þiena þeim, sem Gud elska, til hins Besta, Rom. 8. Þa kañ skie Gud giøre slijkt þessum Syndara, Til ad reyna hañs Stodugleika, og ad hañs Trwar Lioos skule því fegra skijna fyrer Heimenum, Matth. 5. Þar fyrer byriar Einu og Sierhvøriu Guds Barne i soddañ Freystingum ad þacka Gude Hiartanlega, ad hañ a þeñañ Haatt virdest ad vitia hañs, og bidia Gud um Stadfestu allt til Enda, ad hañ mætte beriast goodre Barattu, behallda Trwñe og goodre Samvitsku, Þar til hañ um sijder odlast Riettlætesins Coronu, hvøria Gud hefur Fyrerhugad øllum þeim sem elska hañs Dijrdarlegu Tilkomu, 2. Tim. 4.

Þetta og añad fleira maa Eirn Guds Þienare Kostgiæfelega Framsetia fyrer eirn Syndara, sem er staddur i Freystingum, Og epter því sem hentugast er, heimfæra þad uppa hañ sialfañ, ad epter því Gud er so Oendañlega Myskun-

sam-

samur, og hefur tilsagt øllum Syndugum Naad-
ena i Christo JEsu, þa skule han ecke af einun-
gis Vantrw og Mistrauste ervinglast i sinum
Syndum, hvar med han giører Guds Naad
ad aungvu, tredur Guds Son med Footum;
og reiknar Testamentis Blooded Saurugt, fyr-
er hvert han var Helgadur, og svivirder Naad-
arenar Anda, Hebr. 10. Amyn han ad End-
urmynnast sinar Skijrnar, fyrer hvøria han er
vorden Eitt Guds Barn, og hefur feinged all-
ra sina Synda Fyrergiefning. Hvar fyrer hef-
ur Gud meddeilt hønum sijnn Lijfsrøptuga
Orde? Hvar fyrer hefur han fyrer sijna Pren-
ara tilsagt hønum Syndana Fyrergiefning i
Skriptar-Stoolnum? Hvar fyrer hefur han
laated han Hluttakande verda i sijns Sonar
JEsu Christi Heilagasta Lijkama og Bloode,
og þar med aptur a nij giort han vissan um
það sama? Skyllde allt þetta vera þeim ennu
sama til Forgiefens, Hvørs Saalu Gud hefur
viliad so vel i øllum Hlutum? Og en þa fram-
bijdar Gud hønum sijna Naad, og kallar han
sierdeilislega til sin, Þar han nu so biakast af
Syndenne, Kom til mijn þu angrada Saal;
Eg vil hressa, Eg vil Endurnæra þig, Matth.
11.

Nær eirn Syndare þa han fornemur, ad
Gud (hvørn han añars siiggt hefur) bere so
mikla Umhyggiu til ad frelsa han, og han sier
eckert añad, en Einungis anglioos Naadarenar
Teikn,

Teiku, og lijka vel i sijnum stærstu Freistingum. Hvor vill þa sækia epter ad ætelia hañ, til ad burtkasta fraa sier sodðaň Naadarrijku Guds Tilbode, og Pverwðarsamlega wtelyckiä sig sialf añ fraa Guds Naad, nema Satan, sem stundar epter hañs Saalu, Lijka sem Kostulegu Herfange, ad hañ kuñe þad ad viña?

Amyñ hañ Freistada ad kyssa Guds Hønd, og taka vid hañs Kiærleik med Packlæte. Amyñ hañ ad gledia sig i Guds Giædsku, Og segia med David: DROtteñ, Eg gled mig, Og em Gladvær yfer þiñe Myskunseme, Pvi þu ælijtur mijna Eymd, Og þecker Saalu mijna i Neydeñe, Psalm. 31. Amyñ hañ ad gledia sig i Gude sijnum Frelsara, Og segia med Job: Eg veit ad miñ Endurlausnare Lifer, Og eg mun siaa hañ i Glede med þessum mijnum Augum, Job. 19. Amyñ hañ ad Hugleida med David, Hvad Gott þad er ad hallda sier til Guds, og setia sijna Von a DROtteñ, Hañ helldur hønum vid sijna Hægre Hønd, ad hañ ecke falle, Og hañ leidber hañ epter sijnu Raade, og medtekur hañ Endelega til Æru, Psalm. 73. Amyñ hañ ad Epterfylgia Petri Raadleggingu og med stødugre Trw ad mootstanda Diøflenum, Vitande, ad adrer Heilager sem i Heimenum eru, lijda þa somu Anaud, 1. Pet. 5. Med þvi fleira sem eirn Guds Pienare sialfur med Kostgiæfne kañ ad wtdraga af Guds Heilaga Orde, þeim Freistudu til Huggunar og Hugsvølunar, med þvi

S honn=

honum byriar þa einkanlegast ad framleggia
sijna Alvöru og Kostgiæfne, ad hañ fyrer Guds
Tilstirk., mætte uñsnwa Syndaranum i fra
Villu hañs Vegar, og Frelsa hañs Ønd fra
Daudanum, Jac. 5.

5. Skal hañ og Kostgiæfelega ayñña þañ
Freistada til Bænareñar, ad hañ ætijd og yd-
uglega bidie til Guds med David, af Psalm. 51.
Myskuna Þu Mier GUd Epter Mikillre Mysk-
unseme Þiñe, Og etc. Og einkanlega med
Gudrækne Itreke þesse Ord Rockruinsiñum a
hvöriüm Deige: O GUD! Skapa þu i mier
hreint Hiarta, Og gief mier eirn nijañ stödug-
añ Anda, Kasta mier ecke burt fra þijnu Aug-
lite, og tak ecke þiñ Heilaga Anda fra mier,
helldur lat mig fa aptur Huggun þijns Hialp-
rædis, og þiñ Mattar Ande stirke mig. Eda
og so stuttlega med Tollheimtumañenum: GUD
VERTu MJER SYNDUGUM LJJKN-
SAMUR, Luc. 18. Ellegar og epter Christi
eigeñ Forme: FADER FYRERgief Oss
VORar SKULLDer, So Sem VJer FYR-
ERgiefum VORum SKULLDUNautum,
Matth. 6. Cap.

I sama Maata skulu og adrer, sem eru nær-
læger hia hvilijkum Freystudum Mañeskium
med Bæn, Lestrum og Lof-saungvum Daglega
uppörva þeirra Saaler, ad þeir meige glédia
sig i Gude sijnum Frelsara, og komast æ meir og
meir i Þecking Yferstioorlanlegrar Guds Naad-

ar,

ar, fier til Huggunar og Huaſvoluunar, og ad Siduſtu til Naadarſamlegrar Frelſunar fraa þeſſum hørdu Freyſtingum. Hvar til Gud veite ſierhvørium Sorgbitnum Syndara Raad, Styrk og Hiaalpræde, fyrer JEſum Chriſtum, AMEN.

Ein Stutt Bæn.

D. IOHANNIS Olearii.

Fyrer Sturladar Mañeſkiur.

Pſalm. 30.

DROTTen min GUD, þa eg kalla til þijn, þa giører þu mig Heilbrygdañ. Uñ Kvølld-Tijmañ varer Graaturen, Eñ ad Morgne Dags Fagnudureñ.

O Þu Giæſkurijke Gud! Med þvi þad er mier Gagnlegt, ad eg heimſooktur verde med Avartarſomu Angre, So ad eg þvi helldur Hiartanlega Andvarpe uñ þijna Guddoomlega Huggun, mier til Saaluhiaalpar, Eg bid þig, Bevara þu mig fyrer Laangvarlegu og Oendanlegu Ræñuleyſe og Sturlan. Laattu mig ecke i morg Ar og laangañ Tijma, þar med

plaagadañ verda, Helldur epter Freistinguna og Angursemena Hughreistu mig, og epter Hirtingena, Laattu mig Naad fiña fyrer þier, So ad eg med Fognude mitt Lijfstins Skeid i þessare Verolldu wtende, AMEN.

UM FAANGA.

Vestarner Skulu Nockruum Siñum Vitia þeirra Fangndy og Odaada-Maña, sem fyrer þeirra drygdar Synder sitia uppaa Lijfed i þeirra Faangelse, ædur eñ þeir meddeila þeim þad Haaverduga Sacramente HErrans JEsu Christi Allra-Helg asta Lijkama og Bloods, uppaa þad, þeir med goodum og Christelegum Underbwninge kuñe þad ad medtaka.

Þeir skulu yfer alla Hlute fram, Kostgiæfelega aamyña þa til Sañleikans Vidurkieñingar, ad þeir ecke Blygdest fyrer Verolldeñe, og ineþyrge Syndena med sialfum sier, Hvar med þeir safna Synd aa Synd ofañ, og uppvekia Gud til stærre hefndar-Reide yfer sier, ef þeir forherda sig i mootte Gude, Og giefa Satan Rwm hiaa sier, J þvi ad þeir mootstanda Sañleikanum og taka Lijge, Helldur ad þeir Openberlega Vidgaungu veite

sitie

sine Yfersioon, og giefe GUDE Dyrdena, uppaa bad þeir ei sijnar Samvitskur sære i Daudanum, Og i so Maata burtrickest hier fraa, J þeirra Synda-Poerwdarsamre Forherdingu.
Par næst skulu Þeir aamyña þa til Eins saũarlegs og Riettskickads Augurs og Trega fyrer þeirra Drygdar Synder, Ad þær sieu þeim af Hiarta leidar, Ei so mijøg þess vegna, ad þeir fyrer þær skulu Straffast hier i Heime, Helldur allra hellst þess vegna, Ad þeir med þeim hinum sinu hafa so mikelega stigt sin Gooda Gud, Og Forþienad hañs Reide og Eilijfa Fyrerdæming.
Og skulu Prestarner wtmaala þeim af Guds Orde, Svijvirding allra Synda Almeñelega, Eñ Sierdeilis og Einkum þa Synd, fyrer hvørja þeir hliota nu ad lijda, Hvørt helldur þad er Piosnadur, Mord, eda adrar þvilijkar Ohæfur, ad þeir Rañsake sialfa sig, og Hugleide hvad stoor þeirra Synd sie, Einkum i Guds Auglite, Sem Lofsins mun alla dæma, sem þeir verda þa a sig komner.
Laat þa yfervega þeirra Fyrra Lijfserne, Hvørt þeir ecke med Ofdryckiu, Losiaseme, Agyrnd, Hatre og Ofiundsyke vid sin Naunga, Ohlijdne vid sijna Foreldra og tilsetta Forveiara, Ja Jafnvel med Vanhelgun Hvijldar-Dagsins, og Moothroaanlegre Forsoomun og Forakte Guds Heilagra Orda, Og ødrum þvilijkum Syndum, Opt og Tijdum hafe framanad i þessa Olucku, Hvørs vegna þeir nu um sijder, epter Gu=

ds Riettvijsre Tilkatseme, Eru fallner i so stoora og Hrædelega Synd, So sem DRotteñ sialfur Hvotar Soddañ Förhertum Hiortum, Fyrer Muñ Spamañsens. Sem Segier:

Jeg vil setia Asteiting fyrer hañ, Hañ skal Deya, Ezech. 3. v. 20.

Samt skulu Peir ecke Orvijnglast i þessu mikla Synda-Falle, Eda giora sier i Hugar-Lund, ad þad være wtgiørt um þa, Peirra Ydran være til Einskis, Og þeim være eingeñ Naadar-Von frañveiges, med þvi þeir so opt hafe Guds Naad burtskwfad, Og lijte so wt, Sem Gud hafe teked sijna Hønd fra þeim, og þa med ollu yfergiefed, ad Dioflleñ mætte þañeñ villa þa. Aungvañveigeñ: Pviad, Po vier hofum Syndgad, Pa er Gud Trwr, sem oss hefur Svared, ad hañ ecke vilie nockurs Syndugs Mañs Dauda, Helldur ad hañ snwe sier og Life, Ezech. 33. v. 11. Og hvar Syndeñ yfergnæfer, Þar yfergnæfer miklu meir Guds Naad og Myskunseme, Rom. 5. v. 10. Nær sem vier nu alvarlega af Hiarta forlaatum oss þar uppa, og laatum oss angra þad, Jlla sem vier driygt hofum, þa skulu þeir stadfastlega Trwa, ad Gud hefur ecke strax ad Ferskum Giørninge læst fyrer þeim Dyrum Naadareñar, med þvi hañ hefur Epterlaated, ad þeir þar iñe være lukter og geymder. Eñ epter þvi hañ med sijne Giæsku hefur allt hijngad til ecke kunad ad leida þa til sañrar Umwendunar fra þeirra Von-

Det

da Framferde, Pa hefur hañ orded ad griipa til þeſſa Medals, ad þeir fyrer Piintingar, Prwganer, Fangelſe og ſialfañ Daudañ ſkule komaſt i rietta Peckingu ſiina Synda, So ſem hañ Fordum giørde vid Manaſſe, 2. Paral. 33. v. 11. ſeq. Achan, Joſ. 7. v. 20. Og Ræningiañ a Kroſſenum, Luc. 23. v. 42. Par fyrer ſkulu Þeir Bidia og Diirka Gud i þeſſu þeirra Fangelſe, ſem Paulus giørde til Philippis i Myrkva-Stofuñe, Og þo þeir allt þijngad til hafe vered Fraſnwner Gude, Eins og Myrkva-Stofu-Vørdureñ var i þeim Stad, Pa ſkulu þeir aptur med hønum ſnwa ſier til DRottens, Trwa a JEſum, og vera Stadfaſtier vid hañ allt til Enda, Act. 16. v. 31.

Pegar Doomureñ er nu yfer þa falleñ, Skal Preſtureñ Opt og Tijdum Vitia þeirra, Og med allre Alvøru Kappkoſta, Ad þeir nu Alvarlega afbidie fyrer Gude þeirra ſtoorn Synder og Yfertrodſlur, Og med friaalſum Vilia giøre ſig undergiefna uppſøgdum Doome, Hvørn Þeir Riettelega forþienad hafa, Og i ſo Maata vidurkieñe fyrer Gude og øllum Guds Børnum, Pad Ræningeñ aadur ſagde, nær hañ hieck a Kroſſenum, Ad nu medtake þeir þad, ſem þeirra Giørningar eru verder. Hier kañ nu Preſtureñ ad Itreka fyrer þønnum af Guds Orde þær helſtu Jaatningar, Sem þeir ſtærſtu Syndarar hafa aadur giørt, So ſem Achans, Joſ. 7. v. 20. 21. Davids, Pſalm. 51. v. 5. 7. Manaſſis,

S 4 Iſra,

Israels, Mich. 7. v. 9. Ræninglans, Luc. 23. v. 41. Og Aãara fleire. Peir skulu og so æ myña þa til Stadfastrar T: war og Trwnadar-Traustis til Guds, ad hañ vissulega vill vera þeim Nadugur fyrer siñ Son JEsum Christum, Og Fyrergiefa Þeim þessar þeirra Synder, Og ad þeir i þeirre Fullnustu visser vera meige, Ad Peir Endelega sæ munu þad Huggunar-Rijka Svar af honum, Sem Ræningeñ fieck æ Krossennum:

J Dag skalltu vera med mier i Paradys.

Og hier kañ Guds Ords Þienare þa Huglei-da lata, þau Nadar-Rijkn Guds Fyrerheit, Sem vier høfum i Guds Heilaga Orde, uñ vorra Synda Myskunsamlega Fyrergiefning i Christo JEsu, Og hvørneñ hañ er ordeñ Ein Forlijkun og Fridþæging fyrer allra Maña Synder, Epter þvi sem ædur uñgietur i Arti-culanum uñ Pa Freistudu.

Sijdañ, Ef Peir þad gyrnast, og sig þar til Christelega bwa, Veitest þeim JEsu Christi helg-asta Hollds og Bloods Sacramentum, Fyrr eñ Peir eru Riettader, med þvilijkum Ceremo-nium, sem fyrr er mællt, hiæ Siwkum hafast eige, Og er so Prestureñ Framveiges hiæ þeim ad hugga þaa, Siŋngia, Lesa og bidia med þeim. Eñ so framt þeir tiæ sig Hardsvijrada, verda þe-ir þar til ecke medtekner, Helldur Gude æ Hen-dur selast, ad hañ søkum siñar Endalausrar Myst

unar

mar, vilie hiaa heim eina ofluga Umvending og Ofurboot verka, So heir ecke wt af Deye i siinum Moothroova, Helldur fyrer Krapt Guds Anda Eñ þa komest til Vidurkieñingar Saalueikans, og Saaluhiaalplega hier ad vidskilia.

- Nær Dagureñ kiemur, A hvorium Peir skulu Lijflaatast, Pa skal heirrar Sooknar Prestur hvar þad skier, med ødrum fleirum, Ef Þørf kresur, vera aarla hiaa Faanganum, uñ Einn edur Tvo Klucku Tijma, fyrr eñ Lijfs-Straffed aalagt verdur, og þa skal hañ med goodre Andagt og Umhyggiu, myña hañ ad Mijn aa þad, sem hañ aa uñliduum Dogum hefur taled uñ fyrer honum, og Upphersa hañ til Stadfestu i þvi hinu Gooda, Jafnvel midt i Daudanum, og ad hañ, med þvi Gude hefur so þocknast ad laata hañ hier lijda sina Synda vegna, gledie sig þo þar vid, ad hañ er viss og Oefadur, þad þesse Dagur skule hañs Sijdaste Strijds-Dagur vera, og hañs hiñ Fyrste og Følskalause Glede-Dagur, aa hvorium øll hañs Armæda skal Enda taka, og giøra Eina Fagnadar Reysu fraa þessu Auma Synduga og Eymdafulla Lijfe, Til þess Eilijfa, Sæla og Odaudlega Lijfs hiaa Gude aa Himnum.

- Hvar fyrer hañ Innelega skal hroopa til Guds, ad hañ allra helst nu vilie koma sier til Hiaalpar, med sijnum gooda Anda og Raad, ad hañ i so Mærta Fusthuga meige aa Hoolm gaanga vid Daudañ, og i stødugre Trw og Trwnadar-

Traust standast þeñañ Siidasta sin Skriids Dag hier a Jordune, ad hañ meige Sigrenum bijhallda, og med Augunum sia sijn Uñskipte i Glede. Og skal Presturen ydugleg a Lesa, Bidia og Syngia med hønum, ad hañ kuñe ad hallda hønum i styrdugre Andagt til Guds. Sierdeilis skal hañ optar eñ Eitt Siñ lesa og Itreka fyrer hønum hañs Trwar Høfud-Greiner, med stuttre Utskijringu þeirra hellstu af þeim bijnum somu, Hønum til Huggunar og Gleþe. Somuleides hañ Syngia Vers af Litaniuñe.

O Þu GUDS Lamb, etc.

Med nockrum tilhlijdelegum Bænum, sem sierdeilislega kuña hier til giordar vera.

Eñ þñe Presturen hia Syndargnum Olta, edur Angursemi, Pa skal hañ lata, giefa hønum Vijn, Med þoi Gud siaalfur hefur skipad ad Meñ skule giefa Syrgendum Vijn, sem Liijslatast eiga, Ad eir meige forgleima siñe Eymd hier a Jordune, og hyxe ecke framar til siñar Angistar og Olucku, Prov. 31. v. 6. 7. Þo skal Presturen i þessu Efne gaumgiæfelega Tilsioon hafa, ad hañ ecke of-miked drecke, og i so Mata ecke þijnge sitt Hiarta med Dryckinskap moote Christi Vidvorun, Luc. 21. v. 34.

Hier ad auke kañ hañ og Hagkvæmelega aaminnt ad vera uñ hañ Dryck, sem hañ nockru fyrre drack i Med-etningu þess Hæverduga Sacramentis, Fyrer hvort hañ skal vid Makt halldast til þess Eiliifa Liifsens.

Þyrste

Þyrſte hañ eñ þa meir, Þa læte hañ ſig alleina ſia þyrſta epter ſijnum JEſu, ad hañ lange til ad koma til hañs, og nioota þeirrar Sælu, ſem hañ hönum afrekad hefur a Kroſſenum, og þeirrar Eptirlongunar ſem hañ hafde til ad fullkomna hañs og allra vorra Sæluhialp. Og þeña Þorſta ſkal hañ nu iñañ Skams i Fögnude og Hiartans Owtſegiañlegre Glede wtſlecka, af þeim Ilmſætu Straumum Vellyſtingaña, þeim Utvallda og Lijfkroptuga Eingla-Dryck, hvørs hañ ſkal nioota Yferſliootañlega med Guds Heilögum og Utvøldum a Himnum uppe.

Þegar hiñ Sakade ſkal wtleidaſt til Aftøku Stadarens, Þa ſkal Preſturen fylgia hönum, og alltijd amyña hañ, ad hañ i Nafne JEſu gange med goodu og Hughrauſtu Giede hiedañ, Ihugande hvad Erfidañ og Armædufamañ Gang hañs kiæraſte Frelſare, Guds eigeñ Son ur hafe geinged undañ hönum, Þa hañ var wtleiddur til Hauſaſkielia Stadarens til ad lijda hañ Smanarlega Dauda, medal Spillvirkiaña fyrer vorar Synder.

Hañ ma ſig þar vid Gledia, ad fyrer hvørt Spor ſem hañ nu Fetar, Nalgaſt hañ ſitt Frelſe æ meir og meir, og mun alldrei framar ſia Snøru, Fiotur nie Fangelſe: Læt hañ Hugleida hvad margfalldañ Synda-Gang hañ hefur raſ ad alla ſijna Æfe hier i Heime, a hvørium ollum þeſſe hañs Gangur mun Enda giøra, Og leida hañ til Eilijfs Frelſes fra Syndeñe.

Hugleide han hvad margt Mædusamt Fet, hvad margar Hættulegar og Angursamar Reisur han giørt hafe i Verölld þessare, Eñ fyrer þeñañ Utgaang mune hañ Saññarlega komast til þess Stadar, Hvar hañ vera skal fyrer utañ allañ Ugg og Otta, Og segia meiga til Saalar siñar med hinum Heilaga David:

Vertu til Frids miin Saal eñ ad niju, þvi ad Drotteñ veiter þier hid Gooda, Þvi hañ hefur wtrickt miñe Saalu af Daudanum, mijnum Augum af Taarafølluñum, Footum mijnum fraa Hrosiñeñe, Nu vil eg ganga sijfelldlega fyrer Drottne a Lande þeirra Lifendu, Psalm. 116. v. 7. 8. 9.

Og uppaa þad hañ ecke falle i Aññarlega Pantka, Þa skal Presturiñ aa öllum þeim Veige tala vid hañ af Guds Orde, Eirna mest myña hañ aa þar hellstu Greiner Ritningareñar, um vora Endurlausn fyrer Christum, uñ Guds miklu Yfersliootañlega Myskun vid alla þa sem sig betra vilia, Sem og eirneñ uñ Saaluhiaalplegañ Utgaang þeirra Trwndu fraa þessum Heime: So sem ad eru þessar.

Esa. 53. v. 4. 5. Ezech. 33. v. 11. Hos. 11. v. 8. 9. Jer. 3. v. 12. Esa. 43. v. 25. Mich.

Mich. 7. v. 18. 19. Joh. 3. v. 16. Rom. 5. v. 8. 9. 10. og Cap. 8. v. 32. 1. Tim 1. v. 15. 1. Joh. 1. v. 7. Joh. 5. v. 21. 1. Joh. 2. v. 1. 2. Rom. 8. v. 34. Rom. 8. v. 17. 18. Apoc. 14. v. 13.

Og skal Presturenn vel athuga, ad hann fae Svar af þeim Sakada, uppa Sierhvørt sem hann framsetur, Og þess vegna nockrum Sinnum adspyria hann, Hvørt hann hafe skiled þad hann hefur sagt, Hvørt hann hafe høndlad þad, Hvørt hann Trwe þvi og Reide sig fullkomlega þar uppa, Og hvørt hann finne til nockrar Huggunar og Endurnæringar þar af i Hiartanu? Og uppa þad ad so miked sem mogulegt er, Daudans Kvijde mætte fra hønum burt takast, Enn hann aptur a moote halldast i stødugre Andagt og Umþeinking til þess Himneska og Eilijfa, Pa skal Presturenn þar i millum Syngia og Bidia med hønum, og knije hann þar til, ad hann sialfur, asamt med, Bidie og Synge, Hvar Til Brwkast Meiga Þesser Psalmar:

Gladur nu deya vil eg vijst, etc.
Minn HErra JEsu Madur og
Gud, etc.
Pa linner þesse Lijkams Vist, etc.
Og adrer þvilijker, Sem Efnenu hlijda.

Þegar hann nu er komenn til Afstøku-Stadarens, Þar hann skal Lijflatast, Pa skal Presturenn Enn framar amynna hann til Andans Huggrijde, ad

 hann

han nu ecke J sijnu Sijdasta Weikleit nie Bligdest fyrer Daudanum, Vitande, Ad Hans Endurlausn Tekur Nu ad Naalgast. Luc. 21. v. 28. Og hvort han LJFER eda DEYR, Pa EN Han DROttens, Rom. 14. v. 8.

Og uppa bad han Guds vegna; So vel sem þess Margfiolda Hiaverande Guds Barna, meige þeis helldur vijs vera um þeis auma Syndara rietta Ydran og Yferboot, Pa skal Presturen tilsegia honum, Ad han nu ad Sijdustu giøre sijna Seinustu Jatning Openberlega, og i Heyranda Hliode upplese sijnar Trwar Hofud-Greiner.

Sijdan Spyr Presturen han a þenan Haatt: Er þetta Ydar stadføst Trw og Jatning um Gud, J hverre þier aformed ad Enda Ydar Lijf i þessum Heime?

Trwed Pier þa ad Pier sieud Eirn Stoor-Syndare, Og i margan Maata Stoorkostilega hafed syngt og moodgad Ydar Gooda Gud, Einkum med þessare Ydar Stooru Synd, Fyrer hvoria Pier eiged nu ad Straffast, Jated pier og Skijlaust, ad Pier hafed forer þa Skulld Daudan forþient, Og Ydur ydre þess nu Jnelega af Hiarta?

Trwed Pier og so, ad Pier fyrer Christi Skulld, hafed funded Naad hia Ydar Gude, Fyrer þessa og allar adrar Ydar Synder, Og ad þesse Daude skule verda Ydur Jnngangur til þess Eilijfa Lijfsens?

Hafed Pier og so af Hiarta Fyrergiefed Einum

ndi og Sierhvøriun, Sem Ydur hafa nockud aa mœote broted, So ad Pier hafed eckert Hatur nie Reide i Ydar Hiarta, Hvorke vid Yfervalld-ed, Sem siins Embættes vegna hlijtur beñañ Ur-skurd yfer Ydur gaanga laata, nie helldur nock-urn Aññañ, Hvor sem vera kañ, af Ydar Sam-Christnum Mañnnum?

Erud Pier og i HErrans JEsu Nafne full-komlega Reidubwner og Vilinger ad Deya fyrer Ydar driijgdar Synder?

Til Sierhvørs þessa Svarar hiñ Sakade Sier i Lage, Jaa.

Hier uppaa segier Presturen: So vil eg þa i HErrans JEsu Nafne, Eñ nu til þessarar Ydar Trwar þess meire Stirkingar, Frekare Vissu og Stadfestu, uñ Guds Naad, Epter þeirre Makt og Myndugleika, Sem Gud siaalfur hef-ur giefed mier hier ad Ofaa, Ad hvad eg Fyrer-gief hier aa Jørdeñe, Skule aa Hiñnum Fyrer-giefed vera, Tilsegia Ydur Þessarar Ydar Driijgdrar N. Syndar Og Allra Añara Ydar Synda FYRERGIEFNING:

J Nafne Guds Fødurs, Son-ar og Heilags Anda.

Uñ allt þetta stendur Saka-Madureñ aa Kni-aam, Og leggur Presturen sijna Hønd uppaa Hañs Høfud, Og i so Maata, sem aadur er sagt, Bodar Hoñum Siña Synda Naaduga FYR-ERGIEFNING.

Fram-

Framveiges Les Presturen þessa Litlu Bæn:

DROTTen JEsus stirke og Vidhallde Ydur i Saũre og Riettre Trw allt til Enda, Vegna siñar Heilogu Pijnu og Dauda, Amen.

Sijdañ stendur Fangeñ upp aptur, og strax Byrie Presturen ad Syngia:

Nu bidium vier heilagañ Anda.

Þegar wt er sunged, Segier Presturen vid hañ: Lated Þier nu sia, ad Þier fyrer Krapt Ands DROttens, So Hugged og Hallded Ydur, ad Þier Forsmaaed og Fyrerlijted, allt Verallbarnanar Spott og Vanvirdu, Sem Þier hier mæged wtstanda, Og fested Ydar Siñe og Þanka vid þa Til-vonande Eilijfu Himnarijkes Glede, Hvar Þier med Ydar JEsu Dyrdleger verdanunud, Epter þad Þier fyrer Eirn Saaluhiaalplegañ Dauda fenged hafed Eirn Enda a Ydar þessu Synduga, Forgeingelega og Hrigdarfulla Lijfe, Hier i Heime, Hvar uppa Þier med allre Andagt skulud Sijngia med mier, Peñañ Christelegrar Kyrkiu Huggunarrijka Psalm.

Nu bid eg Gud þu Næder mig, etc.

Hvarn Presturen byriar, Og siingur sijdañ til Enda. Þar epter segier Presturen: So vona eg þa, Ad þier sieud nu so Tilreidder, ad gaanga til

til moots vid Ydar Süd, ad Pier hræðest ecke Daudañ, sem liggur a Veige fyrer Ydur. Tilreided þier Ydar Siñe, Saal og Hiarta fyrer Gude, Og medtaked Blessan DROttens.

DROtten Sie Med Ydur. DRotten Blesse þig og Varðveite þig, etc.

Gack hiedan i Fride DRottens, Amen.

Sijdan skal bwa Fangan ad ollu til sijns Lijflaats; En a medan er Presturen kyrr hia honum, og huggar han, mynnande han a (ef han bunden er) Hvilijk Fiotur Christus Guds Sonur matte hans vegna lijda, Og jafnvel þo han nu ecke kuñe sig ad hræra, þa skal hañ iñan lijtels Tijma audsyna sig eirn riettan Samson, og sundurrycka jafnvel þeim hørdustu Daudans Fiotrum, med því ad Christur hefur vorra vegna Daudans Makt alla ad anngvu giørt, so hañ man nu fullørugur segia:

Daude, Hvar er þiñ Broddur? Helvijte, Hvar er þiñ Sigur? Lofadur sie Gud sem oss hefur Sigurena giefed fyrer DRotten vorn JEsum Christum, 1. Cor. 15. v. 55. 56. 57.

Þegar

Pegar hañ er nu so olldunges Reidubwen ad wt-standa sitt Straff, skal Presturen amyña hañ ad Sijdustu, ad halda sier fastlega vid Gud, og i Trwñe stødugur standa allt til Enda, ad hañ Coronu Lijffens ødlast mætte: Þvi þeim sem yfervinñur, verdur giefeñ Corona Dyrdareñar, Apoc. 2. v. 10. og 3. v. 11. Hañ skal aungvañveigeñ kvijda fyrer Daudanum, þvi þetta er Tijmeñ a hvørium Gud mun giøra hañ Sigrehrøsande yfer øllum sijnum Ovinum, Jafnvel siälfum Daudanum, i þvi Tilstande sem hañ þa er, mæ vid hañ segia þad sama sem Moises sagde til Israels Sona, þar Pharao sookte epter þeim: OTTest Ecke, HElldur STanded Og SJaed HJalpræde DROTTens, Exod. 14. v. 13. 14. Sem hañ endelega vid ydur giøra mun a þessum Dege, þviad, alla þa Ovine sem Pier eiga þyfest, og allt þad Vonda sem Ydur þyfer fyrer Augu bera, skulud Pier ecke framar lijta ad Eilijfu.

So vered Pier stirkver i DRottne, og standed støduger i Trwñe, fyrer Krapt Guds Stirkleika, 1. Cor. 13. v. 16. Eph. 6. v. 10.

Allra seinast amyñer Presturen hañ, ad hañ giøre eina Gooda og Andagtuga Bæn til Guds, og þar med befale sijna Saal i Hønd DRottens, hvar hana muñ eckert Vondslegt, eingeñ Pijna eda Preytingar snerta framar meir.

J sama Maata ammynar hañ alla Vidstadda, ad þeir sameigeñlega giøre eina Hiartañlega Bæn til Guds, fyrer þessum auma Syndara; ad Gud Naadarsamlega Aspia veite hañs Umvendingu, og fyrergiefe hønum allar hñs Synder, styrke, vidhallde og bevare hañ i Truñe, allt til Enda.

Sijdañ sellur hiñ Sakade a Knie, Presturenñ og eirneñ, og lese skijrlega fyrer hønum eina stutta Bæn, sem Efnenu hlijder.

Sijdañ les hañ Fader Vor, etc.

Og skal Presturenñ bidleika hiaa hønum, tala vid hañ, lesa og bidia med hønum, þangad til hañ er Riettadur.

Eñ þar sem hañ añadhvørt verdur Heingdur, eda Liulestur, eda og Lifande Pintast og Parterast; þa maa þo Presturenñ ecke yfergiefa hañ, fyrr eñ hañ er Daudur. Helldur skal hañ alltijd kalla hærre Røddu til hañs, allt so leinge hañ er uppfærdur eda og pijnest, ad hañ hure til JEsu, og Jñelega Andvarpe til hañs, Segiande:

HErra JESU Myskuna þig yfer mig.

HEilage HErra GUD.

HEilage HErra GUD.

HEilage HErra GUD, Myskuna Þu Mier.

HErra JESU, Eg befala Mijna

na Saal i þijnar Hendur, Amen.

UM HIOONABANDED.

Hau sem villia Jüngaunga Hetlagañ Ektaskap, Skulu nockrum Dogum ædur, giefa sig Tilkyña fyrer Sooknar-Prestenum, Og vilie hañ ei kañast vid þang, frañvijsa honum Logleaa Vitnisburde og Bevijsingar, ad æ hvoruga Sijdu sie neitt þad, Er epter Løgum kuñe ad hindra þeirra Hiovna-Band.

Sierhvor Prestur skal hafa giegnumdregna Book, ad Teikna i med Deige og Dato þau er Trwlofast og Giftast.

Prestar meiga ei gipta þa ei hafa vered til Altaris. Eckiu-Meñ og Eckiur, skulu Bevijsa, þaug hafe giort Rigtug Arfa-Skipte, ædur þau meiga Giptast aptur.

Prestar meiga ei hindra nockurn fraa Loglegu Hioonabande, Nema þa sem Meñ vita þar til Ohentuga, So sem Giellduiga. Daufum og Maallausum meiga þeir ei baña Hioonaband, Giete þeir añars giefed skijrlega siñ Vilia og Samþycke Til kyña.

Eingar Persoonur meiga Giptast, Sem ei eru ædur Trwlofadar, og lijst med i 3. Suñudaga, Utañ þær sem eru af Rangen, eda af Adle, Og þær, sem halldast jafnar vid Adal.

Trw-

Trwlofun fram̃fer, Añadhvørt i Prestsins eda þeirra eigen̄ Hwse, J 5. Votta Nææalægd, i þad miñsta, Og þad ææ þañ Hææatt, Sem fylger:

Þau sem vilia Trwlofast, standa hvørt hiææ ødru, Brwdgumeñ ææ Hægre, og Brwdureñ til Vinstre Hl dar. So geingur Presturen̄ fram̃ fyrer þau, og med stuttre Rædu af Guds Orde, Setur þeim fyrer Siooner, þa Heilogu Hioonabands Stiett, Hvørneñ, og til hvørs hun er Jñsett af Gude, og hvad hañ sierdeiles wtheimtar af þeim sem Jñgææanga þa Stiett, Ad þau verde Gude þægeleg þar iñe, og þa Blessan erfe, Sem Gud hefur heited þeirra Stiett, Ef þau Ottast hañ og Elska, Og heimfærer þad so til BrwdHioonaña, med fææordre Osk til þeirra beggia.

Sijdañ Spyr hañ þau, Hvørt fyrer sig,

Fyrst Brwdgumañ, Soleides.

N. N: Eg adspyr Ydur:

1. Hvørt Þier hafed Rææadsært Ydur vid Gud i Himnenum, Þar næst vid Ydar Eiged Hiartalag, Og so þar epter vid Ættingia Ydar og Vine, ad Þier vilied taka þessa (Titul) Mey (Konu) sem hiææ Ydur stendur, Ydur til Trwlofadrar Festar-Meyar (Konu) og ææ sijnum Tijma Ydur til Ekta-Kviñu?

Hañ Svarar Jææ.

2. Hvørt Þier hier epter vilied lifa so med heñe, Bæde i Medlæte og Mootlæte, J hvørre helst Luckn Gud Almattugur vill Yckur Til-

færa,

fyra, Sem Einum Dannu-Manñe byriar ad lifa, med ßiñe Ekta-Kviñu?

Hañ Svarar aptur: Jaa.

3. Hvørt Pier vited Ydur friiañ fyrer, ad hafa giefed nockre añare Kvenmañs Persoonu, ßit nu lifer, Ydar Ektaskapar-Triv, Sem þetta kuñe ad hindra? Hañ Svarar eñ: Jaa.

Þær somu Priaar Spurningar brwkar hañ vid Brwdena strax þar epter.

J sama Maata Spyr eg Ydur ad N. N.

1. Hvørt Pier hafed Raadfært Ydur etc. mutatis mutandis.

Þa segier Prestureñ: So giefed hvørt ødru Ydar Hendur hier uppaa. Medañ þau þa halld aßi Hendur, talar Presturiñ (þo aan Handa Yfirleggingar) þesse Ord:

Epter því Þid hafed ædur fyrre Jñbyrdes Sambickt og lofad hvørt ødru Ydar Ektaskapar Trw, og bad sama nu opeñberlega medkient fyrer Gude og þessare Christeña Maña Samkomu, og þar uppaa giefed hvørt ødru Ydar Hendur, þa kuñgiøre eg Ydur ad vera rietþ Trwlofadar Persoonur, bæde fyrer Gude og Mañum.

J Nafne Guds Fodurs, Sonar og Heilags Anda, Amen.

So endar hañ med þeirre Sidvanalegu Blessan, sem hañ lijser yfer þeim:

Dꝛott-

DROTTeñ sie med Ydur! DRotteñ Blesse Yckur, og vardveite Yckur etc.

Þa þau eru so Trwlofud, skal lijsa fyrer Brwdlaup Þriar Suñudaga i Rød, utañ á þeim Stoor Hátijdum, Hvijtasuñu, Páskum, og þa Jooladag ber uppá Suñudag, þa er lijst á Añañ.

Lijsingeñ skiedur soleides:

Lijsest til Egtaskapar i Fyrsta Siñe, med N. N. og N. N. Þessar Persoonur blesse Gud af Hædum, Ad Þeirra Christeleg Fyrertekt meige vel uppbyriast, Luckulega framganga og Farsællega endast; Þeim til goodrar Samvitsku, og odrum til goodra Epterdæma, og Fyrermyndar; Ef einhvor veit þar nockra Meinbuge at, Þa skal hañ segia til þeirra i Tijma, ella þeigia sijdañ.

Eins er lijst þañ Añañ Suñudag i Añad Siñ, og Þridia, i Þridia Siñ, þar næst epter.

Giøre nockur Forbod þañ Tijma á Hioona-Bandenn, þa eru Persoonurnar ei Samañvijgdar fyrr eñ Doomur er geingeñ i Sokeñe: Hvørt eins er Adgiætande, ef Forbod skiedur fyrer Trwlofun. Ef Trwlofadar Persoonur af

Asets

Asetninge aa Ordsaka, giøra laangan Undandraatt epter Lijsingarnar, og vilia ei laata sig samanvijgia, þa skal Presturen setia þeim vissan Tijma nær þau skulu samanvijgiast, under Straff epter Sakarenar Asigkomulage.

Vijgslan aa ad skie i Kyrkiunne fyrer Altarenu, og þad fyrer Predikun, mille Pistells og Gudspialls. Fyrer Hiona Vijgsluna, aa allteid ad syngia:

Heimile vort og Hwsen med, etc.

Edur anan hentugan Psalm:

Eñ Epter þana

Sæll ertu sem þiñ Gud, etc.

Edur Añan, Sem þar aa vid.

Þegar Vijgslan aa ad framfara, geingur Presturen fram fyrer Brwd-Hioonen, og giører stutta Rædu um Hioonabanded, Hvar til hañ brwkar eina Grein Ritningareñar, Hvøria hañ med faam Ordum wtleggur sem þvi Efne Vidkiemur, og endar med Blessun eins og i Trwlofuneñe.

Eñ spyr hañ þaug, eins og i Trwlofuneñe,

1. Hafe Þier Raadsært Ydur vid Gud, etc.
2. Hvørt Þier vilied lifa so med hveñe i Medlæte og Mootlæte, etc.
3. Hvørt Þier vited Ydur frijañ fyrer etc.

Brwdgumeñ svarar Jaa til hvørrar Spurningar.

sijd-

Sijdañ spyr hañ Brwdena, Og þa hun hefur Jaatad, giefur hvørt þeirra ødru Hendur, eins og i Trwlofaneñe, og so leggur Presturen̄ sijna Høndt yfer þeirra Hendur, Segiande:

Epter þvi Þid hafed adur Jnbyrdes Samþick vorded hvørt vid añad, ad vilia lifa samañ i Heiløgu Hiwonabande, og hafed nu þad sama Opeñberlega medkient fyrer Gude og þessum Christnum Søfnude, og þar uppa giefed hvørt ødru Ydar Hendur, So segie eg Yckur ad vera riett Ecta-Hiwon bæde fyrer Gude og Møñum.

J Nafne Guds Fødur, Sonar og Heilags Anda, Amen.

Hvad Almattugur Gud hefur Samteingt, Skal eingeñ Madur adskilia.

Sieu fleire eñ Ein Brwd-Hiwon ad samañvijgia, Þa skal hafa þetta allt upp aptur, Vid hvør Brwd-Hiwon fyrer sig:

Frañveiges Segier Presturen̄:

Med þvi þid hafed giefed Yckur i Guds Nafne, J þa Heiløgu Hiwskaparbands Stiett, Þa heyred nu Fyrst Guds Ord, sem hlijder uppa þessa Stiett.

Og Gud DRottenñ sagde, þad er ecke Gott ad Madurenñ sie Einsamall, Vier viliumm giora hønum Hiælp, þa med hønum sie. Pa liet Gud DRottenñ Svefnhøggva falla a Mañenñ, hañ Sofnade, Og hañ took Eitt af hañs Rifium, og fyllte aptur i Stadenñ med Holld. Og Gud DRottenñ skapade Konuna, af þvi Rife sem hañ took af Mañenum, og leidde hana til hañs. Pa sagde Madurenñ: Þetta er Eitt Bein af mijnum Beinum, og Holld af mijnu Hollde, Þar fyrer mun hun Karl-Ynna kallast, Þvi hun er af Karlmañenum komenñ. Og þess vegna skal Madurenñ yfergiefa Fødur og Moodur, og samteingiast siñe Eigenñ Konu, Og Þau Tvø skulu Eitt Holld vera.

Þessu

Pessir næst þa heyred GUDS Bod og Bijfaluing, hvorneñ Gud vill þid lifed i þessare Hioonabands Stiett.

Til Ephesios 5. Cap.

Þier Meñ, Elsked ydar Hwsfreyur, Lijka so sem Christur Søfnudeñ, Og gaf sig sialfañ wt fyrer hañ, uppa þad hañ Helgade hañ, Og hreinsade fyrer Skijrnar Saeñ i Ordenu, So ad hañ tilbigge sier sialfum Dijrdlegañ Søfnud, Sem øngva Fleckan edur Hruckn, eda þesskonar hefde, Helldur þad hun sie Heiløg og Ostraffanleg. So skulu og Meñerner elska sijnar Eigeñ Konur, sem sijna eigeñ Lijkame, Hvør sijna Eigeñ Konu elskar, hañ elskar sig sialfañ, Þvi eingeñ hefur uñ Alldur sitt eiged Holld hatad, Helldur nærer hañ þad og fooſtrar, So sem DROtteñ Søfnudeñ.

Kvïñurnar vere sijnum Bændum undergiefnar, so sem DRottne, þvi-ad Madureñ er Kvïñuñar Hofud, Lijka so sem Christur er Safnadarens Hofud, Og hañ er Frelsare sijns Lijkama, Eñ lijka so sem Søfnudureñ er nu Christo undergiefeñ, So og eirneñ skulu Kvïñurnar sijnum Bændum i øllu.

☞ J Pridia Lage meiged þid heyra þañ Mootlætis Kross, Sem Gud hefur lagt at þessa Stiett.

So sagde Gud til Konuñar: Fiølga mun eg Eymder þijnar: Þegar þu verdur Oliett, Skalltu þijn Børn med Soott og Harme fæda, Og under Boonda þijns Vallde skalltu vera, Og hañ skal þiñ Herra vera, Gen. 3. Cap.

Og til Adams sagde Gud: Fyrer þañ Skulld ad þu hlijdder Raust Konu þiñar, Og aatst af þvi Trie

þvor-

hvoriu eg bañade þier, Og sagde: Þu skallt ecke þar af Eta, Þa sie Jorden̄ Bǫlvud fyrer þijna Skulld. Med Ervide skalltu þig af henne fæda, alla þijna Lijfdaga, Þyrna og Þystla skal hun þier bera, og þu skallt Jardareñar Jurter Eta. J Sveita Þijns Andlitis Skalltu þijns Brauds neyta, þar til þu aptur ad Jordu verdur, sem þu ert afkomeñ, Þviad þu ert Molld, og ad Molldu skalltu aptur verda.

3. J Fioordu Grein er yckur þad til Huggunar, ad Þid vited og trwed, ad yckar Stiett er fyrer Gude þægeleg og Blessud, Þvi so segier Ritningeñ.

Gud skapade Mañeñ epter sialfs sijns Mynd, Jaa, Epter Guds Mynd skapade Hañ hañ, Og hañ Skapade þau Kallmañ og Kveñmañ, Og Blessade þau, og sagde til

þeirra; Vared og Fiolgest, og fyll-ed Jørdena, Og legged hana under Yckur. Drottned yfer Siaarfar-ens Fiskum, Og yfer Himensins Fuglum, Og øllum þeim Kvikind-um sem hræraſt aa Jardrijke, Og Gud leit allt þad er hañ hafde skap-ad, Og siaa þu, Pad var allt samañ harla Gott. Par fyrer segier Sa-lomon so: Hvør sem eignast Eina Kvīñu, Hañ fær goodañ Hlut, Og medtekur Þocknan af DRottne.

Par epter leggur Presturen sijna Hønd i Høfud þeim, Og Segier:

Laatum oss bidia: Fader vor, etc.

Laatum Oss eñ framar Bidia.

ALLsvalldande Gud Drotteñ, þu sem Karlmañ og Kveñmañ hef-ur Skapad og skyckad til Hioona-Bands-Stiettar, Par til med Lij-kamlegu Afkvæme blessad, Og þad

Sac-

Sacramentum Þijns Elſkulega. Sonar JEſu Chriſti, Og Chriſt neñar hañs Brwdur þar med teiknande. Vier bidlum þijna Omælelega Goodgyrne, Ad þu vilier ecke Þijna þvilijka Skopun, Skyckun og Bleſſan, Laata til Onijtis verda nie Fyrerfaraſt, Helldur Myſkunſamlega vardveita, Fyrer DRottenñ vorn, etc.

Hier Epter fylger Bleſſuneñ.

DROTTeñ bleſſe þig, etc.

Epter þa Sijduſtu Collectu, Les Preſtureñ Eñ nu þeſſa.

ALmattuge, Eilijfe Gud og Myskunſame Fader, Þu ſem ſiaalfur hefur ſkickad, ad Madur og Kviña ſkylldu vera Eitt Holld, Og hefur þeſſa Samteinging Stadfeſt med þiñe Naad og Bleſſan. Vier biddum þijna Myſkunſeme, ad þu giefer þeſſum Hioonum, Sem hier eru

nu Samañvijgd i þijnu Nafne, Raad, Lucku og Blessan til Lijfs og Saalar, ad þau mætttu Trwlega og Riettelega þioona þier i Kiærleika og Samþycke, Og alla Tijma vera hlijdeñ þijnu Heilaga Orde, so þau mætttu a þañ Stijdasta Dag, verda fundeñ i Tolu Riett-Christteña Maña, J JEsu Christo þijnum Syne, vorum HErra. Hvør med þier og Heilogum Anda, Lifer og Rijker, etc.

UM JARDAR-FØR.

DA einhvør deyr i Soókneñe, skulu nææuustu Viner, eda Yfervallded, Ef hañ er Framande, sorga fyrer þvi ad Lijked verde Jardad. A Suñudøgum meiga Lijk grafast ædur eñ Samhrijngt er.

Eingeñ maa taka Grøf i Kyrkiu edur Kyrkiu-Garde, æn Prestsins edur Kyrkiuveriarans Leifis, ei helldur meiga Lijk þeigiande grafast, æn þess Prestur kaste Molld a þau, helldur skulu þeir

giefa

giefa hønum þad til kyña, og Oſka Lijk-Predik-
unar, ef hana gyrnaſt. Þeir Daudu ſkulu ſkrif-
aſt med Nafne og Alldre i eina Book, med Dei-
ge og Dato.

Þa Lijked kiemur til Grafareñar, ſkal þad
ſtrax ſetiaſt nidur i hana, og ſijdañ ſkipter ſier
eingeñ af þvi, fyrr eñ Preſturen kiemur og kaſt-
ar Priſvar Mylld a þad med Reku.

Segiande Fyrſt:

Af Jørdu ertu komeñ.

Þar Næſt:

Ad Jørdu ſkalltu aptur verda.

J Pridia Siñ:

Af Jørdu ſkalltu upp aptur riſa.

Sijdañ auſa Lijk-Meñ þad allre Mollduñe, þar til Grøfeñ er fyllt.

Eñ a medañ ſie ſunged:

Pa liñer þeſſe Lijkams Viſt, etc.

Miñ HErra JEſu Madur og Gud, etc.

Hiedañ J Burt Med Fride Eg fer, etc.

Eda oñur af Lijk-Pſalmum.

 Sie

Sie Lijked grafed i Kyrkiugardenum, þa stande þeir er syngia hia Grøfeñe a medañ: Eñ sie þad i Kyrkiuñe, þa þar sem þeim er sagt.

Sijdañ geingur Foolked i Kyrkiuna, og sie giørd Lijk-Predikun, þa sie undañ heñe sunged:

Vier trwum aller a eirn Gud, etc.

So stijgur Presturen i Stoolen, og stuttlega wtleggur þienañlegañ Texta, wr Ritningune, þeim Sorgande til Huggunar, eñ ødrum Guds Børnum til Amyñingar og Undervijsuñar: Og skal hañ epter þad hañ hefur skipt Greinum, adur hañ ser ad wtleggia Textañ, upplesa Lijk-Søgu hiñs Dauda fyrer Søfnudenum, sem hellst þurfa þyker; Og hafe hañ nockud giefed til Kyrkna, Skoola, Fatækra, eda añarar Gudrækelegrar Brwkunar, þa skal þad i hana iñfærast; Gude til Dijrdar, og ødrum til goodra Epterdæma.

Bidur nockur Presteñ uñ sierdelis Texta, þa a hañ ad lata hønum þad epter, ef hañ þienar þar til. Prestarner skulu sierdeilis i soddañ Lijk-Predikunum tala: Uñ Syndena, sem hefur vered Ordsøk til Daudans: Uñ goodañ Undirbwning Daudans: Uñ Christi Endurlausn fra Daudanum: Uñ Upprisuna fra Daudum: Uñ Himnarijke, Saaluhiaalpena og Eilijft Lijf epter Daudañ.

Þeir skulu vel taka sier Vara fyrer Heidinglegre Hrooßan hiñs Dauda, i þeirra Lijk-Pre-

dikun,

dikun, So þeir ei um̃ Of hæle Hsnum, Sijnu Kalle til Nidrunar og Samvitsku til Saurgunar, Eda segie nockud Ofæmelegt um̃ hañ, edrum til Hneixlunar og Ræungunum til Blygdunar: Eñ þad Satt er og Sǫfnudenum Vitañlegt, meiga þeir med Hoofsʃeme og goodre Skickun wtala, ǫdrum til Widbioods, og Vidvǫrunar.

Lijk-Predikun maa ei vera yfer eirn Tijma.

J Næmum Siwkdoomum, er predikad Helminge skiemur, og sie þad i Kyrkiu-Gardenum, er giǫrd stutt Amyñing, i Stadeñ fyrer Lijk-Predikun, og endud med DRotteñlegre Bæn.

Epter Predikun syngest Fyrst:

Syrgium ecke Saaluga Bræddur, etc.

Eda:

Um̃ Daudañ gief þu DRotteñ mier, etc.

Eda añar Lijk-Psalmur wr Grallaranum.

Seinast er sunged i Kyrkiu-Gärde, sie þar predikad, eda a Kyrkiu-Goolfe, þesse Tvo Vers:

Sofe hañ nu hier i Fride, etc.

Eda añar heutugur Psalmur.

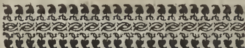
Sie fleire Lijk ad Jarda i einu, sem predikast a yfer, þa kastar Presturen̄ Molld a hvǫrt fyrer sig; Eñ predikar yfer þeim i einu Lage,

Þo

Þo ſo ad hvørs Liifs-Saga er leſeñ fyrer ſig.
Þeir ſem ei eru hreinnar Trwar, og ſañrar Medkieñingar, Sem vor Kyrkia, Eru ad ſoñu grafner i Kyrkiu-Gardenum, hiaa ødrum Chriſt num, Þo er ei kaſtad Molld aa þa, Nie Predikad yfer þeim.
Ei helldur maa Preſtureñ kaſta Molld aa þa, Eda Predika epter, ſem eru aftekner, Eda hafa Fyrerfared ſier, Ei helldur, ſem eru Ofeiſter wr Bañe, Eda dæmder O-Ærleger, Fyrr eñ þeir eru Forlijkter vid Yfervalldet og Maals-Parteñ.
Eingeñ ſem fellur i Einvijge maa Jardaſt i Kyrkiu edur Kyrkiu-Garde.
Ef nockur finſt Braad-daudur, wte aa Vijda-vaange, edur añarſtadar, ſo Meñ vita ei hvørneñ hañ er daudur, Þa maa hañ ei Jardaſt, adur Preſtureñ hefur þar um advarad Yfervalldet, og giefed hvi þad Tilkyña, Og ſijdañ er Alyktun ſkied um hañs Dauda. Hvørt og aa ad ſkiliaſt um þau Børn, ſem koma fyrer utañ Hiogna-Band, og fiñaſt daud ſtrax-epter Fædingena.
Liik-Predikaner yfer Preſtum og þeirra Maa-ungum, giører Profaſtureñ, þa ſo tilfellur.
Sama er og ad taka i Vakt um Hiona-Vijg-ſlur og Barna-Skijrn, Þa þad vidber.

Hier

Hier Epterfylgia Tveir Gooder Lijk-Psalmar.

I.

MIdt i Lijfe erum vier, Umvafder med Dauda, Hvört leitum so finum hier, Hialp vid þessum Voda? Til þijn Drotteñ alleina, Illgiörda vorra ydrunst nu, er því valld ad reidest þu, Heilage HErra Gud, Heilage sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, þu Æfeñlege Gud. Laat oss ecke falla, i þa grim̃u Daudans Neyd, Kyrieeleison.

Midt i Dauda ad oss slær, Ogn af Vijtis Kvolum, Hvör þeim af oss hrunded fær, Hialp þa oss vier felum, þad ertu DRotteñ alleina, Mæder

Mæder Hiartans Myskun Pijn,
Mañkyns Kvøl og Synda Pijn.
Heilage Herra Gud, Heilage sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu Æfeñlege Gud. Laat oss ei ofbiooda, Ogn af Vijtis grim̃re Glood, Kyrieeleison.

Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiorder oss reita, Hvar faaum vier þeim Hialp i giegn? Hvør kañ oss Lid ad veita? Þad ertu DRotteñ alleina, þvi Blooded þitt vor Christe kiær, Kvittad allar Synder fær, Heilage HErra Gud, Heilage Sterke Gud, heilage Lijknsame Lausnare, þu Æfeñlege Gud. hialpa oss þa Heim vid skilium, ad hallda rietta Trwar-Slood, Kyrieeleison.

2. Lijk-Psalmur.

NU laatum oss Lijkamañ grafa, og aungvañ Efa a þvi hafa, A Effsta Deige upp-

rijs hañ; i Dijrd sem alldrei bregdast kañ.

Hollded er Jord, og af Jordu, ad Jordu eirneñ aptur verdur, þad rijs af Jordu Efalaust, Pa uppkiemur Guds Lwdurs-Raust.

J Guds Rijke Aundeñ lifer, Eiliif Myskun heñe hlijfer, Fyrer Christum hañs kiæra Son, Kvitt vid Synder og Daudans Von.

Hañs Motlæte Hrygd og Mæda, Hefur nu oll Ending gooda, Ok Christs uñ stjua Æfe droo, Er nu Framlideñ, Eñ lifer þo.

Eilijfañ Frid Aundeñ hefur, allt til Dooms Dags Hollded sefur, Gud þa af Jordu uppreiser þad, Odaudlegt, Heillt og Forklarad.

Lweñ skildest hañ vid Heimeñ, J Himna Sælu er nu komeñ, þar lifer hañ hia Lambsins Stool, Lioomar ætijd sem skiæra Sool.

Sofe

Sofe hañ nu hier i Fride, Heim Vier gaungum fraa þessu Leide, Sem best jafnañ sig side hvor, So vltiar Daudeñ lijka vor.

Þar til Hiaalpe oss HErra Christe, Hvor med sijnu Bloode oss leyste, Fra Dioste, Pijnu, Dauda og Heim, Dyrd, Heidur, Lof sie Kouge þeim, AMEN.

Bænar

Bænar-Psalmur um Gooda BURTFOR.

Ordtur af Sr. Sigurde Jonssyne,
Ton, Fader vor sem a Himnum ert.

I.

O JEsu JEsu, JEsu miñ, JEsu mitt Liif og Hertogeñ, Aundeñ mijn Kvakar epter hier, Olog Daudans hvi formerker, Yfergief þu mig ei vid pad, Po Andeñ og Hollded skiliest ad.

2.

Señ reñur Glased Ara af, Ea stend vid Daudans Rauda Haf, Vatns-Flooded beliar uñum ad, Alldrei veit nær mig svelger pad, Ogna Bylgiur sem Ofra fier, O JEsu laat ei dreckia mier.

3

Kom þu nu med þiñ Krossens-Staf,

U Klapp,

Klappande uppá Daudans-Haf, Lattu mig hurrañ Farveg fá, Og Födur-Lande Klaklaust ná, Blessade Daudañs Bańe þú, Burtfor gief mier Sáluga nú.

4.

J Peñañ Diwpa Daudans-Hyl, Motteñ þig med mier taka vil, Leid þu mig Haska ollum wr, Einka Hoop min og Berndar-Mwr, Siindu mier Bygd og Bæeñ þiñ; J Blessud Hijbijle leid mig iñ.

5.

Myskunar Piñar Skugge Skiortt, Skijle nu miñe Synda Snoott, Fyrer þiñ Dauda fleig þeim iñ; J Forþienustu Hyleñ þiñ, Nauda-Blooded wt Benium þijn, Blæde wt yfer Jllverk mijn.

6.

Allsheriar Gud eg þacka þier, Þeiged Laan allt sem veitter mier, Miog opt hefe eg þad misbrwkad, Miñstu nu ecke Gud á þad, Fyrer Brot oll og Breyskleik miñ Borg-

7.

Jeg vil nu feigeñ fara til þijn, Og fæ þeir aptur Sailu mijn, Leid þu hana uñ Lioossins Hlid, J Lifande Maña Bindinid. O þaug æfeleg Umſkipte, Ad ſiaa þig þar i Dijrdeñe.

8.

Skapare miñ þier ſkila eg nu, Skiepnu þeirre ſem giorder þu, O JEſu tak þu eins ad þier, Oa añaſt þañ þu Fridkeypter, Heilage Ande haf Gaat aa, Helgudum þijn i Skijrnar-Saa.

9.

Velkomeñ Daude, Velkomiñ, Vijſa þu mier aa Bwſtad miñ, Laattu upp Dyrnar Lijffins þa, Laangar mig til þar iñ ad naa, Pu goode Gieſtur giordu þad, Gud ſem hefur þier befalad.

10.

Andvarp mitt DRottens aalijt þu, O DRotteñ tef ei leinge nu, Fodur-Lande mig fijſer naa, Fordæmdum Heime leys

mig

mig fraa, Nauden er vijs og Neyden stillt, Nemi upp minn Anda þa þu villt.

II.

Kom þu Lioos-Mooder liwf til mijn, Lauwgadu mig i Bloode þijn, Sofna og Vakna sætt i þier, Sialfur JEsu þad veit þu mier, Leys mig þegar þier þyker Maal, Þier Befala eg mijna Saal, AMEN.

